An̄e in lxx ad matut

Beati q̄ i lege tⁿ iugit
medita² dᵉ bn̄ q̄ı t ɔſidē
tes tᵘ ſuiuīt ī nōē de mō
te ſtō tᵒ nos clemēs exau
di ne nos āguas ī die fu
roīs tui. A̅ Eᵗ ſaluos fac
xp̄os tōde eg nō āmiā leg
pōta mōt nos erue cg9
ſidig ī t dᵉ. A̅ Inet ʼ tu
nos ſua orlog mēōs illu
mīa via pacī agſtē tegz
pauēd inōē q̄ gliſimas oᵇ
t dᵉ timēᵇ. V̇ Mecōr In xl. v
Scuto circūdabᵗ te veitas
Tribue nobᵓ dᵉ iij. ʼ tᵘ bn̄
dicē vt mēā adiplei leᵃ
vulta tuā. A̅ Indlia aucē
tuā dᵉ ⁊ exaudi nos q̄ ſal
uos facī ſpāᵇ ī te. A̅ Vtgmr
dᵉ deus vēā lux etn̄ ſalgēs
to ꝛfugiū nobᵓ ī die nr̄e
afflictoīs. V̇ Media nos
. Cadēt a la t mil. An̄
Pcgis tue dᵉ teſtiōᵒ nos
ille vt tuis illumīan p
tepri a mī mūdeᶻ ocul tī ⁊
ab aliens. A̅ Exaudi nos
ī die q̄ mōuci9 nō t dᵉ. A̅
Puci nos dᵉ celeſti bn̄dᵉ
vt ī tua vtute letāᵇ ꝛitᵉ

pietate ſpāᵇ mēā gſeq̄
pmiſſu bte īmōliſſ pīu
V̇ Exaltac dᵉ. V̇ Clābᵗ ad me
⁊ exaudiā eū. In adūētu
Hoā ē iā nos d̄ ſono ſgē
⁊ apti ſī oīi nri ſgē adſ ʼ
qz lux vā ē ſl gēſ ī te. V̇
Egrediet vg̃ d̄ ra pes An̄
Nox pceſſᵗ dies āt appiqbᵗ
abiciag gᵒ opa tebz ⁊ idu
aᶻ āiū luc ſic vt ē die ā
bulcg. V̇ Egredieᶻ do9 de loᵒ
ſcō ſᵒ veiet vt ſaluz pplz ſu
Sciēᵇ qz hoā ē iā nos de. An̄
ſōᵒ ſgē nr̄ ēi ppiō ē nr̄ ſa
lus qn̄ ēdidig nos pceſſᵗ
dies āt appiqbᵗ. Ex ſpōſ
Ego glaz mēā Dnica pas
n̄ qro ē q̄ qrat ⁊ iudic. V̇ dᵉ
deus meg ī t ſpaui ſal. An̄
Abrhā pr̄ vr̄ exultᵗ vt vidēt
diē meū vidᵗ ⁊ gauiſ9 ē
V̇ Vſqz exaltabiᵗ ijᵉ9 meg
ſr mei ꝛſpice ⁊ exaudi me dᵉ
deg meg. A̅ Tulert lapides
iudi vt iacerēt ī ihz ihs āt
abſtōdᵗ ſe ⁊ exiᵗ d̄ teplo. V̇
Ne pdas c̄ ipijs deg aiāz me
ā ⁊ c̄ viꝛ ſāgiū vitā mēā
Quid moleſti Palmar
eſt huic mulici opg ei bo
nū opata ē ī me. V̇ vtō
A̅ Magiſt dīᵗ tēp9 meū p

pe ē apᵈ te facio paſcha c̄ di
ſcipliſ meiſ v̉ vſqʒ voſ an̄
Deſiderio deſideraui hᵒ paſch̄
mādu̇care vobc̄ an̄q̄ patiar
iñ ne pdas voſ.

Adoremꝰ dñz. q̄ fecit nos.
Regē mgnū. adoreꝰ dñm

Beatus vir qui
nō abijt in ꝯſi/
lio impioꝝ ⁊ in
via peccõꝝ non
ſtetit : ⁊ in ca/
thedra peſtilencie non ſedit
Sed in lege dñi voluntas
eius: ⁊ in lege eius medita/
bit die ac nocte. Et erit tan
q̄ lignū quod plātatū ē ſe/
cus decurſus aquaꝝ: quod
fructū ſuū dabit in tpe ſuo.
Et foliū eiꝰ non defluet. et
oīa quecunq̄ faciet ꝓſpera/
bunt. Non ſic impij nō ſic:
ſed tanq̄ puluis quē ꝓijcit
ventꝰ a facie terre. Ideo nō
reſurgūt impij in iudicio ne
q̄ peccatores in ꝯcilio iuſto
rū. Qm̄ nouit dñs viam iu
ſtoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit.
Quare fremuerūt gētes:
⁊ pp̄li meditati ſunt in
ania. Aſtiterunt reges t're
ꝑncipes ꝯuenerūt in vnum:
aduerſus dñm et aduerſus
xp̄m eiꝰ. Diſrūpamꝰ vincu
la eoꝝ: ⁊ ꝓiciamꝰ a nob iu/
gū ipoꝝ. Qui habitat in ce/
lis irridebit eos. ⁊ dñs ſub/
ſannabit eos. Tunc loqui/
tur ad eos in ira ſua. ⁊ in fu
rore ſuo ꝯturbabit eos Ego
aūt ꝯſtitutꝰ ſum rex ab eo ſu
per ſyon montē ſanctū eiꝰ:
ꝑdicans preceptum eius.
Dñs dixit ad me filiꝰ meꝰ
es tu: ego hodie genui te
Poſtula a me et dabo tibi
gentes hereditatē tuam: et
poſſeſſionē tuā t'mi os t're.
Reges eos in v̾ga ferrea:
tāq̄ vas figuli ꝯfriges eos
Et nunc reges intelligite: e
rudimini q̄ iudicatis t'rā.
Seruite dño in timoē: ⁊ ex/
ultate ei cū tremore. Appꝛ/
hēdite diſciplinā: neq̄n ira/
ſcat dñs ⁊ pereatis ď via iu/
ſta. Cū exarſerit ī breui ira
eius: beati oēs q̄ ꝯfidūt ī eo
Dñe q̄d multiplicati ſūt
qui tribulāt me: m'lti ī
ſurgunt aduerſum me.
Multi dicunt aīe mee: non
eſt ſalꝰ ipi in deo eiꝰ. Tu āt
domīe ſuſceptor meus es:
gloria mea ⁊ exaltās caput
meum. Voce mea ad dñm
clamaui. ⁊ exaudiuit me de
monte ſancto ſuo. Ego dor
miui ⁊ ſoporatus ſum: ⁊ ex/
urrexi quia dñs ſuſcepit me
Non timebo milia populi
circūdantis me: exurge dñe

ſaluum me fac deus meus.
Quoniaꝫ tu percuſſiſti om
nes aduerſantes mihi ſine
cauſa: dentem peccatoꝝ cõ/
triuiſti. Domini eſt ſalus:
⁊ ſuper populum tuum be/
nedictio tua.

Cum inuocarem exaudi
uit me de⁹ iuſticie mee:
in tribulatiõe dilataſti mihi
Miſerere mei: ⁊ exaudi ora/
tionem meam. Filij ho/
minum vſq꜃quo graui cor/
de: vt quid diligitis vanita
tem ⁊ queritis mendaciũ.
Et ſcitote quoniam mirifi/
cauit dominus ſanctum ſu/
um: dominus exaudiet me
cum clamauero ad eum.
Iraſcimini ⁊ nolite peccaȓ:
que dicitis in cordibus ve
ſtris ⁊ in cubilibus veſtris
compũgimini. Sacrificate
ſacrificium iuſticie ⁊ ſperate
in domino: multi dicunt q̃s
oſtendit nobis bona. Sig
natum eſt ſuper nos lumen
vultus tui domine: dediſti
leticiam in corde meo. A
fructu frumenti: vini et olei
ſui multiplicati ſũt In pace
ĩidipſũ: dormiã ⁊ requieſcã
Quoniã tu dñe ſingulariť
in ſpe: cõſtituiſti me

Verba mea auribus per
cipe domine: intellige
clamorem meum. Intẽde
voci orationis mee: rex me/
us ⁊ deus meus Quoniam
ad te orabo domine: mane
exaudies vocem meam.
Mane aſtabo tibi ⁊ vidẽbo:
quoniam non deus volens
iniquitatem tu es. Neq꜃
habitabit iuxta te malign⁹:
neq꜃ permanebũt iniuſti an
te oculos tuos. Odiſti om/
nes qui operantur iniquita
tem: perdes omnes qui lo/
quuntur mendacium. Vi/
rum ſanguinum ⁊ doloſum
abhominabitur domin⁹:
ego autem in multitudine
miſericordie tue. Introibo
in domum tuam: adorabo
ad templum ſanctum tuuꝫ
in timore tuo. Domine de/
duc me in iuſticia tua prop/
ter inimicos meos: dirige in
conſpectu tuo viam meam.
Quoniam non eſt in ore eo/
rum veritas: cor eorum va/
num eſt. Sepulchrum pa/
tens eſt guttur eorum ling/
uis ſuis doloſe agebant: iu
dica illos deus Decidant
a cogitationibus ſuis ſecun
dum multitudinem impie/

tatum eorum expelle eos:
quoniam irritauerũt te dñe
Et letentur omnes qui ſpe/
rant in te: in eternum exulta
bunt ⁊ habitab in eis. Et
gloriabunt in te oẽs q̇ dili/
gunt nomen tuũ: qm̃ tu bñ/
dices iuſto Dñe vt ſcuto bo
ne voluntatis tue coronaſti
nos.

Domine ne in furore tuo
arguas me: neq̃ in ira
tua corripias me. Miſerere
mei domĩe qm̃ infirm⁹ ſuz:
ſana me domine qm̃ contur
bata ſunt oĩa oſſa mea. Et
aĩa mea turbata eſt valde: ſ;
tu dñe vſquequo. Conuer/
tere dñe ⁊ eripe aĩam meaz:
ſaluum me fac ꝑpter miſeri/
cordiã tuam. Quoniã non
eſt in morte q̇ memor ſit tui:
in inferno autem quis confi
tebitur tibi. Laboraui in
gemitu meo lauabo per ſin
gl'as noctes lectũ meũ: lacri
mis meis ſtratũ meũ rigabo
Turbatus eſt a furore ocu/
lus me⁹: inueteraui int̃ oẽs
inimicos meos. Diſcedite
a me oẽs qui operamini ini
quitatez: quoniã exaudiuit
dominus vocem flet⁹ mei.
Exaudiuit domin⁹ depre
cationem meam: dominus
orationem meam ſuſcepit.
Erubeſcant ⁊ ꝯturbent ve/
hemẽter om̃es inimici mei:
conuertantur et erubeſcant
valde velociter. Gl'ia.

Domine deus meus in
te ſperaui: ſaluum me
fac ex omnibus perſequen/
tibus me ⁊ libera me. Ne
quãdo rapiat vt leo animã
meam: dũ non eſt qui redi/
mat neq̃ q̇ ſaluum faciat.
Domine deus meus ſi fe/
ciiſtõ: ſi eſt iniquitas ĩ manĩ
bus meis. Si reddidi retri
buentibus mihi mala: decĩ
daz merito ab inimicis me/
is inanis. Perſequatur in
imicus aĩam meam ⁊ com/
prehẽdat ⁊ conculcet in ter
ra vitã meam: ⁊ gloriaz me/
am in puluerẽ deducat Ex/
urge domĩe in ira tua: et ex/
altare in finibus inimicorũ
meorum. Et exurge dñe
deus meus ĩ ꝑcepto quod
mãdaſti: ⁊ ſinagoga popu/
lorum circundabit te. Et
propter hanc ĩ altum regre
dere: dominus iudicat po/
pulos. Iudica me dñe ſ̃m
iuſticiã meã: ⁊ ſecundum in
nocenciam meam ſup me.

Conſumetur nequicia pec
catorum et diriges iuſtum:
ſcrutans corda ⁊ renes de⁹.
Iuſtum adiutorium meuꝫ
a domino: qui ſaluos facit
rectos corde. Deus iudex
iuſtus fortis ⁊ paciens: nū/
quid iraſcetur per ſingulos
dies. Niſi conuerſi fueritis
gladium ſuum vibrauit: ⁊ ar
cum ſuum tetendit ⁊ para/
uit illum. Et in eo parauit
vaſa mortis: ſagittas ſuas
ardentibꝫ effecit. Ecce par
turit in iuſticiam: concepit
dolorem ⁊ peperit iniquita/
tem. Lacum aperuit ⁊ effo
dit eum: ⁊ incidit in foueaꝫ
quam fecit. Conuertet do/
lor eius i caput eius: ⁊ i ver
ticem ipſius iniquitas eius
deſcendet. Confitebor do
mino ſcđm iuſticiam eius:
et pſallam nomini domini
altiſſimi.
Domine domin⁹ noſter:
q̄ꝫ admirabile eſt nomen tu
um in vniuerſa terra. Quo
niā eleuata eſt magnificen/
cia tua: ſuper celos. Ex ore
infantium ⁊ lactenciū perfe
ciſti laudem ꝓpter inimicos
tuos: vt deſtruas inimicuꝫ
⁊ vltorem. Quoniā videbo
celos tuos opera digitoruꝫ
tuorum: lunaꝫ ⁊ ſtellas que
tu fundaſti. Quid eſt ho/
mo q̄ memor es eius: aut
filius hominis quoniā viſi/
tas eum. Minuiſti eū pau/
lo minus ab angelis gloria
⁊ honore coronaſti eum: et
conſtituiſti eum ſuper ope/
ra manuum tuarum. Om/
nia ſubieciſti ſub pedibus
eius: oues ⁊ boues vniuer/
ſas inſuper et pecora campi
Volucres celi ⁊ piſces ma/
ris: qui perambulant ſemi/
tas maris. Domine domi
nus noſter: q̄ꝫ admirabile
eſt nomen tuum in vniuerſa
terra.
Confitebor tibi dñe i to/
to corde meo: narrabo oīa
mirabilia tua. Letabor ⁊ ex
ultabo in te: pſallam nomi/
ni tuo altiſſime. In conuer
tendo inimicum meū retror
ſum: infirmabunt ⁊ peribūt
a facie tua. Qm̄ feciſti iudi/
ciū meum ⁊ cauſam meā: ſe/
diſti ſuꝑ thronum qui iudi/
cas iuſticiā. Increpaſti gē/
tes ⁊ periit impius: nomen
eoꝝ deleſti in eternū ⁊ in ſecu
lum ſeculi. Inimici defece/
runt framee in finē: ⁊ ciuita/

tes deſtruxiſti. Perijt me/
moria eoꝝ cū ſonitu: ⁊ dn̄s
in eternū ꝑmanet. Parauit
in iudicio thronū ſuū ⁊ ipſe
iudicabit orbē terre in eq̄ta/
te: iudicabit ꝑplos in iuſti/
cia. Et factus eſt dn̄s refu
giū pauperi: adiutor ī opor
tunitatibus in tribulatione
Et ſperent in te qui nouerīt
nomen tuū: q̄m non dereli/
quiſti querentes te domine
Pſallite dn̄o qui habitat ī
ſyon: annunciate int̄ gētes
ſtudia eiꝰ. Q̄m requirēs ſā
guinem eoꝝ r̄cordatus eſt:
non eſt oblitꝰ clamorē pau/
perū. Miſerere mei dn̄e: vi/
de humilitatē meā de inimi
cis meis. Qui exaltas me d̄
portis mortis: vt annunciē
oēs laudatōes tuas ī portꝫ
filie ſyon. Exultabo in ſa/
lutari tuo: infixe ſunt gētes
in interitu quē fecerunt. In
laqueo iſto quē abſcōdert̄:
comp̄hēnſus eſt pes eoꝝ.
Cognoſcet̄ dn̄s iudicia fa/
ciens: in operibꝰ manuū ſu
aꝝ comp̄henſus eſt pcc̄oꝛ.
Conuertant̄ pcc̄ores in in/
fernū: oēs gentes que obli/
uiſcunt̄ deū. Q̄m non in fi/
nem obliuio erit pauperis:
paciencia pauperꝝ nō ꝑibit
in finē. Exurge dn̄e nō con
fortet̄ homo: iudicent̄ gētes
in cōſpectu tuo. Conſtitue
dn̄e legiſlatorē ſup eos: ſci/
ant gētes q̄m homīes ſunt
Ut quid dn̄e receſſiſti lon/
ge: deſpicis in oportunitati
bus in tribulatōe. Dū ſup/
bit impius incenditur pau
per: comp̄hendunt̄ in cōſili
is quibus cogitant. Q̄m
laudatur peccator in deſide
rijs anime ſue: ⁊ iniquus be
nedicit̄. Exacerbauit dn̄m
peccator. ſc̄d̄m multitudinē
ire ſue non queret. Non eſt
deus in conſpectu eius: in/
quinate ſunt vie illiꝰ ī omnī
tempore Auferunt̄ iudicia
tua a facie eius: omniū ini/
micorum ſuoꝝ dominabit̄.
Dixit em̄ in corde ſuo: non
mouebor a generatōe in ge
neratōem ſine malo. Cuiꝰ
maledictione os plenū eſt ⁊
amaritudine ⁊ dolo: ſub lin
gua eius labor ⁊ dolor Se
det in inſidijs cum diuitibꝰ
in occultis: vt interficiat in/
nocentem. Oculi eꝰ in pau
perem reſpiciunt: inſidiat̄ in
abſcondito quaſi leo in ſpe/
lunca ſua. Inſidiatur vt ra/

piat pauperē:rapere pau
perē dū attrahit eū. In la/
queo ſuo hūiliabit eū:inclīa
bit ſe ꝛ cadet cū dn̄atus fue
rit pauperꝝ. Dixit eñ ī cor/
de ſuo oblitꝰ eſt deꝰ:auertit
faciē ſuā ne videat ī finē Ex
urge dn̄e deꝰ exaltetur ma/
nus tua:ne obliuiſcarꝭ pau/
perꝝ. Propter qd̄ irritauit
impius deū:dixit eñ in cor
de ſuo nō requiret. Uides
qm̄ tu laborem ꝛ dolorem
conſideras: vt tradas eos
in manus tuas. Tibi de
relictus eſt pauper: orpha/
no tu eris adiutor. Conte/
re brachium peccatoris et
maligni: queretur peccatū
illius et non inuenietur.
Dn̄s regnabit in eternum
ꝛ in ſeculū ſeculi:peribitꝭ gē
tes de terra illius. Deſideri
uꝫ pauperꝝ exaudiuit dn̄s:
p̄paratōem cordis eoꝝ au/
diuit auris tua. Iudicare
pupillo ꝛ humili: vt nō ap/
ponat vltra magnificare ſe
homo ſuper terrā.
In dn̄o cōfido:quomo/
do dicitis anime mee
tranſmigra in monteꝫ
ſicut paſſer. Quoniam ecce
peccatores intenderunt ar/
cum parauerūt ſagittas ſu/
as in pharetra:vt ſagittent
in obſcuro rectos corde.
Quoniā que ꝑfeciſti deſtru
xerūt: iuſtus autē qd̄ fecit:
Dominꝰ in templo ſancto
ſuo: dn̄s in celo ſedes eius
Oculi eius in pauperem
reſpiciunt:palpebre eius in
terrogant filios hominū.
Dn̄s interrogat iuſtū ꝛ im/
piū:qui aūt diligit iniquita
tem odit aīam ſuam Pluit
ſuper peccatores laqueos:
ignis ſulphur ꝛ ſpūs ꝓcella
rum pars calicis eoꝝ. Quo
niā iuſtus dn̄s ꝛ iuſticias di
lexit: equitatem vidit vul/
tus eiꝰ. Glīa.
Saluū me fac dn̄e quo/
niam defecit ſcūs: qm̄
diminute ſunt veritates a fi
lijs hominū. Uana locuti
ſūt vnuſquiſqꝫ ad ꝓximum
ſuū:labia doloſa in corde ꝛ
corde locuti ſūt. Diſperdat
dn̄s vniuerſa labia doloſa:
liguā magniloquā. Qui di
xerūt linguā noſtrā magnifi
cabimus labia noſtra a no/
bis ſunt:quis noſter dn̄s ē.
Propt̄ miſeriā inopū ꝛ ge/
mitū pauperū:nūc exurgaꝫ
dicit dominꝰ. Ponam ī ſa/

lutari: fiducialiter agam in
eo. Eloquia domini eloquia
caſta: argētum igne exami/
natū probatū terre purga/
tum ſeptuplū. Tu dñe ſer/
uabis nos: et cuſtodies nos a
generatione hac in eternū.
In circuitu ipij ambulant:
ſcdm altitudinē tuā multi/
plicaſti filios hoim.
Uſquequo domine obliui
ſceris me in finem: uſ/
queqquo auertis faciem tuam
a me. Quam diu ponā cō/
ſilia in anima mea: dolorē
in corde meo per diem.
Uſquequo exaltabitur inimi
cus meus ſuper me: reſpice
et exaudi me domine deus meus
Illumina oculos meos ne
unquam obdormiā i morte: ne
quando dicat inimicus me
us preualui aduerſus eū.
Qui tribulāt me exultabūt
ſi motus fuero: ego autē in
miſericordia tua ſperaui.
Exultabit cor meum in ſa/
lutari tuo: cantabo domino
q bona tribuit mihi et pſal/
lā noī dñi altiſſimi.
Dixit inſipiens in corde
ſuo: nō eſt deus. Cor
rupti ſunt et abhominabiles
facti ſunt in ſtudijs ſuis: nō

eſt q faciat bonū nō eſt uſq
ad unū. Dñs de celo pſpex
it ſup filios hoim: ut videat
ſi eſt intelligēs aut requirēs
deū. Oēs declinauerūt ſil' in
utiles facti ſūt: nō eſt q faci/
at bonū nō eſt uſq ad unū.
Sepulchrū patens ē guttur
eorū linguis ſuis doloſe age
bant: venenū aſpidū ſub la
bijs eorū. Quorū os maledi
ctōe et amaritudie plenū eſt:
veloces pedes eorū ad effun
dendū ſanguinē. Cōtritō et
infelicitas in vijs eorū et viā
pacis non cognouerunt: nō
eſt timor dei ante oclos eorū
Nonne cognoſcent oēs qui
operant iniquitatē: qui deuo
rant plebem meam ſicut e/
ſcam panis. Dñm nō inuo/
cauerūt: illic trepidauerunt
timore ubi non erat timor.
Qm dñs in gñatōe iuſta ē:
cōſiliū inopis cōfudiſtis qm
dñs ſpes eius eſt. Quis dabit
ex ſyon ſalutare iſrahel: cū
auerterit dñs captiuitatem
plebis ſue exultabit iacob et
letabitur iſrahel.
Dñe quis habitabit ī ta
bernaculo tuo: aut quis
requieſcet in mōte ſancto tuo.
Qui ingreditur ſine macula et

ꝛ operatur iuſticiā. Qui lo
quitur vẽitatẽ in corde ſuo:
qui non egit dolum in lin/
gua ſua. Nec fecit proximo
ſuo malum. et opprobrium
non accepit aduerſus prox/
imos ſuos. Ad nihilum de
ductus eſt in cõſpectu eius
malignus: timentes autem
dñm glorificat. Qui iurat
ꝓximo ſuo ꝛ non decipit q̄
pecuniam ſuā nõ dedit ad
vſuraꝫ: ꝛ munera ſuper ino
centes non accepit Qui fa
cit hec: nõ mouebitur in et/
num. Gloria. añ. Seruite
dño in timore et exultate ei
cum tremore. ℣ſi. Memor
fui nocte nominis tui domi
ne. ꝛ cuſtodiui legem tuam
¶ In. ij. noct.
Conſerua me domĩe qm̄
ſperaui ĩ te: dixi domi/
no deus meus es tu quoni/
am bonorum meorum non
eges. Sanctis qui ſunt in
terra eius: mirificauit om̄es
voluntates meas in eis.
Multiplicate ſunt infirmi/
tates eorum: poſtea accele/
rauerunt. Non congrega
bo conuenticula eorum de
ſanguinibus: nec memor e/
ro nominum eorum per la/
bia mea. Dominus pars
hereditatis mee ꝛ calicꝫ mei
tu es qui reſtitues heredita
tem meam mihi. Funes
ceciderunt mihi in preclarꝫ:
etenim hereditas mea pre/
clara eſt mihi. Benedicam
dominum qui tribuit mihi
intellectũ: inſuꝑ et vſqꝫ ad
noctẽ increpuerũt me renes
mei Prouidebā dñꝫ ĩ ɔſpe
ctu meo ſꝑ: qm̄ a dextris ẽ
mihi ne cõmouear. Prop/
ter hoc letatum eſt cor meũ
ꝛ exultauit lingua mea: in/
ſuper ꝛ caro mea requieſcet ĩ
ſpe. Quoniā non derelin
ques animā meam in infer/
no: nec dabis ſanctum tuũ
videre corrupcionem. No/
tas mihi feciſti vias vite: ad
implebis me leticia cuꝫ vul/
tu tuo delectationes in dex
tẽa tua vſqꝫ in finem. Glĩa
Exaudi domine iuſticiā
meam: intende depre/
cationem meam Auribus
percipe oratõnẽ meam: non
in labijs doloſis. De vul/
tu tuo iudicium meum pro/
deat: oculi tui videant equi
tates. Probaſti cor meum
ꝛ viſitaſti nocte: igne me exa
minaſti ꝛ non eſt inuenta in

✝ Bñdicā dñꝫ q̄ tribuit m̄i ĩtel tũ

me iniquitas. Ut non lo/
quatur os meum opera ho
minum: propter verba labi
orum tuorum ego custodi/
ui vias duras. Perfice greſ
ſus meos in ſemitis tuis: vt
nō moueāturvestigia mea.
Ego clamaui quoniā exau
diſti me deus: inclina aurez
tuam mihi ⁊ exaudi verba
mea. Mirifica miſericordi/
as tuas: qui ſaluos facꝫ ſpe
rantes in te. A reſiſtentib⁹
dextre tue custodi me: vt pu
pillam oculi. Sub vmbra
alarum tuaruꝫ protege me:
a facie impiorum qui me af
flixerunt. Inimici mei ani/
mam meam circūdederunt
adipem ſuum cōcluſerunt:
os eorum locutum eſt ſuper
biam. Proicientes me nūc
circūdederunt me: ocl'os ſu
os ſtatuerunt declinare in
terram. Susceperunt me ſi/
cut leo pat⁹ ad predam: ⁊ ſi
cut catulus leonis habitās
in abditis. Exurge domīe
preueni eum ⁊ ſupplanta eū
eripe animam meam ab im
pio: frameam tuam ab ini/
micis manus tue. Domi/
ne a paucis de terra diuide
eos in vita eorum: de abſcō

ditis tuis adimpletus ē ve/
ter eorum. Saturati ſunt
filijs. ⁊ dimiſerunt reliqui/
as ſuas paruulis ſuis.
Ego autem in iuſticia ap/
parebo conſpectui tuo. ſaci/
abor cum apparuerit gloria
tua. Glia. Inclīa d⁹ aurē tuā m ⁊ exaudi me
Diligam te domine forti
tudo mea: domin⁹ fir/
mamentum meum ⁊ refugi/
um meum ⁊ liberator meus
Deus meus adiutor me/
us: ⁊ ſperabo in eum. Pro/
tector meus et cornu ſalutis
mee: et ſusceptor meus.
Laudans īuocabo domi/
num: ⁊ ab inimicis meis ſal
uus ero. Circumdederunt
me dolores mortis: ⁊ torrē/
tes iniquitatis conturbaue
runt me. Dolores inferi
circūdederunt me: preoccu/
pauerunt me laquei mortis
In tribulatione mea inuo/
caui dominum. ⁊ ad deum
meum clamaui. Et exaudi
uit de templo ſancto ſuo vo
cem meam: ⁊ clamor meus
in conſpectu eius introiuit
in aures eius. Commota
eſt ⁊ contremuit terra ⁊ fun/
damēta moncīū ꝯturbata ſt
⁊ ꝯmota ſt: quoniā irat⁹ eſt

eis: Aſcendit fumus in
ira eius ⁊ ignis a facie eius
exarſit: carbones ſucceſi ſūt
ab eo Inclinauit celos ⁊ de
ſcendit: ⁊ caligo ſub pedibꝫ
eius. Et aſcendit ſuper che
rubin et volauit : volauit
ſuper pennas ventoꝝ. Et
poſuit tn̄bras latibulū ſuū
in circuitu eius tabnaculū
eiꝰ: tenebroſa aq̄ in nubibꝰ
aeris. Pre fulgore in cōſpe/
ctu eius nubes tranſierunt:
grando ⁊ carbones ignis.
Et itonuit de celo dominꝰ
⁊ altiſſimus dedit vocem ſu
am: grando ⁊ carbones ig/
nis. Et miſit ſagittas ſuas
⁊ diſſipauit eoſ: fulgura mł
tiplicauit ⁊ cōturbauit eos
Et apparuerunt fontes aq̄
rum: ⁊ reuelata ſunt funda/
menta orbis terrarum Ab
increpatione tua domīe: ab
inſpiratione ſpiritꝰ ire tue.
Miſit de ſummo et accepit
me: aſſumpſit me de aquis
multis. Eripuit me de ini/
micis meis fortiſſimis ⁊ ab
hijs qui oderunt me: quoni
am confortati ſunt ſuꝑ me.
Preuenerunt me in die af/
flictionis mee: et factus eſt
dominꝰ protector meus.

Et eduxit me ī latitudinē:
ſaluum me fecit quoniā vo/
luit me. Et retribuet mihi
dominꝰ ſecūdum iuſticiam
meam: ⁊ ſecundum purita/
tem manuum mearum re/
tribuet mihi. Quia cuſtodi
ui vias domini: nec ipie geſ/
ſi a deo meo. Quoniaꝫ om/
nia iudicia eius in conſpec/
tu meo: ⁊ iuſticias eius non
reppuli a me. Et ero imma
culatus cum eo: ⁊ obſerua/
bo me ab iniquitate mea
Et retribuet mihi dominꝰ
ſcōm iuſticiam meam: ⁊ ſe/
cundū puritatē manuū me/
arū in conſpectu oculorū eꝰ
Cū ſancto ſanctꝰ eris: ⁊ cuꝫ
viro innocente innocēs ēis.
Et cum electo electus eris:
⁊ cum peruerſo peruerteris
Quoniam tu populum hu
milem ſaluum facies: ⁊ ocu
los ſuperborum humiliab.
Quoniam tu illuminas lu/
cernam meam domine: de/
us meus illumina tn̄bras
meas. Quoniam in te eri/
piar a temptatione: et ī do
meo tranſgrediar murum.
Deus meꝰ impolluta via
eius eloq̄a domini igne exa
minata: protector eſt omni/

uum ſperancium in ſe. Quo
niam quis deus preter do/
minũ: aut quis deus pret
deum noſtrum. Deus qui
precinxit me virtute: et po/
ſuit immaculatam viam me
am. Qui perfecit pedes
meos tanꝗ ceruorum: ⁊ ſu/
per excelſa ſtatuens me.
Qui docet manꝰ meas ad
pliũ: et poſuiſti vt arcũ ereũ
brachia mea. Et dediſti
mihi protectionem ſalutis
tue: et dextera tua ſuſcepit
me Et diſciplĩa tua correxit
me in finem: ⁊ diſciplĩa tua
ipſa me docebit. Dilata/
ſti greſſus meos ſubtꝰ me:
et non ſunt infirmata veſti/
gia mea. Perſequar inimi/
cos meos et comprehendã
illos: et non conuertar do/
nec deficiant. Confringaꝫ
illos nec poterunt ſtare: ca/
dent ſubtus pedes meos.
Et precinxiſti me virtute
ad bellum: et ſupplantaſti ĩ/
ſurgentes in me ſubtꝰ me.
Et inimicos meos dediſti
mihi dorſum: ⁊ odiẽtes me
diſperdidiſti. Clamauerũt
nec erat qui ſaluos faceret:
ad dominum nec exaudiuit
eos. Et comminuam e/
os vt puluerem ante faciem
venti: vt lutum platearum
delebo eos. Eripies me de
contradictionibus populi:
conſtitues me in caput gen/
tium. Populus quem nõ
cognoui ſeruiuit michi: in
auditu auris obediuit mi/
hi. Filij alieni mentiti ſunt
mihi: filij alieni inueterati
ſunt. et claudicauerunt a ſe
mitis ſuis. Viuit dominꝰ
et benedictus deus meus:
et exaltetur deꝰ ſalutis mee
Deus q̃ das vindictas mi/
hi ⁊ ſubdis ꝑplos ſub me: li
berator meꝰ d̃ inimicꝫ meis
iracũdis. Et ab inſurgenti
bus ĩ me exaltabis me: a vi/
ro iniquo eripies me. Pro/
pterea confitebor tibi in na/
tionibꝫ dñe: ⁊ noĩ tuo pſal/
mũ dicã. Magnificãs ſalu/
tes regis eiꝰ ⁊ faciens miſe/
ricordiã xp̃o ſuo dauid: ⁊ ſe
mini eiꝰ vſqꝫ in ſcl'm Gloria
patri. añ. ~~Bonorum meorum~~
~~non indiges in te ſperaui~~
~~conſerua me domine.~~ ℣ Me
dia nocte ſurgebam ad con
fitendum tibi ſuper iudicia
iuſtificationis tue. Dñs fir
mamentum meum ⁊ refugium meum

¶ In tercio noct.

Celi enarrāt gl'am dei:
ꝛ opera manuum ei⁹
annunciat firmamen
tum. Dies diei eructat ver
bum: ꝛ nox nocti indicat ſci
enciam. Non ſunt loquele
neqꝫ ſermones: quorum nō
audiantur voces eorum.
In oēm terram exiuit ſon⁹
eorum. ꝛ in fines orbis ter/
re verba eorum. In ſole po/
ſuit tabernaculum ſuum: et
ipe tanqꝫ ſponſus pcedens
de thalamo ſuo. Exultauit
vt gigas ad currendā viā:
a ſummo celo egreſſio eius.
Et occurſus eius vſqꝫ ad
ſummum eius: nec eſt qui
ſe abſcondat a calore eius.
Lex dñi immaculata con/
uertens animas: teſtimoni/
um domī fidele ſapientiam
preſtans paruulis. Iuſti/
cie domini recte letificantes
corda: preceptū domini lu/
cidū illuminans oculos.
Timor domī ſanctus pma
nens in ſeculum ſeculi: iudi/
cia domini vera iuſtificata ī
ſemetipa. Deſiderabilia
ſuper auꝝ ꝛ lapidem pcioſū
multū: ꝛ dulciora ſuper mel
ꝛ fauū. Etenim ſuus tuus
cuſtodit ea: in cuſtodiēdis
illis retributio multa. De/
licta quis ītelligit ab occul/
tis meis mūda me: ꝛ ab ali/
enis pce ſeruo tuo. Si mei
nō fuerint domīati tunc im
maculatus ero: ꝛ emunda/
bor a delicto maxīo. Et e/
runt vt ꝯplaceāt eloqa oris
mei: ꝛ meditatio cordis mei
in conſpectu tuo ſemper.
Domine adiutor meus: et
redemptor meus. Gloria.
Exaudiat te domin⁹ in
die tribulationis: pro/
tegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxilium de ſā
cto: et de ſyon tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij
tui: ꝛ holocauſtum tuū pin/
gue fiat. Tribuat tibi ſecū/
dum cor tuum: ꝛ omne cōſi/
lium tuum confirmet. Le/
tabimur in ſalutari tuo: et
in nomine dei noſtri magni
ficabimur. Impleat do/
minus omēs petitiones tu/
as: nunc cognoui quoniam
ſaluum fecit dominus chri/
ſtum ſuum. Exaudiet illū
de celo ſcō ſuo: in potentati
bus ſalus dextre eius. Hij
in curribꝫ ꝛ hij in equis: nos
autem in nomine domī dei
noſtri inuocabimus.

Non ſunt loquele neqꝫ ſermones quorum nō audiantur voces eorum

Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderunt: nos autem ſurreximꝰ et erecti ſumus. Dñe ſaluum fac regẽ: et exaudi nos in die qua inuocauerimꝰ te Gloria patri. Gaudiat te dñs

Domine in virtute tua letabitur rex: ⁊ ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. Deſideriũ cordis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorꝫ eius nõ fraudaſti eũ. Quoniã preueniſti eũ in bñdictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide pcioſo. Uitã pecijt a te ⁊ tribuiſti ei: longitudinem dierũ in ſeculũ ⁊ in ſeculum ſeculi. Magna gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorẽ impones ſuper eum. Quoniã dabis eum in benedictõem in ſeculum ſeculi: letificabis eum in gaudio cũ vultu tuo Quoniã rex ſperat in domino: ⁊ in miſericordia altiſſimi non commouebitur. Inueniatur manus tua oĩbus inimicis tuis: dextera tua ĩueniat oẽs q̃ te oderũt Pones eos vt clibanuꝫ ignis in tempore vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos et deuorabit eos ignis Fructum eorum de terra perdes: et ſemen eorum a filijs hominum Quoniã declinauerũt in te mala: cogitauerũt conſilia que non potuerunt ſtabilire. Quoniã pones eos dorſuꝫ: in reliquijs tuis pparabis vultũ eorum Exaltare domine in ṽtute tua: cãtabimus ⁊ pſallemꝰ virtutes tuas. Gloria. añ. ~~Celi enarrãt gloriã dei.~~ ℣. Exaltare dñe in ṽtute tua. cantabimꝰ ⁊ pſallemꝰ ṽtu ẗ

Te deũ laudamus: te dñm confitemur. Te eternũ patrem: omnis terra veneratur. Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe ptãtes. Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: ĩceſſabili voce pclamant. Sãctus Scũs Scũs dñs deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis glorie tue. Te glorioſus apľorum chorus Te pphetaruꝫ laudabilis numerus. Te martyrũ cãdidatus laudat exercitus. Te per orbem terrarũ ſancta ꝯfitetur eccleſia. Patrẽ ĩmmẽſe maieſtatis. Uene

randū tuū verum: ⁊ vnicū filiū Scm̄ q̄ꝫ paraclitū ſpm̄ Tu rex glie xp̄e. Tu patrꝭ ſempitern⁹ es fili⁹. Tu ad liberandū ſuſceptur⁹ hoīeꝫ nō horruiſti virginis vterū Tu deuicto mortꝭ aculeo: aperuiſti credētibus regna celorū. Tu ad dexteraꝫ dei ſedes: in glia patrꝭ. Iudex crederis eſſe vēturus Te ḡ q̄ſumus tuis famul' ſubue/ni: quos p̄cioſo ſanguine re demiſti. Eterna fac cū ſcīs tuis glā munerari. Saluū fac pp'lm tuū dn̄e: ⁊ benedic hereditati tue Et rege eos: et extolle illos vſqꝫ ineternū Per ſingulos dies bn̄dici/mus te Et laudam⁹ nomē tuū in ſeculū: ⁊ in ſecl'm ſcl'i. Dignare dn̄e die iſto: ſine peccato nos cuſtodire. Mi ſerere nr̄i dn̄e: miſerē noſtri Fiat miſcdia tua dn̄e ſup nos: quēadmodū ſperaui/mus in te. In te dn̄e ſpera ui: nō confundar ineternū

¶ Pſalmi ad laudes

Dn̄s regnauit deco rē indut⁹ eſt: indu tus eſt dn̄s forti/tudinē ⁊ p̄cīxit ſe Etenī firmauit orbē terre: qui nō ꝯmouebit. Parata ſedes tua extūc: a ſclo tu es Eleuauerūt flumia domi/ne: eleuauerūt flumia voceꝫ ſuam. Eleuauerūt flumia fluct⁹ ſuos: a vocib⁹ aquaꝝ multaꝝ. Mirabiles elatōes maris: mirabil' in altis dn̄s Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domū tu/am decet ſanctitudo dn̄e in longitudine dieꝝ. Gl'a. an̄. Indut⁹ eſt domin⁹ fortitu dinem ⁊ precinxit ſe virtute all'a all'a all'a.

Iubilate deo om̄is terra: ſeruite dn̄o i leticia. In troite in cōſpectu ei⁹: in exultatōe. Scitote qm̄ dn̄s ipſe eſt de⁹: ipſe fecit nos et nō ipſi nos. Popul⁹ eius ⁊ oues paſcue ei⁹ introite por tas e⁹ in ꝯfeſſiōe: atria e⁹ in hymnis ꝯfitemi il'i. Lau/date nomē ei⁹ qm̄ ſuauis ē dn̄s ineternū miſcdia ei⁹: et vſqꝫ in generatōe ⁊ genera/tionē veritas ei⁹. Gl'a an̄. Gl'ia ⁊ honor ⁊ bn̄dictio ſe/denti ſup thronū viuenti in ſecula ſeculoꝝ.

Deus de⁹ meus: ad te d luce vigilo. Sitiuit in te anima mea: q̄ multiplici

ter tibi caro mea. In terra
deſerta inuia ⁊ inaquoſa ſic
in ſancto apparui tibi: vt vi
derem virtutē tuā ⁊ glāꝫ tu
am. Qm̄ melioꝛ eſt miſcdia
tua ſup vitas: labia mea lau
dabūt te Sic bn̄dicam te in
vita mea: ⁊ in noīe tuo leua
bo man⁹ meas. Sicut adi
pe ⁊ pinguedine repleaꝛ ani
ma mea: ⁊ labijs exultatōis
laudabit os meū. Si mēoꝛ
fui tui ſup ſtratū meū in ma
tutinis meditaboꝛ in te: qꝛ
fuiſti adiutoꝛ me⁹ Et in ve
lamēto alaꝝ tuaꝝ exultabo
adheſit aīa mea poſt te: me
ſuſcepit dextera tua. Ipſi
vero in vanū qſierūt animā
meā introibunt in inferioꝛa
terre: tradenꝛ in manus gla
dij ptes vulpiū erūt. Rex
vero letabiꝛ in dō laudabū
tur oēs qui iurāt in eo: quia
obſtructū eſt os loquētiū in
iqua. De⁹ miſereaꝛ noſtri
et benedicat nobis: illumi/
net vultū ſuū ſup nos ⁊ mi/
ſereatur noſtri. Ut cognoſ/
cam⁹ in terra viā tuā: in oī/
bus gentibus ſalutare tuū.
Confiteanꝛ tibi populi de
us: confiteanꝛ tibi ppli om/
nes. Letenꝛ et exultēt gen/
tes qm̄ iudicas pplos in eq
tate: ⁊ gētes in terra dirigis
Cōfiteantur tibi ppli deus
cōfiteāꝛ tibi ppli oēs: tra
dedit fructū ſuū. Bn̄dicat
nos deus de⁹ noſter bn̄di/
cat nos de⁹: et metuant euꝫ
oēs fines terre. Glia. añ.
Deus miſereaꝛ noſtri ⁊ bn̄/
dicat nobis illuminet vul/
tum ſuum ſuper nos ⁊ miſe
reaꝛ noſtri.

Bn̄dicite oīa opa dn̄i do
mino: laudate ⁊ ſuperex/
altate eū in ſecula. Bn̄dici/
te angeli dn̄i dño: bn̄d celi
dño. Bn̄d aq omnes q ſu/
per celos ſunt dño: bn̄dici/
te omnes virtutes dn̄i do/
mino. Bn̄dicite ſol ⁊ luna
dño: bn̄dicite ſtelle celi dño.
Bn̄dicite omnis ymber et
ros domio: bened oīs ſpi
ritus dei dño. Bn̄d ignis ⁊
eſtus dño: bn̄d frigus ⁊ eſ/
tas domio Bn̄dicite roꝛes
et pꝛuina dño: bn̄d gelu et
frigus domio. Bened gla/
cies ⁊ niues dño: bened no/
ctes et dies dño. Benedici/
te lux ⁊ tenebꝛe dño: bened
fulgura et nubes dño. Bn̄
dicat terra dño: laudet ⁊ ſu
perexaltet eum in ſecula.

Bn̄dicite montes ꝛ colles
dn̄o: bn̄d vniuerſa germinā
tia in terra dn̄o. Bn̄d fon/
tes dn̄o: bn̄d maria ꝛ fluia
do/ Bn̄d cete ꝛ oīa que mo
uētur in aq̄s dn̄o: bn̄d om/
nes volucres celi dn̄o Bn̄d
oēs beſtie et pecora dn̄o:
bn̄d filij hominū dn̄o. Bn̄
dicat iſrahel dn̄o: laudet et
ſupexaltꝫ eū in ſecula Bn̄d
ſacerdotes dn̄i dn̄o: benē
ſerui dn̄i dn̄o. Bn̄d ſpūs ꝛ
anime iuſtoꝝ dn̄o: bn̄d ſan/
cti ꝛ humiles corde dn̄o.
Bn̄d anania azaria miſael
dn̄o: laudate ꝛ ſupexaltate
eū in ſecula. Bn̄dicam⁹ pa
trē ꝛ filiū cūꝫ ſcō ſpū: laude/
mus ꝛ ſupexaltem⁹ eū in ſe
cula. Benedict⁹ es dn̄e in
firmamēto celi: ꝛ laudabiƚ
et glorioſus ꝛ ſupexaltatus
in ſcl'a. an̄. Bn̄dictio ꝛ cla
ritas ꝛ ſapiēcia ꝛ grāꝝ actio
honor ꝟtus ꝛ fortitudo deo
noſtro in ſecl'a ſeculoꝝ amē.

Laudate dn̄m de ce/
lis: laudate eū in ex/
celſis. Laudate eū
oēs angeli eius: laudate
eū oēs virtutes eius. Lau/
date eum ſol et luna: lauda
te eū oēs ſtelle et lumen.

Laud eū celi celoꝝ: ꝛ aq̄e
q̄ ſup celos ſūt laudēt nomē
dn̄i. Quia ipe dixit et facta
ſūt: ipe mādauit ꝛ creata ſūt
Statuit ea in ſeculū ꝛ in ſclꝫ
ſcl'i: p̄ceptū poſuit ꝛ nō pre/
teribit Laudate dn̄ꝫ de ter
ra: dracones ꝛ oēs abiſſi.
Ignis grando nix glacies
ſpūs ꝑcellarum: que faciūt
verbū ei⁹. Montes ꝛ oēs
colles: ligna fructifera ꝛ om
nes cedri. Beſtie ꝛ vniuerſa
pecora: ſerpētes ꝛ volucres
pennate. Reges t̄re ꝛ oēs
populi: p̄ncipes ꝛ oēs iudi/
ces terre. Iuuenes ꝛ virgi/
nes ſenes cū iunioribꝫ lau/
dent nomē dn̄i: quia exalta
tū eſt nomen eius ſolius.
Cōfeſſio ei⁹ ſup celū ꝛ t̄rā:
ꝛ exaltauit cornu populi ſui
Ymnus omnibus ſanctis
eius: filijs iſrahel populo
appropinquāti ſibi. Cāta
te dn̄o canticū nouū: laus
eius in eccl'ia ſanctorum
Letet̄ iſrahel in eo qui fecit
eum: ꝛ filie ſyon exultent in
rege ſuo. Laudent nomen
eius in choro. in tympano
ꝛ pſalterio pſallāt ei. Quia
beneplacitū eſt dn̄o in pp'lo
ſuo: ꝛ exultabit manſuetos

in ſalutem. Exultabūt ſancti in gloria: letabunt in cubilibꝫ ſuis. Exultatões dei i gutture eoꝝ: ⁊ gladij ancipites i manibꝫ eoꝝ. Ad faciēdā vindictā in nacionibꝫ: increpatões i ꝑplis. Ad alligādos rges eoꝝ i cōpedibꝫ: ⁊ nobiles eoꝝ i mānicꝭ ferreis Ut faciāt i eis iudiciū ꝯſcriptū: gloria hec eſt oībus ſanctis eiꝰ: Laud dn̄m in ſanctis eiꝰ: laudate eum i firmamento virtutis eius. Laudate eū i virtutibꝫ eꝰ: laudate eū ſcd̄m multitudinē magnitudis eiꝰ. Laudate eū in ſono tube: laud eū i pſalterio ⁊ cithara. Laudate eum in tympāo ⁊ choro: laudate eū in cordis ⁊ organo. Laudate eū in cymbalis beneſonantibꝫ laudate eū i cymbalis iubilatōis: om̄is ſpūs laudet dn̄m. Glā. an̄ Sctūs ſctūs ſctūs dn̄s ds oīs qui erat ⁊ qui eſt ⁊ q̄ venturus eſt. ¶ Nota iſte ỹmnus dicitur ab octa. ephiphanie vſqꝫ ad. xl. Et a dominica. Vidi dn̄m. vſqꝫ ad aduentu dn̄i. dū agitur d tpe.

Nocte ſurgētes vigilemꝰ omnes ſemper in pſalmis meditemur atqꝫ viribꝰ totis domīo canamꝰ dulcit ymnos. Ut pio regi pariter canentes cum ſuis ſanctis mereamur aulaꝫ ingredi celi ſimul ⁊ beatā ducere vitā Preſtet hoc nobis deitas btā patrꝭ ac nati. pariterqꝫ ſanctiſpūs cuiꝰ reboat in oī glā mūdo A. Cap̄ dn̄icale ℣. In matut.

Benedictus dn̄s ds iſrl: q visitauit ⁊ fecit redemptionem plebis ſue. Et erexit cornu ſalutis nob: i domo dauid pueri ſui. Sicut locutus eſt ꝑ os ſanctoꝝ: q a ſeculo ſūt ꝓphetaꝝ eiꝰ. Salutem ex inimicis noſtris: ⁊ d manu oīm qui oderūt nos. Ad faciendā miſcdiam cū patribꝫ nr̄is: ⁊ memorari teſtamēti ſui ſancti. Iuſiurā dū q iurauit ad abrahā patrem nr̄m: daturū ſe nobis Ut ſine timore de manu inimicoꝝ noſtroꝝ liberati: ſuiamꝰ illi In ſanctitate ⁊ iuſticia coram ipo: omnibꝫ diebꝰ noſtris. Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis em̄ ante faciem dn̄i parare vias eius. Ad dandam ſcienciam ſalutis ple

bi eius: in remiſſionē pecca
toꝝ eoꝝ. Per viſcera miſeri/
cordie dei noſtri: in qb visi/
tauit nos oriens ex alto.
Illuminare hijs qui in te/
nebris et in vmbra mortis ſe
dent: ad dirigēdos pedes
nr̄os in viā pacꝭ. Gl'a.
¶ Nota qn̄ dn̄icalit' tenet.
Ad p̄mā. Ymn⁹ Iā lucis.
Deus ds me⁹ reſpice (ps
i me q̄re me dereliq̄ſti:
lōge a ſalute mea v̄ba delic/
toꝝ meoꝝ. De⁹ me⁹ clama/
bo p diē et n̄ exaudies: et no/
cte et nō ad inſipiēciā mihi.
Tu āt in ſcō habitas: laus
iſrl'. In te ſperauerunt p̄res
noſtri: ſperauerūt et liberaſti
eos. Ad te clamauerūt et ſal/
ui facti ſūt: in te ſperauerūt et
non ſunt ꝯfuſi. Ego aūt ſum
vermis et nō homo: opp̄ro/
briū hoīm et abiectio pleb.
Oēs vidētes me deriſerunt
me: locuti ſūt labijs et moue
rūt caput. Sperauit in dn̄o
eripiat eū: ſaluū faciat eum
qm̄ vult eū. Qm̄ tu es q̄ ex/
traxiſti me d̄ vētre ſpes mea
ab vberib⁹ mr̄is mee: i te p̄/
iect⁹ ſum ex vtero. De ven/
tre mr̄is mee deus meus es
tu: ne diſceſſeris a me. Qm̄
tribulatio proxima eſt: quo
niam non eſt qui adiuuet.
Circumdederunt me vitu
li multi: thauri pingues ob
ſederunt me. Aperuerunt
ſuper me os ſuum: ſicut leo
rapiens et rugiens. Sicut a/
qua effuſus ſum: et diſper/
ſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt cor meum tan
q̄ꝫ cera liqueſcens: in medio
ventris mei. Aruit tanq̄ꝫ
teſta virtus mea et lingua
mea adheſit faucibus me/
is: et in puluerem mortis de
duxiſti me. Quoniam circū
dederunt me canes multi:
conſilium malignāciū ob
ſedit me. Foderunt man⁹
meas et pedes meos: dinu
merauerunt om̄ia oſſa mea.
Ipſi vero conſiderauerunt
et inſpexerunt me: diuiſe/
runt ſibi veſtimenta mea et
ſuper veſtem meam miſerūt
ſortem. Tu autem domine
ne elongaueris auxilium tu
um: ad defenſionem meam
conſpice. Erue a framea a/
nimam meam: et de manu
canis vnicam meam. Sal
ua me ex ore leonis: et a cor/
nibus vnicornium humili/
tatem meam. Narrabo no/

men tuum fratribus meis:
in medio eccl'ie laudabo te.
Qui timetis dñm laudate
eũ: vniuerſum ſemen iacob
glorificate eũ. Timeat eũ
omne ſemen iſrahel: qm̃ nõ
ſpreuit neqꝫ deſpexit dep̃ca
tõem pauperis. Nec auer/
tit faciem ſuam a me: ⁊ cuꝫ
clamarem ad eum exaudi/
uit me. Apud te laus mea
i eccleſia magna: vota mea
reddam in conſpectu timen
cium eum. Edent paupe/
res ⁊ ſaturabunt et lauda/
bunt dominũ qui requirũt
eum: viuent corda eorum i
ſeculum ſeculi. Reminiſcẽ/
tur et conuertentur ad do/
minũ: vniuerſi fines terre.
Et adorabunt in con/
ſpectu eius: vniuerſe fami/
lie gentium. Quoniam do/
mini eſt regnum: ⁊ ipſe do/
minabitur gencium. Man/
ducauerunt ⁊ adorauerunt
omnes pingues terre: in cõ/
ſpectu eius cadẽt om̃es qui
deſcendũt in terraꝫ. Et aĩa
mea illi viuet: ⁊ ſemen meuꝫ
ſeruiet ipi. Annunciabitur
domino generatio vẽtura:
⁊ ãnũciabũt celi iuſticiaꝫ ei⁹
ꝑplo q̃ naſcet̃ queꝫ fecit dñs

Dominus regit me ⁊ ni/
chil mihi deerit: in lo/
co paſcue ibi me collocauit.
Super aquã refectionis e/
ducauit me: animã meã cõ
uertit. Deduxit me ſuper ſe
mitas iuſticie: propt̃ nomẽ
ſuum. Nam ⁊ ſi ambulaue/
ro in medio vmbre mortis:
non timebo mala qm̃ tu me
cum es. Uirga tua ⁊ bacu/
lus tuus: ipa me conſolata
ſunt. Paraſti in conſpectu
meo menſã: aduerſus eos
qui tribulant me. Impin/
guaſti i oleo caput meum:
⁊ calix meus inebrians q̃ꝫ p̃
clarus eſt. Et miſcdia tua
ſubſequetur me: omnibꝫ di
ebus vite mee. Et vt inha/
bitem in domo dñi: in lon/
gitudine dieꝝ. Gl'a.
Domini eſt terra ⁊ pleni
tudo eius: orbis terra/
rum ⁊ vniuerſi qui habitãt
in eo. Quia ipe ſuper maria
fundauit euꝫ: ⁊ ſuper flumi/
na preparauit eum. Quis
aſcendet in montem domi:
aut quis ſtabit in loco ſanc/
to eius. Innocens mani/
bus ⁊ mũdo corde. qui non
accepit in vano aĩam ſuam
nec iurauit in dolo proximo

ſuo. Nic accipiet benedicti
onem a domio: ⁊ miſcdiam
a deo ſalutari ſuo. Nec eſt
generacio querēcium eum:
querēcium faciez dei iacob
Attollite portas principes
vrās ⁊ eleuamini porte eter
nales: ⁊ introibit rex glorie
Quis eſt iſte rex glorie:
dominꝰ fortis ⁊ potens do/
minus potens in prelio.
Attollite portas principes
veſtras ⁊ eleuamini porte e/
ternales: ⁊ introibit rex glᷓe
Quis eſt iſte rex glorie: do
minus virtutum ipē eſt rex
glorie.

Ad te domine leuaui ai/
mam meam: deus me
us in te confido non erube
ſcam. Neqꝫ irrideāt me ini/
mici mei: etenīʒ vniuerſi qui
ſuſtinent te non confunden
tur. Confundātur omnes
iniqua agentes: ſuperua/
cue. Vias tuas domīe de/
monſtra mihi: ⁊ ſemitas tu
as edoce me. Dirige me in
vēitate tua ⁊ doce me: quia
tu es deus ſaluator meus ⁊
te ſuſtinui tota die. Remi/
niſcere miſeracionū tuarum
domīe: ⁊ miſericordiarū tu
arum que a ſeculo ſunt.

Delicta iuuentutis mee: et
ignorācias meas ne memi/
nerꝭ. Scdm miſcdiam tuā
memēto mei tu: ꝓpter boni
tatē tuā dñe. Dulcꝭ ⁊ rectꝰ
dñs: propter hoc legem da
bit delinquentibus in via.
Diriget manſuetos in iudi
cio: docebit mites vias ſuas
Vniuerſe vie dñi miſericor/
dia ⁊ veritas: requirentibꝰ
teſtamētū eius ⁊ teſtimonia
eiꝰ. Propter nomen tuum
domine propiciaberis pec/
cato meo: multum eſt enim
Quis eſt homo q̇ timet do
minum: legeʒ ſtatuit ei ī via
quam elegit. Anima eius
in bonis demorabitur: ⁊ ſe/
men eiꝰ hereditabit terram
Firmamentū eſt dñs timē
tibꝰ eū: ⁊ teſtamentū ipſius
vt manifeſtetur illis. Ocu/
li mei ſemper ad dñm: quo
niam ipē euellet de laqueo
pedes meos. Reſpice ī me
⁊ miſerere mei: quia vnicus
⁊ pauper ſum ego. Tribu/
lationes cordis mei mltipli
cate ſunt: de neceſſitatibus
meis erue me. Vide humi/
litatē meam ⁊ laborē meuꝫ:
et dimitte vniuerſa delicta
mea. Reſpice inimicos me

os quoniã multiplicati ſũt: et odio iniquo oderũt me. Cuſtodi animã meã ⁊ erue me: non erubeſcam quoniã ſperaui in te. Innocentes ⁊ recti adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te. Libera deus iſ/rahel: ex omnibus tribula/tionibꝫ ſuis. Glia.

Iudica me domine qm̃ ego in innocencia mea ingreſſus ſum: ⁊ in domino ſperans non infirmabor. Proba me domine ⁊ temp/ta me: vre renes meos ⁊ cor meũ. Quoniam miſericor/dia tua ante oculos meos eſt: et cõplacui in ꝟitate tua. Non ſedi cum conſilio vanitatis: ⁊ cum iniqua ge rentibus non introibo. Odiui eccl'iam malignanti ũ: ⁊ cum impijs non ſedebo. Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circũdabo altare tuum domine. Ut audiam vocē laudis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabi/lia tua. Domine dilexi de/corem domus tue: ⁊ locum habitationis glorie tue. Ne perdas cũ impijs animam meã: ⁊ cũ viris ſanguinũ vi/tã meã. In quoꝝ manibꝰ iniqtates ſũt. dextera eoꝝ re/pleta eſt muneribꝰ. Ego ãt ĩ innocẽcia mea ĩgreſſus ſũ: redime me ⁊ miſerere mei. Pes meꝰ ſtetit in directo: ĩ eccl'is bñdicã te dñe. p̃s Deꝰ ĩ noĩe t. Gl'a pa. Cõfitemi. Btĩ ĩma. Gl'ia Retribue. Quicũq͞z. Gl'a ¶ Nota qñ p̃s Cõfitemi dr ĩ lau. tũc ĩ loco eꝰ dr. p̃. Dñs reg. dco.

¶ Feria. ĩĩ. Inuit. Venite exultemꝰ dño. p̃s Venite.

Dñs illũinacio mea ⁊ ſalꝰ mea: quē timebo. Dñs ꝓtector vi te mee. a q̃ trepidabo. Dñ appropiãt ſup me nocẽtes: vt edãt carnes meas. Qui tribulãt me ĩimici mei: ipi ĩ firmati ſũt ⁊ ceciderũt. Si cõ/ſiſtãt aduerſum me caſtra: nõ timebit cor meũ. Si ex urgat aduerſum me p̃liũ: ĩ hoc ego ſperabo. Unã pe cij a dño hãc requirã: vt in/habitē in domo dñi oĩbꝰ di ebꝰ vite mee. Ut videã vo/lũtatē dñi: ⁊ viſitē templũ eꝰ. Qm̃ abſcõdit me ĩ taberna culo ſuo in die maloꝝ: ꝓtex it me in abſcõdito taberna

culi ſui. In petra exaltauit
me: ꝛ nunc exaltauit caput
meũ ſuper inimicos meos.
Circuiui ꝛ imolaui in taber
naculo eius hoſtiã vocifera
cionis: cantabo ꝛ pſalmũ di
cã dño. Exaudi dñe vocez
meã qua clamaui ad te: mi/
ſerere mei ꝛ exaudi me. Ti/
bi dixit coꝛ meuz exquiſiuit
te facies mea: faciẽ tuã dñe
reqram. Ne auertas faciez
tuaz a me: ne declines ĩ ira
a ſeruo tuo. Adiutoꝛ meus
eſto ne derelinquas me: ne/
qꝫ deſpicias me deus ſalu/
taris meus. Quoniam patꝛ
me⁹ ꝛ mater mea derelique/
runt me: domin⁹ aũt aſſum
pſit me. Legem pone mihi
domine in via tua: et dirige
me in ſemita recta propter
inimicos meos. Ne tradi/
deris me in animas tribu/
lantium me: quoniam inſur
rexerunt in me teſtes iniqui
ꝛ mentita eſt iniquitas ſibi.
Credo videre bona domi/
ni: in terra viuencium.
Expecta dominũ viriliter
age: ꝛ confoꝛtetur coꝛ tuum
ꝛ ſuſtine dñm.
Ad te domine clamabo
deus meus ne ſileas a
me nequando taceas a me:
et aſſimilaboꝛ deſcendenti/
bus in lacum. Exaudi do/
mine vocem depꝛecationis
mee dum oro ad te: dum ex
tollo man⁹ meas ad tẽpluz
ſanctũ tuũ. Ne ſimul tra/
das me cũ peccatoꝛibus: et
cũ operantib⁹ iniquitatem
ne pdas me. Qui loquuntꝛ
pacem cum ꝓximo ſuo: ma
la aũt in coꝛdibus eoꝝ.
Da illis ſm opa eoꝛum: et
ſcdm nequiciam adinuenci
onum ipſoꝝ: Secundum
opera manuũ eoꝝ tribue il/
lis: redde retributõem eoꝝ
ipis. Quoniam non intelle
xerũt opera dñi et in opera
manuũ eius: deſtrues illos
ꝛ non edificabis eos. Be
nedictus dominus: quoniã
exaudiuit vocem depcacio/
nis mee. Dominus adiu/
toꝛ me⁹ et protectoꝛ meus:
in ipo ſperauit coꝛ meum et
adiutus ſum. Et refloꝛuit
caro mea: ꝛ ex voluntate mea
confiteboꝛ ei. Domin⁹ forti
tudo plebis ſue: ꝛ protectoꝛ
ſaluationũ xpi ſui eſt. Sal/
uum fac populũ tuũ domĩe
ꝛ benedic hereditati tue: et
rege eos ꝛ extolle illos vſqꝫ

in eternū. Glīa. an̄. Domi/
n⁹ defenſoꝛ vite mee:
Afferte dn̄o filij dī: affer/
te dn̄o filios arietū.
Afferte dn̄o gloꝛiam ⁊ ho/
noꝛem afferte dn̄o gloꝛiam
nomini e⁹: adoꝛate dn̄m in
atrio ſancto ei⁹. Uox domi
ni ſuper aquas deus maie/
ſtatis intonuit: domin⁹ ſu/
per aquas multas Uox do
mini in virtute: vox domī in
magnificentia. Uox dn̄i cō
fringentis cedꝛos: ⁊ cōfrin/
get dn̄s cedꝛos libāi. Et cō
minuet eos tanq̄ꝫ vituluꝫ li/
bani: ⁊ dilectus quēadmo/
dum fili⁹ vnicoꝛnium Uox
dn̄i ītercīdētis flāmā ignis
vox dn̄i ꝯcucientꝭ deſertū: ⁊
cōmouebit dn̄s deſtum ca/
des. Uox dn̄i pꝛeparantis
ceruos ⁊ reuelabit conden/
ſa: ⁊ in templo ei⁹ omnes di
cent gloꝛiaꝫ. Dominus di
luuium inhabitare facit: ⁊ ſe
debit dn̄s rex ī eternū. Do
min⁹ virtutem populo ſuo
dabit: domin⁹ bn̄dicet po/
pulo ſuo in pace.
Exaltabo te dn̄e quoni/
am ſuſcepiſti me: nec delec/
taſti īimicos meos ſup me.
Domine de⁹ meus clama
ui ad te: ⁊ ſanaſti me. Do/
mine eduxiſti ab inferno ani
mam meam: ſaluaſti me a
deſcendentib⁹ in lacū Pſal
lite dn̄o ſancti eius: ⁊ confi/
temini memoꝛie ſanctitatis
ei⁹. Quoniā ira in indigna/
cione eius: ⁊ vita in volunta
te ei⁹. Ad veſperū demoꝛa/
bitur flet⁹: ⁊ ad matutinuꝫ
leticia Ego aūt dixi i habū
dancia mea: nō mouebor ī
eternum. Dn̄e in volūtate
tua: pſtitiſti decoꝛi meo vir/
tutē. Auertiſti faciē tuam a
me: ⁊ factus ſum cōturba/
tus. Ad te domine clama/
bo: ⁊ ad deū meuꝫ depreca
boꝛ: Que vtilitas in ſangui
ne meo: dū deſcendo in coꝛ
rupcionē. Nunquid confi
tebit tibi puluis: aut annū
ciabit ꝟitatē tuā. Audiuit
dn̄s ⁊ miſertus eſt mei: dn̄s
fact⁹ eſt adiutoꝛ meus. Cō
uertiſti planctū meū in gau
diū mihi: cōcidiſti ſaccū me
um ⁊ circūdediſti me leticia
Ut cātet tibi glā mea ⁊ nō
compūgar: dn̄e deus meus
in eternum confitebor tibi.
Gloꝛia patri. Sicut erat.
an̄. Adoꝛate dominū in au
la ſancta ei⁹.

In te domine ſperaui ñ
confūdar in eternum:
in iuſticia tua liba me
Inclina ad me aurem tu/
am: accelera vt eruas me.
Eſto mihi in deū ꝑtecto/
rem ⁊ in domum refugij: vt
saluū me facias. Quoniaȝ
foꝛtitudo mea et refugium
meum es tu: ⁊ propter no/
men tuum deduces me ⁊ e/
nutries me. Educes me de
laqueo quem abſconderūt
mihi: qm̄ tu es ꝑtectoꝛ me
us. In manus tuas com/
mendo ſpiritū meū: redemi
ſti me domine deꝰ veritatiſ.
Odiſti obſeruantes vanita
tes: ſuperuacue. Ego autē
in domino ſperaui: exulta/
boꝛ letaboꝛ in miſcđia tua.
Qm̄ reſpexiſti hūilitatē me/
am: ſaluaſti de neceſſitati/
bus animam meā Nec con
cluſiſti me in manibꝰ inimi/
ci: ſtatuiſti ī loco ſpacioſo pe
des meos. Miſerere mei do
mine quoniam tribuloꝛ: cō
turbatꝰ eſt in ira oculus me
us anima mea ⁊ venter me/
us. Quoniam defecit in do
loꝛe vita mea: ⁊ anni mei in
gemitibus. Infirmata eſt
in paupertate virtus mea:
⁊ oſſa mea cōturbata ſunt.
Super om̄es inimicos me/
os factus ſum opꝓbꝛium
vicinis meis valde: ⁊ timoꝛ
notis meis. Qui videbant
me foꝛas fugerunt a me: ob
liuioni datus ſum tanq̄
mortuus a coꝛde. Factus
ſum tanq̄ vas perditum:
quoniam audiui vituperati
onem multoꝛum commorā
cium in circuitu. In eo dū
conuenirent ſimul aduerſuȝ
me: accipere animam meaȝ
conſiliati ſunt. Ego auteȝ
in te ſperaui domīe: dixi de
us meus es tu. in manibus
tuis ſoꝛtes mee. Eripe me
de manu inimicoꝛum meo/
rum: ⁊ a perſequentibꝰ me.
Illuſtra faciem tuam ſup
ſeruum tuuȝ ſaluum me fac
in miſericoꝛdia tua domīe:
non confundar quoniam in
uocaui te. Erubeſcant im/
pij et deducantur in infer/
num: muta fiant labia do/
ſa. Que loquuntur aduer
ſus iuſtum iniquitatem: in
ſuperbia et in abuſione.
Quam magna multitudo
dulcedinis tue domīe: quā
abſcondiſti timentibꝰ te.
Perfeciſti eis qui ſperant ī

te. in conſpectu filiorũ hoĩm
Abſcondes eos in abſcon/
dito faciei tue: a conturbati
one hominũ Proteges eos
in tabernaculo tuo: a cõtra
dictione linguarum. Bene
dictus dominꝰ: quoniã mi
rificauit miſericordiam ſuaꝫ
mihi in ciuitate munita.
Ego aũt dixi in exceſſu mẽ/
tis mee: proiectꝰ ſum a facie
oculorũ tuorũ. Ideo exau
diſti vocem orationis mee.
dũ clamarem ad te. Dili
gite dominũ omnes ſancti
eiꝰ: quoniam veritatem re/
quiret dominus ⁊ retribuet
habũdanter facientibꝰ ſu/
perbiam. Viriliter agite et
confortetᷓ cor veſtrũ: omnes
q̃ ſperatis in dño.
Beati quorũ remiſſe ſunt
iniquitates: ⁊ quoruꝫ
tecta ſunt peccata. Beatꝰ
vir cui nõ imputauit domi/
nus peccatũ: nec eſt in ſpiri/
tu eiꝰ dolꝰ. Qm̃ tacui inue/
terauerũt oſſa mea: dũ cla/
marem tota die. Quoniaꝫ
die ac nocte grauata eſt ſu/
per me manus tua: conuer/
ſus ſum in erumna mea dũ
configitur ſpina. Delictum
meũ cognitum tibi feci: ⁊ in
iuſticiam meã non abſcõdi
Dixi confitebor aduer/
ſum me iniuſticiam meam
domino: et tu remiſiſti impi
etatẽ peccati mei. Pro hac
orabit ad te omnis ſanctꝰ:
ĩ tempore oportuno. Verũ
tamen in diluuio aquarum
multarũ: ad eũ non approx
imabũt. Tu es refugiũ me
um. a tribulatione que cir/
cũdedit me: exultatio mea
erue me a circũdantibꝫ me.
Intellectũ tibi dabo et in/
ſtruam te. in via hac q̃ gra/
dieris firmabo ſuper te ocu
los meos. Nolite fieri ſicͭ e/
quus ⁊ mulus: quibus non
eſt intellectus. In chamo
⁊ freno maxillas eorũ con/
ſtringe: q̇ non approximant
ad te. Multa flegella pecca/
toris: ſperãtes aũt in domi
no miſericordia circũdabit.
Letamini in domino ⁊ ex/
ultate iuſti: ⁊ gloriamĩ om/
nes recti corde. Glia. ã In
tua iuſticia libera me dñe.
Exultate iuſti in domi/
no: rectos decet collau
dacio. Confitemini domi/
no in cithara: ĩ pſalterio de/
cemcordarũ pſallite illi.
Cantate ei cãticũ nouum:

bene pſallite ei in vociferati/
one. Quia rectum eſt verbū
domini: ⁊ omnia opera ei⁹
in fide. Diligit miſcđiam ⁊
iudicium: miſericordia do/
mini plena eſt terra. Uer/
bo domini celi firmati ſunt:
⁊ ſpiritu orꝫ eius omnis vir
tus eorum. Congregans
ſicut in vtre aquas maris:
ponens in theſauris abiſ/
ſos. Timeat dominū om
nis terra: ab eo autem com
moueantur omnes inhabi/
tantes orbem: Quoniā ip/
ſe dixit ⁊ facta ſunt: ipe mā/
dauit ⁊ creata ſunt. Domi/
nus diſſipat concilia genti/
um reprobat autem cogita
tiones populorum: ⁊ repro
bat conſilia principum.
Conſilium autem domini
in eternum manet: cogitaci/
ones cordis eius in genera
tione ⁊ generationem. Be/
ata gens cuius eſt domin⁹
deus eius: populus quem
elegit in hereditatem ſibi.
De celo reſpexit domin⁹:
vidit omnes filios hominū
De preparato habitaculo
ſuo: reſpexit ſuper omnes q̄
habitant terram. Qui fin/
xit ſingulatim corda eorūꝫ:
qui intelligit omnia opera
eorum. Non ſaluatur rex
per multam virtutem: ⁊ gi/
gas non ſaluabitur in mul/
titudine virtutis ſue. Fal/
lax equus ad ſalutem: ī ha/
bundancia autem virtutis
ſue non ſaluabitur. Ecce
oculi domini ſuper metuen
tes eum: ⁊ in eis qui ſperāt
ſuper miſericordia eius.
Ut eruat a morte animas
eorum: ⁊ alat eos in fame.
Anima noſtra ſuſtinet do/
minum: quoniam adiutor
⁊ protector noſter ē. Quia
in eo letabitur cor noſtrum:
⁊ in nomine ſancto eius ſpe
rauimus. Fiat miſericor/
dia tua domine ſuper nos:
quemadmoduꝫ ſperauim⁹
in te.
Benedicā dn̄m in oīm tē
pore: ſp laus ei⁹ in ore
meo. In dn̄o laudabit aīa
mea: audiant māſueti ⁊ le/
tentur. Magnificate domi/
num mecū: ⁊ exaltemus no
men eius in idipm. Exqui/
ſiui dn̄m ⁊ exaudiuit me: et
ex omnibus tribulationib⁹
meis eripuit me. Accedite
ad eū ⁊ illuminamini: et fa/
cies veſtre non confundent

Iſte pauper clamauit ꝛ do
min⁹ exaudiuit eũ: et ex om
nibus tribulacio͂ibus eius
ſaluauit eũ Immittet ange
lus domini in circuitu timẽ/
ciũ eum: ꝛ eripiet eos. Gu/
ſtate et videte quoniam ſua
uis eſt domin⁹: beat⁹ vir q̃
ſperat in eo. Timete domi/
nũ omnes ſancti ei⁹: qm̄ nõ
eſt inopia timentib⁹ eum.
Diuites eguerũt ꝛ eſurie/
rũt: inq̃rentes autem domi
nũ non minuent omi bono.
Uenite filij audite me: ti/
morem domini docebo vos
Quis eſt homo qui vult
vitam: diligit dies videre
bonos. Prohibe linguam
tuam a malo: et labia tua
ne loquantur doluȝ Diuer
te a malo et fac bonum: inq̃
re pacem ꝛ perſequere eam.
Oculi domini ſuper iuſtos:
et aures eius in preces eorũ
Uultus aũt domini ſuper
facientes mala: vt perdat ꝺ
terra memoriam eorum.
Clamauerũt iuſti ꝛ domi/
n⁹ exaudiuit eos: et ex om̄i/
bus tribulationib⁹ eoꝝ libe
rauit eos. Iuxta eſt domi/
nus hijs qui tribulato ſunt
corde: ꝛ humiles ſpiritu ſal/
uabit. Multe tribulatio͂es
iuſtoꝝ: et de omnib⁹ his li/
berabit eos domin⁹. Cu/
ſtodit domin⁹ om̄ia oſſa eo
rũ: vnũ ex his nõ conteret.
Mors peccatoꝝ peſſima: ꝛ
qui oderũt iuſtuȝ delinquẽt
Redimet domin⁹ animas
ſeruoꝝ ſuorum: ꝛ non delin/
quẽt om̄es q̃ ſperant in eo.
Gloria. añ. Rectos de/
cet collaudatio.

Iudica dñe nocẽtes me:
expugna impugnãtes
me. Apprehende ar/
ma ꝛ ſcutũ: et exurge ĩ
adiutoriũ mihi. Effunde
frameã et ꝯclude aduerſus
eos q̃ perſequũtur me: dic
anime mee ſal⁹ tua ego ſum
Confundantur et reuereã/
tur: querentes animam me
am. Auertant retrorſum ꝛ
confundantur: cogitantes
mihi mala Fiant tãq̄ȝ pul
uis ante faciem venti: et an/
gel⁹ domini coartans eos.
Fiat via illoꝝ tenebre ꝛ lu
bricũ: et angel⁹ domini ꝑſe/
quẽs eos. Qm̄ gratis ab/
ſconderũt mihi interituȝ la/
quei ſui: ſuꝑuacue exꝓbra/
uerunt animã meã Ueniat
illi laque⁹ quem ignorat et

capcio quã abſcõdit appre/
hẽdat eũ: ⁊ in laqueũ cadat
in ipm. Anima aũt mea ex
ultabit in dnõ: ⁊ delecta/
bitur ſuꝑ ſalutari ſuo. Om/
nia oſſa mea dicẽt: domine
quis ſimił tibi. Eripiẽs in
opem de manu forcioꝝ eiꝰ:
egenum ⁊ pauperẽ a diripi
entibꝫ eũ. Surgẽtes teſtes
iniq: que ignorabã interro/
gabãt me. Retribuebant
mihi mala ꝓ bonis: ſterili/
tatem anime mee. Ego aũt
cũ mihi moleſti eſſent: indu
ebar cilicio. Humiliabã in
ieiunio aĩam meã: et oracio
mea in ſinu meo ꝯuertetur.
Quaſi ꝓximum quaſi fra
trem noſtrũ ſic ꝯplacebam:
q̃ſi lugẽs ⁊ ꝯtriſtatus ſic hu
miliabar. Et aduerſum me
letati ſunt ⁊ conuenerũt: cõ/
gregata ſunt ſuꝑ me flagel/
la et ignoraui. Diſſipati ſũt
nec compũcti temptauerũt
me ſubſannauerũt me ſub/
ſannacõe: frẽduerũt ſuꝑ me
dentibus ſuis. Dñe quã/
do reſpicies: reſtitue animã
meã a malignitate eoꝝ a le/
onibꝫ vnicam meã. Confi
tebor tibi in eccłia magna:
in populo graui laudabo te.

Non ſuꝑgaudeant mihi q̃
aduerſantur mihi inique: q̃
oderunt me gratis ⁊ annu/
unt oculis. Quoniã mihi
q̃dem pacifice loquebanť:
et in iracũdia terre loq̃ntes
dolos cogitabant. Et dila/
tauerunt ſuꝑ me os ſuum:
dixerũt euge euge viderunt
oculi noſtri. Uidiſti domie
ne ſileas: domine ne diſce/
das a me. Exurge ⁊ intẽde
iudicio meo deus meus: et
dominus meus in cauſam
meam. Iudica me ſecun/
dum iuſticiam tuam domi/
ne deus meus: et non ſuper
gaudeant mihi. Non di/
cant in cordibus ſuis euge
euge anime nr̃e: nec dicant
deuorabimus eum. Eru/
beſcant et reuereãtur ſimł:
qui gratulãtur malis meis
Induantur confuſione
⁊ reuerentia: qui maligna
loquuntur ſuper me.
Exultent et letentur qui vo
lunt iuſticiam meam: et di/
cant ſemper magnificeť do
minus qui volũt pacẽ ſerui
eius. Et lingua mea medi/
tabiť iuſticiã tuam: tota die
laudẽ tuam.
Dixit iniuſtus vt delin/

quat in ſemetipſo:non eſt ti/
mor dei ante oculos eius.
Quoniã doloſe egit in con
ſpectu eiꝰ:vt inueniat iniq/
tas eius ad odiũ Uerba o/
ris eiꝰ iniq̃tas ꝛ dolus: no/
luit intelligere vt bñ ageret
Iniquitatẽ meditatꝰ eſt in
cubili ſuo aſtitit omĩ vie nõ
bone:maliciã aũt nõ odiuit
Domĩe in celo miſcdia tua:
et vẽitas tua vſq; ad nubes
Iuſticia tua ſicẽ mõtes dei:
iudicia tua abiſſus multa.
Homines ꝛ iumẽta ſalua/
bis dñe:quẽadmodũ mul/
tiplicaſti miſcdiã; tuã ds.
Filij autẽ hominũ:in teg/
mine alarũ tuarũ ſperabũt
Inebriabũtur ab vberta/
te domus tue:ꝛ torrẽte vo/
luptatis tue potabis eos.
Qm̃ apud te eſt fons vite:
et in lumĩe tuo videbimꝰ lu
men. Pretende miſcdiam
tuam ſciẽtibꝫ te:ꝛ iuſticiam
tuã hijs q̃ recto ſunt corde.
Nõ veniat mihi pes ſuper
bie:et manꝰ peccatoris non
moueat me. Ibi ceciderũt
q̃ operant iniq̃tatem:expul
ſi ſunt nec potuerũt ſtare.
Gloria .añ. Expugna im
pugnantes me.

Noli emulari ĩ malignã
tibꝫ: neq; zelaueris faci
entes iniq̃tatem. Qm̃ tan
q̃; fenuz velociter areſcent:
et quẽadmodũ olera herba
rum cito decident. Spera
in dño ꝛ fac bonitatem:ꝛ in
habita terram ꝛ paſceris in
diuicijs eiꝰ Delectare in do
mino:et dabit tibi peticões
cordis tui. Reuela dño vi/
am tuã ꝛ ſpera in eo: ꝛ ipſe
faciet. Et educet q̃ſi lumen
iuſticiam tuã ꝛ iudiciũ tuũ
tanq̃; meridiez:ſubditꝰ eſto
domino ꝛ ora eũ. Noli emu
lari in eo q̃ proſperat in via
ſua:in homine faciẽte iniu/
ſticias. Deſine ab ira ꝛ de/
relinq̃ furorem:noli emula/
ri vt maligneris. Quoniã
q̃ malignant exterminabũ/
tur: ſuſtinẽtes aũt dominũ
ipſi hereditabũt terrã. Et
adhuc puſillũ ꝛ non erit pec
cator: q̃res locũ eius et non
inuenies Manſueti aũt he
reditabũt terram:ꝛ delecta
bunt in multitudine pacis
Obſeruabit peccator iuſtũ:
et ſtridebit ſuper eũ dentibꝫ
ſuis. Dominꝰ aũt irridebit
eũ:quoniam proſpicit q̃ ve
niet dies eiꝰ. Gladiũ euagi

nauerũt: peccatores intẽde
runt arcũ ſuum. Ut decipi/
ant pauperẽ ⁊ inopẽ: vt tru
cident rectos corde. Gladi
us eoꝝ intret in corda ipoꝝ:
et arcus eoꝝ confringatur
Melius eſt modicuȝ iuſto:
ſup diuicias peccatoꝝ mul/
tas. Qm̃ brachia peccatoꝝ
ꝯterent̃: ꝯfirmat aũt iuſtos
dñs. Nouit dñs dies ima/
culatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ in
eternũ erit Nõ confundent̃
in tẽpore malo ⁊ in dieb; fa
mis ſaturabunt̃: quia pecca
tores peribũt. Inimici vẽo
dñi mox vt honorificati fue
rit ⁊ exaltati: deficiẽtes quẽ
admodũ fumꝰ deficient.
Mutuabit̃ peccator ⁊ non
ſoluet: iuſtus aũt miſeret̃ et
tribuet. Quia bñdicentes
ei hereditabũt terram: ma/
ledicẽtes aũt ei diſperibunt
Apud dñm greſſus homi/
nis diriget̃: ⁊ viam eiꝰ volet
Cũ ceciderit nõ collidetur:
quia dñs ſupponit manum
ſuã Iunior fui etenĩ ſenui ⁊
non vidi iuſtũ derelictũ: nec
ſemen eius q̃rens panem.
Tota die miseret̃ ⁊ como/
dat: ⁊ ſemẽ illius in bñdictiõ
ne erit Declina a malo ⁊ fac

bonũ: ⁊ inhabita in ſeculuȝ
ſeculi. Quia dñs amat iudi
ciũ ⁊ nõ derelinquet ſanctos
ſuos: in eternũ ꝯſeruabunt̃
Iniuſti punient̃: ⁊ ſemẽ im
pioꝝ peribit. Iuſti aũt he/
reditabũt terrã: ⁊ inhabita
bũt in ſeculum ſeculi ſup eã.
Os iuſti meditabit̃ ſapien/
tiam: ⁊ lingua eiꝰ loquet̃ iu
diciũ. Lex dei eiꝰ in corde
ipſius: ⁊ nõ ſupplantabunt̃
greſſus eiꝰ. Cõſiderat pec
cator iuſtũ: ⁊ querit mortifi/
care eũ. Dñs aũt nõ dere/
linquet eũ in manib; eꝰ: nec
dãnabit eũ cũ iudicabit̃ illi
Expecta dominũ ⁊ cuſtodi
viam eiꝰ ⁊ exaltabit te vt he
reditate capias terrã: cũ pe
rierint peccatores videbis.
Uidi impiũ ſuperexaltatũ: ⁊
eleuatũ ſicut cedros libani.
Et trãſiui ⁊ ecce nõ erat: q̃/
ſiui eum ⁊ nõ eſt inuẽtus lo/
cus eius. Cuſtodi innocen
ciam ⁊ vide equitatẽ: quoni
am ſunt reliquie homi paci
fico. Iniuſti aũt diſperibũt
ſimul: reliquie impioꝝ inte/
ribũt. Salus aũt iuſtorum
a dño: ⁊ protector eorum in
tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dñs et li

dē abit eos ⁊ eruet eos a pec
catoꝛibꝰ: et ſaluabit eos qꝛ
ſperauerūt in eo.

Domine ne in furoꝛe tuo
arguas me: neq̧ in ira
tua coꝛripi[illegible]. Quoniā
ſagitte tue infixe ſunt mihi:
et confirmaſti ſuper me ma/
num tuā. Non eſt ſanitas
in carne mea a facie ire tue:
nō eſt pax oſſibus meis a fa
cie peccatoꝝ meoꝝ. Quoni/
am iniq̄tates mee ſuꝑgreſſe
ſunt caput meū: ⁊ ſicut onuſ
graue grauate ſunt ſuꝑ me.
Putruerūt ⁊ coꝛrupte ſunt
cicatrices mee: a facie īſipiē
tie mee. Miſer factꝰ ſum et
curuatꝰ ſum vſq̧ in finem:
tota die contriſtatus ingre/
diebar. Qm̄ lumbi mei im/
pleti ſunt illuſiōibꝰ: ⁊ nō eſt
ſanitas in carne mea. Affli
ctus ſum et humiliatꝰ ſum
nimis: rugiebam a gemitu
coꝛdis mei. Domīe ante te
om̄e deſideriū m[illegible]et gemi
tus meus a te non eſt abſcō
ditus. Coꝛ meū conturba
tum eſt dereliquit me v̄tus
mea: ⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ
et ip̄m non eſt mecū. Ami
ci mei ⁊ ꝓximi mei: ad/
uerſum me appꝛopinquauē

rūt et ſteterūt. Et qui iuxta
me erant de longe ſteterūt:
ā vim faciebant qui q̄rebāt
animā meam. Et qui inq̄/
rebant mala mihi locuti ſūt
vanitates: ⁊ dolos tota die
meditabant. Ego autē tā/
q̄ ſurdus nō audiebam: et
ſicut mutus nō aperiēs os
ſuū. Et factus ſum ſicut ho
mo nō audiēs: ⁊ nō habēs
in oꝛe ſuo redargutiones.
Quoniā in te domine ſpera
ui: tu exaudies dn̄e deꝰ me/
us. Quia dixi nequādo ſu/
ꝑgaudeāt mihi īimici mei:
et dum cōmouentur pedes
mei ſuper me magna locuti
ſunt. Quoniā ego in flagel/
la paratꝰ ſum: ⁊ doloꝛ meꝰ
in cōſpectu meo ſꝑ. Qm̄ ini
q̄tatem meā annunciabo: ⁊
cogitabo ꝓ peccato meo.
Inimici aūt mei viuūt ⁊ cō
firmati ſunt ſuꝑ me: ⁊ mul[illegible]
plicati ſunt q̄ oderūt me ini/
que. Qui retribuūt mala ꝓ
bonis detrahebant michi:
quoniam ſequebar bonita/
tem. Ne derelinquas me do
mine deus meꝰ: ne diſceſſe/
ris a me. Intende in adiu/
toꝛium meum: domine de/
us ſalutis mee. Gloꝛia.

añ. Reuela dño viam tuã.
℣. Domie in celo misericor/
dia tua. Et veritas tua vſ/
qꝫ ad nubes. Pater noſter
Et ne nos. ℣. Adiutoriũ
noſtrũ in nomine dñi. Qui
fecit celũ et terrã. Jube dñe
¶ Lectiones ꝛ R̃ia vt cõ/
petit tẽpori Añ laudes ℣.
Fiat misericordia tua domi
ne ſup nos. Quemadmodũ
ſperauim⁹ in te.

Miſerere mei de⁹: ſecun/
dũ magnam miſericor
diam tuã. Et ſcdm multi/
tudinem miſerationũ tuaꝝ:
dele iniqtatẽ meam. Am/
pli⁹ laua me ab iniquitate
mea: ꝛ a peccato meo mũda
me. Qm̃ iniqtatem meam
ego cognoſco: ꝛ peccatũ me
um ꝯtra me eſt ſemp. Tibi
ſoli peccaui ꝛ malũ coram te
feci: vt iuſtificeris in ſermo/
nib⁹ tuis ꝛ vincas cũ iudica
ris Ecce em̃ in iniqtatibus
concept⁹ ſum: ꝛ in peccatis
ꝯcepit me mater mea. Ecce
em̃ veritatem dilexiſti: incer
ta ꝛ occulta ſapiẽtie tue ma
nifeſtaſti mihi. Aſperges
me dñe yſopo ꝛ mũdabor:
lauabis me ꝛ ſup niuẽ deal
babor. Auditui meo dab
gaudiũ et leticiam: ꝛ exulta
bũt oſſa humiliata Auerte
faciem tuã a peccatis meis:
et oẽs iniqtates meas dele
Cor mundum crea in me
deus: ꝛ ſpm̃ rectũ inoua in
viſceribꝫ meis. Ne ꝓiicias
me a facie tua: ꝛ ſpm̃ ſanctũ
tuũ ne auferas a me. Red
de mihi leticiã ſalutarꝫ tui:
et ſpiritu ꝑncipali confirma
me. Docebo iniquos vias
tuas: ꝛ impii ad te cõuertẽt
Libera me de ſanguinib⁹
deus de⁹ ſalutis mee: ꝛ exul
tabit lingua mea iuſticiã tu
am Domine labia mea ape
ries: ꝛ os meũ annunciabit
laudem tuã. Quoniã ſi vo
luiſſes ſacrificiũ dediſſeꝫ vti
qꝫ: holocauſtis nõ delecta/
beris Sacrificiũ deo ſpirit⁹
contribulat⁹: cor contritũ ꝛ
humiliatũ de⁹ non deſpici/
es. Benigne fac dñe in bo/
na volũtate tua ſyon: vt edi
ficent muri ihrl'm. Tũc ac/
ceptabis ſacrificiuꝫ iuſticie
oblatões ꝛ holocauſta: tũc
imponẽt ſup altare tuũ vi/
tulos. Gloria. ¶ añ. Mi
ſerere mei deus. añ. Intelli
ge clamorem meũ dñe. ps.
Verba mea. añ. De⁹ deus

meꝰ ad te ď luce vigilio.
Confitebo꞉ tibi dñe qm̄
iratꝰ es mihi: ꝯuerſus
eſt furoꝛ tuꝰ ⁊ ꝯſolatꝰ es me
Ecce deꝰ ſaluatoꝛ meus: fi
ducialiter agā ⁊ nō timebo
Quia foꝛtitudo mea ⁊ laus
mea dñs: ⁊ factꝰ eſt mihi in
ſalutē. Haurietis aquas in
gaudio de fontibꝫ ſaluato
ris: ⁊ dicetis in illa die cōfi
temini dño ⁊ iuocate nomē
eiꝰ. Notas facite in popu
lis adinuentōes eiꝰ: memē
tote qm̄ excelſum eſt nomen
eiꝰ. Cantate dño qm̄ mag
nifice fecit: annūciate hoc in
vniuerſa terra Exulta ⁊ lau
da habitatio ſyon: qꝛ mag
nus in medio tui ſanctꝰ iſrl̄
Gl'a. añ Cōuerſus ē furoꝛ
tuꝰ dñe ⁊ conſolatꝰ es me. ā
Laudate dñm de celis. ps̄
Laudate. ℣. Repleti ſumꝰ
mane miſcd'ia tua dñe. Et
exultauiꝰ ⁊ delectati ſumꝰ in
oībꝫ diebꝫ noſtris. ¶ Ad bn̄
Bn̄dictus deus iſrael.
Kyriel'. Xp̄el'. Kyr̄. Pat'
noſter. Et ne. ℣ Oſtēde nob
dñe miſcd'iaꝫ tuā. ⁊ ſa. t. da
nobis. Dñe exaudi oꝛōem
Dñs vob. Oꝛemꝰ Coll'. q̄
cōpetit. ¶ Feria. Tercia.

Inuit'. Iubilemꝰ deo ſalu
tari nr̄o. Ps̄. Venite.
Dixi cuſtodiā vias me
as: vt non delinq̄ꝫ in
lingua mea. Poſui
oꝛi meo cuſtodiam: cū conſi
ſteret peccatoꝛ aduerſū me.
Obmutui ⁊ hūiliatꝰ ſum et
ſilui a bonis: ⁊ doloꝛ meus
renouatꝰ eſt. Concaluit coꝛ
meū intra me: ⁊ in meditati
one mea exardeſcit ignis.
Locutꝰ ſum ī lingua mea:
notū fac mihi dñe finē meū
Et numeꝝ dieꝝ meoꝝ q̇s
eſt: vt ſciam q̇d deſit mihi
Ecce mēſurabiles poſuiſti
dies meos: ⁊ ſubſta mea tan
q̄ꝫ nihilū ante te Verumtn̄
vniuerſa vanitas: oīs hō
viuens. Verūtamē in yma
gine pertranſit homo: ſed ⁊
fruſtra ꝯturbať. Theſauri
zat: et ignoꝛat cui congrega
bit ea. Et nunc que eſt expe
ctacio mea nonne dominꝰ:
⁊ ſubſtancia mea apď te eſt
Ab omnibꝫ iniq̄tatibꝫ me
is erue me: opꝓbꝛium inſi
pienti dediſti me. Obmu
tui ⁊ non aperui os meum:
q̊niaꝫ tu feciſti amoue a me
plagas tuas. A foꝛtitudīe
manus tue ego defeci in in-

increpationibus: propter iniq/
tatem corripuiſti hominē.
Et tabeſcere feciſti ſicut ara
neam animã eius: verum/
tamen vane conturbat͛ oīs
homo. Exaudi orõem me/
am domie et dep̄cationem
meam: auribus percipe la/
chrymas meas. Ne ſileas
qm̄ aduena ego ſum apud
te et peregrinus: ſicut om̄es
patres mei. Remitte mihi
vt refrigerer p̄uſq̄ȝ abeã:
⁊ amplꝰ non ero.

Expectãs expectaui do/
minũ: ⁊ intendit mihi
Et exaudiuit p̄ces meas:
⁊ eduxit me de lacu miſerie
⁊ de luto fecis. Et ſtatuit
ſupra petrã pedes meos: et
direxit greſſus meos. Et i/
miſit in os meũ canticũ no/
uũ: carmē dō nr̄o. Videbũt
mlti ⁊ timebũt: ⁊ ſpabunt in
dño. Btũs vir cuiꝰ ē nomē
dñi ſpes eꝰ: ⁊ ñ reſpexit iva
nitates ⁊ inſanias falſas.
Mlta feciſti tu dñe dś meꝰ
mirabilia tua: ⁊ cogitationi
bus tuis non eſt quis ſimil͛
ſit tibi. Annũciaui ⁊ locutꝰ
ſum: multiplicati ſunt ſuper
numerũ. Sacrificium ⁊ ob/
lationē noluiſti: aures autē
perfeciſti mihi. Holocau/
ſtũ ⁊ pro peccato non poſtu
laſti: tũc dixi ecce venio. In
capite libri ſcriptũ eſt de me
vt facerē voluntatē tuã deꝰ
meus volui: ⁊ legē tuã in me
dio cordis mei. Annuncia
ui iuſticiam tuam in eccleſia
magna: ecce labia mea non
prohibebo dñe tu ſciſti. Iu
ſticiã tuã nõ abſcõdi i corde
meo: veritatē tuã ⁊ ſalutare
tuũ dixi. Non abſcõdi miſe
ricordiã tuã ⁊ veritatē tuã:
a ꝯſilio multo. Tu aũt dñe
ne lõge facias miſerationes
tuas a me: miſcdia tua ⁊ ve
ritas tua ſemp̱ ſuſceperũt me
Qm̄ circumdederũt me ma/
la quoꝝ nõ eſt numerus: cõ
prehēderũt me iniquitates
mee: ⁊ non potui vt viderē.
Multiplicati ſunt ſuper ca/
pillos capitis mei: ⁊ cor me
um dereliquit me. Cõpla/
ceat tibi dñe vt eruas me do
mine ad adiuuandũ me re/
ſpice. Confundant͛ ⁊ reue/
reantur ſimul: qui querunt
aĩam meam vt auferãt eã.
Conuertantur retrorſum ⁊
reuereantur: qui volunt mi/
hi mala. Ferant confeſtim
cõfuſionē ſuã: qui dicũt mi/

hi euge euge. Exultent et
letentur ſuper te om̄es que/
rentes te: ⁊ dicāt ſemꝑ mag
nificetur dn̄s qui diligūt ſa
lutare tuū. Ego aūt mendi
cus ſum ⁊ pauper: dn̄s ſolli
citus eſt mei. Adiutor me/
us ⁊ protector meus es tu:
deus meus ne tardaueris.
Glia patri. aū. Ut non de
linquā in lingua mea.
Beatus qui intelligit ſu/
per egenū ⁊ pauperē:
ī die mala liberabit eū dn̄s
Domin⁹ conſeruet eum et
viuificet eū ⁊ beatū faciat eū
in terra: ⁊ non tradat eum ī
animā inimicoꝝ eius Dn̄s
opem ferat illi ſuper lectum
doloris ei⁹: vniuerſum ſtra/
tū eius verſaſti in infirmita
te eius. Ego dixi dn̄e miſe/
rere mei: ſana aīam meam
quia peccaui tibi. Inimici
mei dixerunt mala mihi: qn̄
morietur ⁊ peribit nomen
eius Et ſi ingrediebatur vt
videret vana loquebatur:
cor eius congregauit iniqui
tatē ſibi. Egrediebatur fo/
ras: ⁊ loquebatur in idipm
Aduerſum me ſuſurrabāt
oēs inimici mei: aduerſum
me cogitabant mala mihi.

Uerbum iniquū cōſtituerūt
aduerſum me: nūquid qui
dormit non adijciat vt reſur
gat. Etem homo pac⁹ mee
in quo ſperaui: q̄ edebat pa
nes meos magnificauit ſuꝑ
me ſupplantatōez. Tu aūt
dn̄e miſerere mei ⁊ reſuſcita
me: ⁊ retribuam eis. In h̄
cognoui q̄niā voluiſti me:
qm̄ n̄ gaudebit inimic⁹ me⁹
ſuꝑ me. Me aūt ꝓpter inno/
cenciā ſuſcepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti
me in ꝯſpectu tuo ī et̄num.
Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ iſrl̄ a ſcl̄o
⁊ ī ſeculū: fiat fiat
Quēadmodū deſiderat
ceruus ad fōtes aquarū ita
deſiderat aīa mea ad te d̄s
Sitiuit aīa mea ad deū fō/
tem viuū: qn̄ veniā et appa/
rebo ante faciē dei Fuerūt
mihi lachryme mee panes
die ac nocte: dū dicit̄ mihi
cotidie vbi eſt deus tuus.
Hec recordat⁹ ſum ⁊ effudi
ī me aīā meā: qm̄ tranſibo
in locū tabernaculi admira
bilis vſq; ad domū dei In
voce exultatōis ⁊ ꝯfeſſiōis:
ſon⁹ epulant̄. Quare triſtꝭ
es anima mea: ⁊ quare ꝯtur
bas me. Spera in deo qm̄
adhuc ꝯfitebor illi ſalutare

vultus mei: ꝛ deus meus.
Ad meipm aīa mea cōtur/
bata est: ꝓpterea memor ero
tui de terra iordanis ꝛ her/
moniim a monte modico.
Abissus abissum inuocat:
in voce catharactaꝝ tuarū.
Oīa excelsa tua: ꝛ fluctꝰ tui:
super me transierūt. In die
mandauit dn̄s miſcdiaꝫ ſu/
am: ꝛ nocte canticū eius.
Apud me orō dō vite mee:
dicam deo ſusceptor meꝰ es
Quare oblitus es mei: ꝛ q̄/
re contristatus incedo dum
affligit me inimicus Dum
confringunt oſſa mea: exp/
brauerūt mihi qui tribulāt
me inimici mei. Dum di/
cunt mihi per ſingulos di/
es vbi est deus tuus: qua/
re triſtis es aīa mea ꝛ qua/
re conturbas me. Spera in
deo qm̄ adhuc confitebor il/
li: ſalutare vultus mei ꝛ dēs
meus Gl̄a: añ Sana dn̄e
animā meā qꝛ peccaui tibi.
Deus auribus nr̄is au/
diuimꝰ: patres nr̄i an/
nunciauerūt nobis. Opus
quod operatꝰ es in diebus
eorum: ꝛ in diebꝫ antiquis.
Manus tua gentes diſper/
didit: ꝛ plantaſti eos: afflixi/
ſti pplos: ꝛ expuliſti eos.
Nec em̄ in gladio ſuo poſ/
ſederūt terrā: ꝛ brachiū eoꝝ
non ſaluauit eos. Sed de/
xtera tua: ꝛ brachiū tuū: ꝛ il/
luminatō vultꝰ tui: qm̄ com/
placuiſti in eis. Tu es ip/
ſe rex meꝰ ꝛ deꝰ meꝰ: q̇ man/
das ſalutes iacob In te ini/
micos nr̄os vētilabimꝰ cor/
nu: ꝛ in noīe tuo ſpernemꝰ ī/
ſurgentes in nobis. Non
em̄ in arcu meo ſperabo: et
gladiꝰ meꝰ non ſaluabit me
Saluaſti em̄ nos de affligē/
tibus nos: ꝛ odientes nos
ꝯfudiſti. In deo laudabi/
mur tota die: ꝛ ī noīe tuo cō/
fitebimur in ſclm̄. Nunc aūt
repuliſti ꝛ ꝯfudiſti nos: ꝛ
nō egredieris dēs in ꝟtutibꝰ
noſtris Auertiſti nos retror/
ſum poſt inimicos nr̄os: et
q̇ oderūt nos diripiebāt ſibi.
Dediſti nos tanq̄ȝ oues e/
ſcaꝝ: ꝛ in gētibꝫ diſꝑſiſti nos
Vendidiſti pplm̄ tuū ſine p̄/
cio: ꝛ nō fuit m̄ltitudo ī cō/
mutationibꝫ eoꝝ. Poſuiſti
nos opprobriū vicinis nr̄is:
ſubſannatōem ꝛ deriſū hiis
qui ſunt in circuitu noſtro.
Poſuiſti nos ī ſimilitudinē
gētibꝫ: cōmotōem capitꝫ in

ꝓplis. Tota die verecũdia
mea ↄtra me ē: ⁊ ↄfuſio faci-
ei mee cooperuit me A voce
exprobrantis ⁊ obloquen-
tis: a facie inimici ⁊ pſequē-
tis. Hec oīa venerũt ſuper
nos nec obliti ſumꝰ te: ⁊ ini-
q̄ȝ non egimꝰ in teſtamento
tuo Et non receſſit retro cor
nr̃m: ⁊ decliaſti ſemitas no-
ſtras a via tua. Qm̃ hũilia-
ſti nos in loco afflictiōis: et
cooperuit nos vmbra mor-
tis. Et obliti ſumꝰ nomē dī
noſtri: ⁊ ſi expandimꝰ manꝰ
nr̃as ad deũ alienũ Nonne
d̄s rq̄ret iſta: ipē eī nouit ab
ſcondita cordis: Qm̃ ꝓpter
te mortificamur tota die: e-
ſtimati ſumus ſicut oues oc
ciſionis Exurge q̄re obdor
mis dñe: exurge ⁊ ne repel-
las in finē. Quare faciē tuā
auertis: obliuiſceris inopie
noſtre ⁊ tribulationis noſtre
Qm̃ humiliata eſt in pulue
re aīa noſtra: conglutinatꝰ
eſt in terra venter noſter.
Exurge dñe adiuua nos: ⁊
redime nos ꝓpt̄ nomē tuũ.

Eructauit cor meũ verbũ
bonum: dico ego opēa
mea regi. Lingua mea ca-
lamꝰ ſcribe: velocit̄ ſcribētꝭ

Specioſus forma pre filijs
hoīȝ diffuſa eſt gr̃a ī labijs
tuis: ꝓpterea bñdixit te d̄s
in eternũ Accingere gladio
tuo ſuꝑ femur tuũ: potētiſſi-
me. Specie tua ⁊ pulchritu
dīe tua: intende pſpere ꝓce
de ⁊ regna. Propt̄ v̄itatē ⁊
manſuetudineȝ ⁊ iuſticiā: et
deducet te mirabilit̄ dexte-
ra tua. Sagitte tue acute:
populi ſub te cadent in cor-
da inimicorũ regis. Sedes
tua deus in ſeculum ſeculi:
virga directionis virga reg-
ni tui. Dilexiſti iuſticiam et
odiſti iniquitatē: propterea
vnxit te deus deus tuꝰ oleō
leticie pre ↄſortibus tuis.
Mirra ⁊ gutta ⁊ caſſia a ve-
ſtimentis tuis a domibus e
burneis: ex quibꝫ delecta-
uerunt te filie regũ in honoꝛ̄
tuo. Aſtitit regina a dextrꝭ
tuis in veſtitu deaurato: cir-
cũdata varietate Audi filia
⁊ vide ⁊ inclina aurem tuaȝ:
⁊ obliuiſcere populũ tuum
⁊ domũ patris tui. Et con-
cupiſcet rex decoreȝ tuum:
qm̃ ipē eſt dñs deus tuus ⁊
adorabunt eũ. Et filie tirī
muneribꝫ: vultum tuũ dep̄-
cabunt̄ oēs diuites plebis.

Omnis gloria eius filie re/
gis abintus in fimbrijs au/
reis: circumamicta varieta/
tibus. Adducent regi virgi
nes post eam: proxime eius
afferent tibi. Afferent in le/
ticia ⁊ exultatione: adducē/
tur in templum regis. Pro
patribus tuis nati ſunt tibi
filij: ꝯſtitues eos principes
ſup oēz t̄rā Memor ēo noīs
tui: in om̄i gn̄atōe ⁊ genera
tione. Propterea ꝑp̄li con/
fitebunt̄ tibi in eternū: ⁊ in
ſeculū ſeculi. Gl'ia. an̄ Eru
ctauit cor meū verbū bonū.
Deus noſter refugium ⁊
virtus: adiutor in tri/
bulatiōibꝫ que iuenert̄ nos
nimis. Propterea nō time
bimꝰ dum turbabit̄ terra:
⁊ transferentur mōtes ī cor
maris Sonuerūt ⁊ turbate
ſūt aque eoꝝ: conturbati ſūt
montes in fortitudine eius
Fluminis impetꝰ letificat
ciuitatē dei: ſanctificauit ta/
bernaculū ſuū altiſſimꝰ De
us in medio eiꝰ nō cōmoue
bitur: adiuuabit eam deus
mane diluculo. Cōturbate
ſunt gentes ⁊ inclinata ſunt
regna: dedit vocē ſuā mo/
ta eſt terra. Dominꝰ virtu
tum nobiſcū: ſuſceptor no/
ſter deus iacob. Venite ⁊ vi
dete opera domini que po/
ſuit ꝓdigia ſuper terraꝫ: au/
ferens bella vſqꝫ ad finē ter
re. Arcum conteret ⁊ ꝯfrin/
get arma: ⁊ ſcuta comburet
igni. Vacate ⁊ videte q̊niaꝫ
ego ſum deus: exaltabor in
gentibus ⁊ exaltabor in t̄ra
Dominꝰ virtutū nobiſcū:
ſuſceptor noſter deꝰ iacob.
Omnes gentes plaudite
manibus: iubilate do
in voce exultationis. Qm̄
dominꝰ excelſus terribilis:
rex magnus ſuper omnem
terram. Subiecit populos
nobis: ⁊ gentes ſub pedibꝫ
noſtris. Elegit nobis here
ditatem ſuam: ſpeciem ia/
cob quem dilexit Aſcendit
deus in iubilo: dominus in
voce tube Pſallite deo nr̄o
pſallite: pſallite r̄gi nr̄o pſal
lite. Qm̄ rex om̄is terre de/
us: pſallite ſapient̄ Regna
bit deus ſuper gentes: deꝰ
ſedet ſuper ſedeꝫ ſanctā ſuā
Principes populorum con
gregati ſūt cū deo abrahā:
qm̄ dij fortes terre vehemē/
ter eleuati ſunt. Gl'ia. an̄.
Adiutor in tribulationibꝫ.

Magnus dn̄s ꝛ laudabil'
nimis: in ciuitate dei
noſtri in monte ſancto eius.
Fūdat̄ exultacōe vniuerſe
terre: mons ſyon latera aq̇/
lonis ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius
cognoſcetur: cū ſuſcipiet eā
Qm̄ ecce reges congregati
ſunt: conuenerut in vnū.
Ipi videntes ſic admirati
ſunt conturbati ſunt cōmo
ti ſunt: tremoꝛ apꝓhendit
eos. Ibi doloēs vt parturi
entis: in ſpū vehementi con
tēs naues tharſ. Sic audi
uimus ſic vidimus in ciuita
te dn̄i virtutū in ciuitate dei
noſtri: deus fundauit eā in
eternum. Suſcepim⁹ deus
miſcd̄iaꝫ tuam: in medio tē
pli tui. Scd̄m nomē tuū de
us ſic ꝛ laus tua in fines ter
re: iuſticia plena eſt dextera
tua. Letetur mons ſyon et
exultent filie iude: ꝓpter iu/
dicia tua dn̄e. Circūdate
ſyon ꝛ cōplectimini eaꝫ: nar
rate in turribus ei⁹. Poni
te corda veſtra in virtute e⁹:
ꝛ diſtribuite domos e⁹ vt e/
narretis in progenie altera.
Qm̄ hic eſt deus de⁹ noſter
in eternū ꝛ in ſcl'm ſcl'i: ipe
reget nos in ſcl'a.

Audite hec omnes gen/
tes: auribꝫ ꝑcipite qui
habitatis orbē. Quiqꝫ terri/
gene ꝛ filij hominū: in vnuꝫ
diues ꝛ pauꝑ. Os meū lo/
quet̄ ſapienciā: ꝛ meditacio
cordis mei prudenciā. In/
clinabo in parabolam aurē
meā: aperiaꝫ in pſalterio ꝓ/
poſitōēꝫ meā. Cur timebo
ī die mala: iniq̄tas calcanei
mei circūdabit me. Qui cō/
fidunt in virtute ſua: ꝛ ī mul
titudine diuiciarū ſuaꝝ glo/
riātur Frater non redimit
redimet homo: non dabit
deo placatōem ſuā. Et pre
ciū redemptōis anime ſue:
ꝛ laborabit in eternū ꝛ viuet
adhuc in finē. Nō videbit ī
teritū cū viderit ſapiētes mo
riētes: ſil' inſipiēs ꝛ ſtult⁹ ꝑi
būt. Et relinq̄nt aliēis diuici
as ſuas: ꝛ ſepl'chra eoꝝ do/
mus illoꝝ ī eternū Tabna
cula eoꝝ ī ꝓgenie ꝛ ꝓgenie:
vocauerūt nōīa ſua in terris
ſuis. Et homo cū in honoē
eſſet nō intellexit: cōparat⁹
eſt iumētis inſipiētibꝫ ꝛ ſilis
fact⁹ eſt illis. Hec via illorū
ſcandalum ipis: ꝛ poſtea in
ore ſuo complacebunt.

Sicut oues in inferno poſi/
ti ſunt: mors depaſcet eos.
Et dominabunt eoꝝ iuſti i
matutino: ⁊ auxiliū eoꝝ ve/
teraſcet in inferno a gl'a eoꝝ
Verūtamē de⁹ redimet a/
nimā meaȝ de manu inferi:
cum acceperit me. Ne timu
eris cū diues factus fuerit
homo: ⁊ cū multiplicata fu
erit gl'ia dom⁹ eius. Qm̄ cū
interierit non ſumet oīa: ne/
qȝ deſcendet cū eo gl'ia ei⁹.
Quia aīa eius in vita ipſius
benedicetur: confitebit tibi
cum benefeceris ei. Introi/
bit vſqȝ in progenies patrū
ſuoꝝ: vſqȝ in eternū non vi/
debit lumen. Homo cū in
honore eſſet non intellexit:
comparatus eſt iumentis inſi
pientibus ⁊ ſimilis fact⁹ eſt
illis. Gl'ia. añ. Auribus p/
cipite qui habitatꝭ orbem.
Deus deoꝝ dñs locutus
eſt: ⁊ vocauit terram.
A ſolis ortu vſqȝ ad occa/
ſum: ex ſyon ſpecies decorꝭ
eius. Deus manifeſte veni
et: deus noſter ⁊ non ſilebit.
Ignis in conſpectu eius ex
ardeſcet: ⁊ in circuitu ei⁹ tē/
peſtas valida. Aduocauit
celum deſurſum: ⁊ terraȝ di
ſcernere populum ſuum.
Congregate illi ſanctos e/
ius: qui ordinant teſtamen
tum eius ſuper ſacrificia
Et annunciabunt celi iuſti
ciam eius: qm̄ deus iudex ē
Audi populus me⁹ et lo/
quar: iſrl' et teſtificabor tibi
deus de⁹ tuus ego ſum.
Non in ſacrificijs tuis ar/
guam te: holocauſta autem
tua in conſpectu meo ſūt ſp.
Non accipiaȝ de domo tua
vitulos: neqȝ de gregibȝ tu
is hircos. Qm̄ mee ſūt oēs
fere ſiluaꝝ: iumenta in mon
tibus ⁊ boues. Cognoui
oīa volatilia celi: ⁊ pulchri/
tudo agri mecū eſt. Si eſu/
riero non dicam tibi: meus
eſt em̄ orbis terre ⁊ plenitu/
do eius. Nunquid mandu
cabo carnes thaurorū: aut
ſanguinem hircoꝝ potabo
Immola deo ſacrificiū lau
dis: ⁊ redde altiſſimo vota
tua Et inuoca me in die tri
bulatōnis: ⁊ eruā te ⁊ hōrifi
cabis me. Peccatori āt dix
it deus quare tu enarras iu
ſticias meas: et aſſumis te/
ſtamentū meū per os tuū:
Tu vero odiſti diſciplinaȝ:
⁊ proieciſti ſermones meos

retrorſum Si videbas furē currebas cū eo: ⁊ cū adulte/
ris portōez tuā ponebas.
Os tuū habundauit mali
cia: ⁊ lingua tua ɔcinnabat
dolos. Sedens aduerſus
frēm tuū loquebaris et ad/
uerſus filium matr̄ꝫ tue po
nebas ſcandalum: hec feci/
ſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniq̄ꝫ
ꝙ ero tui ſimilis: arguā te
⁊ ſtatuam ɔtra faciē tuam.
Intelligite hec que obliui/
ſcimini deum: nequādo ra/
piat ⁊ non ſit qui eripiat.
Sacrificium laudis hono/
rificabit me: ⁊ illic iter quo
oſtēdam illi ſalutare dei.
Quid gloriaris in mali/
cia: qui potens es ini/
quitate. Tota die iniuſtici/
am cogitauit lingua tua: ſi
cut nouacľa acuta feciſti do
lum Dilexiſti maliciā ſup
benignitatē: iniquitatē ma
gis q̄ꝫ loqui eq̄tatē. Dilexi
ſti oīa verba p̄cipitatōis:
lingua doloſa. Propterea
deus deſtruet te in finē euel
let te ⁊ emigrabit te d̄ taber
naculo tuo: ⁊ radicem tuā
de terra viuēcium Videbūt
iuſti ⁊ timebunt ⁊ ſup eum
ridebunt et dicent: ecce ho/
mo qui nō poſuit deum ad/
iutorē ſuum. Sed ſperauit
in multitudine diuiciaꝝ ſua
ruꝫ: ⁊ p̄ualuit i vanitate ſua
Ego aūt ſicut oliua fructi/
fera in domo dei: ſperaui in
mīa dei in et̄nū ⁊ in ſcl'm ſcl'i
Confitebor tibi in ſeculum
quia feciſti: ⁊ expectabo no
mē tuum qm̄ bonū in ɔſpe/
ctu ſanctoꝝ tuoꝝ. Glia p̄ri
aū. Deꝰ deoꝝ dn̄s locutꝰ eſt
℣. Immola dō ſacrificium
laudis. Et redde altiſſimo
vota tua. Pat̄ nr̄. Et ne.
~~Adiutoriū nr̄m.~~ Deinde le
ctōes cū ℟. An̄ laud. ℣ Fi
at miſcd'ia tua dn̄e. Laud.
aū. Scd'ꝫ magnā miſcd'iaꝫ
tuā dn̄e miſerere mei. ps̄.
Iudica me d̄s ⁊ diſcerne
cauſam meam de gen/
te nō ſancta: ab homine ini/
quo ⁊ doloſo erue me Quia
tu es deus fortitudo mea:
quare me reppuliſti ⁊ quare
triſtis incedo dum affligit
me inimicus. Emitte lucē
tuam ⁊ veritatē tuam: ipſa
me deduxerunt ⁊ adduxerūt
in montē ſanctū tuū ⁊ in ta
bernacľa tua. Et introibo
ad altare dei: ad deū q̄ letifi
cat iuuentutem meā. Con

fitebor tibi in cythara deus
deus meus: quare triſtiſ es
anima mea ⁊ quare contur/
bas me. Spera in deo qm̄
adhuc confitebor illi: ſaluta
re vultus mei ⁊ deus meus
Glia patri. an̄. Salutare
vultus mei deus meus. an̄
Ad te de luce vigilo deꝰ ps
Deus deus meꝰ.

Ego dixi in dimidio die
rum meoꝝ: vadam ad
portas inferi. Queſiui reſi/
duum annoꝝ meorum: dixi
non videbo dn̄m deum in
terra viuenciū. Non aſpiciā
hominem vltra: ⁊ habitato
rem quietiſ. Generatō mea
ablata eſt ⁊ conuoluta eſt a
me: quaſi tabernaculum pa
ſtorum. Preciſa eſt velut a
texēte vita mea dum adhuc
ordirer ſuccidit me: d mane
vſqꝫ ad veſperā finies me.
Sperabam vſqꝫ ad mane:
quaſi leo ſic contriuit oīa
oſſa mea. De mane vſqꝫ ad
veſperam finies me: ſic pul
lus hirundinis ſic clamabo
meditabor vt columba.
Attenuati ſūt oculi mei: ſu/
ſpicientes in excelſo. Domi
ne vim patior reſponde pro
me: quid dicam aut qd rn̄/
debit mihi cum ipe fecerit.
Recogitabo oēs annos
meos: in amaritudīe anime
mee. Domine ſi ſic viuitur
⁊ in talibus vita ſpiritꝰ mei
corripieſ me ⁊ viuificabis me:
ecce ī pace amaritudo mea
amariſſima. Tu autē erui
ſti animam meam vt nō pe/
riret: proiecisti poſt tergū tuū
omnia peccata mea. Quia
non infernus cōfitebitur, ti/
bi neqꝫ mors laudabit te: n̄
expectabunt qui deſcendūt
in lacum veritatem tuam
Viuens viuens ipe confite
bitur tibi ſicut ⁊ ego hodie:
pater filijs notam faciet ve/
ritatem tuam. Domine ſal/
uū me fac: ⁊ pſalmos nr̄os
cantabimꝰ cunctis diebus
vite noſtre in domo dn̄i. an̄
Cūctis diebus vite noſtre
ſaluos nos fac dn̄e. ā. Om
nes angeli eius laudate do
minum de celis. Ymnus.
Capl'm dn̄icale. ℣. Reple/
ti ſumus mane. ¶ Super
bn̄. an̄. Erexit dominꝰ nob
cornu ſalutis ī domo dauid
pueri ſui. Kyr. Xpe. Kyr.
Pat noſter. Oſtēde. ⁊c.
¶ Feria. q̄rta. ¶ Inuitat.
In manu tua domine.

Oēs fines fre. ps̄. Venite
Dixit inſipiens i cor
de ſuo: non eſt de
us. Corrupti ſūt
et abhominabi-
les facti ſunt in iniquitati-
bus: non eſt qui faciat bo-
num. Deus de celo proſpe
xit ſuper filios hominū: vt
videat ſi eſt intelligens aut
requirens deum. Oēs de-
clinauerunt ſimul inutiles
facti ſunt: non eſt qui faciat
bonum non eſt vſq; ad vnū.
Nonne ſcient omēs q̄ ope-
rantur iniquitatem: qui de-
uorant plebem meā vt ci-
bum panis. Deum non in
uocauerunt: illic trepidaue
runt timore vbi non fuit ti-
mor. Quoniā deus diſſipa
uit oſſa eorum qui homini-
bus placent: confuſi ſūt qm̄
deus ſpreuit eos. Quis da
bit ex ſyon ſalutare iſrahel:
cum couerterit deus capti-
uitatem plebis ſue. exulta-
bit iacob ⁊ letabit̄ iſrl'.
Exaudi deus orationem
meam ⁊ ne deſpexeris
deprecatōem meā: intende
mihi ⁊ exaudi me. Contri
ſtatus ſum in exercitatione
mea: ⁊ conturbat⁹ ſum a vo
ce inimici ⁊ a tribulatōe pec
catoris. Quoniam declina
uerunt in me iniquitates: ⁊
in ira moleſti erant michi.
Cor meum cōturbatum ē
in me: ⁊ formido mortis ce-
cidit ſuper me. Timor ⁊ tre
mor venerūt ſuper me: ⁊ cō-
texerunt me tenebre. Et di
xi quis dabit mihi pennas
ſicut colūbe: ⁊ volabo et re-
quieſcam. Ecce elōgaui fu
giēs: ⁊ māſi i ſolitudie. Ex
pectabā eū q̄ ſaluū me fec:
a puſillanimitate ſpiritus ⁊
tēpeſtate. Precipita dn̄e di
uide linguas eorū: qm̄ vidi
iniqtatē ⁊ ɔ̄dictōem in ciui-
tate. Die ac nocte circūda-
bit eā ſuper muros eius ini
quitas: ⁊ labor in medio e⁹
⁊ iniuſticia. Et nō defecit de
plateis eius: vſura ⁊ dolus
Qm̄ ſi inimic⁹ maledixiſſet
michi: ſuſtinuiſſem vtiq;.
Et ſi is qui oderat me ſup
me magna locutus fuiſſet:
abſcondiſſē me forſitā ab eo
Tu vero homo vnanimis:
dux meus ⁊ notus meus.
Qui ſimul mecum dulces
capiebas cibos: i domo dī
ambulauim⁹ cum conſenſu
Veniat mors ſup illos: ⁊ deſ

cendant in infernū viuētes. Qm̄ nequicie in habitacu/lis eorum: in medio eorū. Ego aūt ad deū clamaui: ꝛ domin⁹ ſaluabit me Veſpe re ꝛ mane et meridie narra/bo ꝛ annūciabo: ꝛ exaudiet vocem meam Redimet in pace aīam meā ab hijs qui appropinquant mihi: qm̄ ī/ter multos erant mecum. Exaudiet deus ꝛ humilia/bit illos: qui eſt ante ſecula. Non enī eſt illis cōmutatio ꝛ non timuerūt deum: extē/dit manū ſuam in retribuē/do. Cōtaminauerūt teſta/mentū eius diuiſi ſūt ab ira vultus eius: ꝛ appropīqua/uit cor illius. Molliti ſunt ſ̄mones eius ſup oleū: ꝛ ipſi ſunt iacula. Iacta ſup dn̄z curā tuā ꝛ ipē te enutriet: n̄ dabit in eternū fluctuatiōez iuſto. Tu vero deus: dedu ces eos in puteum interit⁹. Viri ſanguinum ꝛ doloſi n̄ dimidiabūt dies ſuos: ego aūt ſperabo in te domine. Glā. aū. Auertat dn̄s cap tiuitatem plebis ſue.

Miſerere mei de⁹ qm̄ con culcauit me homo: to/ta die ipugnans tribulauit me. Conculcauerūt me ini/mici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduerſum me Ab altitudine diei timebo: ego vero in te ſperabo. In deo laudabo ſermones meos ī deo ſperaui: nō timebo q̄d faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabant: ad uerſum me oēs cogitatiōes eorum in malum. Inhabi/tabunt ꝛ abſcondent: ipi cal caneum meū obſeruabunt. Sicut ſuſtinuerunt animā meā pro nihilo ſaluos faci/es illos: in ira populos con fringes. Deus vitam meā annunciaui tibi: poſuiſti la/chrymas meas in conſpec/tu tuo. Sicut ꝛ in promiſſi/one tua: tūc ꝯuertent inimi/ci mei retrorſum. In q̄cun/q; die inuocauero te: ecce co gnoui qm̄ deus meus es. In dō laudabo v̄bū ī dn̄o laudabo ſ̄monez: ī deo ſpe/raui non timebo quid faci/at mihi homo. In me ſunt deus vota tua: que reddā laudationes tibi. Qm̄ eri puiſti aīam meā de morte ꝛ pedes meos a lapſu: vt pla ceam coram deo in lumine viuentium.

Miſerere mei de⁹ miſerē
mei: qm̄ in te confidit
aīa mea. Et in vmbra ala/
rū tuaꝝ ſperabo: donec trā/
ſeat iniq̄tas. Clamabo ad
deū altiſſimū: deū q̄ bn̄fecit
mihi. Miſit de celo ꝛ libera
uit me: dedit in opprobriuꝫ
ↄculcātes me. Miſit de⁹ mi
ſericordiā ſuaꝫ ꝛ veritatē ſu
am: ꝛ eripuit aīam meā de
medio catuloꝝ leonum: dor
miui ↄturbatus. Filij ho/
minū dentes eoꝝ arma ꝛ ſa
gitte: ꝛ lingua eoꝝ gladius
acut⁹ Exaltare ſup celoſ de
us: ꝛ in oēm terrā glīa tua.
Laq̄um parauerūt pedib⁹
meis: ꝛ icuruauerīt aīaꝫ me/
am. Foderīt añ facieꝫ meā
foueā: ꝛ inciderīt in eā. Pa
ratum cor meū de⁹ patū cor
meū: cantabo ꝛ pſalmuꝫ di/
cam Exurge glīa mea exur
ge pſalteriū ꝛ cythara: exur
gam diluculo. Cōfitebor ti
bi in pplīs dn̄e: ꝛ pſalmū di
cam tibi in gētib⁹ Qm̄ mag
nificata ē vſq3 ad celos miſe
ricordia tua: et vſq3 ad nu/
bes veritas tua. Exaltare
ſup celos de⁹: ꝛ ſup oēꝫ t͛rā
glīa tua. Glīa. añ. Qm̄ in
te ↄfidit anima mea.

nor 9

Si vere vtiq3 iuſticiā loq̄
mi rcē iudicate filij ho/
minū. Etem in corde iniq̄/
tates opami in t͛ra: iniuſtici
as man⁹ vr̄e ↄcinnāt. Alie
nati ſt̄ pcc̄ores a vulua erra
uerūt ab vtero: locuti ſt̄ fal/
ſa. Furor ill͛ ſm ſilitudinē
ſpentis: ſic̄ aſpidis ſurde ꝛ
obturant aures ſuas Que
nō exaudiet vocē icantāciū:
et venefici icantant ſapient͛
De⁹ ↄteret dētes eoꝝ in ore
ipoꝝ: molas leonuꝫ ↄfriget
dn̄s Ad nihilū deuenīet tā
q̄3 aq̄ decurrēs: intēdit arcū
ſuū donec ifirmet͛. Sic̄ cera
q̄ fluit auferet͛: ſup cecidit ig
nis ꝛ nō viderīt ſolē. Pri⁹ q̄3
itelligerēt ſpine vr̄e rānū ſic̄
viuētes: ſic̄ in ira abſorbet
eos. Letabit͛ iuſt⁹ cū vide/
rit vīdictā: man⁹ ſuas laua
bit in ſanguie pccōris. Et
dicet hō ſi vtiq3 eſt fruct⁹ iu
ſto: vtiq3 ē ds iudicās eos ī
Eripe me de inimi ctra
cis meis de⁹ me⁹: ꝛ ab
inſurgētib⁹ in me libera me
Eripe me de opantib⁹ iniq̄
tatē: ꝛ de viris ſanguinū ſal
ua me. Q2 ecce ceperūt aīaꝫ
meā irruerūt in me fortes.
Neq3 iniquitas mea neq3

pccm̄ meū dn̄e: ſine iniq̄tate cucurri ꝛ direxi. Exurge in occurſum meū ꝛ vide: ꝛ tu dn̄e de⁹ ꝟtutū de⁹ iſrl̄. Intēde ad viſitādas oēs gentes: nō miſerearis oīb⁹ operātib⁹ iniq̄tatē. Cōuertent̄ ad veſperā ꝛ famē paciētur vt canes: ꝛ circuibūt ciuitatē. Ecce loquent̄ in ore ſuo et gladi⁹ in labijs eoꝝ: q̄m q̇s audiuit. Et tu dn̄e derides eos: ad nihilū deduces oēs gētes. Fortitudinē meā ad te cuſtodiā: quia de⁹ ſuſceptor me⁹ deus meus miſc̄dia ei⁹ p̄ueniet me. Deus oſtēdit mihi ſup inimicos meos ne occidas eos: nequādo obliuiſcant̄ populi mei. Diſpge illos in ꝟtute tua: et depone eos ꝓtector me⁹ dn̄e. Delictū oris eoꝝ ſermonē labioꝝ ipſoꝝ: et cōprehendant̄ in ſupbia ſua. Et de execratōe ꝛ mendacio ānūciabunt̄ in ꝯſummatiōe: in ira ꝯſummatōis et nō erūt. Et ſciēt q̄ꝛ deus dn̄abit̄ iacob: ꝛ finiū terre. Conuertent̄ ad veſperam ꝛ famē pacientur vt canes: ꝛ circuibūt ciuitatē. Ipi diſpgent̄ ad manducādū: ſi vero nō fuerint ſaturati ꝛ murmurabūt. Ego aūt cātabo fortitudinē tuā: et exaltabo mane miſc̄diam tuā. Quia fact⁹ es ſuſceptor me⁹ ꝛ refugiū meū: in die tribulatiōis mee. Adiutor me⁹ tibi pſallam q̄ꝛ de⁹ ſuſceptor meus es: deus meus miſericordia mea. Gl̄a patri. an̄. Iuſte iudicate filij hominū.

Deus reppuliſti nos ꝛ deſtruxiſti nos: irat⁹ es ꝛ miſertus es nobis. Cōmouiſti terrā ꝛ ꝯturbaſti eā: ſana ꝯtritiōes ei⁹ q̄ꝛ cōmota ē. Oſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos vino ꝯpūctiōis. Dediſti metuētib⁹ te ſignificationem: vt fugiāt a facie arc⁹. Ut liberent̄ dilecti tui: ſaluū fac dextera tua ꝛ exaudi me. De⁹ locut⁹ eſt in ſancto ſuo. letabor ꝛ ptibor ſicimā: ꝛ ꝯuallē tab'naclo:ꝝ metibor. Me⁹ eſt galaad ꝛ meus ē manaſſes: ꝛ effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex me⁹: moab olla ſpei mee. In ydumeā extēdā calciamētū meū: mihi alienigene ſubditi ſunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: q̇s deducet me vſq̧ in ydumeā.

Nõne tu deꝰ qui repulisti
nos: ⁊ nõ egredierꝭ deꝰ in ꝟ
tutibꝫ nr̃is. Da nob̄ auxili/
um de tribulatõe: ⁊ vana ſa
lus hoīs. In deo faciemꝰ
virtutē: et ipſe ad nihilū de/
ducet tribulātes nos

Exaudi deꝰ depc̄atõem
meā: intēde orõi mee.
A finibꝫ terre ad te clama/
ui: dū anxiaret̄ cor meū in
petra exaltaſti me. Dedux
iſti me qꝛ factꝰ es ſpes mea:
turris fortitudis a facie ini/
mici. Inhabitabo in taber
naculo tuo in ſecula: prote/
gar in velamēto alaꝝ tuarū
Qm̄ tu deꝰ meus exaudiſti
orõem meā: dediſti heredi/
tatē timētibꝫ nomē tuum.
Dies ſup dies regis adiji ci/
es: ānos eius vſqꝫ in diem
generatiōis ⁊ generationis
Permanet in eternū in con
ſpectu dei: miſcdiaꝫ ⁊ verita
tē eius q̇s reqret. Sic pſal/
mū dicā noī tuo in ſclꝫ ſclī:
vt reddā vota mea de die in
diē. Gl'a. Cañ. Da nobis
dñe auxiliū de tribulatione

Nonne deo ſubiecta erit
aīa mea: ab ipo em̄ ſa/
lutare meū. Nam et ipſe de
us meus ⁊ ſalutaris meus:
ſuſceptor meus non moue/
bor amplius. Quouſqꝫ ir/
ruitis in hoīem interficitis
vniuerſi vos: tanq̄ꝫ parieti
inclinato et macerie depulſe
Verūtamen preciū meum
cogitauerūt repellere cucur/
ri in ſiti: ore ſuo bn̄dicebant
et corde ſuo maledicebant
Verūtn̄ deo ſubiecta eſto
aīa mea: qm̄ ab ipſo pacien
cia mea. Quia ipe deꝰ me/
us et ſaluator meꝰ: adiutor
meus non emigrabo. In
deo ſalutare meum ⁊ gloria
mea: deꝰ auxilij mei ⁊ ſpes
mea in deo eſt. Sperate in
eo omnis congregatio po/
puli effundite coram illo cor
da veſtra: deus adiutor no
ſter in eternum Vermuta/
men vani filij hominum mē
daces filij hominū in ſtate/
ris: vt decipiant ipſi de va/
nitate in idipſum. Nolite
ſperare in iniquitate et rapi
nas nolite concupiſcere: di/
uicie ſi affluāt nolite cor ap/
ponere. Semel locutus eſt
deus duo hec audiui quia
poteſtas dei eſt: et tibi do/
mine miſericordia quia tu
reddes vnicuiqꝫ iuxta ope/
ra ſua.

Exaudi deus orõem meã cũ deprecor: a timore ini mici eripe aĩam meã. Protexiſti me a cõuentu malignantiũ: a multitudine operantiũ iniq̃tatem Quia exacuerũt vt gladiũ linguas ſuas intenderũt arcũ rẽ amarã: vt ſagittẽt in occultꝫ im̃maculatũ. Subito ſagittabũt eũ ⁊ nõ timebũt: firmauerunt ſibi ſmonẽ nequam Narrauerũt vt abſcõderẽt laq̃os: dixerunt q̃s videbit eos Scrutati ſtꝫ iniq̃tates: defecerũt ſcrutãtes ſcrutinio. Accedꝫ hõ ad cor altũ: ⁊ exaltabit deus Sagitte puulorum facte ſtꝫ plage eoꝝ: ⁊ infirmate ſtꝫ cõtra eos lingue eoꝝ. Conturbati ſunt oẽs q̃ videbãt eos: ⁊ timuit omnis hõ. Et annunciauerũt opa dei: ⁊ facta eius intellexerunt. Letabit iuſtus in domino ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabunt omnes recti corde. añ. A timore inimici eripe domine animã meam

Iubilate deo omnis tra: pſalmuꝫ dicite noĩ eius date gl'am laudi eius. Dicite deo q̃ꝫ terribilia ſtꝫ opa tua dñe: in multitudie ṽtutis tue mẽtient tibi inimici tui. Ois terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat nomĩ tuo. Venite ⁊ videte opa dei: terribilis in cõſilijs ſup filios hoĩm Qui ↄuertit mare ĩ aridã: in flumine ptrãſibunt pede ibi letabimur in ipo. Qui dñat in ṽtute ſua in eternũ oculi eius ſup gentes reſpiciũt: qui exaſperant non exaltent in ſemetipis. Bñdicite gẽtes deum noſtꝝ: ⁊ auditã facite vocẽ laudis eius. Qui poſuit aĩam meã ad vitam: ⁊ nõ dedit in ↄmocionem pedes meos. Qm̃ probaſti nos deus: igne nos examinaſti ſicut examinatur argẽtum. Induxiſti nos in laqueum poſuiſti tribulatiões in dorſo noſtro: impoſuiſti hoĩes ſuper capita noſtra. Tranſiuimus per ignem et aquaꝫ: ⁊ eduxiſti nos in refrigeriũ. Introibo in domum tuaꝫ in holocauſtis: reddaꝫ tibi vota mea que diſtinxerunt labia mea. Et locutũ eſt os meum: in tribulatione mea Holocauſta medullata offeram tibi cũ incenſo arietũ: offerã tibi boues cũ hircis.

nor q

Uenite audite et narrabo
oēs qui timetis deū:quāta
fecit aīe mee. Ad ipm ore
meo clamaui: ⁊ exultaui ſb
lingua mea. Iniquitatē ſi
aſpexi in corde meo:non ex
audiet dn̄s. Propterea ex/
audiuit deꝰ: et attēdit voci
deꝑcationis mee: Bn̄dic/
tus deus: qui non amouit
oꝛoem meā ⁊ miſc̄diam ſuā
a me.

Exurgat deus ⁊ diſſipē/
tur inimici eiꝰ: ⁊ fugiant qui
oderunt eum a facie eius.
Sicut deficit fumus defici/
ant: ſicut fluit cera a facie ig
nis ſic pereant peccatores a
facie dei. Et iuſti epulētur
⁊ exultēt in conſpectu dei: ⁊
delectētur in leticia. Cantate
te deo pſalmū dicite nomī
eiꝰ iter facite ei qui aſcendit
ſuꝑ occaſum: dn̄s nomē illi
Exultate in conſpectu eiꝰ:
turbabunt a facie eius pa/
tris orphanoꝝ ⁊ iudicis vi/
duaꝝ. Deus in loco ſancto
ſuo: deus q̄ inhabitare facit
vnius moris in domo. Qui
educit vinctos in fortitudi/
ne: ſilr̄ eos qui exaſperant q̄
habitant in ſepulchris.
Deus cū egredereris in cō

ſpectu populi tui: cū ꝑtran/
ſieris in deſerto. Terra mo/
ta eſt etem̄ celi diſtillauerūt
a facie dei ſynay: a facie dei
iſrahel. Pluuiā volūtariā
ſegregabis deus hereditati
tue ⁊ infirmata eſt: tu vero
ꝑfeciſti eam Animalia tua
habitabūt in ea: paraſti in
dulcedine tua paupri deꝰ.
Dn̄s dabit verbum: euan/
gelizantibꝫ virtute multa.
Rex ꝟtutū dilecti dilecti: ⁊
ſpeciei domꝰ diuidē ſpolia:
Si dormiatis inter medioſ
cleros penne columbe de/
argētate: ⁊ poſteriora dorſi
eius in pallore auri. Dn̄ diſ
cernit celeſtꝫ reges ſuper eā
niue dealbabunt i ſelmon:
mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons
pinguis: vt quid ſuſpicamī
montes coagulatos. Mōs
in quo beneplacitū eſt deo
habitare in eo: etei dominꝰ
habitabit in finē. Currus
dei decē milibꝫ mltiplex mi
lia letanciū: dn̄s in eis in ſy
nai in ſancto. Aſcendiſti in
altuꝫ cepiſti captiuitatē: ac/
cepiſti dona in hominibꝫ.
Etem̄ non credētes: ihabi
tare dn̄m deū Bn̄dictꝰ dn̄s

die cotidie: proſperum iter fa
ciet nobis deus ſalutarium
noſtrorum. De' noſter deꝰ
ſaluos faciẽdi: ⁊ dñi dñi exi
tus mortis Ueruñtamen de
us confringet capita inimi/
corum ſuorum: verticeꝫ ca/
pilli pambulancium in de/
lictis ſuis Dixit dominus
ex baſan cõuertam: conuer
tam in ꝓfundum maris.
Ut intinguatur pes tuꝰ in
ſanguine: lingua canum tu
orum ex inimicis ab ipo
Uiderunt ingreſſus tuos
deus: ingreſſus dei mei re/
gis mei qui eſt in ſancto.
Preuenerunt principes cõ
iuncti pſallentibus: in me/
dio iuuencularum tympa/
niſtriarum. In eccleſiis be/
nedicite deo: domino de fon
tibus iſrahel. Ibi beniamī
adoleſcentulus: in mẽtis ex
ceſſu. Principes iuda du
ces eorum: principes ſabu/
lon principes neptalim.
Mãda deus virtuti tue: cõ/
firma deus hoc quod ope/
ratus es in nobis. A tem/
plo tuo in iheruſalem: tibi
offerent reges munera. In
crepa feras arundinis con/
gregatio taurorum in vac/
cis populorum: vt excludãt
eos qui probati ſunt argen/
to. Diſſipa gentes que bel/
la volunt venient legati ex e/
gipto: ethiopia ꝑueniet ma
nus eius deo. Regna ter/
re cantate deo: pſallite dño
Pſallite deo: qui aſcẽdit ſu
per celum celi ad oriẽtẽ.
Ecce dabit voci ſue vocem
virtutis date gloriam deo ſu
per iſrael: magnificencia e/
ius ⁊ virtus eius in nubibꝰ
Mirabilis deus in ſanctis
ſuis deus iſrahel ipſe dabit
virtutem ⁊ fortitudineꝫ ple/
bi ſue: benedictus deus Gla
añ. In eccleſiis benedicite
domino. ℣. Deus vitaꝫ me/
am annunciaui tibi. Poſui
ſti lachrymas meas in con
ſpectu tuo. Pater noſter.
Et ne nos. ~~Adiutorium no
ſtrum in nomine domini.~~ ℣
Fiat miſcdia. ¶ Ad laud.
añ. Amplius laua me deꝰ
ab iniuſticia mea. ps. Miſeré
Te decet ymnus deus i
ſyon: ⁊ tibi reddetur vo/
tũ in iheruſalem. Exaudi
orationẽ meã: ad te oĩs ca/
ro veniet. Uerba iniquorum pre/
ualuerunt ſuper nos: ⁊ impie
tatibꝰ noſtris tu ꝓpiciaberꝫ

Beatus quem elegiſti ⁊ aſ-
ſumpſiſti: inhabitabit in a-
triis tuis. Replebimur in
bonis domus tue: ſanctum
eſt templum tuum mirabi-
le in equitate. Exaudi nos
deus ſalutaris noſter: ſpes
omnium finium terre et in
mari longe. Preparās mō-
tes in virtute tua accinctus
potencia: qui conturbas ꝓ-
fundum maris ſonum fluc-
tuum eius. Turbabuntur
gentes ⁊ timebunt qui ha-
bitant terminos a ſignis tu-
is: exitus matutini ⁊ veſpe-
re delectabis. Uiſitaſti ter-
ram ⁊ inebriaſti eam: multi-
plicaſti locupletare eam.
Flumen dei repletum eſt
aquis: paraſti cibum illoꝝ
qm̄ ita eſt preparatio eius.
Riuos eꝰ inebria multipli-
ca genimina eius: in ſtillici-
diis eius letabit germinās
Benedices corone anni be-
nignitatis tue: ⁊ campi tui
replebuntur vbertate.
Pingueſcent ſpecioſa deſ-
ti: ⁊ exultatiōe colles accin-
gentur. Induti ſūt arietes
ouium ⁊ valles habūdabūt
frumento: clamabunt etem̄
ymnum dicēt. an̄. Te de-
cet ymnus deus in ſyon. an̄.
Labia mea laudabunt te i
vita mea. pſ. Deꝰ dſ.
Exultauit cor meum in
domino: ⁊ exaltatū eſt
cornu meum in deo meo.
Dilatatum eſt os meū ſup
inimicos meos: quia letata
ſum in ſalutari tuo. Non ē
ſanctus vt eſt dominꝰ neq̄
enim eſt alius extra te: ⁊ nō
eſt fortis ſicut deus noſter
Nolite multiplicare loqui
ſublimia: gloriantes. Re-
cedant vetera de ore veſtro
quia deus ſciēciarum domi-
nus eſt: ⁊ ipi preparant co-
gitationes. Arcus forcium
ſuperatus eſt: ⁊ infirmi acci-
cti ſunt roboē. Repleti pri-
us pro panibus ſe locaue-
runt: ⁊ famelici ſaturati ſūt.
Donec ſterilis peperit plu-
rimos: ⁊ que multos habe-
bat filios infirmata ē. Do-
minꝰ mortificat ⁊ viuificat:
deducꝰ ad iferos ⁊ reducit.
Dominꝰ pauperē facit ⁊ di-
tat: humiliat ⁊ ſubleuat Su-
ſcitat dō puluere egenū: ⁊ dō
ſtercoē eleuat pauperē. Ut
ſedeat cū pncipibꝰ: ⁊ ſolium
glīe teneat. Dn̄i em̄ ſūt car-
dines terre: et poſuit ſuper e

eos orbem Pedes ſcōꝝ ſuo-
ruꝫ ſeruabit ⁊ impij in tene-
bris ɔticeſcent: qꝛ non in foꝛ
titudīe ſua roboꝛabitur vir.
Dn̄m formidabunt aduer-
ſarij eiꝰ: ⁊ ſuper ipos in cel̄
tonabit. Dn̄s iudicabit fi
nes terre⁊ dabit imperiū re
gi ſuo: et ſublimabit coꝛnu
xpi ſui. Glā patri. an̄. Ex-
ultauit coꝛ meū in dn̄o. an̄.
Celi celoꝝ laudate deū. ℣.
Repleti ſumꝰ. ¶ Sup bn̄
Salutē ex inimicis noſtris
⁊ de manu oīm qui oderūt
nos libera nos dn̄e. Kyril̄
Xp̄el̄. Ky Pr̄ nr̄ Oſtende
¶ Feria quinta ¶ Inuit.
Adoꝛemus dn̄m. Qm̄ ipe
fecit nos. ps̄. Venite.

Saluum me fac de-
us: qm̄ intrauer̄t
aque vſqꝫ ad ani-
mam meā. Infi
xus ſum in limo pꝛofundi:
⁊ non eſt ſubſtancia Veni
in altitudinem maris: ⁊ tē-
peſtas demerſit me. Labo
raui clamans rauce facte ſtꝫ
fauces mee: defecerūt oculi
mei dum ſpero in deū meū.
Multiplicati ſunt ſuper ca-
pillos capitis mei: qui ode-
runt me gratis. Confoꝛta-
ti ſunt qui perſecuti ſunt me
inimici mei iniuſte: que non
rapui tūc exſoluebam. De
us tu ſcis inſipienciam me-
am: ⁊ delicta mea a te nō ſtꝫ
abſcondita Non erubeſcāt
in me qui expectāt te dn̄e:
domīe virtutū. Non confū
dantur ſuper me: qui quer̄t
te deus iſrahel. Qm̄ pꝛopt̄
te ſuſtinui opꝓbꝛiū: operu
it confuſio faciē meam. Ex
traneus factus ſuꝫ fratribꝰ
meis: ⁊ peregrinꝰ filijs ma-
tris mee. Qm̄ zelus domꝰ
tue comedit me: et oppꝛo-
bꝛia exꝓbꝛantiū tibi ceci-
derunt ſuper me. Et ope-
rui in ieiunio aīam meam:
⁊ factum eſt in opꝓbꝛium
mihi. Et poſui veſtimentū
meū cilicium: ⁊ factus ſum
illis in parabolam. Aduer
ſum me loquebanť qui ſede
bant in poꝛta. ⁊ in me pſal-
lebant qui bibebant vinum
Ego vero oꝛōem meam ad
te dn̄e: tempus beneplaciti
deus. In multitudine mi-
ſeꝛdie tue: exaudi me in veri-
tate ſalutis tue. Eripe me
de luto vt non infigar: liba
me ab hijs qui oderunt me
⁊ de pꝛofundis aquarum.

Non me demergat tempe/
ſtas aq̄ neqꝫ abſoꝛbeat me
pꝛofundum: neqꝫ vꝛgeat ſu
per me puteus os ſuum
Exaudi me domīe qm̄ be/
nigna eſt miſcōia tua: ſcōm
multitudinem miſeracionū
tuaꝛum reſpice in me Et ne
auertas faciem tuam a pue
ro tuo: qm̄ tribuloꝛ velocit̄
exaudi me Intende anime
mee ⁊ libera eam: pꝛopt̄ ini/
micos meos eripe me. Tu
ſcis impꝛoperium meum et
confuſionem meam: ⁊ reue/
renciam meam. In conſpe
ctu tuo ſunt omnes qui tri/
bulant me: impꝛoperiū ex/
pectauit coꝛ meū ⁊ miſeriā.
Et ſuſtinui qui ſimul cōtri/
ſtaretur ⁊ non fuit: ⁊ qui cō/
ſolaretur ⁊ non inueni. Et
dederūt in eſcam meaꝫ fel:
⁊ in ſiti mea potauerunt me
aceto. Fiat menſa eoꝛum
coꝛam ipis in laqueum: ⁊ in
retributiones ⁊ in ſcandalū
Obſcurent̄ oculi eoꝛum ne
videant: ⁊ doꝛſum eoꝝ ſem
per incurua. Effunde ſup̄
eos irā tuam: ⁊ furoꝛ ire tue
compꝛhendat eos Fiat ha
bitacio eoꝛum deſerta: ⁊ in
tabernaculis eoꝛum non ſit
qui inhabitet Quoniā quē
tu percuſſiſti perſecuti ſunt:
⁊ ſuper doloꝛem vulnerum
meoꝛum addiderunt. Ap/
pone iniquitatem ſuper ini/
quitatem eoꝛum: ⁊ n̄ intrēt
in iuſticia tua. Deleant̄ de
libꝛo viuētium: ⁊ cum iuſtis
non ſcribant̄ Ego ſum pau
per ⁊ dolens: ſalus tua de/
us ſuſcepit me. Laudabo
nomē dei cum cātico: ⁊ ma/
gnificabo eum in laude.
Et placebit deo ſuper vitu/
lum nouellum: coꝛnua pꝛo/
ducentem ⁊ vngulas. Vi/
deant pauperes ⁊ letentur:
querite deum ⁊ viuet anima
vrā Quoniā exaudiuit pau
peres dominꝰ: ⁊ vinctos ſu/
os non deſpexit. Laudent
illum celi ⁊ terꝛa: mare ⁊ om
nia reptilia in eis. Quoniaꝫ
deus ſaluam faciet ſyon: et
edificabūtur ciuitates iude
Et inhabitabunt ibi: et
hereditate acquirent eam.
Et ſemen ſeruoꝛum eiꝰ poſ/
ſidebit eaꝫ: ⁊ qui diligūt no/
men eiꝰ habitabūt in ea
Deus in adiutoꝛium me
um intende: domīe ad
adiuuandū me feſtina. Cō
fundantur ⁊ reuereant̄: qui

querunt animam meam.
Auertantur retrorſum ⁊ e/
rubeſcant:qui volunt mihi
mala. Auertantur ſtatim e/
rubeſcentes:qui dicunt mi/
hi euge euge. Exultent ⁊ le
tentur in te omnes qui que
runt te:⁊ dicant ſemꝑ mag/
nificet᷑ domin⁹ qui diligūt
ſalutare tuum. Ego vero e/
genus ⁊ pauper ſuz: de⁹ ad
iuua me. Adiutor meus et
liberator meus es tu:domi
ne ne moreris Gl'a.añ. Do
mine de⁹ in adiutoriu meū
intende.
In te domīe ſperaui nō
confundar in eternuz:
in iuſticia tua libera me ⁊ eri
pe me. Inclina ad me aurē
tuam:⁊ ſalua me. Eſto mi
hi in deum ꝓtectorē ⁊ in lo/
cum munitū:vt ſaluum me
facias. Quoniā firmamen/
tum meū:⁊ refugium meuz
es tu. Deus me⁹ eripe me
ꝺ manu peccatoris: ⁊ ꝺ ma
nu ꝯtra legē agētis ⁊ iīqui.
Quoniam tu es paciencia
mea domīe:dn̄e ſpes mea a
iuuentute mea. In te cōfir
matus ſum ex vtero:de ven
tre matris mee tu es ꝓtec/
tor me⁹ In te cantatio mea
ſemper:tāqꝫ prodigium fa/
ctus ſum multis ⁊ tu adiu/
tor fortis. Repleat᷑ os me/
um laude:vt cantem glīam
tuam tota die magnitudi/
nē tuam Ne proicias me in
tpe ſenectutis:cum deficiet
virtus mea ne derelinquas
me. Quia dixerunt inimici
mei mihi:⁊ qui cuſtodiebāt
aīam meam conſilium fece/
runt in vnū Dicentes deus
dereliquit eum ꝑſequimini
⁊ comꝑhendite eum: qꝛ nō
eſt qui eripiat. Deus ne e/
longeris a me:deus meus ī
auxilium meum reſpice.
Confundant᷑ ⁊ deficiant de
trahentes anime mee:ope/
riantur confuſione ⁊ pudoē
qui querunt mala mihi.
Ego aūt ſemꝑ ſperabo:et
adiciam ſuper oēm laudem
tuam. Os meum annūcia/
bit iuſticiam tuam:tota die
ſalutare tuum. Qm̄ non co
gnoui litteraturā introibo ī
potēciam domī:domīe me/
morabor iuſticie tue ſoli⁹.
Deus docuiſti me ex iuuē
tute mea:⁊ vſqꝫ nunc pronū
ciabo mirabilia tua. Et vſ/
qꝫ in ſenectam ⁊ ſeniū:deus
ne derelinq̄s me Donec an

nunciē brachiū tuū: genera/
tiōi oī que ventura eſt. Potē
ciam tuam ꝛ iuſticiam tuaꝫ
deus vſqꝫ ī altiſſima que fe/
ciſti magnalia: deus quis ſi
milis tibi. Quātas oſtendi
ſti mihi tribulatiōes mltas
ꝛ malas ꝛ cōuerſus viuifica/
ſti me: ꝛ de abiſſis terre iterꝫ
reduxiſti me. Multiplicaſti
magnificentiam tuam: ꝛ cō
uerſus conſolatus es me.
Nam ꝛ ego confitebor tibi ī
vaſis pſalmi veritatem tuā
deus: pſallam tibi in citha/
ra ſanctus iſrahel. Exul/
tabunt labia mea cum can/
tauero tibi: ꝛ aīa mea quaꝫ
redemiſti. Sed ꝛ ligua mea
tota die meditabitur iuſtici
am tuam: cum confuſi ꝛ re/
ueriti fuerint qui querūt ma/
la mihi.

Deus iudicium tuū regi
da: ꝛ iuſticiaꝫ tuā filio
regis. Iudicare pplm tuū
in iuſticia: ꝛ pauperes tuos
in iudicio. Suſcipiāt mōtes
pacē pplo: ꝛ colles iuſticiā.
Iudicabit paupes ppli/ ꝛ
ſaluos faciet filios pauperꝝ:
ꝛ humiliabit calumniatorē.
Et permanebit cum ſole ꝛ
ante lunā: in generatione ꝛ
generationē. Deſcēdet ſic
pluuia ī vellꝰ: ꝛ ſic ſtillicidia
ſtillancia ſup ťram. Orietᷣ
in diebꝫ eꝰ iuſticia ꝛ habūdā
cia pacis: donec auferatᷣ lu/
na. Et dñabitᷣ a mari vſqꝫ
ad mare: ꝛ a flumie vſqꝫ ad
terminos orbis terrarꝝ. Co
ram illo procidēt ethiopes:
ꝛ inimici eius ťram lingēt.
Reges tharſis ꝛ īſule mu/
nera offerēt: reges arabū et
ſaba dōa adducēt. Et ado
rabūt eū oēs reges: oēs gē/
tes ſuient ei. Quia libera/
bit pauperē a potēte: ꝛ pau
perē cui non erat adiutor.
Parcet pauperi ꝛ inopi: et
animas pauperꝝ ſaluas fa/
ciet. Ex vſuris ꝛ iniqtate re
dimet animas eorꝝ: ꝛ hono
rabile nomē eorꝝ coram illo.
Et viuet ꝛ dabitur ei de au/
ro arabie ꝛ adorabūt de ip/
ſo ſemp: tota die bñdicēt ei.
Erit firmamentū in terra
in ſummis montiū ſuperex/
tolletur ſuper libanū fructꝰ
eiꝰ: ꝛ florebūt ð ciuitate ſic
fenū ťre. Sit nomē eꝰ bñdi
ctū in ſcl'a: ante ſolē pmanet
nomen eius. Et bñdicētur
in ipo oēs tribꝰ terre: oēs gē
tes magnificabunt eum.

Bñdictus dñs ds iſrahel: qui facit mirabilia ſolus. Et bñdictum nomē maieſtatis ei⁹ in eternū: ꝛ replebitur maieſtate eius oīs terra: fiat fiat. Glia. añ. Eſto mihi dñe in deū ꝓtectorē.

Quam bonus iſrahel deus: hijs qui recto ſunt corde. Mei aūt pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei. Quia zelaui ſuper iniquos: pacē peccatorum videns. Quia nō eſt reſpectus morti eorum: ꝛ firmamentū in plaga eorum. In labore hominū nō ſūt: ꝛ cū hominibus non flagellabunt. Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſunt iniquitate ꝛ impietate ſua. Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eoꝝ transierūt in affectū cordis. Cogitauerunt ꝛ locuti ſunt nequiciam: iniquitatem in excelſo locuti ſūt. Poſuerūt in celum os ſuū: ꝛ lingua eorum tranſiuit in terra. Ideo conuertet populus me⁹ hic: ꝛ dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt quomodo ſcit ds: ꝛ ſi eſt ſciencia in excelſo. Ecce ipſi peccatores ꝛ habūdātes in ſeclo: obtinuerūt diuicias. Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meū: ꝛ laui int innocentes manus meas. Et fui flagellat⁹ tota die: et caſtigatō mea in matutinis. Si dicebam narrabo ſic: ecce nationē filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Exiſtimabam vt cognoſcerem: hoc labor eſt ante me. Donec intrē in ſanctuarium dei: ꝛ intelligam ī nouiſſimis eorum. Verum tamen propter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dum alleuarentur. Quomō facti ſunt in deſolationem: ſubito defecerunt perierūt ꝓpt iniquitatē ſuā. Velut ſomnium ſurgenciū: domine in ciuitate tua ymaginem ipſorū ad nihilū rediges. Quia inflammatū eſt cor meū ꝛ renes mei commutati ſūt: ꝛ ego ad nihilū redactus ſum ꝛ neſciui. Vt iumentum factus ſum apd te: ꝛ ego ſemper tecum. Tenuiſti manū dexteram meam ꝛ in volūtate tua deduxiſti me: ꝛ cū gloria ſuſcepiſti me. Quid eīm mihi eſt in celo: ꝛ a te qd volui ſuper terram. Defecit caro mea ꝛ cor meū: de⁹ cor-

dis mei et pars mea deꝰ in
eternū. Quia ecce qui elon/
gant ſe a te peribunt: perdi/
diſti omnem qui fornicatur
abs te. Mihi autē adherere
deo bonum eſt: ponere ī do
mino deo ſpem meam. Ut
annunciē oēs ꝑdicatiōes
tuas: in poꝛtis filie ſyon

Ut quid deus repulisti
in finē: iratus eſt furoꝛ
tuus ſuper oues paſcue tue
Memoꝛ eſto congregacōis
tue: quam poſſediſti ab īcio
Redemiſti virgam here/
ditatis tue: mons ſyon in
quo habitaſti in eo. Leua
manus tuas ī ſuperbias eo
rum in finem: quāta malig/
natus eſt inimicꝰ in ſancto.
Et gloꝛiati ſunt qui oderūt
te: in medio ſolemnitatꝫ tue
Poſuerūt ſigna ſua ſigna:
⁊ non cognouerūt ſicut in ex
itu ſuper ſummū. Quaſi ī
ſilua lignoꝛū ſecuribꝰ excide
rūt ianuas eiꝰ in idipm: ī ſe/
curi ⁊ aſcia deiecerūt eam.
Incenderunt igni ſauctua
rium tuum: in terra pollue/
runt tabernaculum nomi/
nis tui. Dixerunt in coꝛde
ſuo cognatio eoꝛum ſimul:
quieſcere faciamꝰ omnes di
es feſtos dei a terra. Signa
noſtra non vidimus iam nō
eſt pꝛopheta: ⁊ nos non co/
gnoſcet amplius. Uſque/
quo ds̄ impꝛoperabit inimi
cus: irritat aduerſarius no/
mē tuum in finē. Ut q̄d a/
uertis manū tuam ⁊ dexte/
ram tuā: d̄ medio ſinu tuo
in finē. Deus autē rex nr̄ an
te ſecl'a: operatus ē ſalutem in
medio terre. Tu confirma/
ſti in virtute tua mare: cōtri
bulaſti capita dꝛaconum in
aq̄s. Tu confregiſti capita
dꝛaconis: dediſti eū eſcam
populis ethiopū. Tu diru
piſti fontes ⁊ toꝛrētes: tu ſic
caſti fluuios ethan. Tuus
ē dies ⁊ tua ē nox: tu fabꝛi/
catus es auroꝛam ⁊ ſolem.
Tu feciſti oēs t̄minos t̄re:
eſtatē ⁊ ver tu plaſmaſti ea.
Memoꝛ eſto huius inimicꝰ
impꝛoperauit dn̄o: ⁊ popu/
lus inſipiens incitauit no/
men tuum. Ne tradas be/
ſtijs animam confitētem ti/
bi: ⁊ animas pauperum tu
oꝛum ne obliuiſcaris ī finē.
Reſpice in teſtamētum tu
um: quia r̄pleti ſunt qui ob
ſcurati ſunt terre domibꝰ ini
quitatum. Ne auertatr̄ hū/

lis factus cōfuſus: pauper ⁊ inops laudabunt nomen tuum. Exurge deus iudica cauſam tuam: memor eſto i̅ properiorum tuorum corū que ab inſipiente ſunt tota die. Ne obliuiſcaris voces inimicorum tuoꝝ: ſuperbia eoꝝ qui te oderunt aſcendit ſemꝑ. Gl̓a. (.añ. Liberaſti virgā hereditatis tue dn̄e.

Confitebimur tibi deus confitebimur: et inuo/cabimus nomē tuum. Narrabimus mirabilia tua: cū accepero tempus ego iuſti/cias iudicabo. Liquefac/ta eſt terra ⁊ omnes qui hā/bitant in ea: ego confirma/ui columnas eius. Dixi ini/quis nolite iniq̄ agē: et de/linquentibus nolite exalta re cornu. Nolite extollere in altū cornu veſtꝝ: nolite loq̄ aduerſus deū iniquitatem. Quia neq̄ ab oriente neq̄ ab occidente neq̄ a deſer/tis montibus: quoniam de us iudex eſt. Hunc humili at ⁊ hunc exaltat: quia calix in manu domī vini meri ple nus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamē fex eius non eſt exinanita bi bent omēs peccatores t̄re. Ego autem annunciabo i̅ ſeculum cantabo deo iacob Et omnia cornua peccato/rum confringā: ⁊ exaltabū/tur cornua iuſti.

Notus in iudea deus: in iſrahel magnuꝫ nomē eius. Et factus eſt in pace locus eius: et habitatio eiꝰ in ſyon. Ibi confregit potē cias arcuum: ſcutum et gla dium ⁊ bellum. Illumināſ tu mirabiliter a montibus eternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde. Dormi/erunt ſomnū ſuum: et nihil inuenerunt omnes viri diui ciarum in manibus ſuis. Ab increpatione tua deꝰ iacob: dormitauerunt om/nes qui aſcenderunt equos Tu terribilis es ⁊ quis reſi/ſtet tibi: ex tunc ira tua. De celo auditum feciſti iu/dicium: terra tremuit ⁊ quie uit. Cum exurgeret in iudi cium deus: vt ſaluos facēt omnes manſuetos terre. Quoniā cogitatio homīs confitebitur tibi: et reliquie cogitationis diēꝫ feſtum a/gent tibi. Vouete et reddi/te domino deo veſtro: om/

nes qui in circuitu ei⁹ affer/
tis munera. Terribili et ei
qui aufert ſpiritū principū:
terribili apud reges terre.
Gloria. añ. Et inuocabi
mus nomen tuū domine

Voce mea ad dominum
clamaui: voce mea ad
deum et intendit mihi. In
die tribulatiōis mee deum
exquiſiui manib⁹ meis noc/
te cōtra eum: et non ſum de
ceptus. Renuit conſolari
anima mea memor fui dei
et delectatus ſum ⁊ exercita
tus ſum: et defecit ſpiritus
me⁹. Anticipauerūt vigili/
as oculi mei: turbatus ſum
et non ſum locutus. Cogi/
taui dies antiquos: ⁊ ānos
eternos in mente habui.
Et meditat⁹ ſum nocte cū
corde meo: ⁊ exercitabar et
ſcopebam ſpiritū meum.
Nūquid in eternum proij/
ciet deus: ⁊ non apponet vt
cōplacitior ſit adhuc. Aut
in finem miſericordiam ſuā
abſcidet: a generatiōe in ge
nerationem. Aut obliuiſce
tur miſereri deus: aut conti/
nebit in ira ſua miſericordi/
as ſuas Et dixi nunc cepi:
hec mutacio dextere excelſi.
Memor fui operū domini:
quia mēor ero ab inicio mi/
rabilium tuorū. Et medi/
tabor in omnib⁹ operib⁹ tu/
is: ⁊ in adinuentionib⁹ tuis
exercebor. Deus in ſancto
via tua quis de⁹ magnus
ſicut deus noſter: tu es de⁹
qui facis mirabilia. Notā
feciſti in populis virtutem
tuam: redemiſti in brachio
tuo populū tuū filios iacob
et ioſeph. Viderūt te aque
deus viderunt te aque et ti/
muerūt: ⁊ turbate ſūt abiſſi.
Multitudo ſonitus aq̄rū:
vocem dederunt nubes.
Etenim ſagitte tue trāſeūt:
vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt choruſcacōnes
tue orbi terre: commota
eſt et contremuit terra.
In mari via tua et ſemite
tue in aquis multis: ⁊ veſti
gia tua non cognoſcentur.
Deduxiſti ſicut oues po/
pulum tuuz: in manu moy/
ſi et aaron.

Attendite popule meus
legem meam: inclina/
te aurem veſtram in verba
oris mei. Aperiam in pa/
rabolis os meum: loquar
propoſitiones ab inicio.

Quãta audiuim⁹ ꝛ cogno/
uim⁹ ea: ꝛ patres noſtri nar
rauerũt nobis. Nõ ſunt oc/
cultata a filijs eoꝝ: in gene/
ratõe altera. Narrãtes lau
des dñi ꝛ virtutes ei⁹: ꝛ mi
rabilia eius que fecit. Et
ſuſcitauit teſtimonium in ia
cob: et legẽ poſuit in iſrahel
Quãta mandauit patrib⁹
noſtrꝫ nota facere ea filijs ſu
is: vt ꝯgnoſcat generatio al
tera. Filij q̃ naſcent̃ et exur
gent: ꝛ narrabũt filijs ſuis.
Ut ponãt in deo ſpem ſuã
et nõ obliuiſcant̃ opeꝝ dei:
et mandata eius exquirant
Ne fiãt ſicut patres eoꝝ: ge
neratio praua et exaſperãs
Generatio q̃ nõ direxit coꝛ
ſuũ: ꝛ non eſt credit⁹ cũ deo
ſpirit⁹ eius. Filij effrẽ intẽ
dentes ꝛ mittẽtes arcũ: con
uerſi ſunt in die belli: Non
cuſtodierũt teſtamentũ dei:
et in lege eius noluerũt am/
bulare. Et obliti ſunt bñfa
ctoꝝ eius: et mirabiliũ eius
q̃ oſtendit eis. Coꝛã patri
b⁹ eoꝝ fecit mirabilia in t̃ra
egipti: in cãpo taneos. Int̃
rupit mare et perduxit eos:
et ſtatuit aquas q̃ſi in vtre.
Et eduxit eos ĩ nube diei:
et tota nocte in illuminatõe
ignis. Interrupit petraꝫ in
heremo: et adaq̃uit eos ve/
lut in abyſſo mlˈta Et edu
xit aquã d̃ petra: ꝛ deduxit
tãq̃ꝫ flumina aquas. Et ap
poſuerũt adhuc peccare ei:
in ira excitauerũt excelſum ĩ
inaquoſo. Et tẽptauerunt
deũ in coꝛdib⁹ ſuis: vt pete/
rent eſcas animab⁹ ſuis.
Et male locuti ſunt de deo:
dixerunt nũquid poterit de
us parare mẽſam in deſerto
Qm̃ ꝑcuſſit petrã ꝛ fluxer̃t
aque: et toꝛrẽtes inũdauer̃t
Nũquid ꝛ panẽ poterit da
re: aut parare mẽſam ppl'o
ſuo. Ideo audiuit dñs ꝛ di
ſtulit: ꝛ ignis accẽſus eſt ia/
cob ꝛ ira aſcendit in iſrahel.
Quia nõ crediderũt in deo:
nec ſperauer̃t in ſalutari ei⁹.
Et mandauit nubib⁹ deſu
ꝑ: et ianuas celi aperuit Et
pluit illis manna ad mãdu
candũ: et panem celi dedit
eis: Panem angeloꝛũ man
ducauit homo: cibaria mi/
ſit eis in habundantia.
Tranſtulit auſtrum de ce/
lo: ꝛ induxit in virtute ſua af
fricum. Et pluit ſuꝑ eos ſi
cut puluerem carnes: ꝛ ſicut

arena maris volatilia pen/
nata. Et ceciderunt in me/
dio caſtrorũ eoꝝ: circa taber
nacula eoꝝ. Et mãduca/
uerũt et ſaturati ſunt nimis
et deſideriũ eorũ attulit eis:
non ſunt fraudati a deſide/
rio ſuo. Adhuc eſce eorum
erant in ore ipſorũ: ⁊ ira dei
aſcẽdit ſuper eos. Et occi/
dit pingues eorũ: ⁊ electos
iſrahel impediuit. In omi/
bus his peccauerũt adhuc:
et nõ crediderũt in mirabili
bus eius. Et defecerunt in
vanitate dies eorũ: et anni
eorũ cum feſtinatõe. Cum
occideret eos querebãt eũ:
et reuertebãtur et diluculo
veniebant ad eum. Et re/
memorati ſunt qꝛ deꝰ adiu
tor eſt eoꝝ: et deus excelſus
redemptor eorum eſt. Et
dilexerunt eũ in ore ſuo: ⁊ li/
gua ſua mẽtiti ſunt ei. Cor
aũt eoꝝ nõ erat rectũ cũ eo:
nec fideles habiti ſunt in te/
ſtamento eius. Ipſe aũt eſt
miſericors ⁊ ꝓpicius fiet pec
catis eoꝝ: ⁊ nõ diſꝑdet eos.
Et habũdauit vt auerteret
iram ſuam: ⁊ non accendit
omnẽ iram ſuam. Et recor
datus eſt quia caro ſunt: ſpi
ritus vadẽs ⁊ nõ rediens:
Quociens exacerbauerunt
eũ in deſerto: in ira cõcitaue
runt eũ in inaquoſo. Et cõ
uerſi ſunt ⁊ temptauerũt de
uꝫ: et ſãctũ iſrahel exacerba
uerũt. Non ſunt recordati
manus eius: die qua rede/
mit eos de manu tribulãtis
Sicut poſuit in egipto ſig/
na ſua: ⁊ prodigia ſua in cã/
potaneos. Et conuertit in
ſanguinem flumina eorũ: ⁊
ymbres eoꝝ ne biberent.
Miſit in eos cynomiã ⁊ co
medit eos: ⁊ ranã ⁊ diſper/
didit eos Et dedit erugini
fructus eorũ: et labores eo/
rũ locuſte Et occidit in grã
dine vineas eorũ: et moros
eorũ in pruina. Et tradidit
grandini iumẽta eoꝝ: ⁊ poſ/
ſeſſionem eoꝝ igni. Miſit
in eos irã indignatiõis ſue
indignationẽ et irã et tribu
lationẽ: in miſſionẽ per an/
gelos malos. Uiam fecit ſe
mite ire ſue nõ pepcit a mor
te animaꝝ eorũ: et iumenta
eorum in morte concluſit.
Et pcuſſit omẽ primogeni
tum in terra egypti: primi/
cias omis laboris eoꝝ in ta
bernaculꝭ cham. Et abſtu/

lit ſicut oues ꝑplm̄ ſuum: et
perduxit eos tanq̄ gregem
in deſerto. Et deduxit eos
in ſpe ⁊ nō timuerunt: et ini
micos eoꝝ operuit mare.
Et induxit eos in mōtem
ſanctificatiōis ſue: montem
quē acq̄ſiuit dextera ei⁹ Et
eiecit a facie eoꝝ gentes: et
ſorte diuiſit eis terrā in funi
culo diſtributōis. Et habi
tare fecit in tabernaculis eo
rū: tribus iſrl̄. Et tempta/
uerūt ⁊ exacerbauerūt deuz
excelſum: et teſtimonia ei⁹
nō cuſtodierūt. Et auerterūt
ſe ⁊ nō ſeruauerūt pactum:
quēadmodū patres eorum
ↄuerſi ſunt in arcū prauum
In ira cōcitauerūt eū in col
libus ſuis: ⁊ in ſculptilib⁹ ſu
is ad emulationē eum ꝓuo
cauerunt. Audiuit deus et
ſpreuit: et ad nihilū redegit
valde iſrael. Et repulit ta/
bernaculū ſilo: tabernaculū
ſuū vbi habitauit in homi/
nib⁹. Et tradidit in captiui
tatē virtutē eorū: ⁊ pulchri/
tudinē eorum in manus ini
mici. Et ↄcluſit in gladio
populū ſuū: ⁊ hereditatē ſu
am ſpreuit. Iuuenes eorū
comedit ignis: ⁊ ꝟgines eo
rū nō ſunt lamētate. Sacer
dotes eoꝝ in gladio cecide/
runt: ⁊ vidue eorū nō plora/
bant. Et excitatus eſt tāq̄
dormiēs dn̄s: tanq̄ potēs
crapulat⁹ a vino. Et ꝑcuſ/
ſit inimicos ſuos in poſterio
ra: opprobriū ſempiternum
dedit illis. Et repulit ta/
bernaculū ioſeph: ⁊ tribum
effraim nō elegit. Sed ele/
git tribū iuda: mōtem ſyon
quē dilexit. Et edificauit ſi
cut vnicornis ſāctificiū ſuū:
in terra quā fundauit in ſe/
cula. Et elegit dauid ſeruū
ſuū ⁊ ſuſtulit eū d̄ gregibus
ouiū: de poſt fetantes acce/
pit eū. Paſcere iacob ſeruū
ſuū: ⁊ iſrahel hereditatē ſu/
am. Et pauit eos in inno/
cētia cordis ſui: ⁊ in intellec/
tib⁹ manuum ſuaꝝ deduxit
eos. Gloria patri et filio et
et ſpiritui ſācto. Sicut erat
in principio ⁊ nunc. añ.
Tu es deus qui facis mi/
rabilia.
Deus venerūt gentes in
hereditatē tuā pollue/
rūt templū ſcm̄ tuū: poſuerūt
iheruſalē in pomoꝝ cuſtodi
am. Poſuerunt morticina
ſeruoꝝ tuorū eſcas volatili/

bus celi: carnes ſcõꝝ tuoꝝ
beſtijs terre. Effuderũt ſan
guinẽ eorum tanq̄ aquã in
circuitu iheruſalẽ: ꝛ nõ erat
qui ſepeliret. Facti ſumus
opprobrium vicinis noſtriſ:
ſubſannacio ꝛ illuſio hijs q̄
in circuitu noſtro ſunt Uſq̄
quo dñe iraſceris in finem:
accendet velut ignis zelus
tuus. Effunde iram tuam
in gẽtes que te nõ nouerũt:
et in regna que nomen tuũ
nõ inuocauerũt Quia come
derũt iacob: ꝛ locũ eius de
ſolauerũt Ne memineris in
iquitatũ noſtrarũ antiquaꝝ
cito anticipẽt nos miſericor
die tue: quia pauperes fac
ti ſum⁹ nimis Adiuua nos
de⁹ ſalutaris noſter ꝛ ꝓpter
gloriã nominis tui dñe libe
ra nos: ꝛ propici⁹ eſto pecca
tis noſtris propter nomẽ tu
um. Ne forte dicant in gen
tib⁹ vbi eſt de⁹ eorum: ꝛ in
noteſcat in nacionib⁹ coram
oculis noſtriſ. Ulcio ſangui
nis ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus
eſt: introeat in cõſpectu tuo
gemit⁹ compeditorũ Scdʒ
magnitudinem brachij tui:
poſſide filios mortificatorũ
Et redde vicinis noſtriſ ſep
tuplũ in ſinu eoꝝ: imprope
rium ipſoꝝ quod exprobra
uerũt tibi domine. Nos au
tem popul⁹ tu⁹ et oues paſ
cue tue: cõfitebimur tibi in
ſeculũ In generacione ꝛ ge
nerationem: annũciabim⁹
laudem tuam.

Qui regis iſrl' intende: q̄
deducis velut ouẽ io
ſeph. Qui ſedes ſup cheru
bi: manifeſtare corã effraym
beniamyn et manaſſe. Ex
cita potentiam tuã et veni:
vt ſaluos facies nos. De⁹
conuerte nos et oſtende fa
ciem tuã et ſalui erim⁹ Do
mine deus virtutũ: quouſ
q̄ iraſceris ſuper orõem ſer
ui tui. Cibabis nos pane
lachrymarũ: ꝛ potũ dabis
nobis in lachrymis in men
ſura. Poſuiſti nos in cõtra
dictionem vicinis noſtris:
et inimici noſtri ſubſannaue
runt nos. Deus virtutum
ꝯuerte nos: et oſtende faciẽ
tuã et ſalui erimus. Uineã
de egipto trãſtuliſti: eieciſti
gentes ꝛ plantaſti eã. Dux
itineris fuiſti in ꝯſpectu ei⁹:
et plãtaſti radices eius ꝛ im
pleuit terrã. Operuit mon
tes vmbra ei⁹: ꝛ arbuſta ei⁹

cedros dei. Extendit pal/
mites ſuos vſqꝫ ad mare: ꝛ
vſqꝫ ad flumē ꝓpagines ei⁹
Ut quid deſtruxiſti maceri
am eius: ꝛ vindemiāt eam
oēs qui ꝑtergrediūtur viā.
Exterminauit eā aper de
ſilua: ꝛ ſingularis ferus de/
paſtus eſt eam. Deus ꝟtu/
tum ꝯuertere: reſpice de ce/
lo ꝛ vide ꝛ viſita vineā iſtā.
Et perfice eā quam planta
uit dextera tua: ꝛ ſup filium
quē cōfirmaſti tibi. Incēſa
igni ꝛ ſuffoſa: ab increpatio
ne vultus tui peribūt. Fi/
at manus tua ſup viꝝ dexte
re tue: ꝛ ſup filiū hoīs quem
ꝯfirmaſti tibi. Et nō diſce/
dimus a te: viuificabis nos
et nomē tuum inuocabim⁹
Dn̄e deus virtutū conuer
te nos: ꝛ oſtende faciem tuā
et ſalui erimus Glʹa. Can̄.
Propici⁹ eſto pccīs noſtris
domīe. ℣. Gaudebūt labia
mea cū cantauero tibi. Et
aīa mea quā redemiſti dn̄e
Pr̄ nr̄. Et ne nos. ¶ Ad
laudes an̄. Tibi ſoli pecca
ui dn̄e miſerē mei. ps. Mi/
ſerere mei deus.
Dn̄e refugiū fact⁹ es no/
bis: a generatōe in ge/
neratōem. Priuſqꝫ mōtes
fierēt aut formaret terra et
orbis: a ſcl'o et vſqꝫ in ſeculū
tu es deus. Ne auertas ho
minē in humilitatē: ꝛ dixiſti
conuertimini filij hominū.
Qm̄ mille anni ante ocl'os
tuos: tanqꝫ dies heſterna q̄
preterijt. Et cuſtodia in no/
cte: que pro nihilo habētur
eoꝝ anni erūt. Mane ſicut
herba trāſeat mane floreat
et trāſeat: veſpere decidat i/
duret et areſcat. Quia defe/
cimus in ira tua: ꝛ in furore
tuo turbati ſumus. Poſui/
ſti iniquitates noſtras in cō
ſpectu tuo: ſeculū noſtꝝ in il
luminatōe vultus tui. Qm̄
om̄es dies noſtri defecerūt:
et in ira tua defecimus An
ni noſtri ſicut aranea medi/
tabunt: dies annoꝝ noſtro/
rū in ipſis ſeptuaginta anni
Si aūt in potentatibus oc
toginta anni: ꝛ amplius eo
rum labor ꝛ dolor. Qm̄ ſu/
ꝑuenit manſuetudo: ꝛ corri
piemur Quis nouit poteſta
tem ire tue: ꝛ pre timore tuo
iram tuā dinumerare. Dex
teram tuam ſic notam fac: ꝛ
eruditos corde in ſapientia
Conuertere dn̄e vſqꝫ quo: ꝛ

dep̄cabilis eſto ſup ſ̄uos tu
os. Repleti ſum⁹ mane mi
ſ̄icordia tua: et exultauim⁹
⁊ delectati ſumus in oībus
diebꝫ noſtris. Letati ſum⁹
ꝓ diebꝫ quibꝫ nos hūiliaſ/
ti: annis qb⁹ vidim⁹ mala.
Reſpice in ſ̄uos tuos ⁊ in
opa tua: ⁊ dirige filios eorū
Et ſit ſplendor dñi dei noſ
tri ſuper nos: ⁊ opera ma/
nuū nr̄arū dirige ſup nos: ⁊
op⁹ manuū noſtraꝝ dirige.
Glia. añ. Dñe refugiū fac/
tus es nobis. añ. In matu
tinis domīe meditabor ī re
pſ̄. Deus de⁹.
Cantemus dño glorioſe
ē magnificat⁹ eſt: e/
quū ⁊ aſcenſorem deiecit in
maē Fortitudo mea ⁊ laus
mea dñs: ⁊ factus eſt mihi
in ſalutē. Iſte deus meus ⁊
glorificabo eū: deus patris
mei ⁊ exaltabo eū. Dñs q̄ſi
vir pugnator oīpotēs no
mē ei⁹: currus pharaonis ⁊
exercitū eius ꝓiecit in mare
Electi principes eius ſub
merſi ſunt in mari rubro ab
iſſi operuerūt eos: deſcēde/
runt in ꝓfundū quaſi lapis
Dextera tua dñe magnifi/
cata eſt in fortitudine dexte/
ra tua dñe ꝑcuſſit inimicū:
et in multitudine glorie tue
depoſuiſti aduerſarios me/
os. Miſiſti irā tuā q̄ deuo/
rauit eos ſic ſtipulā: ⁊ ī ſpū
furoris tui congregate ſunt
aque. Stetit vnda fluēs: cō
gregate ſūt abiſſi in medio
mari. Dixit inimicus perſe
quar ⁊ cōphendā diuidā
ſpolia: implebitur aīa mea.
Euaginabo gladiū meum
interficiet eos man⁹ mea.
Flauit ſps tu⁹ ⁊ operuit eos
mare: ſubmerſi ſūt q̄ſi plum
bū in aquis vehementibꝫ.
Quis ſimilis tui in fortib⁹
dñe quis ſimilis tui: magni
ficus ī ſanctitate terribil' atqꝫ
laudabilis ⁊ faciens mirabi
lia. Extendiſti manū tuā ⁊
deuorauit eos terra: dux fu
iſti in miſcdia tua populo
quē redemiſti. Et portaſti
eū in fortitudine tua: ad ha
bitaculū ſcm̄ tuū Aſcenderūt
populi ⁊ irati ſunt: dolores
obtinuerūt habitatoēs phi
liſtijm. Tunc cōturbati ſunt
ꝑncipes edom robuſtos mo
ab optinuit tremor: obrigu/
erūt oēs habitatoēs chana
an Irruat ſuper eos formi/
do ⁊ pauor: in magnitudīe

brachij tui. Fiant immobi
les quaſi lapis donec ꝑtrã/
ſeat popul⁹ tu⁹ dñe: donec
ꝑtranſeat ꝑpľs tu⁹ iſte quez
poſſediſti. Introduces eos
ꝛ plantabis in monte here/
ditatis tue: firmiſſimo ha/
bitaculo tuo qđ operatus es
domine. Sanctuariũ tuum
domine quod firmauerũt ma
nus tue: domin⁹ regnabit ĩ
eternũ ꝛ vltra. Ingreſſus ē
enĩ eques pharao cum cur/
ribus ꝛ equitibꝫ eius in ma
re: ꝛ reduxit ſuper eos dñs
aquas maris. Filij autẽ iſrľ
ambulauerũt per ſiccum: in
medio eius. Gl'ia. añ. In
eternũ domin⁹ regnabit ꝛ vl
tra. añ. In ſanctis ei⁹ lau/
date deum. ps. Laudate.
℣. Repleti ſum⁹ ¶ Ad bñ
In ſanctitate ſeruiamus
dño ꝛ liberabit nos ab ini/
micis nrĩs. Kyriel. Xpel.
Kyriel. Paťnr. ℣. Oſtẽde
Dñe exaudi. Dñs vobĩc.
Colľ. que competit.
¶ Feria ſexta. Inuitat.
Dñm qui fecit nos. Venite
adorem⁹. ps. Venite..
Exultate deo adiuto/
rio noſtro: iubilate
deo iacob. Sumite
pſalmũ ꝛ date tipanũ: pſal/
teriũ iocũdũ cũ cithara. Bu
cinate ĩ neomenia tuba: ĩ in
ſigni die ſolẽnitatis vr̃e. Q2 p̃
ceptũ in iſrľ ē: ꝛ iudiciũ deo
iacob. Teſtimoniũ ĩ ioſeph
poſuit illđ: cũ exiret đ t'ra e/
gypti linguã quã nõ noue/
rat audiuit. Diuertit ab o/
neribꝫ dorſum ei⁹: man⁹ e⁹
in cophino ſuerũt In tribu
latõe inuocaſti me et libaui
te exaudiui te in abſcõdito
tẽpeſtatis: ꝓbaui te apud a/
quã cõtradictõis. Audi po/
pul⁹ me⁹ ꝛ cõteſtabor te: iſrľ
ſi audieris me nõ erit ĩ te de⁹
recẽs: neq5 adorab deũ alie
nũ. Ego enĩ ſum dñs đs tu⁹
q eduxi te đ t'ra egypti: di/
lata os tuũ ꝛ ĩplebo illud.
Et ñ audiuit ꝑpľs me⁹ vo/
cẽ meã: ꝛ iſrľ nõ intẽdit mi/
hi Et dimiſi eos ſm deſide
ria cordis eoꝝ: ibũt ĩ adiuẽ
tionibꝫ ſuis. Si ꝑpľs meus
audiſſet me: iſrľ ſi ĩ vijs me/
is ambulaſſet. Pro nihilo
forſitã inimicos eoꝝ hũiliaſ
ſem: ꝛ ſup tribulãtes eos mi/
ſiſſem manũ meã. Inimici
dñi mẽtiti ſũt ei: ꝛ erit tps e/
oꝝ in ſecľa. Et cibauit illos
ex adipe frumenti: ꝛ depe/

tra melle ſaturauit eos:

Deus ſtetit in ſynagoga deoꝝ: i medio aũt deos dĳudicat. Uſqꝫ quo iudicatis iniqtatē: ⁊ facies pctõꝝ ſumitis. Iudicate egeno et pupillo: hũilē ⁊ pauperē iuſtificate. Eripite pauperē: ⁊ egenũ de manu pctõris liberate. Neſcierũt neqꝫ itellexerũt i tenebris ambulāt: mouebunt oĩa fundamēta terre. Ego dixi dĳ eſtis: ⁊ filĳ excelſi oēs Uos aũt ſicut hoĩes moriemini: et ſicͭ vnꝰ de pncipibꝰ cadetis. Surge deus iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in oĩbus gentibus. Gloria. aña. Exultate deo adiutori noſtro.

Deus qs ſimilis ẽit tibi: ne taceas neqꝫ cõpeſcaris deus. Qm̄ ecce ĩimici tui ſonuerũt: ⁊ qui oderũt te extulerũt caput. Sup ꝑplm tuũ malignauerũt ꝯcaliũ: ⁊ cogitauerũt adũſus ſcõs tuos Dixerũt venite ⁊ diſpdamus eos de gente: ⁊ nõ memoretur nomen iſrł vltra.

Quoniā cogitauerũt vnanimit: ſil aduerſus te teſtamētũ diſpoſuerũt tabernacula ydumeoꝝ ⁊ iſmahelite. Moab ⁊ agareni yebal ⁊ amõ ⁊ amalech: alienigene cũ habitātibꝰ tirꝫ Etei aſſur vēit cũ illis: facti ſũt in adiutoriũ filĳs loth. Fac illis ſicut madiā ⁊ ſyſare: ſicut iabyn in torrēte cyſon. Diſperierũt in endor: facti ſunt vt ſtercꝰ tre. Pone pncipes eoꝝ ſicͭ oreb: ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ ſalmana. Oēs pncipes eoꝝ: qui dixerũt hereditate poſſideamꝰ ſanctuariũ dei. Deꝰ meꝰ pone illos vt rotā: ⁊ ſicͭ ſtipulā ante faciē venti Sicut ignis qui cõburit ſiluā: ⁊ ſicut flāma comburens montes. Ita perſequeris illos ī tēpeſtate tua: ⁊ ī ira tua turbab eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querēt nomen tuũ dñe. Erubeſcāt ⁊ ꝯturbentur in ſeculũ ſeculi: ⁊ confundantur ⁊ pereant. Et cognoſcant q⁊ nomen tibi dominꝰ: tu ſolus altiſſimus in omni terra.

Quā dilecta tabernacła tua dñe virtutũ: cõcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea in atria domini. Cor meũ ⁊ caro mea: exultauerũt in deũ viuũ. Etem̄ paſſer ĩuenit ſibi domũ: ⁊ turtur nidũ ſibi

vbi ponat pullos ſuos. Al
taria tua domīe virtutū: rex
meus ꝛ deus me⁹. Beati q̄
habitant in domo tua: in ſe
cula ſeculorum laudabūt te
Beatus vir cuius eſt auxili
um abs te aſcenſiones i cor/
de ſuo diſpoſuit: in valle la/
chrymarū in loco quem po/
ſuit. Etem̄ benedictōes da
bit legiſlator ibunt de virtu
te in virtutem: videbitur ds
deorum in ſyon. Domie
deus virtutū exaudi oroem
meā: auribꝫ pcipe ds iacob
Protector noſter aſpice de
us: ꝛ reſpice in faciē xpi tui
Quia melior eſt dies vna in
atrijs tuis: ſup milia. Ele
gi abiect⁹ eſſe in domo dei
mei: magis quā habitare i
tabernaclis peccatorum.
Quia miſcdiam ꝛ veritatē
diligit deus: gratiam ꝛ glo
riam dabit dñs. Non pua
bit bon⁹ eos qui ambulāt i
innocēcia: dñe virtutū bea/
tus homo qui ſperat in te.
Glia patri. añ. Tu ſol⁹ al/
tiſſimus ſuper oēz terrā.
Benedixiſti dñe terrā tu/
am: auertiſti captiuita
tem iacob. Remiſiſti iniq̄
tatem plebis tue: operuiſti

omnia peccata eorū. Mitiga
ſti oēm iram tuam: auertiſti
ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deus ſalu/
tarꝫ noſter: ꝛ auerte iram tu
am a nobis. Nunquid in
eternuꝫ iraſceris nobis: aut
extendes iram tuam a ge/
neratione in generationē.
Deus tu cōuerſus viuifica/
bis nos: ꝛ plebs tua letabi
tur in te. Oſtende nobis do/
mine miſcdiam tuam: ꝛ ſa/
lutare tuū da nobis. Audi
am quid loquatur in me do
min⁹ de⁹: qm̄ loquet pacē
in plebem ſuam Et ſup ſan
ctos ſuos: ꝛ in eos qui con/
uertunt ad cor Verūtamē
prope timentes eum ſaluta
re ipſius: vt inhabitet glo/
ria in terra noſtra. Miſcdia
ꝛ veritas obuiauerunt ſibi:
iuſticia ꝛ pax oſculate ſūt.
Veritas de terra orta eſt: et
iuſticia de celo proſpexit.
Etem̄ dominus dabit beni/
gnitatem: ꝛ terra noſtra da/
bit fructū ſuū. Iuſticia an
te eū ambulabit: ꝛ ponet in
via greſſus ſuos.
Inclina domīe aurē tuā
ꝛ exaudi me: qm̄ iops
ꝛ pauper ſum ego.

Cuſtodi aīam meā qm̄ ſan
ctus ſum: ſaluū fac ſuū tuū
de⁹ me⁹ ſperantem in te.
Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te
clamaui tota die: letifica a/
nimā ſui tui qm̄ ad te dn̄e
aīam meā leuaui. Qm̄ tu
dn̄e ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multe
miſcdie oībus inuocātibꝫ te
Auribꝫ pcipe domie orōez
meā: ⁊ intende voci depreca
tionis mee. In die tribula/
tiōis mee clamaui ad te: qꝛ
exaudiſti me. Non eſt ſimi/
lis tui in dijs dn̄e: ⁊ non eſt
ſcdm opera tua Oēs gētes
quaſcūqꝫ feciſti veniēt ⁊ ado
rabūt corā te dn̄e: ⁊ glorifi/
cabunt nomē tuū. Qm̄ ma
gnus es tu ⁊ faciēs mirabi/
lia: tu es de⁹ ſolus. Deduc
me dn̄e in via tua ⁊ ingredi/
ar in veritate tua: letetur cor
meū vt timeat nomen tuum
Confitebor tibi dn̄e deus
me⁹ in toto corde meo: ⁊ glo
rificabo nomen tuū in etnū
Quia miſcdia tua magna ē
ſuper me: ⁊ eruiſti aīam me
am ex inferno inferiori. De
us iniqui inſurrexerunt ſup
me ⁊ ſynagoga potenciū q̄/
ſierūt animā meam: ⁊ nō p
poſuerūt te in cōſpectu ſuo.
Et tu dn̄e de⁹ miſerator et
miſericors: paciens ⁊ multe
miſcdie ⁊ verax. Reſpice in
me ⁊ miſerē mei: da imperi/
um tuū puero tuo ⁊ ſaluum
fac filium ancille tue. Fac
mecū ſignū in bono vt vide/
ant qui oderūt me ⁊ cōfun/
dant: qm̄ tu domie adiuui/
ſti me ⁊ ꝯſolat⁹ es me. Glīa
aū. Bn̄dixiſti dn̄e t'rā tuā.
Fundamenta ei⁹ in mō/
tibꝫ ſanctis: diligit do/
minus portas ſyon ſup oīa
tabernacl'a iacob Glorioſa
dicta ſūt de te: ciuitas dei:
Memor ero raab ⁊ babi/
lonis: ſciencū me. Ecce
alienigene ⁊ tir⁹ ⁊ popul⁹
ethiopum: hij fuerūt illic.
Nūqd ſyon dicet homo et
homo nat⁹ eſt in ea: ⁊ ipe fū
dauit eam altiſſim⁹ Dn̄s
narrabit in ſcripturꝭ ꝑplo꜡:
⁊ pncipū hoꝝ q̄ fuerūt i ea.
Sicut letantiū omniū: ha/
bitatio in te.
Dn̄e de⁹ ſalutis mee: in
die clamaui ⁊ nocte co/
ram te. Intret in conſpectu
tuo oratio mea: inclina au/
rem tuam ad pcem meam.
Quia repleta eſt malis aīa
mea: ⁊ vita mea inferno ap/

propinquauit. Eſtimatus
ſum cum deſcendentibꝫ in
lacum: factus ſum ſicut ho/
mo ſine adiutorio inť mor/
tuos liber. Sicut vulnerati
dormiẽtes ĩ ſepulchris q̃rũ
nõ es memor amplius: ⁊ ipſi
đ manu tua repulſi ſtꝫ. Po
ſuerũt me in lacu inferiori: in
tenebroſis et in vmbra mor/
tis. Super me confirmatus
eſt furor tuus: ⁊ oẽs fluctus
tuos induxiſti ſup me. Lõ
ge feciſti notos meos a me:
poſuerť me abhominatõez
ſibi. Traditus ſum ⁊ nõ egre/
diebar: oculi mei languerũt
pre inopia. Clamaui ad te
dñe: tota die expandi ad te
manus meas. Nũq̇d mor/
tuis facies mirabilia: ȧ me/
dici ſuſcitabũt ⁊ ꝯfitebũtur
tibi. Nunquid narrabit ali/
quis in ſepulchro miſericor/
diã tuã: ⁊ veritatẽ tuã ĩ per/
ditiõe. Nunq̇d cognoſcenť
in tenebris mirabilia tua: ⁊
iuſticia tua in terra obliuio/
nis. Et ego ad te dñe clama
ui: ⁊ mane oõ mea preue/
niet te. Ut quid dñe repel/
lis oõem meã: auertꝭ faciez
tuã a me. Pauper ſum ego
et in laboribus a iuuẽtute
mea: exaltatus aũt humilia
tus ſum ⁊ conturbatus. In
me tranſierunt ire tue: ⁊ ter/
rores tui conturbauerũt me.
Circũdederunt me ſicut a/
qua tota die: circũdederũt
me ſimul. Elongaſti a me
amicum ⁊ proximũ: ⁊ notos
meos a miſeria. Gloria. añ
Fundamenta eius in mon/
tibus ſanctis.

Miſericordias dñi: in et/
num cantabo. In ge/
neratiõe ⁊ generatiõem: an/
nũciabo veritatez tuã in ore
meo. Qm̃ dixiſti in eternũ
miſericordia edificabitur in
celis: ꝑparabitur ꝟitas tua
in eis. Diſpoſui teſtamen/
tũ electꝭ meis: iuraui dauid
ſeruo meo vſq; in eternũ pre
parabo ſemen tuũ. Et edi/
ficabo in generatiõe ⁊ gene/
ratõem: ſedem tuã. Cõfite
bunť celi mirabilia tua do/
mine: etẽm veritatẽ tuã ĩ ec/
cleſia ſanctoꝝ. Qm̃ quis in
nubibꝫ equabitur dño: ſimi
lis erit deo in filijs dei. De/
us qui glorificatur in conſi/
lio ſanctoꝝ: magnus ⁊ terri
bilis ſuper omnes qui in cir
cuitu eius ſũt. Dñe deus ꝟtutũ
q̇s ſimilis tibi: potẽs es dñe, ⁊

veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris poteſtati marȝ:
motū aūt fluctuū ei⁹ tu miti
gas. Tu hūiliaſti ſicut vul/
neratū ſuperbū: in brachio
virtutȝ tue diſpſiſti iīmicos
tuos. Tui ſūt celi ꝛ tua eſt
terra orbē terre ꝛ plenitudi/
nē ei⁹ tu fundaſti: aq̄lonē et
mare tu creaſti. Thabor et
hermon in noīe tuo exulta/
bunt: tuum brachium cuȝ
potencia. Firmetur man⁹
tua ꝛ exaltetur dextera tua:
iuſticia ꝛ iudiciū preparatio
ſedis tue. Miſcdia et ve/
ritas precedent faciē tuam:
beatus ꝑl's qui ſcit iubila/
tōem. Dñe in lumīe vult⁹
tui ambulabūt ꝛ in nomine
tuo exultabunt tota die: ꝛ ī
iuſticia tua exaltabuntur.
Qm̄ gl'ia ꝟtutȝ eoꝝ tu es: et
ī bñplacito tuo exaltabit cor
nu nr̄m Quia dñi eſt aſſum
ptio nr̄a: ꝛ ſcti iſrl' regis nr̄i.
Tunc locutus es in viſione
ſanctȝ tuis ꝛ dixiſti poſui ad
iutoriū in potēte: ꝛ exaltaui
electū de plebe mea Inueni
dauid ſeruū meū: oleo ſan/
cto meo vnxi eū. Man⁹ em̄
mea auxiliabitur ei: et bra/
chiū meū confirmabit eū.

Nihil proficiet inimicus in
eo: ꝛ filius iniquitatis non
apponet nocere ei. Et con/
cidaȝ a facie ipius inimicos
ei⁹: ꝛ odientes eū in fugā cō
uertā. Et veritas mea ꝛ mi/
ſericordia mea cū ipo: et in
noīe meo exaltabit cornu e/
ius Et ponā in mari manū
eius: ꝛ in fluminib⁹ dexterā
eius. Ipe inuocauit me pr̄
meus es tu: deus me⁹ ꝛ ſu/
ſceptor ſalutis mee Et ego
primogenitū ponā illum: ex
celſum pre regibus terre.
In eternū ſeruabo illi miſe/
ricordiā meā: ꝛ teſtamentū
meum fidele ipi. Et ponaȝ
in ſeculum ſeculi ſemen ei⁹:
ꝛ thronū eius ſicut dies celi
Si autem dereliquerint fi/
lij eius legem meā: ꝛ in iudi
cijs meis nō ambulauerint
Et iuſticias meas ꝓphana
uerint ꝛ mādata mea nō cu
ſtodierint. Viſitabo in ꝟga
iniq̄tates eoꝝ: ꝛ in verberib⁹
pcc̄a eoꝝ. Miſcdiam auteȝ
meā non diſpergā ab eo: ne
q̄ nocebo in ꝟitate mea Ne
q̄ ꝓphanabo teſtamētū me
um: ꝛ que procedunt d̄ la/
bijs meis nō faciam irrita.
Semel iuraui ī ſancto meo

ſi dauid mentiar: ſemen ei⁹
in eternū manebit. Et thro
nus eius ſicut ſol in conſpe/
ctu meo ꝛ ſicut luna perfec/
ta in eternum: ꝛ teſtis in ce/
lo fidelis. Tu vero reppuli/
ſti ꝛ deſpexiſti: diſtuliſti xp̄ꝫ
tuum. Euertiſti teſtamen
tum ſerui tui: ꝓphanaſti in
terra ſanctuarium ei⁹. De/
ſtruxiſti oēs ſepes e⁹: poſui/
ſti firmamentū eius formi/
dinem. Diripuerūt eū om/
nes tranſeūtes viam: fact⁹
ē opprobrium vicinis ſuis.
Exaltaſti dexteram depri/
mentiū eum: letificaſti om/
nes inimicos eius. Auerti/
ſti adiutorium gladij eius:
ꝛ non es auxiliat⁹ ei in bello
Deſtruxiſti eū ab emūda/
tione: ꝛ ſedeꝫ ei⁹ in terra col/
liſiſti: Minoraſti dies tem/
poris ei⁹: perfudiſti eū con/
fuſione. Uſquequo domīe
auertis in finem: exardeſcet
ſicut ignis ira tua. Memo/
rare que mea ſubſtancia: nū
q̇d enim vane cōſtituiſti om
neꝫ filios hominū. Quis ē
homo qui viuet ꝛ non vide/
bit mortem: eruet animā ſu
am de manu inferi. Ubi ſtꝫ
miſericordie tue antiq̄ dn̄e:
ſicut iuraſti dauid in verita
te tua. Memor eſto domīe
opprobrij ſeruoꝝ tuorūꝫ: q̄d
continui in ſinu meo multa
rū gentiū. Quod exprobra
uerūt inimici tui dn̄e: q̄d ex
probrauerūt cōmutationeꝫ
xp̄i tui. Benedict⁹ dn̄s in e/
ternum: fiat fiat.

Deus vltionū dn̄s: de⁹
vltionū libere egit Ex
altare q̇ iudicas terram: red
de retributōem ſuperbis.
Uſqꝫquo peccatores dn̄e:
vſqꝫquo pecccatores gloria
bunt̄. Effabunt̄ ꝛ loquent̄
iniquitatem: loquent̄ omēs
q̇ operant̄ iniuſticiam. Po/
pulū tuū domīe hūiliauerūt:
ꝛ hereditatem tuaꝫ vexaue/
runt. Uiduam ꝛ aduenam
interfecerūt: ꝛ pupillos occi
derūt. Et dixerūt non vide
bit dn̄s: nec intelliget deus
iacob. Intelligite inſipien/
tes in ꝑplo: ꝛ ſtulti aliq̄n ſa
pite Qui plantauit aurē nō
audiet: aut qui finxit ocl'm
non conſiderat. Qui corri/
pit gentes non arguet: qui
docet hominem ſcienciam.
Dn̄s ſcit cogitationes ho/
minū: q̄m vane ſunt. Bea
tus homo quem tu erudie/

ris domie: z de lege tua do
ceris eū. Ut mitiges ei a
diebus malis: donec fodia
tur peccatori fouea. Quia
non repellet domin⁹ plebez
ſuam: z hereditatem ſuam
non derelinq̄t. Quoadusq3
iuſticia conuertatur in iudi/
cium: z qui iuxta illam oēs
qui recto ſunt corde. Quis
ↄſurget mihi aduerſus ma
lignantes: aut quis ſtabit
mecū aduerſus operantes
iniq̄tatem. Niſi q2 domin⁹
adiuuit me paulomin⁹ ha/
bitaſſet in inferno aīa mea.
Si dicebam motus eſt pes
meus: miſcdia tua domine
adiuuabat me. Scdm mul
titudinem dolorū meorum
in corde meo: conſolatiōes
tue letificauerūt aīām meā.
Nunquid adheret tibi
ſedes iniquitatis: qui fin/
gis laborem in precepto
Captabant in animam iu
ſti: z ſanguinem innocētem
condemnabūt. Et fact⁹ eſt
mihi domin⁹ in refugium:
z deus meus in adiutoriu3
ſpei mee. Et reddet illis ini
q̄tatem ipſoꝝ z in malicia e/
oꝝ diſperdet eos: diſperdet
illos dominus de⁹ noſter.

Gloria. añ. Benedict⁹ do/
min⁹ in eternū.

Venite exultem⁹ domio:
iubilem⁹ deo ſalutari
noſtro. Preoccupem⁹ faci/
em e⁹ in confeſſione: et i pſal
mis iubilem⁹ ei. Qm̄ deus
magn⁹ domin⁹: z rex mag
nus ſuper oēs deos. Quia
in manu e⁹ ſūt omnes fines
terre: z altitudines montiū
ipius ſūt. Qm̄ ipius eſt ma
re z ipe fecit illō: et ſiccā ma/
nus ei⁹ formauerūt. Uenite
adore⁹ z procida⁹ z plore⁹
ante deū qui fecit nos quia
ipe eſt deus noſter. Et nos
popul⁹ paſcue e⁹ z oues ma
nus eius: hodie ſi vocem e/
ius audieritis nolite obdu/
rare corda veſtra. Sicut in
irritatione ſcdm diem tem/
ptationis in deſerto: vbi tē/
ptauerūt me patres veſtri, p
bauerūt z viderūt opa mea.
Quadraginta annis offen/
ſus fui generationi illi: z di/
xi ſemper errant corde. Et
iſti nō cognouerūt vias me/
as vt iuraui in ira mea: ſi in/
troibūt in requiem meam.

Cantate domio canticū
nouū: cantate domio
omnis terra. Cantate dn̄o

⁊ benedicite nomini ei⁹: an/
nunciate de die in diem ſa/
lutare eius. Annunciate in
ter gentes gloriā eius: i om
nibꝫ populis miriabilia ei⁹
Qm̄ magnus dn̄s ⁊ lauda
bilis nimis: terribilis eſt ſu/
per omnes deos. Qm̄ om/
nes dij gentium demonia:
domin⁹ aūt celos fecit. Cō
feſſio ⁊ pulchritudo in con/
ſpectu eius: ſanctimonia et
magnificentia in ſanctifica/
tione eius. Afferte dn̄o pa/
trie gētium afferte dn̄o glo/
riam ⁊ honoreꝫ afferte dn̄o
gl'aꝫ nomini e⁹. Tollite ho
ſtias ⁊ introite in atria ei⁹:
adorate dn̄m i atrio ſancto
eius. Commoueat̄ a facie
eius vniuerſa terra: dicite in
gentibus quia domin⁹ reg/
nauit. Etenim correxit or/
bem qui non commouebit̄:
iudicabit populos in equi/
tate. Letent̄ celi ⁊ exultet
t̄ra commoueat̄ mare ⁊ ple
nitudo ei⁹: gaudebūt cam/
pi ⁊ omnia que in eis ſunt.
Tunc exultabunt om̄ia li/
gna ſiluarum a facie dn̄i qꝛ
venit: qm̄ vēit iudicare t̄rā.
Iudicabit orbē t̄re in eq̄ta
te: ⁊ p̄plos in veritate ſua.

Dominus regnauit exul
tet terra: letentur inſu/
le multe. Nubes ⁊ caligo in
circuitu eius: iuſticia ⁊ iudi/
cium correctio ſedis eius.
Ignis ante ip̄m p̄cedet: et
inflammabit in circuitu ini/
micos eius. Alluxerunt ful
gura eius orbi terre: vidit ⁊
cōmota eſt terra. Montes ſi
cut cera fluxerunt a facie do
mini: a facie dn̄i omnis t̄ra
Annūciauerūt celi iuſticiaꝫ
eius: ⁊ viderunt oēs populi
gl'iaꝫ ei⁹. Confundant̄ oēs
qui adorāt ſculptilia: ⁊ qui
gloriant̄ i ſimulachris ſuis
Adorate eū omēs angeli
ei⁹: audiuit ⁊ letata eſt ſyon
Et exultauerunt filie iude:
propt̄ iudicia tua dn̄e Qm̄
tu domin⁹ altiſſim⁹ ſup om
nem terram: nimis exaltat⁹
es ſuper omnes deos. Qui
diligitis dn̄m odite maluꝫ:
cuſtodit dominus animas
ſanctorum ſuorum de ma/
nu peccatoris liberabit eos
Lux orta eſt iuſto: ⁊ rectis
corde leticia. Letamini iu
ſti in domino: ⁊ confitemini
memorie ſanctificationis e/
ius. Gloria patri. aū. Can
tate domio ⁊ benedicite no

mini eius. ℣. Intret oꝛatio
mea in conſpectu tuo domi
ne. Inclina aurem tuaȝ ad
pꝛecem meaȝ. Pater noſter
Et ne. Adiutoꝛium noſtrũ
Lectiones ⁊ ℟ia ꝑut com
petunt. ℣. Fiat miſericoꝛdia
¶ Ad laudes añ. Sacrifi
cium deo ſpiritus contribu
latus. pš. Miſerere.

Domine exaudi oꝛatiõeȝ
meam auribus perci/
pe obſecratõeȝ meam: in ve/
ritate tua exaudi me in tua
iuſticia. Et non intres ĩ iu/
dicium cum ſeruo tuo: quia
non iuſtificabitur in conſpe
ctu tuo oĩs viuens. Qnia
perſecutus eſt inimicus ani
mam meam: humiliauit in
terꝛa vitam meam. Collo
cauit me in obſcuris ſic̃ moꝛ
tuos ſeculi: ⁊ anxiatus ẽ ſu
per me ſpiritus meus in me
turbatum eſt coꝛ meũ. Me
moꝛ fui dierum antiquoꝛuȝ
meditatus ſuȝ in omnibus
operibus tuis: in factis ma
nuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad
te: anima mea ſicut terꝛa ſi/
ne aqua tibi. Velociter ex
audi me domine: defec̃ ſpi/
ritus meus. Non auertas
faciem tuam a me: ⁊ ſimilis
ero deſcendentibus in lacũ
Auditaȝ fac mihi mane mi
ſericoꝛdiam tuam: quia ĩ te
ſperaui. Notam fac mihi
viam in qua ambuleȝ: quia
ad te leuaui animã meam
Eripe me de inimicis meis
domine ad te confugi: doce
me facere volũtatẽ tuã quia
deus meus es tu Spũs tu⁹
bonus deducet me in terꝛã
rectã: pꝛopter nomẽ tuũ do
mine viuificabis me in eq̃/
tate tua. Educes de tribl'a
tõe aĩaȝ meã: ⁊ in miſericoꝛ/
dia tua diſperdes inimicos
meos. Et ꝑdes oẽs qui tri/
bulant aĩam meaȝ: qm̃ ego
ſuus tu⁹ ſuȝ Gl'a. ã. In ve/
ritate tua exaudi me dñe. ã.
Illumina dñe vultũ tuũ ſu/
per nos. pš. De⁹ de⁹.

Domine audiui audicio
nẽ tuã: ⁊ timui. Dñe
opus tuũ: ĩ medio annoꝝ vi
uifica illð. In medio anno
rũ notũ facies: cũ iratus fue
ris miſericoꝛdie recoꝛdabe/
ris Deus ab auſtro veniet:
⁊ ſanctus de mõte pharã.
Operuit celos gloꝛia ei⁹: et
laudis eius plena eſt terꝛa.
Splendoꝛ e⁹ vt lux erit: coꝛ

nua in manibꝫ eiꝰ. Ibi ab/
ſcõdita eſt fortitudo eiꝰ: an̄
faciem eiꝰ ibit mors. Egre/
dief diabolꝰ ante pedes eꝰ:
ſtetit ꝛ mẽſus eſt terraꝫ. A/
ſpexit ꝛ diſſoluit gẽtes: ꝛ cõ/
triti ſtꝫ mõtes ſcl'i Incurua
ti ſũt colles m̄di: ab itinẽibꝫ
et̃nitatꝫ eꝰ Pro iniq̇tate vi
di tentoria ethiopie: turba/
bunt̃ pelles terre madian.
Nunq̇d in fluminibꝫ iratꝰ
es dñe aut in fluminibꝫ fu/
ror tuꝰ: aut in mari indigna
tio tua. Qui aſcendis ſup̱ e/
quos tuos: ꝛ quadrige tue
ſaluatio. Suſcitans ſuſcita
bis arcũ tuũ: iuramenta tri
bubꝫ que locutꝰ es. Fluui/
os ſcindes terre viderunt te
ꝛ doluerũt montes: gurges
aquarũ tranſijt. Dedit ab
iſſus vocem ſuam: altitudo
manꝰ ſuas leuauit. Sol et
luna ſteterũt in habitaculo
ſuo. i luce ſagittaꝝ tuarum
ibũt i ſplendore fulgurãtis
haſte tue. In fremitu ꝯcul/
cab̃ t̃rã: i furore obſtupefa/
cies gẽtes Egreſſus es i ſa/
lutẽ ꝑpl'i tui: i ſaluteꝫ cũ xp̄o
tuo. Percuſſiſti caput d̃ do
mo ip̄ij: denudaſti fũdamẽ
tũ vſqꝫ ad collũ. Maledixi

ſti ſceptris eiꝰ capiti bellato/
rũ eiꝰ: veniẽtibꝫ vt turbo ad
diſp̱gẽdũ me Exultatio eo/
rũ: ſicut eiꝰ q̇ deuorat paupe
rem in abſcõdito. Uiã feci/
ſti in mari eq̇s tuis: in luto
aquaꝝ multaꝝ. Audiui et
ꝯturbatꝰ eſt vent̃ meꝰ: a vo/
ce ꝯtremuerũt labia mea.
Ingrediat̃ putredo in oſſi/
bꝰ meis: ꝛ ſubter me ſcateat
Ut req̇eſcam in die tribula
tõis: vt aſcẽdã ad ꝑpl'm ac/
cinctũ nr̃m. Ficus em̄ non
florebit: ꝛ n̄ ẽit germẽ i vine
is. Mẽtiet̃ opꝰ oliue ꝛ arua
n̄ afferẽt cibũ Abſcidet̃ d̃ o/
uili pecꝰ: ꝛ n̄ erit armẽtũ i p̄/
ſepibꝫ. Ego ãt i dño gau/
debo: ꝛ exultabo in d̃o ihu
meo. Deus dñs fortitudo
mea: ꝛ ponet pedeſ meos q̄
ſi ceruoꝝ. Et ſuper excelſa
mea d̃ducꝫ me victor: i pſal
mis canẽtẽ. a̅. Dñe audiui
auditũ tuũ ꝛ timui. a̅. Inti
pano ꝛ choro i cordis ꝛ orga
no laudate deũ. p̄. Lauda
te dñz. Rmꝰ Cap̄ r̄. Reple
ti ſumꝰ mane. Sr̃ bñ. Per
viſcẽa miſcdie d̃i nr̄i i q̇bꝫ vi
ſitauit nos oriẽs ex alto. K.
Xp̄el. Kyriel. Pat̃ nr̄. ℣.
Oſtende. Coll'. vt occurrit

¶ Sabbato Inuit. Dominum deum noſtrum Venite adorem⁹. ps. Venite.

Cantate dño canticū nouū: q₂ mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera eius: ₇ brachium ſanctū ei⁹ Notū fecit dñs ſalutare ſuum: in cōſpectu gentiū reuelauit iuſticiā ſuā. Recordatus eſt miſecordie ſue ₇ veritatis ſue: domui iſrael. Viderūt oēs termini terre: ſalutare dei noſtri. Iubilate dño oīs terra: cātate ₇ exultate et pſallite. Pſallite dño in cithara in cithara ₇ voce pſalmi: in tubis ductilib₉ et voce tube cornee. Iubilate in ꝯſpectu reg₃ dñi moueaᵗ mare ₇ plenitudo ei⁹: orbis terrarꝫ et q̄ habitāt in eo. Flumia plaudēt manu ſimul mōtes exultabūt a cōſpectu dñi: qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbem terrarum in iuſticia: ₇ populos in equitate.

Dñs regnauit iraſcātur ꝑpl'i: q̄ ſedes ſup cherubin moueaᵗ terra. Dñs in ſyon magn⁹: ₇ excelſus ſup oēs ꝑp'os. Confiteanᵗ noī tuo magno qm̄ ᵗribile ₇ ſanctū eſt: ₇ honor regis iudicium diligit. Tu paraſti directiones: iudiciū ₇ iuſticiā in iacob tu feciſti. Exaltate dominū deum nr̄m: ₇ adorate ſcabellū pedū eius qm̄ ſcm̄ eſt. Moyſes ₇ aaron in ſacerdotib₉ ei⁹: ₇ ſamuel inter eos q̄ inuocant nomē eius. Inuocabāt dn̄₃ ₇ ipe exaudiebat eos: ī colūna nubis loquebaᵗ ad eos. Cuſtodiebant teſtimonia eius: ₇ preceptū qđ dedit ill'. Dñe deus nr̄ tu exaudiebas eos: đ us tu ꝓpici⁹ fuiſti eis ₇ vlciſcens in oēs adinuēcōes eoꝝ Exaltate dn̄m deū nr̄m et adorate in mōte ſcō ei⁹: qm̄ ſcūs dñs de⁹ nr̄. Gl'a .an̄. Quia mirabilia fecit dñs.

Iubilate deo oīs ᵗra: ſeruite dño in leticia Introite in ꝯſpectu ei⁹: in exultacōe Scitote qm̄ dñs ipe eſt deus: ipe fecit noſ ₇ nō ipi nos Pp'ls ei⁹ ₇ oues paſcue ei⁹ ītroite portas e⁹ in ꝯfeſſiōe: atria ei⁹ ī ymnis ꝯfitemī illī Laudate nomen eius qm̄ ſuauis ē dñs in eternū miſericordia ei⁹: ₇ vſq₃ in gn̄acione ₇ gn̄acionē veritas eius.

Miſericordiã ⁊ iudicium:
cãtabo tibi dñe. Pſal
lã ⁊ intelligã in via immacu
lata: qñ venies ad me. Per
ambulabã in innocẽtia cor/
dis mei: ĩ medio dom⁹ mee
Nõ ꝓponebã añ oc'los me
os rem iniuſtã: faciẽtes pre/
uaricatões odiui. Nõ ad/
heſit mihi cor prauuz: decli/
nantẽ a me malignũ nõ cog
noſcebã. Detrahentẽ ſecre
to ꝓximo ſuo: hunc ꝑſeque/
bar. Sup̄bo oculo ⁊ inſacia
bili corde: cũ hoc nõ edebã
Oculi mei ad fideles terre
vt ſedeãt mecũ: ambulans
in via immaculata hic mihi
miniſtrabat Nõ habitabit
in medio dom⁹ mee qui fa/
cit ſup̄biam: qui loquitur in
iqua nõ direxit in conſpectu
oculoꝝ meoꝝ In matutino
interficiebã omnes pccõres
terre: vt diſp̄derem de ciui/
tate dñi oẽs operãtes ini
quitatem. Gloria patri.
Cañ. Iubilate deo om/
nis terra.
Dñe exaudi orõem meã:
et clamor me⁹ ad te ve
niat. Nõ auertas faciẽ tuã
a me: in quacunqȝ die tribu
lor inclina ad me aurẽ tuam
In q̄cunqȝ die inuocauero
te: velocit' exaudi me. Quia
defecerũt ſicut fumus dies
mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremiũ
aruerũt. Percuſſus ſum vt
fenum ⁊ aruit cor meũ: quia
oblitus ſum comedere panẽ
meũ A voce gemitus mei:
adheſit os meũ carni mee.
Similis factus ſum pellica
no ſolitudinis: fact⁹ ſum ſic
nocticorax in domicilio Vi
gilaui: ⁊ fact⁹ ſum ſicut paſ/
ſer ſolitarius in tecto. Tota
die exprobrabãt mihi inimi
ci mei: ⁊ qui laudabant me
aduerſuz me iurabãt Quia
cinerẽ tanqȝ panẽ mãduca/
bam: ⁊ poculũ meũ cum fle/
tu miſcebam. A facie ire in
dignacõis tue: q2 eleuãs al/
liſiſti me Dies mei ſicut vm
bra d̄clinauerũt: ⁊ ego ſicut
fenuz arui. Tu autem do/
mine in eternũ permanes: ⁊
memoriale tuum in genera/
tõe ⁊ generacõem Tu exur
gens miſereberis ſyon: quia
tempus miſerẽdi eius quia
venit tempus. Qm̃ placue
rũt ſeruis tuis lapides eius:
et terre eius miſerebuntur.
Et timebũt gẽtes nomen
tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre

glam tuã. Quia edificauit
dñs ſyon: et videbit in glia
ſua. Reſpexit in orõem hu
miliũ: ꝛ nõ ſpreuit precẽ eoꝝ
Scribant hec in generacõe
altera: ꝛ pꝑls qui creabitur
laudabit dñm. Quia ꝓſpe
xit d excelſo ſancto ſuo: dñs
de celo in terrã aſpexit. Ut
audiret gemitus ꝯpeditoꝝ:
vt ſolueret filios interẽptoꝝ
Ut annũciẽt in ſyon nomẽ
dñi: ꝛ laudẽ eius in ihrlm.
In ꝯueniẽdo pꝑlos in vnũ:
et reges vt ſeruiant domio.
Reſpõdit ei in via virutis
ſue: paucitatẽ dierũ meorũ
nũcia mihi. Ne reuoces me
in dimidio dierũ meoꝝ: in
generacõe ꝛ generacõez an
ni tui Inicio tu dñe terram
fundaſti: ꝛ opera manuũ tu
arũ ſunt celi. Ipſi peribunt
tu aũt ꝑmanes: ꝛ omẽs ſicut
veſtimentũ veteraſcẽt. Et
ſicut opertorium mutabiſ eos
et mutabũtur: tu aũt idẽ ip
ſe es ꝛ anni tui nõ deficient.
Filij ſeruoꝝ tuorum habi
tabunt: ꝛ ſemen eorum in ſe
culum dirigetur.
Benedic aĩa mea dño: ꝛ
oĩa que intra me ſunt
noĩ ſancto eius. Bñdic aĩa
mea dño: ꝛ noli obliuiſci oẽs
retributiões eius. Qui ꝓpi
ciat oibus iniqtatibꝫ tuis:
q ſanat oẽs infirmitates tu
as. Qui redimit de interitu
vitã tuã q coronat te in mi
ſericordia ꝛ miſeracõibus.
Qui replet in bonis deſide
riũ tuũ: renouabit vt aquile
iuuẽtus tua. Faciẽs miſe
ricordias dñs: ꝛ iudiciũ oĩ
bus iniuriã paciẽtibꝫ. No
tas fecit vias ſuas moyſi:
filijs iſrahel voluntates ſu
as. Miſerator ꝛ miſericors
dominꝰ: longanimis ꝛ mul
tum miſericors. Non in ꝑ
petuum iraſcetur: neqꝫ in e
ternum cõminabitur Non
ſcdm peccata noſtra fecit no
bis: neqꝫ ſecũdum iniquita
tes noſtras retribuit nobis
Quoniam ſecũdum altitu
dinem celi a terra: corrobo
rauit miſericordiam ſuaz ſu
per timentes ſe. Quantum
diſtat ortus ab occidente:
longe fecit a nobis iniquita
tes noſtras. Quomodo
miſeretur pater filiorum mi
ſertus eſt dominus timenti
bus ſe: quoniaz ipſe cogno
uit figmentũ noſtꝝ. Recor
datꝰ eſt qm̃ puluis ſumus

homo ſicut fenum dies eiꝰ:
tanq̄ flos agri ſic efflorebit
Q̄m ſpūs ꝑtrāſibit in illo ⁊
nō ſubſiſtet: ⁊ nō cognoſcet
ampliꝰ locū ſuū. Miſericor
dia aūt dn̄i ab eterno: ⁊ vſ/
q̄ in eternū ſuꝑ timētes eū.
Et iuſticia illiꝰ in filios fili
oꝝ: his qui ſeruāt teſtamen
tū eius. Et memores ſunt
mandatoꝝ ipſiꝰ: ad facien/
dū ea. Dn̄s in celo parauit
ſedem ſuā: ⁊ regnū ipſius oī
bus dn̄abit. Bn̄dicite dn̄o
angeli eiꝰ potētes ꝟtute fa
ciētes verbū illiꝰ: ad audiē/
dā vocē ſermonū eiꝰ Bn̄di
cite dn̄o oēs ꝟtutes eiꝰ: mi/
niſtri eiꝰ qui facitis volūta/
tē eius. Bn̄dicite dn̄o oīa
oꝑa eius in oī loco dn̄atōis
eiꝰ: bn̄dic aīa mea domino.
Glīa aīa. Clamor meus
ad te veniat deus.

Bn̄dic aīa mea dn̄o: dn̄e
deus meus magnifica
tus es vehemēter. Cōfeſſio
nē ⁊ decorē induiſti: amictꝰ
lumine ſicut veſtimento Ex
tendēs celū ſicut pellē: q̄ te/
gis aquis ſuꝑiora eiꝰ. Qui
ponis nubē aſcēſum tuū: q̄
ambulas ſuꝑ pēnas vento
rū. Qui facis angelos tuos
ſpūs: ⁊ miniſtros tuos ignē
vrentē. Qui fundaſti terrā
ſuꝑ ſtabilitatem ſuā: nō incli/
nabit in ſeculū ſeculi Abiſ/
ſus ſicut veſtimētū amictus
eius: ſuꝑ mōtes ſtabūt aque
Ab increpatōe tua fugiēt:
a voce tonitrui tui formida/
būt. Aſcēdūt mōtes ⁊ deſ/
cendūt cāpi: in locū quē fun
daſti eis Terminū poſuiſti
quē nō trāſgredient: neq̄ cō/
uertent operire terram. Qui
emittis fontes in conuallibꝰ:
inter mediū mōtiū ꝑtrāſibūt
aq̄. Potabūt oēs beſtie a/
gri: expectabūt onagri in ſiti
ſua Suꝑ ea volucres celi hi
tabūt: de medio petraꝝ da/
būt voces. Rigās mōtes
de ſuꝑioribꝰ ſuis de fructu ope
rū tuoꝝ ſaciabit terra. Pro
ducēs fenū iumentis: ⁊ her/
bā ſeruituti hoīm. Ut edu
cas panē de terra: ⁊ vinū le/
tificet cor hoīs Ut exhilaret
faciē in oleo: ⁊ panis cor ho
minis cōfirmet. Saturabū
tur ligna campi ⁊ cedri liba/
ni quas plātauit: illic paſſe/
res nidificabunt. Herodij
domus dux eſt eoꝝ: mōtes
excelſi ceruis petra refugium
herinacijs. Fecit lunam in

tpa: ſol cognouit occaſū ſuū
Poſuiſti tenebras ⁊ facta ē
nox: in ipa ptrāſibūt oīes
beſtie ſilue. Catuli leonū ru
gientes vt rapiāt: ⁊ q̄rant a
deo eſcā ſibi. Ortus eſt ſol ⁊
cōgregati ſunt: ⁊ in cubilibꝫ
ſuis collocabūt̄ Exibit hō
ad op⁹ ſuū: ⁊ ad operationē
ſuam vſqꝫ ad veſpam. Quā
magnificata ſunt opera tua
dn̄e oīa i ſapiēcia feciſti: im/
pleta eſt terra poſſeſſiōe tua
Hoc mare magnū ⁊ ſpacio
ſum manibꝫ: illic reptilia q̄ꝝ
non eſt numer⁹. Aīalia pu
ſilla cū magnis: illic naues
ptrāſibūt. Draco iſte quem
formaſti ad illudēdū ei: oīa
a te expectant vt des ill' eſcā
in tempore. Dante te illis
colligent: aperiēte te manū
tuā oīa implebunt̄ bonita/
te. Auertente autem te faci
em turbabunt̄ auferes ſpi/
ritum eorū ⁊ deficient: et in
puluerem ſuum reuertētur
Emittes ſpm̄ tuū ⁊ creabū/
tur: ⁊ renouabis faciem t̄re
Sit gloria domini in ſcl'm:
letabit̄ dn̄s in operibꝫ ſuis.
Qui reſpicit terram ⁊ fa/
cit eam tremere: qui tan/
git montes et fumigant.

Cantabo dn̄o in vita mea:
pſallā deo meo q̄ꝺiu ſum.
Iocundū ſit ei eloquium
meum: ego vero delectabor
in domino. Deficiant
peccatores a terra ⁊ iniqui
ita vt non ſint: benedic ani/
ma mea dn̄o.

Confitemini domīo ⁊ in
uocate nomen eius: an
nunciate inter gentes
opera eius. Cantate ei et
pſallite ei: narrate oīa mi/
rabilia eius. Laudami in
nomine ſancto ei⁹: letet̄ cor
querenciū dn̄m. Querite
dn̄m ⁊ confirmamini: que/
rite faciem eius ſemp. Me/
mentote mirabiliū e⁹ que fe
cit prodigia ⁊ iudicia oris e⁹
Semen abraham ſerui e⁹:
filij iacob electi eius. Ipe
dn̄s deus noſter: in vniuer/
ſa t̄ra iudicia e⁹. Memor fu
it in ſeculū teſtamēti ſui: ver
bi qđ mādauit ī mille gene
ratōes. Quod diſpoſuit ad
abrahā: ⁊ iuramēti ſui ad
yſaac. Et ſtatuit illđ iacob
in preceptum: ⁊ iſrahel in te
ſtamentū eternum. Dicens
tibi dabo terram chanaan:
funiculū hereditatꝫ veſtre
Cum eſſent numero breui:

paucíſſimi ⁊ íncole eíus.
Et ptranſierūt de gente ín
gentē: et de regno ad ppl'm
alterum. Non reliquit ho
minē nocere eis: ⁊ corripuit
ꝓ eis reges. Nolite tangē
xp̄os meos: ⁊ in prophetis
meis nolite malignari. Et
vocauit famē ſuper terram:
⁊ omne firmamentū panis
contriuit. Miſit ante eos vi/
rum: in ſeruū venundat' eſt
ioſeph. Humiliauerunt in
compedib' pedes eius ferꝝ
pertranſijt animā eius: do/
nec veniret verbum eius.
Eloquiū dn̄i inflammauit
eū miſit rex ⁊ ſoluit eū: prin/
ceps populoꝝ ⁊ dimiſit eū.
Conſtituit eū dn̄m domus
ſue: ⁊ principē omis poſſeſ
ſionis ſue. Ut erudiret pn/
cipes eius ſicut ſemetipm: ⁊
ſenes eius prudenciam do/
ceret. Et intrauit iſrahel in
egyptum: ⁊ iacob accola fu
it in terra cham. Et auxit
populum ſuū vehementer:
⁊ firmauit eum ſuper inimi/
cos eius. Conuertit cor eo
rum vt odirent populū ei':
⁊ dolum facerent in ſeruos
eius. Miſit moyſen ſeruum
ſuum: aaron quem elegit ip
ſum. Poſuit in eis verba
ſignorum ſuoꝝ: ⁊ prodigio
rum in terra cham. Miſit te
nebras ⁊ obſcurauit: ⁊ nō ex
acerbauit ſermones ſuos.
Conuertit aquas eorum ī
ſanguinem: ⁊ occidit piſces
eorum Edidit terra eorum
ranas: in penetralib' regū
iporum. Dixit ⁊ venit cyno
mia et ſcinifes: in omnibus
finibus eorum. Poſuit plu
uias eorum grandinē: ignē
comburentē in terra ipſoꝝ
Et percuſſit vineas eorum
⁊ ficulneas eorum: ⁊ contri
uit lignum finiū eorum.
Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bru/
cus: cuius non erat nume/
rus. Et comedit om̄e fenū
in terra eoꝝ: ⁊ comedit om/
nem fructū terre eorum Et
percuſſit omne primogeni/
tum in terra eorum: primici
as omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argen/
to ⁊ auro: ⁊ non erat in tri/
bub' coꝝ infirmus. Leta
ta eſt egiptus in profectōne
eoꝝ: quia incubuit timor eo
rum ſuper eos. Expandit
nubem in protectōem eoꝝ: ⁊
ignem vt luceret eis per no/
ctem. Pecierunt ⁊ venit co/

nora

turnix: ꝛ pane celi ſaturauit
eos. Dirupit petram ꝛ flux
erunt aque: abierunt in ſic/
co flumia. Quoniā memoꝛ
fuit verbi ſācti ſui: quod ha
buit ad abꝛaham puerū ſu/
um. Et deduxit populum
ſuum in exultatione: ꝛ elec/
tos ſuos in leticia. Et de
dit illis regiones gentium:
et laboꝛes populoꝛum poſ/
ſederunt. Ut cuſtodiant iu
ſtificationes eius: et legem
eius requirant. Gloꝛia pa
tri. ā. Benedic anima mea
domino.

Confitemini dn̄o qm̄ bo
nus: qm̄ in ſeculū miſe
ricoꝛdia eius. Quis loque/
tur potencias dn̄i: auditas
faciet oēs laudes ei⁹ Beati
qui cuſtodiunt iudiciū: ꝛ fa
ciūt iuſticiā in omni tempo/
re. Memento noſtri dn̄e in
beneplacito ꝑplī tui: viſita
nos ī ſalutari tuo. Ad vi
dēdū ī bonitate electoꝝ tuo
rū ad letādū in leticia gētis
tue: vt lauderꝭ cū hēditate
tua. Peccauimus cū patri
bus noſtrꝭ: iniuſte egimus
iniquitatē fecimus Patres
noſtri in egipto non intellex
erunt mirabilia tua: nō fue/
rūt memoꝛes mltitudīs mī
ſericoꝛdie tue. Et irꝛitaue/
runt aſcendētes ī mare: ma
re rubꝛuz. Et ſaluauit eos
pꝛopter nomē ſuū: vt notaz
faceret potenciā ſuā. Et in
crepuit mare rubꝛū et exſic
catū eſt: ꝛ deduxit eos ī ab/
iſſis ſicut in deſerto. Et ſal/
uauit eos de manu odienti/
um: ꝛ redemit eos de manu
inimici Et operuit aqua tri
bulātes eos: vnus ex eis n̄
remāſit. Et crediderūt ī ver
bis eius: ꝛ laudauerūt lau/
dem eius. Cito fecerūt ob/
liti ſunt opeꝝ ei⁹: nō ſuſtinu
erunt conſiliū eius. Et con
cupierunt concupiſcenciā ī
deſerto: ꝛ temptauerunt de
um in inaquoſo. Et dedit
eis petitōez ipoꝝ: ꝛ miſit ſa/
turitatē ī animas eoꝝ. Et
irꝛitauerunt moyſen in ca/
ſtris: aaron ſanctū domini.
Aperta eſt terꝛa ꝛ degluti/
uit dathā: ꝛ opuit ſup con/
gregatōem abiron. Et ex/
arſit ignis in ſinagoga eoꝝ:
flamma combuſſit pcc̄oꝛes
Et fecerūt vitulum in oꝛeb:
ꝛ adoꝛauerūt ſculptile. Et
mutauerunt gloꝛiā ſuaz: in
ſimilitudinē vituli comedē/

tis fenum. Obliti ſunt deū
qui ſaluauit eos q̄ fecit mag
nalia in egypto: mirabilia ī
terra cham terribilia in ma/
ri rubro Et dixit vt diſpde/
ret eos: ſi non moyſes electꝰ
eiꝰ ſtetiſſet in confractiōe in
conſpectu eiꝰ. Ut auerteret
iram eiꝰ ne diſperderet eos:
⁊ pro nihilo habuerunt ter/
ram deſiderabilem. Non
crediderūt verbo eiꝰ ⁊ mur/
murauerunt in tabernacul̄
ſuis: non exaudierunt vo/
cē domini. Et eleuauit ma
nū ſuam ſuper eos: vt pro/
ſterneret eos in deſerto.
Et vt deijceret ſemen eorū
in nationibus: ⁊ diſpergēt
eos in regionibꝰ. Et inicia
ti ſunt beelphegor: ⁊ come/
derunt ſacrificia mortuorū.
Et irritauerunt eum in ad/
inuentionibꝰ ſuis: ⁊ mł́tipli
cata es in eis ruina. Et ſte
tit phinees ⁊ placauit: ⁊ ceſ/
ſauit quaſſacio. Et reputa/
tū ē ei in iuſticiaꝫ: in genera
tione et generationem vſq̄
in ſempiternum. Et irrita/
uerunt eum ad aquam con
tradictiōis ⁊ vexatus ē mo/
yſes ꝓpt̄ eos: q2 exacerba/
uerūt ſpm̄ eiꝰ. Et diſtinxit
in labijs ſuis: nō diſpdiderūt
gētes q̄s dixit dn̄s illis Et
cōmixti ſūt int̄ gētes ⁊ didi/
cerūt opa eoꝝ: ⁊ ſeruierūt ſcul
ptilibꝫ eoꝝ ⁊ factū ē ill̄ ī ſcan
dalū. Et immolauerūt fili/
os ſuos ⁊ filias ſuas: demo/
nijs. Et effuderūt ſanguinē
innocentem: ſanguinem fili
orum ſuorum ⁊ filiarum ſu/
arum quas ſacrificauerunt
ſculptilibus chanaan Et in
terfecta eſt terra in ſanguini
bus ⁊ contaminata eſt ī ope
ribus eorum: ⁊ fornicati ſtꝫ
in adinuentionibꝫ ſuis.
Et iratus eſt furore dn̄s in
populum ſuuꝫ: ⁊ abhomi/
natus eſt hereditatē ſuam:
Et tradidit eos in manus
gencium: ⁊ dominati ſunt
eorum qui oderunt eos.
Et tribulauerūt eos īimici
eoꝝ ⁊ hūiliati ſūt ſub mani/
bus eoꝝ: ſepe liberauit eos
Ipſi autem exacerbauerūt
eum in conſilio ſuo: ⁊ humi
liati ſunt in iniq̄tatibꝫ ſuis.
Et vidit cū tribularentur:
⁊ audiuit oracionem eoꝝ.
Et memor fuit in ſeculum.
teſtamenti ſui: ⁊ penituit eū
ſcd̄m multitudinem miſeri/
cordie ſue. Et dedit eos in

nota

miſericoꝛdias: in conſpectu
omniũ qui ceperant eos.
Saluos fac nos domīe de/
us noſter: ⁊ cõgrega nos de
nacionibꝫ. Ut confiteamur
nomini ſancto tuo: ⁊ gloꝛie/
mur in laude tua. Benedi/
ctus dominꝰ deus iſrahel a
ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſcl'm: et dicet
oīs pp'ls: fiat fiat.
Confitemini domīo qm̄
bonus: qm̄ in ſeculum
miſcdia eius Dicant qui re
dempti ſunt a domīo quos
redemit de manu inimici: ꝺ
regionibus cõgregauit eos
A ſolis oꝛtu ⁊ occaſu: ab a/
quilone ⁊ mari Erꝛauerunt
in ſolitudīe in īaquoſo: viã
ciuitatis habitaculi non in/
uenerunt. Eſurientes ⁊ ſiti/
entes: anima eoꝛum in ipis
defecit Et clamauerunt ad
dominũ cum tribularent̃: et
de neceſſitatibus eoꝛum eri
puit eos. Et deduxit eos
in viam rectam: vt irent in ci
uitatem habitationis. Cõ
fiteantur dño miſcdie eius:
⁊ mirabilia eius filijs homi
num. Quia ſatiauit animã
inanem: ⁊ animam eſurien/
tem ſatiauit bonis. Sedē/
tes ī tenebꝛis ⁊ vmbꝛa moꝛ
tis: vinctos in mendicitate
et ferꝛo. Quia exacerbaue
runt eloquia dei: ⁊ conſiliũ
altiſſimi irritauerunt. Et
humiliatum eſt in laboꝛibꝫ
coꝛ eoꝛum: infirmati ſũt nec
fuit qui adiuuaret. Et cla/
mauerunt ad dominũ cum
tribularētur: ⁊ de neceſſita/
tibus eoꝛum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebꝛis
⁊ vmbꝛa moꝛtis: ⁊ vincl'a eo
rum dirupit. Confiteãtur
domino miſcdie eius: ⁊ mi/
rabilia eius filijs hominũ.
Quia contriuit poꝛtas ere/
as: ⁊ vectes ferꝛeos confre/
git. Suſcepit eos de via ini
quitatis eoꝛum: propter in
iuſticias eñ ſuas humilia/
ti ſunt. Oēm eſcam abho/
minata eſt anima eoꝛum: et
appꝛopinquauerũt vſqꝫ ad
poꝛtas moꝛtis. Et clama/
uerũt ad dñm cũ tribularen
tur: ⁊ de neceſſitatibꝫ eoꝝ li/
berauit eos. Miſit verbũ ſu
um ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit
eos de interitiōibꝫ eoꝝ. Cõ
fiteant̃ domīo miſericoꝛdie
eius: ⁊ mirabilia eius filijs
hominũ. Et ſacrificēt ſacri
ficiũ laudis: ⁊ annũciēt opa
eiꝰ in exultatōe. Qui deſcen

dunt mare in nauibꝫ:facien
tes operatõem in aquis mľ
tis. Ipſi viderũt opera dñi:
⁊ mirabilia eius in profun/
do. Dixit ⁊ ſtetit ſpiritus
procelle:⁊ exaltati ſunt fluc/
tus eius. Aſcendunt vſqꝫ
ad celos ⁊ deſcendunt vſqꝫ
ad abiſſos: anima eorum ĩ
malis tabeſcebat. Turba/
ti ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebri
us:⁊ omnis ſapiencia eoruꝫ
deuorata eſt. Et clamaue
runt ad dominũ cum tribu
larent̃:⁊ de neceſſitatibꝫ eo/
rum eduxit eos. Et ſtatuit
procellam eius in auram:et
ſiluerunt fluctus eius. Et
letati ſunt quia ſiluerunt: et
deduxit eos in portum vo/
luntatis eorum. Confiteã/
tur domino miſericordie eiꝰ:
et mirabilia eius filijs hoĩꝫ.
Et exaltent eum in eccleſia
plebis:⁊ in cathedra ſenioꝝ
laudent euꝫ. Poſuit flumi/
na in deſertum: ⁊ exitus aq̃
rum in ſitim. Terram fructi
feram in ſalſuginem:a ma/
licia inhabitancium in ea.
Poſuit deſertum in ſtagna
aquarum: ⁊ terram ſine aq̃
in exitus aquarum. Et col/
locauit illic eſurientes:⁊ con
ſtituerunt ciuitatem habi/
tationis. Et ſeminauerunt
agros ⁊ plantauerunt vine/
ãs:⁊ fecerunt fructum nati/
uitatis. Et benedixit eis
⁊ multiplicati ſunt nimis:
⁊ iumenta eorum non mino
rauit. Et pauci facti ſunt:⁊
vexati ſunt a tribulatione
malorum ⁊ dolore. Effuſa
eſt contẽtio ſuper principes
⁊ errare fecit eos in invio et
non in via. Et adiuuit pau
perem de inopia: et poſuit
ſicut oues familias. Vide/
bunt recti ⁊ letabũtur:⁊ om
nes iniq̃tas opilabit os ſuũ
Quis ſapiẽs ⁊ cuſtodiet h̃:
⁊ ĩtelliget mĩas dñi Glŀa.ã
Viſita nos dñe in ſalutari
Paratũ cor meũ deꝰ tuo
paratũ cor meũ:cãtabo
⁊ pſallã in gloria mea. Ex/
urge pſalteriũ ⁊ cithara: ex/
urgã diluculo Cõfitebor ti
bi ĩ ꝓplis dñe: ⁊ pſallã tibi ĩ
nacionibꝰ. Quia magna ſu
per celos miſericordia tua:
⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua
Exaltare ſuper celos deꝰ ⁊
ſuper oẽm terram glĩa tua:
vt liberẽtur dilecti tui. Sal
uũ fac dextera tua ⁊ exaudi
me:deus locutus eſt in ſan/

cto ſuo. Exultabo ꝛ diuidā ſicimā: ꝛ ↄuallē tabernacu/ loꝝ dimeciar Meus eſt gala ad ꝛ meꝰ ē manaſſes: ꝛ effra im ſuſceptio capitis mei.
Iuda rex meus: moab le/ bes ſpei mee. In idumeaꝫ extēdā calciamētū meū: mi/ hi alienigene amici facti ſtꝫ Quis deducet me in ciuita tē munitā: quis deducꝫ me vſqꝫ in ydumeā. Nonne tu deus qui reppuliſti nos: ꝛ non exibis deus in virtu/ tibus noſtris. Da nob au/ xilium de tribulatōe: qꝛ va/ ne ſalus hominis. In deo faciemꝰ virtutē: ꝛ ipē ad ni/ hilū deducet īimicos nr̄os
Deus laudē meam ne ta cueris: qꝛ os pctōris ꝛ os doloſi ſup me apt̄u ē Lo cuti ſūt aduerſum me ligua doloſa: ꝛ ſmōib odij circū/ dederunt me. ꝛ expugnaue runt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego aūt orabam. Et poſuerūt aduerſum me ma la pro bonis: ꝛ odium ꝑ di lectione mea. Conſtitue ſu/ per eum peccatorem: ꝛ dia/ bolus ſtet a dextris eius. Cum iudicaꝛ exeat cōdem

natus: ꝛ orō eius fiat in pec catū Fiāt dies eꝰ pauci: ꝛ e/ piſcopatū eius accipiat alt. Fiāt filij eiꝰ orphani: ꝛ vx/ or eiꝰ vidua. Nutātes trāſ/ feranꝛ filij eiꝰ ꝛ mēdicēt: eici anꝛ d hitatōib ſuis. Scru teꝛ fenerator oēm ſubām eꝰ ꝛ diripiāt alieni laboēs eiꝰ: Nō ſit illi adiutor: nec ſit q̄ miſereaꝛ pupillꝛ eꝰ Fiāt na ti eꝰ i iteritū: in gn̄atiōe vna deleaꝛ nomē eꝰ In mēoriā redeat iniq̄tas prꝫ eiꝰ i ↄſpe ctu dn̄i: ꝛ pccm̄ mr̄is eꝰ n̄ de leaꝛ Fiāt ↄ dn̄ꝫ ſpr diſpēat d tra mēoria eoꝝ: ꝑ eo q n̄ ē recordatꝰ facē miaꝫ Et pſe cutꝰ ē hoīeꝫ iopē ꝛ mēdicū: ꝛ cōpūctū corde mortificaē Et dilexit maledcōeꝫ ꝛ vēi/ et ei: ꝛ noluit bn̄dcōeꝫ ꝛ elō/ gabiꝛ ab eo. Et induit ma ledictōeꝫ: ſicut veſtimētū ꝛ i/ trauit ſicut aq̄ i iteriora eꝰ ꝛ ſicut oleū iu oſſib eiꝰ. Fiat ei ſicut veſtimentū q̄ opiꝛ: et ſicut zona q̄ ſemꝑ pcingiꝛ. Hoc opus eoꝝ q̄ detrahūt mihi apd dn̄ꝫ: ꝛ q̄ loquunꝛ mala adūſꝰ aiāꝫ meā Et tu domine domine fac mecum propter nomen tuum: quia ſuauis eſt miſericordia tua:

Libã me qꝛ egenꝰ ⁊ paupꝫ
ego ſũ: ⁊ coꝛ meũ ꝯturbatũ ẽ
ĩtra me. Sicut vmbꝛa cũ decli
nat ablatꝰ ſum: ⁊ excuſſꝰ ſuꝫ
ſic locuſte. Genua mea in
firmata ſũt a ieiunio: ⁊ caro
mea ĩmutata ẽ ꝓpꝫ oleũ Et
ego factꝰ ſum oppꝛobꝛiũ illꝭ:
viderũt me ⁊ mouerũt capi/
ta ſua. Adiuua me dñe ds
meꝰ ſaluũ me fac ſꝫm miam
tuã. Et ſciant qꝛ manꝰ tua
hec: ⁊ tu dñe feciſti eã. Ma/
ledicent illi ⁊ tu benedices:
qui inſurgũt in me ꝯfundã/
tur ſuus aũt tuus letabit.
Induant qui detrahũt mi
hi pudoꝛe: ⁊ opiant ſic dy/
ploide ꝯfuſione ſua. Cõfite
boꝛ dño nimis in oꝛe meo:
⁊ in medio mltoꝝ laudabo
eũ. Qui aſtitit a dextrꝫ pau
peris: vt saluã faceret a pſe/
quẽtibꝫ aiam meã. Glia. añ
Cõfitebоꝛ dño nimis ĩ oꝛe
meo. ℣. Dñe exaudi. Pat
nr. Et ne. Adiutoꝛiũ nrm.
Acões ⁊ ikꝛia. put cõpetũt
An laud. ℣. Fiat miſcdia.
an Benigne fac in bona vo
luntate tua dñe. ps. Miſerẽ
Bonũ eſt cõfiteri dño: et
pſallere noĩ tuo altiſſi/
me. Ad annũciandũ mane
miſcdiam tuã: ⁊ veritatẽ tu/
am per noctẽ. In decacoꝛ
do pſalterio: cũ cantico ĩ cy/
thara. Qꝛ delectaſti me do
mine in factura tua: ⁊ ĩ ope
ribus manuũ tuaꝝ exulta/
bo. Quã magnificata ſunt
opa tua dñe: nimis ꝓfunde
facte ſt cogitatões tue. Uir
inſipiens non cognoſcet: et
ſtultꝰ non intelliget hec Cũ
exoꝛti fuerint pccoꝛes ſic fe/
nũ: ⁊ apparuerint oẽs q̃ ope
rant iniquitatẽ. Ut intere/
ant in ſclm ſcli: tu aũt altiſſi
mus in eternũ domie. Qm
ecce inimici tui dñe qm ecce
inimici tui peribũt: ⁊ diſper
gent oẽs qui opant iniqui/
tatẽ. Et exaltabit ſicut vni/
coꝛnis coꝛnu meũ: ⁊ ſenectꝰ
mea in miſcdia vberi. Et
deſpexit oculꝰ meꝰ inimicos
meos: ⁊ inſurgentibꝫ in me
malignantibꝫ audiet auris
mea. Iuſtꝰ vt palma floꝛe/
bit: ſicut cedꝛus libani mul
tiplicabit. Plantati in do/
mo dñi: in atrijs domꝰ dei
noſtri floꝛebũt. Adhuc mlt/
tiplicabunt in ſenecta vbẽi:
⁊ bñ pacietes erũt vt annũci/
ent. Qm rectꝰ dñs ds nr: et
nõ eſt iniquitas in eo. Glia

nota

añ. Bonũ eſt ꝯfiteri dño. ã
Metuãt dñz oẽs fines ter/
re. ps̃. De⁹ de⁹ meus.
Audite celi que loquar:
audiat terra verba orꝫ
mei. Concreſcat in pluuia
doctria mea: fluat vt ros e/
loquiũ meũ. Quaſi imber
ſup herbaꝫ ꝛ quaſi ſtille ſup
gramina: qꝛ nomen dñi in/
uocabo. Date magnificen
ciã deo noſtro dei pfecta ſũt
opa: ꝛ oẽs vie ei⁹ iudicia.
Deus fidel' ꝛ abſqꝫ vlla ini/
quitate iuſt⁹ ꝛ rect⁹: pecca/
uerũt ei ꝛ nõ filij ei⁹ in ſordi
bus Generatio praua atqꝫ
puerſa: heccine reddis dño
pp̃l'e ſtulte ꝛ inſipiens. Nun
quid non ipſe eſt pat̃ tu⁹: q̃
poſſedit te ꝛ fecit ꝛ creauit te
Memento dieꝝ antiquorũ:
cogita generatões ſingl'as.
Interroga p̃rem tuũ ꝛ ãnũ
ciabit tibi: maiores tuos et
dicent tibi. Quando diui
debat altiſſim⁹ gentes: quã
do ſeparabat filios adam.
Conſtituit terminos pp̃lo/
rũ: iuxta numeꝝ filioꝝ iſrl'.
Pars aũt dñi pp̃l's eius: ia
cob funicul⁹ hereditatis ei⁹
Inuenit eũ in terra deſ'ta:
in loco horroris ꝛ vaſte ſoli/
tudinis. Circũduxit eum
et docuit: ꝛ cuſtodiuit quaſi
pupillã oculi ſui. Sicut aq̃/
la puocans ad volãdũ pul/
los ſuos: ꝛ ſup eos volitãs.
Expandit alas ſuas ꝛ aſ/
ſumpſit eũ: atqꝫ portauit in
humeris ſuis. Dñs ſolus
dux ei⁹ fuit: ꝛ non erat cũ eo
deus alien⁹. Conſtituit eũ
ſup excelſam terrã: vt come
deret fructus agroꝝ. Ut ſu
geret mel de petra: oleũqꝫ d̃
ſaxo duriſſimo. Butiꝝ de
armento ꝛ lac de ouibꝰ: cum
adipe agnoꝝ ꝛ arietũ filioꝝ
baſan. Et hircos cũ medul
la tritici: ꝛ ſanguinẽ vue bi/
beret meraciſſimũ. Incraſ/
ſatus eſt dilect⁹ ꝛ recalcitra/
uit: incraſſat⁹ impinguatus
dilatat⁹. Dereliquit deum
factorẽ ſuũ: ꝛ receſſit a d̃o ſa
lutari ſuo. Prouocauerunt
eũ in dijs alienis: ꝛ i abho/
minatõibꝰ ad iracũdiã ꝓci
tauerũt. Immolauerũt de/
monijs ꝛ nõ d̃o: dijs q̃s ig/
norabãt. Noui recẽteſqꝫ ve
nerũt: q̃s nõ coluer̃t p̃res e/
oꝝ. Deũ q̃ te genuit dereli
q̃ſti: ꝛ oblit⁹ es dñi creatorꝫ
tui. Uiuit dñs ꝛ ad iracũdi
am ꝯcitat⁹ ẽ: qꝛ puocauerũt

eum filij ſui et filie. Et ait
abſcondam faciem meā ab
eis: et conſiderabo nouiſſi/
ma eorum. Generatio eñi
peruerſa eſt: ⁊ infideles filij
Ipi me prouocauerūt in eo
qui nō erat deus: ⁊ irritaue/
runt in vanitatibus ſuis.
Et ego prouocabo eos i eo
qui non eſt populus: ⁊ i gē/
te ſtulta irritabo illos. Ig/
nis ſuccenſus ē i furoē meo:
⁊ ardebit vſqȝ ad inferni no
uiſſima Deuorabitqȝ terrā
cum germine ſuo: ⁊ montiū
fundamenta comburet.
Congregabo ſuꝑ eos ma/
la: ⁊ ſagittas meas comple
bo in eis. Conſumētur fa/
me: ⁊ deuorabunt eoꝭ aues
morſu amariſſimo. Den/
tes beſtiarum immittam in
eos: cum furore trahentiū
ſuper terram atqȝ ſerpentiū
Foris vaſtabit eos gladiꝰ
⁊ intus pauor: iuuenem ſi/
mul ac virginem lactentem
cum homine ſene. Et dixi
vbi nam ſunt: ceſſare faciā
ex hominibus memoriā eo/
rum. Sed propter iram ini
micorum diſtuli: ne forte ſu/
perbirent hoſtes eorum.
Et dicerēt manus noſtra
excelſa: ⁊ nō dominus fecit
hec omnia. Gens abſqȝ cō
ſilio eſt ⁊ ſine prudencia: vti
nā ſaperēt ⁊ itelligerēt ac no
uiſſima prouiderent. Quo/
modo perſequebatur vnus
mille: ⁊ duo fugarent decē/
milia. Nonne ideo quia de
us ſuus vēdidit eos: ⁊ dñs
concluſit illos Non eñi ē dš
nr̄ vt dš eoꝝ: ⁊ inimici nr̄i ſtꝫ
iudices. De vinea ʒodomo
rū vinea eoꝝ: ⁊ de ſuburba/
nis gomorre Uua eoꝝ vua
fellis: ⁊ botri amariſſimi.
Fel draconum vinū eoꝝ:
⁊ venenū aſpidū iſanabile.
Nōne hec ꝯdita ſunt apud
me: ⁊ ſignata i thezaurꝭ me
is Mea ē vlcio ⁊ ego retribuā
eis i tp̄e: vt labat̄ pes eorū.
Iuxta eſt dies pditiōis: et
adeſſe feſtināt tp̄a. Iudica
bit dñs ꝑplꝫ ſuū: ⁊ i ſuis ſu
is miſerebit̄ Uidebit ꝙ ifir
mata ſit manꝰ ⁊ clauſi q̄ꝫ de
fecer̄t: reſiduiqȝ ꝯſūpti ſunt.
Et dicēt vbi ſtꝫ dij eoꝝ: in q̄/
bꝫ hēbāt fiduciā. De q̄ꝝ vi
ctimis comedebāt adipes:
⁊ bibebāt vinū libaminum
Surgāt ⁊ opitulēt̄ vob: ⁊ i
neceſſitate vos ꝓtegant.
Uidete ꝙ ego ſum ſolus: et

nō ſit alius deus p̄ter me.
Ego occidā ⁊ ego viuere fa
ciā ꝑcuciā ⁊ ego ſanabo: ⁊ n̄
eſt q̇ de manu mea poſſit e/
ruere. Leuabo ad celū ma/
nū meā: ⁊ dicā viuo ego in
eternū. Si acuero vt fulgur
gladiū meū: ⁊ arripuerit iu
diciū manus mea Reddā
vlcionē hoſtib⁹ meis: ⁊ hyȷs
q̇ oderūt me retribuā. Jne/
briabo ſagittas meas ſang/
uine: ⁊ gladius me⁹ deuora
bit carnes. De cruore occi
ſoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati
inimicoꝝ capitis Laudate
gētes ꝓplm eius: q2 ſangui/
nē ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet᷑. Et
vindictā r̄tribuet in hoſtes
eoꝝ: ⁊ ꝓpicius erit terre ꝓpli
ſui. ❡ an̄. Et in ſeruis ſuis
dn̄s miſerebit᷑. an̄. In cym
balis bn̄ſonātibus laudate
dn̄m. p̄s. Laudate dn̄m⁹
qm̄ eſt dicedus. Cap. ð dō.
℣. Repleti ſu. ❡ Ad bn̄ð.
Illumiare dn̄e hyȷs q̇ tene/
bris ſedent et dirige pedes
noſtros in viā pacꝫ de⁹ iſrl̄.
Kyr̄. Xp̄el̄. Ky. Pr̄ nr̄. ℣
Dn̄e de nob. Col. q̄ cōpetit

❡ Ad p̄mā dn̄m⁹.
Iam lucis orto ſidere deūz
precemur ſupplices vt in di/
urnis actib⁹ nos ſeruet a no
centib⁹. Linguā refrenans
tēperet ne litis horroꝛ inſo/
net: viſum fouendo ꝯtegat
ne vanitates hauriat Sint
pura cordis intima abſiſtat
et vecordia carnis terat ſup
biā pot⁹ cibiqꝫ parcitas Ut
cuꝫ dies abceſſerit nocteqꝫ
ſors reduxerit mūdi ꝑ abſti
nētiam ipi canam⁹ gl̄am.
Deo pr̄i ſit gl̄a eiuſqꝫ ſoli
filio cū ſpū ꝑaclito ⁊ nūc ⁊ in
ꝑpetuū. Amē. Ps̄.
Deus in noīe tuo ſaluuꝫ
me fac: ⁊ ī ꝟtute tua iu
dica me. De⁹ exaudi orōeꝫ
meā: aurib⁹ ꝑcipe ꝟba oris
mei. Qm̄ alieni īſurrexerūt
aduerſuꝫ me et fortes q̄ſierūt
aīam meā: ⁊ nō ꝓpoſuerūt
deū an̄ ꝯſpectū ſuū. Ecce eī
de⁹ adiuuat me: ⁊ dn̄s ſuſce
ptoꝛ ē aīe mee. Auerte ma
la in īimic̄ meis: in veritate
tua diſꝑde illos Uolūtarie
ſacrificabo tibi: ⁊ confiteboꝛ
noī tuo dn̄e qm̄ bonum eſt
Qm̄ ex oī tribulatōe eripui
ſti me: ⁊ ſuꝑ inimicos meos
deſpexit ocul⁹ me⁹. Gl̄ia.
❡ In die paſ. ⁊ ꝑ oct. ⁊ om
ꝰ diebꝰ vſqꝫ aſcēſ. ad p̄. ps̄.

Confitemini dño qm̄ bo
nus: qm̄ ĩ scl'z miſcdia
eius. Dicat nūc iſrl' qm̄ bo
nus: qm̄ in scl'm miſcdia ei⁹
Dicat nūc domus aaron:
qm̄ in scl'm misericordia ei⁹
Dicant nūc q̇ timēt dñm:
qm̄ in secl'm miſcdia eius.
De tribulatōe ĩuocaui do/
minū: et exaudiuit me in la/
titudine dñs Dñs mihi ad
iutor: non timebo q̇d faciat
mihi hō. Dñs mihi adiu/
tor ꝛ ego despiciā inimicos
meos. Bonū est cōfidere in
dño: ꝗ̄ cōfidere in homine
Bonū est sperare in dño: ꝗ̄
sperare in p̈ncipibꝫ. Om̄es
gētes circuiert̄ me: ꝛ in noīe
dm̄ qꝛ vltus sum in eos.
Circūdantes circūdederūt
me: ꝛ in nomīe dm̄ qꝛ vltus
sum in eos. Circūdederūt
me sicut apes ꝛ exarcerūt sic
ignis in spinis: ꝛ in noīe do
mnū qꝛ vlt⁹ sum in eos Im
pulsus eursus sum vt cade
rē: et dñs suscepit me. For
titudo mea ꝛ laus mea dñs:
et fact⁹ est mihi in salutem
Vox exultatōis ꝛ salutꝫ: in
tabernaculis iustoꝝ. Dex
tera dm̄ fecit virtutē dexte/
ra dm̄ exaltauit me: dextēa
dm̄ fecit virtutē. Nō mori/
ar ꝫ viuā: ꝛ narrabo opera
dm̄. Castigans castigauit
me dñs: ꝛ morti nō tradidit
me. Aperite mihi portas
iusticie ingressus in eas cōfi
tebor dño: hec porta domī
iusti intrabūt in eā. Cōfite
bor tibi qm̄ exaudisti me: et
factus est mihi in salutem.
Lapidē quē reprobauerūt
edificātes: hic fact⁹ est in ca/
put anguli. A dño factum
est istud: ꝛ est mirabile ĩ ocu
lis nr̄is. Hec est dies quam
fecit dñs: exultemus ꝛ lete/
mur in ea. O dñe saluū me
fac o dñe bene ꝓsperare: bn̄
dictus q̇ venit in noīe dm̄.
Benediximꝰ vobis de do
mo dm̄: de⁹ dñs ꝛ illuxit no
bis. Constituite diem solē
nē in cōdensis: vsqꝫ ad cor/
nu altaris Deus meus es
tu et confitebor tibi: de⁹ me
us es tu ꝛ exaltabo te. Cō/
fitebor tibi quoniā exaudi/
sti me: ꝛ factus es mihi in sa
lutem. Confitemini domi/
no quoniam bonus: qm̄ in
seculū miſcdia eius ps

Beati immaculati in
via: q̇ ambulant in
lege dm̄. Beati qui

ſcrutant̄ teſtimonia eius: in
toto corde exquirunt eum.
Non eīm qui opant̄ iniq̄ta/
te: in vijs eius ābulauerūt:
Tu mādaſti: mādata tua
cuſtodiri nimis. Utinā di/
rigant̄ vie mee: ad cuſtodiē
das iuſtificatōes tuaſ Tūc
nō confundar: cū pſpexero
in omnibus mādatis tuis.
Confitebor tibi in directōe
cordis: in eo q̄d didici iudi/
cia iuſticie tue. Iuſtificatio
nes tuas cuſtodiam: nō me
delinquas vſq̄ q̄q̄ Inquo
corrigit adoleſcētior viā ſu/
am: in cuſtodiendo ſermo/
nes tuos In toto corde me
o exq̄ſiui te: ne repellas me
a mandat̄ tuis. In corde
meo abſcōdi eloq̄a tua: vt
nō peccem tibi Bn̄dict9 es
dn̄e: doce me iuſtificacōes
tuas. In labijſ meis: pnū
ciaui oīa iudicia oris tui.
In via teſtimonioꝝ tuorū
delectat9 ſum: ſicut in oībꝫ
diuicijs. In mādatis tuis
exercebor: ⁊ cōſidēabo vias
tuas. In iuſtificacionibus
tuis meditabor: nō obliuiſ
car ſermones tuos. Glīa.
Retribue ſuo tuo: viuifi
ca me ⁊ cuſtodiā ſmo/
nes tuoſ. Reuela oculos
meos: ⁊ cōſiderabo mirabi
lia de lege tua. Incola ego
ſum in terra: nō abſcondas
a me mādata tua. Cōcupi
uit aīa mea deſiderare iuſti
ficatōes tuas: in oīi tpe:
Increpaſti ſupboſ: maledi
cti qui declinant a mādat̄
tuis Aufer a me opprobriū
et cōtēptū: q2 teſtimōia tua
exq̄ſiui. Etem ſederūt pnci/
pes ⁊ aduerſuꝫ me loq̄bāt̄:
ſeru9 aūt tu9 exercebat̄ in iu
ſtificacōibꝫ tuis. Nā ⁊ teſti/
monia tua meditacō mea ē:
et cōſiliū meū iuſtificatiōes
tue. Adheſit pauimēto aīa
mea: viuifica me ſm verbū
tuū. Uias meas annūciaui
et exaudiſti me: doce me iu
ſtificatōes tuas. Uiā iuſtifi
cationū tuaꝝ iſtrue me: ⁊ ex
ercebor in mirabilibꝫ tuis.
Dormitauit aīa mea pre te
dio: ꝯfirma me in verb̄ tuis
Uiā iniq̄tat̄ amoue a me:
et de lege tua miſerere mei.
Uiaꝫ veritat̄ elegi: iudicia
tua non ſum oblitus. Ad/
heſi teſtimonijs tuiſ domie:
noli me confundere Uiam
mandatorum tuoruꝫ cucur
ri: cū dilataſti cor meum

Quicūq3 vult ſaluꝰ eſſe: añ oīa opus eſt vt teneat catholicā fidē. Quā niſi q̄ſq3 integrā inuiolatāq3 ſeruauerit: abſq3 dubio in eternū peribit Fides āt catholica hec eſt: vt vnū deū in trinitate ꝛ trinitatē3 in vnitate veneremur. Neq3 ꝯfundentes pſonas: neq3 ſubſtātia3 ſepantes. Alia eſt em̄ pſona pr̄is alia filij: alia ſpūs ſācti. Sed pr̄is et filij et ſpūs ſancti vna ē diuinitas: eq̄lis gl'a coet'na maieſtas Qual' pr̄ talis filiꝰ: talis ſpūs ſcūs Increatꝰ pater increatꝰ filius: increatꝰ ſpūs ſcūs. Immēſus pr̄ imēſus filiꝰ: imenſus ſpūs ſcūs. Eternꝰ pat' eternꝰ filiꝰ: eternꝰ ſpūſcūs. Et tn̄ nō tres et'ni: ꝫ vnꝰ et'nus. Sicut nō tres increati nec tres imēſi: ꝫ vnꝰ increatus ꝛ vnꝰ imēſus Sil'r ops pr̄ ops filiꝰ: ops ſpūs ſcūs. Et tn̄ ñ tres oipotētes: ꝫ vnꝰ ops Ita deꝰ pr̄ deꝰ filiꝰ: deus ſpūſcūs. Et tamē nō tres dij: ꝫ vnꝰ ē ds Ita dn̄s pr̄ dn̄s filius: dn̄s ſpūſcūs Et tn̄ nō tres dn̄i: ꝫ vnꝰ eſt dn̄s. Quia ſicut ſingillatim vnāquāq3 perſonā deū ac dn̄m ꝯfiteri xp̄iana veritate ꝯpellimur: ita tres deos aut dn̄os dicere catholica religione ꝓhibemur. Pat' a nullo eſt factꝰ: nec creatꝰ nec genitus. Filiꝰ a pr̄e ſolo ē: nō factꝰ nec creatꝰ ꝫ genitus. Spūſcūs a pr̄e ꝛ filio: non factꝰ nec creatꝰ nec genitꝰ ꝫ ꝓcedens Unꝰ ḡ pr̄ nō tres pr̄es vnꝰ filiꝰ nō tres filij: vnus ſpūſcūs nō tres ſpūſcī Et in hac trinitate nihil pꝰus ac poſteriꝰ nihil maius aut minꝰ: ꝫ tote tres pſone coeterne ſibi ſunt ꝛ coeq̄les. Ita vt p oīa ſicut iā ſupdictū eſt: ꝛ vnitas in trinitate ꝛ trinitas in vnitate veneranda ſit Qui vult ḡ ſaluꝰ eſſe: ita de trinitate ſentiat. Sed neccāriū eſt ad eternā ſalutē: vt incarnacōem q̄3 dn̄i nr̄i ieſu xp̄i fideliter credat Eſt ergo fides recta vt credamꝰ et cōfiteamur: q2 dn̄s nr̄ ieſus xp̄s dei filiꝰ deꝰ ꝛ hō eſt Deus eſt ex ſuba pr̄is añ ſecula genitꝰ: ꝛ hō eſt ex ſuba mr̄is in ſeculo natꝰ. Perfectus deꝰ: pfectus hō ex aīa rōnali ꝛ humana carne ſubſiſtēs. Eq̄lis pr̄i ſꝫm diuinitatē: minoꝛ pr̄e ſꝫm humani

tatē. Qui licet deꝰ ſit ⁊ hō: non duo tñ ꝫ vnus eſt xp̄s. Unus aūt nō ꝯuerſiōe diuinitatis in carne: ꝫ aſſumpcione hūanitatis in deo Unꝰ oīno nō ꝯfuſione ſubſtācie: ꝫ vnitate pſone. Nā ſicͭ aīa rōnalis ⁊ caro vnus eſt hō: ita deus ⁊ hō vnus eſt xp̄s. Qui paſſus ē ꝓ ſalute nr̄a: deſcēdit ad inferos tͨcia die reſurrexit a mortuis. Aſcē/dit ad celos ſedꝫ ad dextrā dei p̄ris oīpotētis: iñ venturꝰ iudicaē viuos ⁊ mortuos Ad cuiꝰ aduētū oēs hoīes reſurgere hn̄t cū corpibꝫ ſu/is: ⁊ redituri ſtꝫ de factꝫ ꝓ/prijs rōem. Et q̄ bona ege/rūt ibūt in vitā eternā: q̄ vero mala in ignē eternū. Hec eſt fides catholica: quā niſi quiſq; fideliter firmitͬ q; cre/diderit ſaluꝰ eſſe nō poterit Glia. ¶ An̄ dn̄icalis Adeſto deꝰ vnꝰ ōps pr̄ ⁊ filius et ſp̄us ſcūs. an̄. ferialis. Deus exaudi orōem meā auribꝫ pcipe v̄ba oris mei.

Dn̄e miſerere nr̄i te em̄ expectauimꝰ eſto brachium nr̄m in mane ⁊ ſalus noſtra in tp̄e tribulatōis. Deo grās. ¶ R̄. Xp̄e fili dei viui. Miſerere nob̄. Qui ſedes ad dexterā p̄ris. Miſ. Glia pr̄i. Xp̄e. v̄. Exurge dn̄e adiuua nos Et redime nos ꝓpter nomē ſcm̄ tuum. Kyriel. ſ. Xp̄el. ſ. Kyri. ſ Pr nr̄ Et ne. Uiuet anima mea ⁊ laudabit te. ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Errra/ui ſicut ouis q̄ perijt Reqre ſeruū tuū q; mādata tua nō ſum oblitus. Credo in deū Carnis reſurrectiōem. Et. ~~Et ego ad te dn̄e clamaui. Et mane orō mea puēiet te~~ Repleat os meum laude. Ut cantē glīam tuā tō die magnitudinē tuā. Dn̄e a/uerte faciē tuā a pccīs meis Et oēs iniqtates meas dle Cor mūdū crea ī me ds Et ſpm̄ rcm̄ innoua ī viſceri. m̄. Ne ꝓijcias me a facie tua. Et ſpm̄ ſcm̄ tuū ne au. a m̄. Redde mihi leticiā ſaluta/ris tui: Et ſpū p̄n. ꝯfir. me. Eripe me domine ab hoīe malo. A viro iniq̄ eripe me Eripe me de inimicis me/is deus meus. Et ab inſurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatem. Et de viris ſanguinum ſalua me.

Sic pſalmū dicam noĩ tuo
in ſcl'm ſeculi. Ut reddam
vota mea de die in diem.
Exaudi nos ds̄ ſalutarꝫ nr̄
Spes oim fi. tre ꝛ i mari l.
Deus i adiuť meū intēde.
Dn̄e ad adiuuād̄ me feſtīa
Sancte deus ſcē fortis ſcē ꝛ
ĩmortalis. Miſerē nobis.
Bn̄dic aĩa mea dn̄o Et oĩa
q̄ intra me ſunt noĩ ſcō eius
Bn̄dic aĩa mea dn̄o Et no
li obliuiſci oēs ꝛtribucōeſ e⁹
Qui ꝓpiciať oib₉ ĩiq̄tatib₉.t
Qui ſanat oēs ĩfirmitateſ.t
Qui redimit de interitu vi/
tam tuā. Qui coronet te in
miſcdia ꝛ miſeracionibus.
Qui replet in bonis deſide
rium tuum. Renouabitur
vt aquile iuuentus tua.
In oĩ ope bono ꝯfirmet et
ꝯſeruet nos virt⁹ xp̄i. Amē
Dignare domine die iſto.
Sine peccato nos cuſtodiē
Miſerē nr̄i dn̄e Miſerē nr̄i
Fiat mīa tua dn̄e ſup nos
Quēadmod̄ ſꝑauim⁹ in te.
¶ (Hic p̄ces imponūtur)
Dn̄e de⁹ ꝟtutū ꝯuerte nos
Et oſ̄de faciē tuā ꝛ ſal. eri.
Eſto nobis dn̄e turrꝫ fort.
A fa. ini. A ſubitanea ꝛ iꝓ
ſa morte. Libera nos dn̄e.

¶ ~~(Hic ponit. ꝓ de feſto)~~
Dn̄e exau. ora. me. Et cla.
Dn̄s vobiſcū Et cū ſ. tuo.
Dn̄e ſcē pr̄ ¶ Orem⁹
ops eterne de⁹ qui
nos pccōres ad pn/
cipiū hui⁹ diei nō nr̄is meri/
tis ꝫ ex tua ſanctiſſima gr̄a
ꝑuenire feciſti. tua nos ho/
die ſalua ꝟtute ꝛ ꝯcede vt in
hac die ad nullū declinem⁹
mortale pccm̄. nec vllū ĩcur
ram⁹ corꝑis aut aĩe ꝑiculuꝫ
ſiue ſcandalū. ꝫ ſꝑ ad tuā iu
ſticiā faciendā nr̄a ꝓcedāt
eloq̄a ſimulqꝫ dirigant cogi
tacōes ꝛ opa. Per ~~domi. i.~~
~~f. t. q̄ t. vi. ꝛ reg. in vni. ſ. ſc~~
~~p. o. ſ. ſ. Amē. Dn̄e vo. Bn̄~~
~~di. Deo grās ¶ Iube dn̄e~~
~~bn̄dicere In viā mādatoꝝ~~
~~ſuoꝝ dirigat nos oīpotens~~
~~pr̄ ꝛ miſericors dn̄s amen.~~
~~Gracia dn̄i nr̄i ieſu xp̄i pax~~
~~et caritas dei cōmunicacio~~
~~ſpūs ſancti ꝯfeſſio ſcē trini/~~
~~tatis defenſio ſancte crucis~~
~~auxiliū ꝛ caſtitas beate ma/~~
~~rie virginis. cuſtodia ſcōꝛuꝫ~~
~~angeloꝝ ꝛ interceſſio omniū~~
~~ſanctoꝝ ſint ſꝑ cū oibus no/~~
~~bis. Tu aūt dn̄e.~~ Precioſa
in ꝯſpcū dn̄i Mors ſcōꝝ e⁹
Exultabūt ſancti in gloria.

Letabunt in cubilib⁹ ſuis.
Oremus. Sancta maria
mater dñi noſtri ieſu xp̄i pia
z ꝑpetua virgo ~~regina celi z~~
~~mundi dñā~~ cū oībus ſanctꝭ
et electis dei intercedere di-
gnare ꝓ nobis miſeris pec-
catoribus ad dñm deū pa-
trem omnipotētē vt nos me-
reamur ab eo adiuuari ſa-
nari ꝓtegi atqꝫ defēdi. Qui
in trini. ꝑfecta viuit z reg. de
us ꝑ omnia ſcl'a ſcl'oꝝ. De-
us in adiutoriū meum intē
de. Dñe ad adiuuandū me
Deus in adiutoriū meū in
tende. Dñe ad adiuuandū
me feſtina Deus in adiuto
riū meū intēde. Dñe ad ad
iuuandū me fe. Gl'a patri z
filio z ſ.ſ. Sicut erat in ꝓn-
cipio z nunc z ſemꝑ z in ſcl'a
ſcl'oꝝ amē. Kyriel'. Xp̄el'.
Kyriel'. Pat' noſter. Et ne
nos. O dñe reſpice in ſuos
tuos z in opa tua z dirige fi-
lios eoꝝ. Et ſit ſplēdor dñi
dei noſtri ſuꝑ nos z opa ma
nuū noſtraꝝ dirige ſuꝑ nos
z opus manuū noſtraꝝ di-
rige. Orem⁹. Dirigē z ſan
ctificare ac regē dignare do-
mine de⁹ rex celi z terre ho-
die z cotidie corda z corpora
noſtra ſenſus quoqꝫ ſermo
nes et oēs actus noſtros in
via z in lege ~~tua ſancta z in~~
~~operibus~~ mandatoꝝ tuoꝝ
z ꝑ'ra nob̄ facē volūtatē tuā.
vt ad miſcdiam tuā ꝑuenirē
~~valeam~~⁹ z vt tibi placē poſſē
m⁹ i ꝯſpectu tuo. Et angeli
tui bōi comitent' nobiſcū ad
dirigēdos pedes nr̄os ī viā
pacis ~~ꝓſperitatis~~ z ſalutꝭ vt
h̄ z inet nū ꝑ te ~~dñe~~ z ī te ſal
ui ſani ac libēi eē mereamur
~~Saluator mūdi ſalua nos~~
~~rex et'ne glorie. qui in t'nita-~~
~~te ꝑfecta viuis z reg. d. ꝑ o. ſ~~
~~ſ. Dñe vo. Et cū ſ. t. Bñd'~~
~~cam⁹ dño: do ḡ. Fideliū aīe~~
~~ꝑ piā m. dei. reqeſcāt i pa. a~~

Ad terciā ymnus.

Nunc ſācte nob̄ ſpi-
ritus vnū p'rīcū filio
dignare ꝓmpt⁹ ige-
ri nr̄o refuſus pectori. Os
lingua mens ſenſus vigor
ꝯfeſſiōe ꝑſonet flammeſcat
igne caritas accēdat ardor
ꝓximos. P'ſta p'r piiſſime
p'rqꝫ cōpar vnice cū ſpū pa-
raclito regnās ꝑ oē ſcl'z am.
Legē pone michi dñe
viam iuſtificacionū
tuaꝝ: et exq'rā eā ſp.

Da mihi intellectum ꝛ ſcru
tabor legem tuā: ꝛ cuſtodiā
illam in toto corde meo.
Deduc me dn̄e in ſemita
mandatoꝝ tuoꝝ: quia ipam
volui. Inclina cor meum ī
teſtimonia tua: ꝛ nō in aua/
riciam. Auerte oculos me
os ne videāt vanitatē: ī via
tua viuifica me. Statue ſer/
uo tuo eloquium tuū: in ti/
more tuo. Amputa oppro
brium meū qđ ſuſpicatꝰ ſū:
qꝛ iudicia tua iocūda. Ecce
ꝯcupiui mādata tua: in eq
tate tua viuifica me. Et ve
niat ſup me miſcđia tua do
mine: ſalutare tuū ſm eloq
um tuū. Et reſpondebo ex
probrantibꝫ mihi verbū: qꝛ
ſperaui in ſmonibꝫ tuis.
Et ne auferas de ore meo
verbū veritatis vſqꝫ quaqꝫ:
qꝛ in iudicijs tuis ſupſpera
ui. Et cuſtodiā legē tuā ſp
in ſcl'm: ꝛ in ſcl'm ſcl'i Et am
bulabā in latitudine: quia
mandata tua exquiſiui. Et
loquebar ī teſtimonijs tuis
in conſpectu regum: ꝛ nō cō
fundebar. Et meditabar ī
mandatis tuis: que dilexi.
Et leuaui manus meas ad
mādata tua que dilexi: ꝛ ex
ercebor ī iuſtificatōibꝫ tuis.
Memor eſto ꝟbi tui ſeruo
tuo: in quo mihi ſpem
dediſti. Hec me ꝯſolata eſt
in hūilitate mea: quia eloq/
um tuū viuificauit me. Su
perbi inique agebāt vſque/
quaqꝫ: a lege aūt tua nō de
clinaui. Memor fui iudicio/
rum tuoꝝ a ſcl'o dn̄e: ꝛ con/
ſolatus ſum. Defectio tenu
it me: ꝓ peccatoribꝫ derelin
quentibꝫ legē tuā. Canta/
biles mihi erant iuſtificatio
nes tue: in loco peregrinati
onis mee. Memor fui nocte
noīs tui dn̄e: ꝛ cuſtodiui le/
gē tuā Hec facta eſt mihi:
qꝛ iuſtificatōes tuas exqſi/
ui Porcio mea dn̄e: dixi cu
ſtodire legē tuā. Depcatꝰ
ſū faciē tuā ī toto corde meo
miſerere mei ſꝫ eloquiū tuū
Cogitaui vias meas: ꝛ cō/
uerti pedes meos ī teſtimo
nia tua. Paratꝰ ſū ꝛ ñ ſū tur
batꝰ: vt cuſtodiā mandata
tua Funes pccōꝝ circūple
xi ſūt me: ꝛ legē tuā ñ ſū obli
tus. Media nocte ſurgebā
ad ꝯfitedū tibi: ſup iudicia
iuſtificatōis tue Participeps
ego ſū oīm timenciū te: ꝛ cu
ſtodienciū mandata tua.

Miſcdia tua dñe plena ē ter
ra: iuſtificatōnes tuas doce
me. Glia patri.
Bonitatem feciſti cū ſuo
tuo domie: ſcđm vbū
tuū. Bonitatez ꝛ diſciplinā
ꝛ ſciēciā doce me: qꝛ mādā/
tꝭ tuis credidi. Priuſq̄ hu/
miliarer ego deliqui: ꝓptea
eloquiū tuū cuſtodiui. Bo/
nus es tu: ꝛ in bonitate tua
doce me iuſtificatōes tuas.
Multiplicata eſt ſup me ini
quitas ſuperborum: ego āt
in toto corde ſcrutabor mā/
data tua. Coagulatū eſt ſi/
cut lac cor eorū: ego vero le/
gem tuam meditatus ſum.
Bonum mihi quia humili
aſti me: vt diſcam iuſtificati
ones tuas. Bonum mihi
lex oris tui: ſuper milia au/
ri ꝛ argenti. Manus tue fe/
cerunt me ꝛ plaſmauerūt me:
da mihi intellectū vt diſcaz
mandata tua. Qui timēt te
videbūt me ꝛ letabunt: qꝛ i
verba tua ſupſperaui. Co/
gnoui domie quia eqtas iu
dicia tua: ꝛ in veritate tua
humiliaſti me. Fiat miſeri/
cordia tua vt cōſoletur me:
ſcđm eloquium tuum ſeruo
tuo. Ueniant mihi miſera
ciones tue et vluā: quia lex
tua meditacio mea eſt. Cō
fundantur ſuperbi quia in/
iuſte iniquitatez fecerunt in
me: ego autem exercebor in
mandatis tuis. Conuertā
tur mihi timentes te: ꝛ qui
nouerunt teſtimonia tua.
Fiat cor meum immacula
tū in iuſtificacōib⁹ tuis: vt
non confundar. Gloria prī
añ. Dñicalis. Te vnū i ſub
ſtancia trinū in pſonis ꝯfite
mur. Cap̄. dñicale. R. In
clina cor meū de⁹. In teſti/
monia tua. V. Auerte ocl'os
meos ne videāt vanitatē in
via tua viuifica me. In teſ.
V. Adiutor me⁹ eſto dñe ne
derelīqs me. Col' dñical'. ā
ferial'. Deduc me dñe i ſemi
ta madatoꝝ tuoꝝ. Cap̄ Sa
na me dñe ꝛ ſanabor ſaluū
me fac ꝛ ſaluus ēo: qm̄ laus
mea tu es. R. Sana aīam
meā. Qꝛ peccaui tibi. V. Ego
dixi dñe miſerē mei. Qꝛ. V.
Adiutor me⁹ eſto dñe ne de
relinquas me. Neq3 deſpici/
as me de⁹ ſalutarꝭ me⁹. Ky
riel'. Xpel'. Kyriel'. Pr nr.
Et ne nos. Oſtēde nob do
mine miſcdiaz tu: ꝛ ſalutare
tuū da nobis. Dñe exaudi

¶ Ad ſextam Hymn⁹.

Rector potens verax
deus qui tpās rexvi
ces ſplendore mane
inſtruis ⁊ ignibus meridiez
Extigue flāmas litiū aufer
calorē noxiū ꝯfer ſalutē cor/
porum verāq; pacem cordi
um. Pr̄a pater piiſſime.

Defecit in ſalutare tuū
aīa mea: ⁊ in verbuz
tuū ſupſperaui. De
fecerūt oculi mei in eloquiū
tuū: dicētes qn̄ cōſolaberis
me. Quia fact⁹ ſum ſic̄ vter
ī pruina: iuſtificatiōes tuas
nō ſum oblit⁹. Quot ſūt di/
es ſerui tui: qn̄ facies de pſe
quentib⁹ me iudiciū Narra
uerunt mihi iniqui fabula/
tiōes: ſʒ nō vt lex tua. Omia
mandata tua v̄itas: iniq̄ p/
ſecuti ſunt me adiuua me.
Paulomin⁹ ꝯſummauerūt
me in terra: ego aūt nō dere
liqui mādata tua. Scdm
miſcdiam tuā viuifica me: ⁊
cuſtodiā teſtimonia oris tui.
In eternū dn̄e: verbū tuuz
pmanet in celo. In genera/
tiōe ⁊ generatōez v̄itas tua:
fundaſti terrā ⁊ pmanet.
Ordinatōe tua pſeuēat di/
es: qm̄ oīa ſuiunt tibi. Ni/

ſi ꝙ lex tua meditatō mea ē:
tunc forte periſſem ī hūilita
te mea In eternū nō obliui/
ſcar iuſtificatōes tuas: qꝛ in
ipis viuificaſti me. Tu⁹ ſuz
ego ſaluū me fac: qm̄ iuſtifi/
catōes tuas exq̄ſiui. Me
expectauerūt pccores vt p/
derent me: teſtimonia tua i/
tellexi. Ois ꝯſūmatōis vi/
di finem: latū mandatū tu/
um nimis. Gl'a

Quō dilexi legez tuā dn̄e:
tota die meditatio mea
ē. Sup inimicos meos pru
dētē me feciſti mādato tuo:
qꝛ ineternū mihi eſt. Sup
oēs docētes me intellexi qꝛ
teſtiōia tua meditatō mea
eſt. Sup ſenes intellexi: qꝛ
mandata tua queſiui. Ab
oi via mala phibui pedes
meos: vt cuſtodiā v̄ba tua.
A iudicijs tuis nō declina
ui: qꝛ tu legem poſuiſti mihi
Quaz dulcia faucib⁹ meis
eloq̄a tua: ſup mel ori meo.
A mādatis tuis intellexi:
ppterea odiui oēm viā iniq̄/
tatis. Lucerna pedib⁹ me/
is verbū tuū: ⁊ lumē ſemitis
meis. Iuraui ⁊ ſtatui: cuſto
dire iudi.ia iuſticie tue Hu
miliat⁹ ſum vſq̄q;: dn̄e vi/

¶ Ad nonam. Ymnus.

Rerum deꝰ tenax vigor
vigor immotꝰ in te ꝑ-
manēs lucis diurne tpa ſuc-
ceſſibꝫ determinās. Largi-
re clarꝫ veſpe quo vita nuſq̄
decidat: ſed p̄miū mortꝭ ſa-
cre ꝑhennis inſtet glā Pr̄a
pat pijſſime. vrs.

Mirabilia teſtimoīa tua:
ideo ſcrutata ē ea aīa
mea Declaratio ſmonū tu-
orū illuminat: ꝛ intellectum
dat paruul' Os meū apꝰui
et attraxi ſpm̄: qꝛ mandata
tua deſiderabā. Aſpice in
me ꝛ miſerere mei: ſm iudici-
um diligenciū nomē tuum
Greſſus meos dirige ſm e-
loquiū tuū: ꝛ non dn̄et mei
oīs iniuſticia. Redime me
a calūnijs hoīꝫ: vt cuſtodiā
mādata tua. Faciē tuā il-
lumina ſup ſuū tuū: ꝛ doce
me iuſtificatōes tuas. Exi-
tus aquarꝫ deduxerūt oculi
mei: qꝛ non cuſtodierūt legē
tuā. Iuſtꝰ es dn̄e: ꝛ rectum
iudiciū tuū. Mādaſti iuſti-
ciā teſtimonia tua: ꝛ verita-
tē tuam nimis. Tabeſcē
me fecit zelus meꝰ: qꝛ obliti
ſunt ꝟba tua inimici mei.
Ignitū eloquiū tuum vehe-
ment': ꝛ ſuus tuꝰ dilexit illō
Adoleſcentulꝰ ſuz ego ꝛ cō-
temptꝰ: iuſtificatōnes tuas
nō ſum oblitꝰ. Iuſticia tua
iuſticia i eternū: ꝛ lex tua ve-
ritas. Tribulatio ꝛ āguſtia
inuenerūt me: mādata tua
meditacio mea eſt. Eq̄tas
teſtimonia tua in eternū: in-
tellectū da mihi ꝛ viuā.

Clamaui i toto corde ex-
audi me dn̄e: iuſtifica-
ciones tuas requirā. Cla-
maui ad te ſaluū me fac: et
cuſtodiam mandata tua.
Preueni i maturitate ꝛ cla-
maui: in verba tua ſupſpera-
ui. Preuenerunt oculi mei
ad te dilucl'o: vt meditarer
eloquia tua. Vocē meā au-
di ſm miſcōiam tuā dn̄e: et
ſm iudiciū tuū viuifica me.
Appropinq̄uerūt ꝑſequētes
me iniq̄tati: a lege āt tua lō-
ge fci ſtꝫ Prope es tu dn̄e:
ꝛ oēs vie tue ꝟitas. Inicio
cognoui de teſtionijs tuis:
qꝛ i etnū fundaſti ea. Vide
hūilitatē meā ꝛ eripe me: qꝛ
legē tuā n̄ ſū oblitꝰ Iudica
iudiciū meū ꝛ redime me: ꝓpt
eloquiū tuū viuifica me Lō-
ge a peccatoribꝫ ſalus: quia
iuſtificatōes tuas non exq̄ſ.

ſierunt. Miſcđie tue mul
te dñe: ſcđm iudicium tuuȝ
viuifica me. Multi q̇ pſequũ
tur me ⁊ tribulant me: a te/
ſtimonijs tuis nõ declinaui
Uidi p̄uaricãtes ⁊ tabeſce
bam: quia eloquia tua non
cuſtodierunt. Uide quoniã
mandata tua dilexi dñe: in
miſcđia tua viuifica me.
Principiũ verboꝝ tuoꝝ ve/
ritas: ineternũ oĩa iudicia
iuſticie tue. Gľa.

Principes perſecuti ſunt
me gratis: ⁊ a verbis
tuis formidauit coꝛ meum
Letaboꝛ ego ſup eloq̇a tua
ſicut q̇ inuenit ſpolia mľta.
Iniquitatẽ odio habui et
abhominat⁹ ſum: legẽ autẽ
tuã dilexi Sepcies i die lau
dẽ dixi tibi: ſuper iudicia iu
ſticie tue Pax mľta diligẽti
bꝫ legẽ tuã: ⁊ nõ eſt ilľ ſcan/
dalũ. Expectabã ſalutare
tuũ dñe: ⁊ mãdata tua dile
xi. Cuſtodiuit aĩa mea teſti
monia tua: ⁊ dilexit ea vehe
mẽt Seruaui mãdata tua
⁊ teſtĩonia tua: qꝛ oĩes vie
mee iꝯſpctũ tuo Appropin
quet depcacio mea i ꝯſpctũ
tuo dñe: iuxta eloquiũ tuũ
da mihi ĩtellectũ Intret po

ſtulacio mea iꝯſpcũ tuo: ſcḋ
eloquiũ tuũ eripe me. Eruc
tabũt labia mea ymnũ: cuȝ
docuer̃ me iuſtificatões tu/
as Pronũciabit lĩgua mea
eloquiũ tuũ: qꝛ oĩa mãdata
tua eq̇tas. Fiat man⁹ tua
vt ſaluet me: q̃m mandata
tua elegi. Cõcupiui ſalutarẽ
tuũ dñe: ⁊ lex tua meditacõ
mea ẽ. Uiuet aĩa mea ⁊ lau
dabit te: ⁊ iudicia tua adiu/
uabũt me Erraui ſicͭ ouis q̃
perijt: quere ſuũ tuũ qꝛ mã
data tua nõ ſũ oblit⁹ Gľa
añ. dñicaľ. Libera nos ſal
ua uos iuſtifica nos o beata
trinitas. Cap. dñicale. ℟.
Clamaui ĩ toto coꝛde meo:
exaudi me dñe. ℣. Iuſtifica
cões t. req̇rã. Gľa. ℣. Ab oc
¶ Añ feriaľ. Aſpice in me ⁊
miſerere mei. Cap. ~~Empti~~
~~eſtꝯ p̄cio magno glificate et~~
~~poꝛtate deũ in coꝛpore vr̃o~~:
℟. Redime me dñe Et mi
ſerẽ mei. ℣ Pes ei me⁹ ſtetit
ĩ via recta ĩ ecclĩs bñdicã te
dñe. Gľa: Re. ℣. Ab occľ/
tis meis mũda me dñe. Et
ab aliẽis pce ſuo t. ℟. X.
℟. Pr̃ nr̃. Et ne. ~~℣. Oſtẽ/~~
~~de nobis domine.~~ ~~Dñe ex/~~
~~audi oꝛõem.~~ Dñs vobiſcũ.

uiſica me ſm verbū tuum.
Voluntaria oris tui bn̄pla
cita fac dn̄e: et iudicia tua
doce me. Aīa mea in mani/
bus meis ſp: ⁊ legē tuā non
ſuȝ oblit⁹ Poſuerūt pccōres
laqueū mihi: ⁊ de mādatis
tuis non erraui. Hereditā/
te acquiſiui teſtimonia tua ī
eternuȝ: qꝛ exultatio cordis
mei ſūt. Inclinaui cor meuȝ
ad faciēdas iuſtificatōes tu
as in eternū. ꝓpt retributi/
onem. Glīa.
Iniquos odio habui: et
legē tuā dilexi. Adiutor ⁊
ſusceptor me⁹ es tu: ⁊ in ver
bū tuū ſupſperaui. Declīa/
te a me maligni: ⁊ ſcrutabor
mandata dei mei. Suſcipe
me ſm eloquiū tuū ⁊ viuā: ⁊
non ↄfundas me ab expec/
tatōe mea Adiuua me ⁊ ſal
uus ero: ⁊ meditabor in iu/
ſtificationib⁹ tuis ſp. Spre
uiſti oēs diſcedentes a iuſti
cijs tuis: qꝛ iniuſta cogitatō
eoꝝ. Preuaricātes reputa/
ui oēs pccōres t̄re: idō dile/
xi teſtimonia tua. Confige
timore tuo carnes meas: a
iudicijs eñ tuis timui. Fe
ci iudicium ⁊ iuſticiā: n̄ tra/
das me calūniantib⁹ me.

Suſcipe ſeruū tuū in bonū:
non calūnient me ſuperbi.
Oculi mei defecerūt in ſalu/
tare tuū: ⁊ ī eloqū iuſticie t.
Fac cū ſeruo tuo ſm miam
tuā: ⁊ iuſtificatōes tuas do
ce me Seruus tu⁹ ſum ego:
da mihi intellectū vt ſciā te/
ſtimonia tua. Temp⁹ faciē
di domīe: diſſipauerūt legē
tuam Ideo dilexi mādata
tua: ſup aurū ⁊ topaſion.
Propterea ad oīa manda/
ta tua dirigebar: oēm viam
iniquā odio habui. Gloria
an̄. Te ſemp idem eſſe viue
re ⁊ intelligere ꝓfitemur.
Cap̄. dn̄icale. ℟. In eter/
nuȝ dn̄e Permanet verbū t.
℣. In celo ⁊ in ſcl'm ſcl'i veri/
tas tua. Permanet. Glīa
In eter. ℣. Dn̄s regit me.
Coll'. dn̄icalis que cōpetit.
an̄. ferial'. Adiuua me ⁊ ſal
uus ero dn̄e. ¶ Cap̄.
Alter alterius onera por
tate ⁊ ſic adīplebitis le/
gē xp̄i. Deo grās. ℟. Bn̄/
dicaȝ dn̄m ī oī tp̄e. Semp
laus ei⁹ in ore meo. Glīa. ℣
Dn̄s regit me: ⁊ nihil mihi
deerit: in loco paſcue ibi me
collocauit. ℟. ℣. ℟. Pat
nr̄. Et ne Dn̄e exaudi. D. m.

Dñicis dieb' ad vſ. Dñs

Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos: ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Virgã virtutis tue emittet dñs ex ſyon: dñare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ pncipiũ in die virtutis tue i ſplẽdorib' ſanctoꝝ: ex vtero ante luciferũ genui te. Iurauit dñs et non penitebit eũ: tu es ſacerdos in eternuz ſm ordinem melchiſedech. Dñs a dextris tuis: confregit in die ire ſue reges. Iudicabit in nacionib' implebit ruinas: cõquaſſabit capita in t'ra mlt'torum. De torrẽte in via bibet: propterea exaltabit caput. Glia. añ. Sede a dextris meis dixit dñs domino meo.

Confitebor tibi dñe i toto corde meo: in ꝯſilio iuſtorũ ⁊ congregatõne. Magna opera dñi: exquiſita in oẽs volũtates eiꝰ. Confeſſio et magnificẽcia opus eiꝰ: ⁊ iuſticia eius manet in ſeculum ſeculi. Memoriam fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſericors ⁊ miſerator dominꝰ: eſcã dedit timentibus ſe. Memor erit in ſeculũ teſtamẽti ſui: virtutez operum ſuorũ annunciabit populo ſuo. Ut det illis hereditatem gentiũ: opera manuũ ius: veritas ⁊ iudiciũ. Fidelia omnia mandata eius confirmata in ſeculum ſecl'i: facta in veritate ⁊ equitate. Redemptõem miſit dominꝰ pp'lo ſuo: mãdauit in eternũ teſtamentũ ſuum. Sanctum ⁊ terribile nomen eius: iniciũ ſapientie timor dñi. Intellectus bonus oĩbus facientib' eũ: laudatio eius manet in ſecl'm ſeculi. Gloria. añ. Fidelia omnia mandata eius ꝯfirmata in ſeculũ ſeculi.

Btũs vir qui timet dñm: in mandatis eiꝰ volet nimis. Potẽs i t'ra ẽit ſemẽ eius: generatio rectoꝝ benedicetur. Glia ⁊ diuicie i domo eius: ⁊ iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi. Exortũ eſt in tenebris lumen rectis: miſericors ⁊ miſerator et iuſtus. Iocundus homo qui miſeretur ⁊ cõmodat diſponet ſermones ſuos in iudicio: quia in eternũ non com

mouebit. In memoria eter
na erit iuſtꝰ: ab auditiōe ma
la non timebit. Paratū cor
eiꝰ ſperare in dño: ꝯfirmatū
eſt cor eiꝰ non cōmouebit do
nec deſpiciat inimicos ſuos
Diſperſit dedit pauperibꝫ
iuſticia eiꝰ manet in ſclm ſe
culi: cornu eꝰ exaltabit i glā
Peccator videbit et iraſcet
dentibꝫ ſuis fremet et tabe
ſcet: deſideriū peccatoꝝ pe
ribit. Glīa. añ. In manda
tis eiꝰ volet nimis.

Laudate pueri dñz: lau
date nomen dñi. Sit
nomē dñi benedictū: ex hoc
nunc ꝛ vſqꝫ in ſclm. A ſolis
ortu vſqꝫ ad occaſuz: lauda
bile nomē dñi. Excelſus ſu
per oēs gentes dñs: et ſup
celos glā eiꝰ. Quis ſic dñs
deꝰ noſter qui in altis habi
tat: ꝛ hūilia reſpicit in celo
ꝛ in terra. Suſcitās a terra
inopem: ꝛ de ſtercoē erigēs
pauperem. Ut collocet euz
cū ꝑncipibus: cū ꝑncipibꝰ
populi ſui. Qui habitaē fa
cit ſterilem in domo: matrē
filiorū letantem. Gloria. ā.
Sit nomen dñi benedictuz
in ſecula.

In exitu iſrahel de egipto:
domus iacob de ꝑplo bar
baro. Facta eſt iudea ſanc
tificatio eiꝰ iſrl poteſtas eiꝰ.
Mare vidit ꝛ fugit: iordāis
ꝯuerſus eſt retrorſum. Mō
tes exultauerūt vt arietes: ꝛ
colles ſicut agni ouiū. Quid
eſt tibi mare qđ fugiſti: ꝛ tu
iordanis qꝛ ꝯuerſus ē retror
ſum. Mōtes exultaſtis ſic
arietes: ꝛ colles ſicut agni o
uiū. A facie dñi mota ē tra
a facie dei iacob. Qui ꝯuer
dit petrā in ſtagna aquaꝝ:
ꝛ rupē in fontes aquaꝝ.
Non nobis dñe nō nobis:
ꝫ noī tuo da glīam. Super
miſcdia tua ꝛ veritate tua:
neqñ dicant gētes vbi ē ds
eoꝝ. Deus aūt nr̄ in celo:
oīa quecunqꝫ voluit fecit.
Simulacra gencīū argentū
ꝛ aurū: opa manuū hoim.
Os habent ꝛ non loquent:
ocłos hñt ꝛ non videbūt.
Aures hñt ꝛ non audient:
nares habēt ꝛ nō odorabūt
Manꝰ habent ꝛ non palpa
bunt: pedes habent ꝛ ñ am
bulabunt: non clamabunt
in gutture ſuo. Similes ilł
fiant qui faciunt ea: ꝛ omēs
qui confidunt in eis. Do
mus iſrael ſperauit in dño:

adiu. eo. ꝛ. p. e. e. Domꝰ aa
ron ſpauit in dño: adiutoꝛ
eoꝝ ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Qui
timent dñm ſperauerūt i do-
mino: ad. e. ꝛ ꝓtec. eoꝝ eſt.
Dñs memoꝛ fuit nrī: ꝛ bñ-
dixit nobis. Benedixit do
mui iſrl': bñdixit domui aa-
ron. Bñdixit oībꝰ q̄ timēt
dñm: puſillis cū maioꝛibꝫ.
Adiciat dñs ſup vos: ſuper
vos ꝛ ſup filios vr̄os Bñdi
cti vos dño: qui fecit celū et
terrā. Celū celi dño: trā āt
dedit filijs hoīm. Nō moꝛ
tui laudabunt te dñe: neq̄
oēs qui deſcendūt in īfernū
Sed nos q̄ viuimꝰ benedi-
cimꝰ dño: ex hoc nunc ꝛ vſq̄
in ſcl'm. Gl'a. añ. Nos qui
viuimꝰ benedicimꝰ domīo
¶ Tpe paſc. Al'. al'. al'. al'.
Ymnus.
Lucis creatoꝛ optime lu
cem dieꝝ ꝓferēs ꝑmoꝛdijs
lucis noue mūdi parās oꝛi
ginem. Qui mane iunctum
veſperi diē vocari ꝓcipis te-
trū cahos illabit' audi ꝓces
cū fletibꝫ. Ne mēs grauata
crimine vite ſit exul munere
dū nil ꝑhēne cogitat ſeſeq̄
culpis illigat. Celoꝝ pulſet
intimū vitale tollat ꝑmium
vitemꝰ oē noxiū purgēmꝰ
omne peſſimū. Pr̄a pat' ꝑ
filium pr̄a ꝑ almū ſpm̄ cum
hijs ꝑ euū tripliciv nꝰ deus
cognomine Amen ¶ Item
dictꝰ ymnꝰ dicit' in ſcdis vſ
dñicis diebus. A dñica ꝑ-
ma poſt oct. coꝛpis xpi vſq̄
ad aduentū dni. Et a dñi-
ca ꝑma poſt oct. epyphāie
vſq̄ inuocauit. Et hoc añ
dñicaliter tenet'. ¶ Itē ſe-
quens Cap. tenet' vt dictuꝫ
eſt de hymno. ſed eciā feria
libꝫ diebꝫ infra. dictis tpibꝫ
exceptis ſabb.
Dns dirigat coꝛda nr̄a i
caritate dei ꝛ paciā xpi. Deo
gr̄. ℣. Dirigat' dñe oꝛō mea
ſic icenſū i ꝯſpcū tuo. Eleua
cio manuū meaꝝ ſacrificiuꝫ
Magnificat aīa ¶ veſꝑtinū
mea dñm Et exultauit
ſpūs meꝰ: i dō ſalutari meo
Qꝛ reſpexit hūilitatē āalle
ſue: ecce ei ex h' beatā me dī
cēt oēs gn̄atōes. Qꝛ fecit mi
hi magn̄ q̄ potēs ē: ꝛ ſcm̄ no-
mē eꝰ Et mīa eꝰ a ꝓgeie i ꝓ
geies: timētibꝫ eū. Fecit po-
tēciā in brachio ſuo: diſꝑſit
ſupbos mēte coꝛdis ſui. De
poſuit potētes d' ſede: ꝛ exal
tauit hūiles Eſuriētes iple-

uit bonis: ꝛ diuites dimiſit
ianes Suſcepit iſrl̕ puer ſu
uꝫ: recordatꝰ mīe ſue Sicͭ lo
cutꝰ ē ad p̄res nr̄os: abraaꝫ
ꝛ ſemī eꝰ ī ſcl̕a. Gl̕a.
¶ Ferij. ad vſ̄. pſ̄.
Dilexi qm̄ iaꝫ exaudiet
dn̄ſ: vocē oꝛōis mee
Qꝛ iclinauit aurē ſuā mihi:
ꝛ ī diebꝫ meis īuocabo Cir
cūdederūt me doloēs mortꝫ:
ꝛ p̄icula iferni īuenerūt me.
Tribulatōeꝫ ꝛ doloꝛē īueni
ꝛ nomē dn̄i īuocaui. O do/
mine libera aīam meā miſe/
ricoꝛs dn̄s ꝛ iuſtꝰ ꝛ deus nr̄
miſeret̄. Cuſtodiens puu/
los dn̄s: hūiliatꝰ ſum ꝛ libe/
rauit me. Conuertere aīa
mea in requiē tuā: qꝛ domi/
nus benefecit tibi. Quia eri
puit aīam meā de moꝛte o/
culos meos a lachꝛymis:
pedes meos a lapſu Place
bo dn̄o in regione viuoꝛum
Gl̕ia. an̄. Inclinauit dn̄s
aurem ſuā mihi.
Credidi ꝓpt̄ qđ locutus
ſum: ego aūt hūiliatꝰ ſū
nimis. Ego dixi in exceſſu
meo: oīs hō mēdax. Quid
retribuā dn̄o ꝑ oibꝫ q̄ retri/
buit mihi. Calicē ſalutarꝫ
accipiā: ꝛ nom̄ dn̄i īuocabo
Uota mea dn̄o reddā coꝛā
oī ꝓpl̕o eꝰ p̄cioſa ī ɔſpcū dn̄i
moꝛs ſcōꝝ eꝰ O dn̄e qꝛ ego
ſuus tuꝰ: ego ſuꝰ tuꝰ ꝛ filiꝰ
ancille tue Dirupiſti vincl̕a
mea tibi ſacrificabo hoſtiaꝫ
laudis: ꝛ nom̄ dn̄i īuocabo
Uota mea dn̄o reddā ī cō/
ſpctū oīs ꝓpl̕i eꝰ: ī atrijs do
mus dn̄i ī medio tui ihꝛl̕m
ā. Credidi ꝓpt̄ qđ locutꝰ ſū
Laudate dn̄m oēs gētes:
laudate eū oēs ꝓpl̕i. Qm̄
ɔfirmata ē ſup̄ nos mīa eꝰ:
ꝛ vēitas dn̄i manet ī et̄num
Gl̕ia. Laud dn̄m oēs gen.
Ad dn̄ꝫ cū t̄bulaēr clama
ui: ꝛ exaudiuit me Dn̄e
libēa aīam meā a labijs inī
q̄s: ꝛ a līgua doloſa. Quid
det̄ tibi ā qđ apponat̄ tibi:
ad līguā doloſaꝫ. Sagitte
potētis acute: cū carbonibꝫ
deſolatoꝛijs Heu mihi qꝛ ī/
colatꝰ meꝰ ꝓlōgatꝰ eſt: hita
ui cū hitātibꝫ cedar: mltū ī/
cola fuit aīa mea Cū his q̄
oderūt pacē erā pacificꝰ: cuꝫ
loq̄bar ill̕ ipugbāt me grꝫ
ā. Clamaui ꝛ exaudiuit me
Leuaui oculos meos in
mōtes: vn̄ veniet auxi
lium mihi. Auxiliū meū a
dn̄o: qui fecit celum ꝛ terrā

Nō det in ꝯmocōem pedē tuū: neqꝫ dormitet q̄ custo/dit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: q̄ custodit iſrl'. Dn̄s custodit te: dn̄ſ ꝓtec/tio tua ſup manū dexteram tuā. Per diē ſol nō vret te: neqꝫ luna ꝑ noctē. Dn̄s cu/ſtodit te ab oī malo: custodi/at aīam tuā dn̄s. Dn̄s cu/ſtodiat introitū tuū ⁊ exituꝫ tuū: ex h̄ nūc ⁊ vſqꝫ in ſcl'm. Gl'a. an̄. Auxiliū meum a dn̄o. ¶ Tpe paſ. al'. al'. al'.

Immēſe celi ꝯdi ¶ Hymnꝰ tor q̄ mixta ne cōfundēs aq̄ fluenta diuidēs celū de/diſti limitē. Firmās locuꝫ celeſtibꝰ ſil'qꝫ terre riuulis vt vnda flām̄as tēperet terre ſolum ne diſſipet. Infunde nūc pijſſime donū ꝑhennis grē fraudiſ noue ne caſibus nos error atterat vetꝰ. Lu/ceꝫ fides inueniat ſic lumis iubar ferat hec vana cūcta terreat hanc falſa nulla ꝯp/māt. Prā pr̄ pijſſime. Cap. Dn̄s dirigat. ℣. Dirigatur dn̄e. ¶ Itē pꝰ an̄ꝫ ſup mḡt dr̄ Kyr. Xpel'. Ky. pat' nr̄. ℟ Dn̄ denob dn̄e miāꝫ tuā. Dn̄e exaudi. Col. q̄ ꝯpetit. Et ſic ſeruatur ſemꝑ qn̄ fe/rialiter teneſ ad oēs horas.

¶ Feria t'cia. ad vſ. Ps.

Letatus ſum in his q̄ dc̄a ſtꝫ mihi: in do/mū dn̄i ibimꝰ. Stā tes erāt pedes nr̄i: in atrijs tuis ihrl'm. Ihrl'm q̄ edifi/caſ vt ciuitas: cuiꝰ ꝑticipa/cio eiꝰ in idipm. Illuc ei aſ/cenderūt tribꝰ tribꝰ dn̄i teſti monīū iſrl': ad ꝯfitendū noī dn̄i. Quia illic ſederūt ſedes in iudicio: ſedes ſup domū dauid. Rogate q̄ ad pacē ſtꝫ ihrl'm: ⁊ abūdancia dili/gētibꝰ te. Fiat pax in ꝟtute tua: ⁊ abūdācia in turribꝰ t. Propt' frēs meoſ ⁊ ꝓximoſ meos loq̄bar pacē de te. Propt' domū dn̄i dei nr̄i q̄ſiui bona tibi. Gl'a. an̄. In domū dn̄i letantes ibimꝰ.

Ad te leuaui oculos me/os: q̄ habitas in celis. Ecce ſicut ocl'i ſeruoꝝ: ī ma/nibꝰ dn̄oꝝ ſuoꝝ. Sicut ocu li ancille in manibꝰ dn̄e ſue: ita oculi nr̄i ad dn̄m deū no ſtrū donec miſereaſ nr̄i. Mi ſerere nr̄i dn̄e miſerē nr̄i: qr multū repleti ſumus deſpec tiōe. Qr multū repleta ē aīa nrā: oꝑprobriū habūdātibꝰ et deſpectio ſuꝑbis. Gl'ia

vār lij vſ

añ. Qui hītas in celis miſe
Niſi qz dñs Crere nobis
erat in nob dicat nunc
iſrl'. niſi qz dñs erat in nob.
Cū exurgerēt hoīes in noſ:
forte viuoſ deglutiſſent nos
Cum iraſceret furor eoꝝ in
nos: forſitan aq̄ abſorbuiſſz
nos. Torrentē ptñſiuit aīa
nrā: forſitan ptranſiſſet aīa
nrā aquā intollerabilē. Bñ
dict⁹ dñs: q̄ nō dedit nos ī
captionē dentib⁹ eoꝝ. Aīa
nrā ſicut paſſer erepta eſt de
laq̄o venantiū. Laqus cō-
tritus eſt: ⁊ nos libati ſum⁹
Adiutoriū nrm ī noīe dm:
q̄ fecit celū ⁊ terrā. Glīa. añ
Adiutoriū nrm in noīe dm
Qui cōfidunt in dño ſicut
mons ſyō: nō cōmoue
bit in etnū q̄ hītat in ihrl'm
Mōteſ in circuitu e⁹: ⁊ dñs
in circuitu ppl'i ſui ex hͦ nūc ⁊
vſqꝫ in ſcl'm. Qz nō relinquet
dñs virgā pccoꝝ ſup ſortez
iuſtoꝝ: vt nō extendāt iuſti
ad iniq̄tatē man⁹ ſuas Bñ
fac dñe: bonis ⁊ rectꝫ corde
Declinātes aūt in obligaci
ones adducet dñs cū opan
tib⁹ iniq̄tatē: pax ſup iſrael.
Glīa. añ. Benefac domīe
bonis ⁊ rectis corde.

In cōuertēdo dñs captiui-
tatē ſyon: facti ſumus ſicͭ
cōſolati. Tūc repletū ē gau
dio os nrm: ⁊ lingua nrā ex
ultacōe. Tūc dicēt int̄ gen-
tes magnificauit dñs facere
cū eis. Magnificauit dñs
facē nobiſcū: facti ſum⁹ letā
tes Cōuerte dñe captiuita
tē nrām: ſicͭ torrēs in auſtro
Qui ſemināt in lachrimis: ī
exultatōe metēt. Eūteſ ibāt
et flebant: mittētes ſemina
ſua. Uenīētes aūt venient
cū exultacione: portantes
manipulos ſuos. Glīa. añ.
Facti ſumus ſicut cōſolati.
Tpe paſc. al'al'al'. Rm⁹
Telluris ingēs cōditor mū
di ſolū q̄ eruēs pulſ a-
que moleſtijs terrā dediſti ī
mobilē. Ut germē aptū p-
ferens fuluis decora floꝛib⁹
fecūda fructu ſiſterꝫ paſtūqꝫ
gratū redderet. Mētis pu-
ſte vulnēa mūda vigoris g̃-
cia vt facta fletu diluat mo-
tuſqꝫ prauos atterat. Juſ-
ſis tuis obtēperet null' mal'
approximet bonis repleri
gaudeat ⁊ mortis act⁹ neſ-
ciat. Preſta pat̄ pijſſime. ℣
Cap. Dñs dī. Dirigat̄ dñe
Feria. qrta Ad veſpas Pſ

Niſi dñs edificauerit do/
mũ: in vanũ laborauerũt q edificant eã. Niſi dñs
cuſtodierit ciuitatẽ: fruſtra
vigilat q cuſtodit eã Uanũ
eſt vob añ lucẽ ſurgere: ſur/
gite poſtq̃ ſederitis q man
ducatis panẽ doloris. Cũ
dederit dilectis ſuis ſomnũ:
ecce hereditas dñi filij mer/
ces fruct⁹ ventris. Sicut ſa
gitte in manu potẽtis: ita fi
lij excuſſoꝝ. Beat⁹ vir q im
pleuit deſideriũ ſuũ ex ipſis
nõ ꝯfundet cũ loquet inimi
cis ſuis in porta. Gl'a. añ.
Niſi tu dñe ſeruabis nos in
vanũ vigilãt oculi nr̃i.

Beati oẽs qui timẽt do/
minũ: q ãbulãt in vijs
ei⁹. Labores manuũ tuaꝝ
q2 mãducabis: btũs es z be
ne tibi erit. Uxor tua ſic vi/
tis abũdans: in lateribꝫ do
mus tue. Filij tui ſic nouel
le oliuarũ: in circuitu menſe
tue. Ecce ſic bñdicet hõ: q
timet dñm Bñdicat tibi do
min⁹ ex ſyon: z videas bo/
na ihr'lm oibꝫ diebꝫ vite tue
Et videas filios filioꝝ tuo
rũ: pacẽ ſup iſrl'. Gl'a añ.
Bti oẽs q timẽt dñm

Sepe expugnauerũt me
a iuuẽtute mea: dicat nũc iſ/
rael. Sepe expugnauerunt
me a iuuẽtute mea: etem nõ
potuerũt mihi. Sup dorſũ
meũ fabricauerũt pccõres:
ꝓlongauerũt iniquitatẽ ſu/
am. Dñs iuſt⁹ ꝯcidet cer/
uices pccõꝝ: ꝯfundant z cõ
uertãt retrorſum oẽs q ode
rũt ſyon. Fiãt ſic fenũ tec/
toꝝ: qd ꝑuſq̃ euellat exaru
it De quo nõ iplebit manũ
ſuam qui meter: z ſinum ſu/
um qui manipulos colliget
Et non dixerunt qui ꝓteri
bant benedictio domini ſu/
ꝑ vos: bñdixim⁹ vob in no
mine dñi. Gl'a. añ. Bñdi/
ximus vobis in nõie dñi

De ꝓfũdis clamaui ad
te dñe: dñe exaudi vo/
cẽ m. Fiãt aures tue intẽdẽ
tes: in vocẽ depcatõis mee.
Si iniquitates obſuaueris
dñe: dñe qs ſuſtinebit. Q2
apd te ꝓpicia⁰ ẽ: z ꝓpt legẽ
tuã ſuſtinui te dñe Suſtinu
it aĩa mea in ꝟbo ei⁹: ſpera/
uit aĩa mea in dño A cuſto
dia matutĩa vſq3 ad noctẽ:
ſperet iſrl' in dño. Q2 apud
dñz miſc̃dia: z copioſa apd
eum redemptio Et ip̃e redi
met iſrl': ex omnibus iniqui

vat lij vs

tatibus eius. Gl'a. añ. De
ꝓfundis clamaui ad te dñe
Dñe nō ē exaltatū cor me
ū neqꝫ elati ſtꝫ ocl'i mei
Neqꝫ ābulaui i magnis ne
qꝫ in mirabilib9 ſup me. Si
nō hūiliter ſentiebā ſꝫ exalta
ui aīam meā. Sic ablacta/
tus ſup mrēꝫ ſuā: ita rtribu/
tio in aīa mea. Speret iſrl'
in dño: ex h̄ nūc ꝛ vſqꝫ i ſcl'ꝫ
Gl'a. añ. Speret iſrl' i dño
¶ Ype paſ. al'. al'. al'. al'. al'
Celi de9 ſciſſime qui luci
dū cētꝝ poli cādore pi
gis igneo augēs decoro luīe
Quarta die qui flāmeā ſol'
rotā cōſtituēs lune miſtrās
ordini vagos recurſus ſyde
rū. Ut noctib9 vel lumi di/
reptiōis terminū p̄mordijs
et mēſiū ſignū dares notiſſi/
mū. Illūia cor hoīm abſter
ge ſordes mentiū rſolue cul/
pe vinculū euerte moles cri
minū Orā pr̄ pi. Ca. Dñs
di. ꝟ. Dirigat dñe ¶ Fer. v
Memēto dñe dauid: ꝛ
ois māſuetudīs ei9
Sicut iurauit dño:
votū vouit deo iacob Si in
troiero in tabnaculū dom9
mee: ſi aſcēdero in lectū ſtra/
ti mei. Si dedēo ſomnū ocu

lis meis: ꝛ palpebris meis
dormitatōeꝫ Et rquiē tēpo
rib9 meis donec iueniā locū
dño: tabernaculū dō iacob
Ecce audiuim9 eā in effra/
ta: iuenim9 eā in cāpis ſilue
Introibim9 i tabnaculū e9
adorabim9 in loco vbi ſtete
rūt pedes ei9 Surge dñe in
requiē tuā: tu ꝛ arca ſcificatī
onis tue. Sacerdotes tui ī
duant iuſticia: ꝛ ſci tui exul/
tēt. Propt dauid ſuū tuū:
nō auertas faciē xpi tui Iu
rauit dñs dauid veritatē ꝛ
nō fruſtrabit eū: dō fructu vē
tris tui ponā ſup ſedē tuaꝫ.
Si cuſtodierit filij tui teſta/
mentū meū: ꝛ teſtionia mea
hec q̄ docebo eos Et filij eo
rū: vſqꝫ i ſcl'ꝫ ſedebūt ſup ſe/
dē tuā Qm̄ elegit dñs ſyō:
elegit eā ī hitacōeꝫ ſibi Hec
reqes mea in ſcl'ꝫ ſcl'i: h̄ hita
bo qm̄ elegi eā. Uiduā ei9
bñdicēs bñdicā: paupes ei9
ſaturabo pāib9. Sacdotes
e9 iduā ſalutari: ꝛ ſci e9 exul
tatōe exultabūt. Illuc ꝓdu
cā cornu dō: paui lucernaꝫ
xpo meo Inimicos e9 iduā
ꝯfuſiōe: ſuper ipm aūt efflo/
rebit ſcanctificatio mea. añ
Et omis māſuetudis eius

Ecce q̄ƺ bonū ⁊ q̄ƺ iocun/
dū: hītare frēs in vnū.
Sicͭ vngētū in capite: q̄ð ð
ſcēdit in barbā barbā aarō
Qð deſcēdit in orā veſtimē
ti eiꝰ: ſicut ros hermō q̄ deſ/
cēdit in montē ſyon Qm̄ il
lic mādauit dn̄s bn̄dictōꝫ:
et vitā vſqꝫ in ſcl'm. an̄. Ha
bitare frēs i vnū. an̄. Oīa.

Laudate nomē dm̄: lau/
date ſerui dn̄m. Qui
ſtatꝫ in domo dm̄: in atriȷs
domꝰ dei nr̄i. Laudate do
minū q̄ bonꝰ dn̄s: pſallite
noī eiꝰ qm̄ ſuaue. Qm̄ ia/
cob elegit ſibi dn̄s: iſrl' i poſ/
ſeſſionē ſibi. Quia ego cog
noui q̄ magnꝰ eſt dn̄s: ⁊ ds
nr̄ p̄ oībꝫ dīs. Oīa q̄cūqꝫ
voluit dn̄s fecit i celo ⁊ i ter/
ra: in mari ⁊ in oībꝫ abiſſis.
Educēs nubes ab extremo
terre: fulgura in pluuiā fecit
Qui ꝓducit vētos de the/
ſauris ſuis qui ꝑcuſſit p̄mo
genita egipti: ab hoīe vſqꝫ
ad pecus. Emiſit ſig̃ ⁊ ꝓdi
gia in medio tui egypte: in
pharaonē ⁊ in oēs ſ̄uos eiꝰ
Qui ꝑcuſſit gētes mltas: ⁊
occidit reges fortes. Seō re
gē amorreorū ⁊ og regē ba/
ſan: ⁊ oīa regna chanan Et
dedit terrā eoꝝ hereditatē:
hēditatē iſrl' ṗplo ſuo. Dn̄e
nomē tuū in et'nū: dn̄e mē̄o
riale tuū in gn̄atōe ⁊ gn̄atio
nē. Q̄ iudicabit dn̄s ṗpl'm
ſuū: ⁊ in ſ̄uis ſuis dep̄cabit̄
Simulachra gētiū argētū ⁊
auꝝ: opa manuū hoīm Os
hn̄t ⁊ nō loq̄nt̄: ocl'os hn̄t ⁊
nō videbūt Aures habēt ⁊
nō audiēt: neqꝫ em̄ ē ſpūs in
ore ipoꝝ Sil'es illis fiāt qui
faciūt ea: ⁊ oēs qui cōfidūt i
eis. Domꝰ iſrl' bn̄dicite do/
mio: domꝰ aarō bn̄ð dn̄o.
Domꝰ leui beneð domino
qui timetꝫ dominū be. do.
Benedictꝰ dn̄s ex ſyō: qui
hitat i ihrl'm. ā. Oīa q̄cūqꝫ
voluit dn̄s fecit.

Cōfitemi do. q. bonus:
qm̄ i et'nū mia eiꝰ Cō
fitemi deo deoꝝ: q. Cōfite/
mi do. dn̄oꝝ q Qui facit mi
rabilia magna ſolꝰ: q. Qui
fecit celos i intellcū: q. Qui
firmauit t'rā ſup aq̄s: qm̄.
Qui fecit luīaria magna: q.
Solē in ptāte diei: q Lunā
et ſtellas in poteſtatē noctꝫ:
q. Qui ꝑcuſſit egyptū cū p̄/
mogenitis eoꝝ: q. Qui edu
xit iſrahel de medio eoꝝ: q.
In manu potēti ⁊ brachio

excelſo. Qui diuiſit maẽ ru/
bꝝ ĩ diuiſiões:q Et eduxit
iſrl' ꝑ mediũ ei⁹. Et excuſſit
pharaoné ꝛ̃ꝟtuté e⁹ ĩ mari
rubꝛo.q Qui traduxit ꝑpl'z
ſuũ ꝑ deſertũ:q. Qui ꝑcuſ/
ſit reges magnos:q. Et oc/
cidit reges foꝛtes:q. Seon
regẽ amoꝛreoꝝ:q. Et ogre
gẽ baſan:q. Et dedit terrã
eoꝝ hereditatẽ:q. Heredi/
tatem iſrl' ꝑuo ſuo:q. Quia
ĩ hũilitate noſtra memoꝛ fu
it noſtri:q. Et redemit nos
ab inimicis noſtris:q. Qui
dat eſcã om̃i carni:q. Con
fitemini deo celi:q. Cõfite/
mini dño dñoꝝ:q Glia. ã.
Qm̃ in eternũ miſcdia eius
Sup flumina babilonis
illic ſedim⁹ ꝛ fleuim⁹:
dũ recoꝛdaremur ſyon In
ſalicib⁹ in medio ei⁹: ſuſpẽ/
dimus oꝛgana noſtra. Qꝛ
illic interrogauerunt nos q̃
captiuos duxerũt nos: ver
ba cancionũ. Et qui abdu
xerunt nos: ymnũ cantate
nobis de canticis ſyõ Quo
modo cantabim⁹ canticum
domini: in terra aliena. Si
oblitus fuero tui ihꝛl'm: ob/
liuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea fau/
cibus meis ſi non memine/
ro tui. Si non pꝛopoſuero
iherl'm: in pꝛincipio leticie
mee. Memoꝛ eſto domine
filioꝛum edom: in die ihꝛl'm
Qui dicunt exinanite exina
nite: vſq; ad fundamẽtum
in ea. Filia babilonis miſe
ra: beatus qui retribuet tibi
retributionẽ tuaz quã retri/
buiſti nobis. Beatus qui
tenebit: ꝛ allidet paruulos
tuos ad petram. Glia. añ.
Ymnũ cantate nob; de can
ticis ſyon. ℂ Tꝑe paſchali
Alla. alla. alla. ℂ Ymn⁹
Magne de⁹ potentie q̃ ex
aquis oꝛtum gen⁹ par
tim remittis gurgiti partim
leuas in aera Dimerſa lim
phis impꝛimens ſubuecta
celis irrogãs vt ſtirpe vna ꝑ
dita diuerſa rapiant loca.
Largire cunctis ſeruul' q̊s
mundat vnda ſanguinis ne
ſcire lapſus criminũ nec fer/
re moꝛtis tedium. Ut cul/
pa nullum depmat nulluz
leuet iactancia eliſa mẽs ne
concidat elata mens ne coꝛ/
ruat. Pña. Cap. Domin⁹
vi. ℣. Dirigatur domine.

ℂ Feria. vi. ad vſ̃. Pſ̃.

Confitebor tibi dñe i
toto corde meo: qm̄
audiſti ꝟba or͛ mei.
In ɔſpectu angeloꝝ pſallã
tibi: adorabo ad téplũ ſan/
ctũ tuũ ⁊ ɔfitebor nomi tuo
Sup miſcdia tua ⁊ veritate
tua: qm̄ magnificaſti ſuper
oẽ nomen ſctm̄ tuũ. In q̄/
cunqꝫ die inuocauero te ex/
audi me: multiplicabis in
aĩa mea virtutẽ. Cõfiteant
tibi dñe oẽs reges t̃re: quia
audierũt oĩa verba oris tui
Et cantent in vijs dñi: qm̄
magna eſt glĩa dñi. Qm̄ ex
celſus dñs ⁊ hũilia reſpicit:
⁊ alta a longe cognoſcit Si
ambulauero i medio tribu/
latõis viuificabis me: ⁊ ſup
irã inimicoꝝ meoꝝ extendi/
ſti manũ tuã ⁊ ſaluũ me fec̃
dextera tua. Dñs retribu/
et ꝓ me: dñe miſcdia tua in
ſcl̃m opera manuũ tuaꝝ ne
deſpicias. añ. In cõſpectu
angeloꝝ pſalla tibi ds me⁹

Dñe ꝓbaſti me ⁊ cogno/
uiſti me: tu cognouiſti
ſeſſionem meã ⁊ reſurrectio/
nem meam. Intellexiſti co
gitaciones meas de longe:
ſemitam meã ⁊ funiculum
meum inueſtigaſti. Et om/
nes vias meas preuidiſti:
quia non eſt ſermo i lingua
mea. Ecce domie tu cogno
uiſti omnia nouiſſima ⁊ an/
tiqua: tu formaſti me ⁊ po/
ſuiſti ſuper me manum tuã.
Mirabilis facta eſt ſciencia
tua ex me: cõfortata eſt ⁊ nõ
potero ad eam. Quo ibo a
ſpiritu tuo: ⁊ quo a facie tua
fugiam; Si aſcendero in ce
lum tu illic es: ſi deſcendero
ad infernum ades. Si ſum
pſero pennas meas dilucu
lo: ⁊ habitauero i extremis
maris. Etem̄ illuc manus
tua deducꝫ me ⁊ tenebit me
dextera tua: Et dixi forſitã
tenebre conculcabunt me: ⁊
nox illuminacio mea in de
licijs meis. Quia tenebre ñ
obſcurabunt a te et nox ſic̃
dies illuminabit: ſicut tene/
bre eius ita ⁊ lumen ei⁹. Q:
tu poſſediſti renes meos:
ſuſcepiſti me de vtero mr̃is
mee. Confitebor tibi q: ter/
ribiliter magnificat⁹ es: mi
rabilia opera tua ⁊ aĩa mea
cognoſcet nimis. Non ẽ oc/
cultatũ os meũ a te qđ feci
ſti in occulto: ⁊ ſubſta mea in
inferioribus terre. Impfec/
tum meũ viderũt oculi tui

et in libro tuo oēs ſcribent: dies formabunt ꝛ nemo in eis. Mihi aūt nimis hono/rificati ſunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus eſt pncipa tus eorum. Dinumerabo eos ꝛ ſuper arenam multi/plicabūt: exurrexi et adhuc ſum tecum. Si occideꝛ de⁹ peccatores: viri ſanguinum declinate a me. Quia dici tis in cogitacione: accipient in vanitate ciuitates ſuas. Nonne qui oderunt te do/mine oderam: ꝛ ſuper inimi cos tuos tabeſcebam. Per fecto odio oderam illos: ini mici facti ſunt mihi Proba me deus ꝛ ſcito cor meum: i terroga me ꝛ cognoſce ſemi/tas meas. Et vide ſi via ini quitatis in me eſt: ꝛ deduc me in via eterna. Gl'a.

Aū. Domine probaſti me et cognouiſti me.

Eripe me domīe ab ho/mine malo: a viro inīq̄ eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates ī corde: tota die conſtituebant prelia. Acue runt linguaꝫ ſuā ſicut ſerpē/tes: venenum aſpidum ſub labijs eorum. Cuſtodi me domine de manu peccatorꝫ ab hominibus iniquis eri/pe me. Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos: abſconderūt ſuperbi laque/um mihi. Et funes extēde/runt in laqueum: iuxta iter ſcandalum poſuerunt mihi Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine voceꝫ deprecacionis mee. Domi/ne domine virt⁹ ſalutꝫ mee: obumbraſti ſuper caput me um in die belli. Nō tradas me domine a deſiderio meo peccatori: cogitauerunt con tra me ne derelinquas me ne forte exaltentur. Caput circuitus eorum: labor labi orum ipſorum operiet eos. Cadent ſuper eos carbōes in ignem deicies eos: in mi/ſerijs non ſubſiſtent. Uir linguoſus non dirigetur in terra: virum iniuſtum ma/la capient in interitu. Cog noui quia faciet dominus iudicium inopis: ꝛ vindic/tam pauperum. Uerumta men iuſti confitebuntur no mini tuo: ꝛ habitabunt rec/cti cum vultu tuo. Aū. A vi/ro iniquo libera me dn̄e.

Dn̄e clamaui ad te exau di me. intēde voci mee

cū clamauero ad te. Diri/
gatur oratio mea ſicut incē/
ſum in ꝯſpectu tuo: eleuatō
manuū mearꝫ ſacrificiū veſp
tinū: Pone dn̄e cuſtodiaꝫ
ori meo: ⁊ oſtiū circūſtācie la
biis meis. Nō declines cor
meū in verba malicie: ad ex
cuſandas excuſatōes ī pec/
catis. Cū hoībus opantibꝫ
iniquitatē: ⁊ nō cōmunica/
bo cū electis eorꝫ. Corripiet
me iuſtꝰ in miſcdia ⁊ īcrepa
bit me: oleū aūt peccoris nō
impiguet caput meū. Qm̄
adhuc ⁊ orō mea in bn̄pla/
citis eorꝫ: abſorti ſunt iuncti
petre iudices eorꝫ. Audient
verba mea qm̄ potuerūt: ſicˀ
craſſitudo terre erupta ē ſu/
per terrā. Diſſipata ſūt oſ/
ſa noſtra ſecus infernū quia
ad te domīe dn̄e oculi mei ī
te ſperaui non auferas aīaꝫ
meā. Cuſtodi me a laqueo
quē ſtatuerūt mihi: ⁊ ab ſcā
dalis operantiū iniquitatē
Cadent in reciaculo eꝰ pec
catores: ſingularitˀ ſum ego
donec tranſeam. an̄. Domi
ne clamaui ad te exaudi me
Voce mea ad dn̄m cla/
maui: voce mea ad do
minū deprecatꝰ ſum. Effū/
do in conſpectu eiꝰ oratōem
meam: ⁊ tribulatōem meaꝫ
ante ipm̄ ꝓnuncio. In defi
ciendo ex me ſpiritū meum:
⁊ tu cognouiſti ſemitas me/
as. In via hac qua amblˀa
bam: abſconderūt laqueū
mihi. Conſiderabā ad de/
xterā ⁊ videbā: ⁊ non erat q̄
cognoſceret me. Periit fu/
ga a me: ⁊ non eſt qui requi/
rat aīam meam. Clamaui
ad te domīe dixi tu es ſpes
mea: porcio mea in terra vi
uenciū. Intende ad depca
tionē meam: quia humilia/
tus ſum nimis. Libera me
a pſequentibus me: quia ꝯ
fortati ſūt ſuper me. Educ
de cuſtodia aīam meaꝫ ad
ꝯfitendū noī tuo: me expec/
tāt iuſti donec retribuas mi
hi. an̄. Porcio mea domine
ſit in terra viuentium. Tpe
paſchali. Allˀa. allˀ. allˀ. allˀa
Hymnus.
Plaſmator hoīs deus q̄
cuncta ſolus ordinans hu/
mū iubes ꝓducere reptan/
tis ⁊ fere genus. Qui mag/
na rerum corpora dictu iu/
bentis viuida vt ſeruiāt per
ordinem ſubdēs dediſti ho
mini. Repelle a ſeruis tu/

is quicquid p immūdiciā aut morbus ſe ſuggerit aut actibus ſe interſerit. Da gaudiorū pmia da graciarū munera diſſolue litis vincula aſtringe pacis fedéa Pia pater. Cap. Dñs dirigat. ℣. Dirigatur domie oratio
¶ Sabbo ad vſ. Pſ
Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad plīuz: et digitos meos ad bellum. Miſcdia mea et refugium meū: ſuſceptor meus et liberator meus Protector meus et in ipo ſperaui: qui ſubdit pplm meum ſub me. Dñe quid eſt homo quia innotuiſti ei: aut filius hoīs qz reputas euz. Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut vmbra pretereūt. Dñe inclina celos tuos et deſcende: tange montes et fumigabunt Fulgura coruſcatōez et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas et conturbabis eos. Emitte manum tuā d alto eripe me et libera me de aqs multis: et de manu filiorū alienorū. Quorū os locutū eſt vanitatē: et dextēa eorū dextera iniqtatis. Deus cāticū nouū cātabo tibi: ī pſalterio decacordo pſallā tibi. Qui das ſalutē regibꝫ q redemiſti dd ſeruū tuū: d gladio maligno eripe me. Eripe et erue me de manu filiorū alienorū quorū os locutū eſt vanitatem: et dextera eorū dextera iniqtatis. Quorū filij ſicut nouelle plātatōes in iuuentute ſua Filie eorū compoſite: circūornate vt ſimilitudo templi. Promptuaria eorū plena: eructancia ex hoc in illud. Oues eorū feto ſe habundātes in egreſſibus ſuis: boues eorū craſſe. Non eſt ruina macerie neqꝫ trāſitus: neqꝫ clamor ī plateis eorum. Beatum dixerunt pplm cui hec ſunt: beatus pplſ cuius dñs deus eius. ā. Bñdictus dñs ds meus
Exaltabo te deus meus rex: et benedicā noī tuo in ſclm et in ſclm ſeculi Per ſingulos dies benedicā tibi: et laudabo nomen tuū in ſeculum et in ſclm ſeculi. Magnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non eſt finis. Generatio et generatio laudabit opa tua: et potenciam tuā pnunciabunt.

Magnificenciā glorie ſancti
tatis tue loquentur: ⁊ mira/
bilia tua narrabūt Et vir/
tutem terribiliū tuoꝝ dicēt:
⁊ magnitudinē tuā narra/
bunt. Memoriā habūdan/
cie ſuauitatꝫ tue eructabūt:
⁊ iuſticia tua exultabunt
Miſerator ⁊ miſericors do/
min⁹: paciens ⁊ multū miſe
ricors Suauis domin⁹ vni/
uerſis: ⁊ miſeratōes ei⁹ ſu/
per oīa opera eius. Con
fiteantur tibi domie omnia
opera tua: ⁊ ſancti tui bene/
dicant tibi. Gl'iā regni tui
dicent: ⁊ potenciā tuam lo/
quentur. Ut notam faciāt
filijs hoim potenciam tuā:
⁊ gloriam magnificencie re/
gni tui: Regnū tuum reg/
num oīm ſeculoꝝ: ⁊ domi/
nacio tua in oī generatōe et
generatione. Fidelis dn̄s
in omnibꝫ verbis ſuis: ⁊ ſan
ctus in omnib⁹ operib⁹ ſuis
Alleuat domin⁹ oēs q̄ cor/
ruunt: ⁊ erigit oēs eliſos.
Oculi oīm in te ſperant do
mine: ⁊ tu das eſcam illoꝝ ī
tpe oportuno. Aperꝫ tu ma
num tuā: ⁊ imples oīe ani
mal benedictione. Iuſtus
domin⁹ in omnib⁹ vijs ſuis:
⁊ ſanctus in omnib⁹ operib⁹
ſuis. Prope eſt domin⁹ om
nibus inuocantib⁹ eū: omni
bus inuocātib⁹ eū in ꝟitate.
Uolūtatē timenciū ſe faciet
⁊ deꝑcatōeꝫ eoꝝ exaudiet: ⁊
ſaluos faciet eos. Cuſtodit
dn̄s oēs diligētes ſe: ⁊ oēs
pccores diſꝑdet Laudaci/
onē dn̄i loquet̄ os meū: ⁊ be
nedicat oīs caro noī ſcō e⁹
ī ſcl'm ⁊ ī ſcl'm ſcl'i. ā. In eter
nū ⁊ in ſcl'm ſeculi.
Lauda aīa mea dn̄z lau
dabo dn̄z ī vita mea: pſallā
do meo q̄diu fuero Nolite
ɔfidere in p̄ncipib⁹: in filijs
hoim in q̄b⁹ n̄ ē ſal⁹ Exibit
ſpūs e⁹ ⁊ reuertet̄ ī t'rā ſuā:
in illa die ꝑibūt oēs cogita/
tōes eoꝝ. Btūs cui⁹ d's ia/
cob adiutor e⁹ ſpes ei⁹ ī dn̄o
do ipius q̄ fecit celū ⁊ t'ram
mare ⁊ oīa q̄ in eis ſūt. Qui
cuſtodit ꝟitatē in ſcl'm facit
iudiciū iiuriā paciētib⁹: dat
eſcā eſuriētib⁹. Dn̄s ſoluit
cōpeditos: dn̄s illumiat ce/
cos Dn̄s erigit eliſos: dn̄s
diligit iuſtos Dn̄s cuſtodit
aduenas pupillū ⁊ viduā ſu
ſcipiet: ⁊ vias pcoꝝ diſꝑdet
Regnabit dn̄s in ſcl'a d's
tu⁹ ſyō: i gn̄acōe ⁊ gn̄acōꝫ

a. Laudabo deū meū ī vita
Laudate dn̄m ⁋ mea.
q̄m bonus eſt pſalm⁹:
deo nr̄o ſit iocūda decoraq̄
laudacio. Edificās ihr̄l̄m
dn̄s: diſpſiones iſrahelis
ꝯgregabit. Qui ſanat ꝯtri-
tos corde: ꝛ alligat ꝯtricōes
eoꝝ. Qui nūerat mltitudinē
ſtellaꝝ: ꝛ oibꝫ eis noīa vocat
Magnus dn̄s nr̄ ꝛ magna
virtus eius: ꝛ ſapie ei⁹ non
eſt numerus. Suſcipiens
manſuetos dn̄s: hūilians
autē pccores vſq̄ ad terrā.
Precinite dn̄o i cōfeſſione:
pſallite deo nr̄o in cithara.
Qui opit celū nubibꝫ: ꝛ pa
rat tre pluuiā. Qui pducit
ī mōtibꝫ fenū ꝛ herbā ſuitu
ti hōim. Qui dat iumentis
eſcā ipoꝝ. ꝛ pullis coruoꝝ i-
uocantibꝫ eū. Non in forti-
tudine equi voluntatē habe
bit: nec in tibijs viri bn̄pla-
citū erit ei. Beneplacitū eſt
dn̄o ſup timētes eū: ꝛ in eis
q̄ ſperant ſup miſcdia e⁹. a.
Deo nr̄o iocūda ſit lauda⁹
Lauda iheruſalē dn̄m:
lauda deū tuum ſyō.
Q̄m ꝯfortauit ſeras porta-
rū tuaꝝ: bn̄dixit filijs tuis
in te. Qui poſuit fines tuos
pacē: ꝛ adipe frumēti ſaciat
te. Qui emittit eloquiū ſuū
tre: velocit currit ſmo ei⁹.
Qui dat niuē ſic̄ lanam: ne-
bulā ſic̄ cinerē ſpgit. Mittit
criſtallū ſuaꝫ ſic̄ buccellas:
an̄ faciē frigoꝛ̄ ei⁹ q̄s ſuſtie-
bit. Emittet v̄bū ſuū ꝛ liq̄-
faciet ea: flabit ſpūs e⁹ ꝛ flu
ent aque. Qui annūciat ver
bū ſuū iacob: iuſticias ꝛ iudi
cia ſua iſrl̄. Nō fec̄ talit oi
nacioni: ꝛ iudicia ſua n̄ ma-
nifeſtauit eis. a. Bn̄dixit fi
lijs tuis in te. T pe paſcha-
li All'a'a'. Itē ſeq̄ns ym-
n⁹ dr̄ a dn̄ica trinitatꝫ vſq̄
Vidi dn̄ꝫ i ſabatꝫ dūmō te
neī dn̄icalit. ⁋ Ymn⁹
O lux bt̄a trinitas ꝛ pn̄-
cipalis vnitas iā ſol re
cedit igne⁹ ifunde lumē cor
dibꝫ. Te mane laudū car-
mine te dep̄cemur veſpē te
nr̄a ſupplex gl̄a per cuncta
laudet ſecula. Deo patri ſit
gl̄a eiuſq̄ ſoli filio cū ſpiritu
paclito ꝛ nūc ꝛ in ppetuum
Amē. ⁋ Itē ſeq̄ns ymn⁹
dr̄ a ſabbo. Vidi dn̄m. vſ-
q̄ ad aduentū ꝛ a dn̄ica p̄-
ma p⁹ octauas epyphanie
vſq̄ ad dominicā Inuoca
uit. ⁋ Ymnus.

Deus creator oīm poliq; rector veſtiēs diem decoro lumīe noctem ſoporis gracia. Art⁹ ſolutos vt quies reddat laboris vſui mēteſq; feſſas alleuet luctuſq; ſoluat anxios Grates pacto iā die ac noctis exortu p̄ces voti reos vt adiuues ymnū canētes ſoluimus. Te cordis ima ↄcināt te vox canora concrepet te diligat caſt⁹ amor te mēs adoret ſobria. Ut cū ꝓfundo clauſerit diem caligo noctium fides tenebras neſciat ⁊ lux fidei luceat. Dormire mentem ne ſinas dormiē culpa nouerit caſtos fides refrigeret ſomni vapores tēperet. Exuta ſenſu lubrico te cordiſ alta ſomniet ne hoſtis inuidi dolo pauor quietos ſuſcitet Xp̄m rogem⁹ ⁊ p̄rem xp̄i patriſq; ſpiritu; vnum potens p omia foue p̄cantes trinitas. Amen. ℣ Veſptina oro aſcendat ad te domie. Et deſcendat ſuper nos miſcdia tua.

¶ Ad compl.

Conuerte nos de⁹ ſalutaris noſter. Et auerte irā tuam a nobis. Deus in adiutoriū meū intēde Dn̄e ad adiuuādū me feſtina Gl'a. p̄ri. All'a

Cum inuocarem exaudiuit me de⁹ iuſticie mee: in tribulatōe dilataſti mihi Miſerere mei: ⁊ exaudi orationem meam. Filij hominum vſq; quo graui corde: vt quid diligitis vanitatem ⁊ queritis mendacium Et ſcitote quoniam mirificauit dominus ſanctum ſuum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum. Iraſcimini ⁊ nolite peccaē: que dicitis in cordibus veſtris ⁊ in cubilibus veſtris compūgimini. Sacrificate ſacrificium iuſticie ⁊ ſperate in domio: multi dicunt q̄s oſtendit nobis bona. Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui domine: dediſti leticiam in corde meo. A fructu frumenti: vini ⁊ olei ſui multiplicati ſt; In pace inidipm: dormiā ⁊ reqeſcā. Qm̄ tu dn̄e ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me. Gl'ia.

In te domie ſperaui nō cōfundar in eternnm: in iuſticia tua liba me.

Inclina ad me aurem tuã:
accelera vt eruas me. Esto
mihi in deum protectorem
ꝛ in domum refugij: vt ſal/
uum me facias. Quoniam
fortitudo mea et refugium
meum es tu: ꝛ propter no/
men tuum deduces me ꝛ e/
nutries me. Educes me de
laqueo quem abſconderũt
mihi: qm̃ tu es ꝓtector me/
us. In manus tuas com
mendo ſpiritum meũ: rede/
miſti me domine deus veri
tatis. Gl'a

Qui habitat in adiutorio
altiſſimi: in ꝓtectiõe dei
celi cõmorabit' Dicet domi
no ſuſceptor meꝰ es tu: ꝛ re
fugiũ meũ deꝰ meꝰ ſperabo
in eũ. Qm̃ ipe liberauit me
de laqueo venantiũ: ꝛ a ver
bo aſpero. Scapul' ſuis ob
umbrabit tibi: ꝛ ſub pẽnis
eiꝰ ſperabis. Scuto circun/
dabit te veritas eius: non ti
mebis a timore nocturno.
A ſagitta volãte in die a ne
gocio perambulante in te/
nebris: ab incurſu ꝛ demo
nio meridiano. Cadẽt a la/
tere tuo mille ꝛ decem milia
a dextris tuis: ad te aũt nõ
appropinquabit. Verũta
men oculis tuis conſidera/
bis: ꝛ retributiõem peccato
rum videbis: Qm̃ tu es do
mĩe ſpes mea: altiſſimũ po
ſuiſti refugiũ tuũ. Nõ acce/
det ad te malũ: ꝛ flagellum
nõ appropinquabit tabna/
culo tuo. Qm̃ angelis ſuis
mãdauit de te vt cuſtodiãt
te in oĩbus vijs tuis In ma
nibus portabũt te: ne forte
offendas ad lapidem pedẽ
tuũ. Sup aſpidẽ ꝛ baſiliſcũ
ambulabis: ꝛ ꝯculcabis le/
onem ꝛ draconem. Qm̃ in
me ſperauit liberabo euz: ꝓ
tegam eum quoniã cogno/
uit nomen meũ. Clamauit
ad me ꝛ exaudiã eũ cũ ipſo
ſum in tribulatõe: eripiã eũ
ꝛ glorificabo eũ. Longitu/
dine dieꝝ replebo eũ: ꝛ oſtẽ
dã illi ſalutare meũ. Gl'ia.

Ecce nũc bñdicite dñm:
oẽs ſerui dñi. Qui ſta
tis in domo dñi: i atrijs do
mus dei nr̃i. In noctib' ex/
tollite manꝰ vr̃as in ſcã: et
bñdicite dñm. Bñdicat te
dominꝰ ex ſyon: qui fecit ce/
lum et terram. Gl'ia patri.
Sicut erat. All'a. ¶ Sed
in .lxx. dicit'. Laus tibi dñe
rex eterne glorie.

¶ Nota ſequens ymnus.
cantat ad ab oct corpis xpi
vſqꝫ ad aduentū domini.
Et ab oct ephie vſqꝫ ad lxx

Te lucis ante terminū re
rū creator poſcimus vt
ſolita clemencia ſis pſul ad
cuſtodiam. Procul recedāt
ſomnia ꝛ noctiū fantaſmata
hoſtēqꝫ nrm cōpme ne pol/
luant corpora. Pſta pater
opms per ihm xpm dnm
qui tecū in ppetuū regnat
cū ſancto ſpiritu. Amen.

¶ Nota qn̄ habetur ꝟ. in
pmis ꝑis d in vtroqꝫ cōpl
Cap. Pacē ꝛ ꝟitatē. ꝛ añ.
Pacē. ¶ In feſtꝫ ꝑo ix. lc
ꝛ in dñicis. i pmo cōpl. tm.
In ſcdis. āt cōpl dicit cap
Tu in nob. ꝛ ā Salua no
qd eciā i ferijs tenet. ¶ Cap

Pacem ꝛ ꝟitatē ꝛ iuſticiā
diligite ait dñs ds ops
Tu in nobis es dñe ¶ Cap
et nomen ſcm̄ tuū inuocatū
eſt ſup nos ne derelinqs nos
dñe ds nr. D. g. ꝟ. Cuſtodi
nos d. vt pupillā ocli Sub
vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege nos

Nūc dimittis ſuū tuū dñe:
ſcdm ꝟbū tuū in pace
Quia viderūt ocli mei: ſalu
tare tuū. Qd paraſti: ante
faciem omniū populorū.
Lumē ad reuelacōez gētiū:
ꝛ gl'am pleb tue iſrl. Gla. ā
Pacē tuā qs dñe ꝛ pax tua
xpe maneat i mētib nris vt
n timeamꝯ a timore nocturno
ſꝫ ſp vigilemꝯ cūctis i opibꝯ
mādatoꝝ tuoꝝ. añ. Salua
nos dñe vigilātes cuſtodi
nos dormiētes vt vigilemꝯ
in xpo. ꝛ reqeſcamꝯ in pace.

¶ A lxx. vſqꝫ. xl. tā i feſtꝫ:
qꝫ in ferijs dr ca. Tu i nob
ꝛ a eqns añ. Vigila ſup nos
eterne ſaluator ne nos apphē
dat calidꝯ temptator qꝛ tu no
bis fcs es ſempitnꝯ adiutor
Kyriel. ¶ Xpel. ¶ Kyriel ¶
Pr nr. Et ne nos. In pace
i idipſū. Dormiā ꝛ reqeſcā.
Credo Carnis reſurrectōez
Bndicamꝯ pa. ꝛ fi c ſcō ſpū
Laudemꝯ ꝛ ſuperexalt eū i ſe
Bndictus es dñe in fir. celi
Et laudabilis ꝛ gloſus et
ſuperexaltatus in ſecula.
Benedicat ꝛ cuſtodiat nos
pater eternus. ¶ Amen.
Dignare dñe nocte iſta:
ſine pccō nos cuſtodire.
Miſerē nri dñe. Miſerē nri
Fiat mia tua dñe ſup nos
Quēadmod ſpauimꝯ in te:
¶ Hic pces imponūtur)

Dñe de⁹ ꝟtutũ ꝯuerte nos
Et oñde faciẽ tuã ꝛ ſal. eri.
Eſto nobis dñe turr ꝫ fort.
A fa. ini. A ſubitanea ꝛ i ꝓ
ſa morte. Libera nos dñe.
¶ (Hic ponit. ꝟ. de feſto)
Dñe exau. ora. me. Et cla.
Dñs vobiſcũ Et cũ ſ. tuo.
Illũina q̃s dñe ¶ Orem⁹
deus tenebras noſtras:
et tocius huius noctis
inſidias et fraudes inimici
tu a nob repelle ꝓpicius.
Salua nos q̃s oṗs pr̄:
ꝛ lucem nobis cõcede
ꝑpetuã: ꝛ pacẽ tuã noſtris
concede temporibꝫ: ꝛ nos
indignos famulos tuos ab
omni aduerſitate cuſtodi. ꝑ
Domin⁹ vobcũ. Et cũ. ſ. t
Benedicam⁹ dño. Deo grãs
Fideliũ anime ꝑ miſcdiaꝫ
dei requieſcãt i pace. Amẽ.
Adiutoriũ nrm̃ i noie dñi.
Qui fecit celũ ꝛ terram:
Sit nomen dñi bñdictũ.
Ex hoc nũc ꝛ vſqꝫ in ſcłm:
Orem⁹ Celeſti bñdictione
bñdicat ꝛ cuſtodiat nos di/
uina maieſtas ꝛ vna deitas
Pater ✝ ꝛ fi ✝ lius ꝛ ſpũs ✝
ſanct⁹. Amẽ. ¶ Deinde fle
xis genib. Salue regia. cũ
ꝟ. ꝛ coll. d btã ꝟgine. Itẽ ꝑ
aduẽtũ Ecce ꝯcipies ꝛ pariẽ
es filiũ ꝛ vocabit nomẽ ei⁹
ihm: hic erit magn⁹ ꝛ fili⁹ al
tiſſimi vocabis. ꝟ. Ecce an/
cilla dñi fi. Coll. De⁹ qui d
btẽ. vt int ſuff. ꝑ aduentũ:
Itẽ a die natal dñi vſqꝫ pu
rificatõis. Ecce maria ge/
nuit. Poſt ꝑtũ. Coll. De⁹
q̇ ſalutꝫ eterne vt int ſuffra.
Itẽ a paſcha vſqꝫ ad feſtuꝫ
trinitatis. Regina celi le. ꝟ
Gaude dei genitrix. qꝛ ſur.
fi. tu⁹. Coll. Proſit.

Ante preces tam maiores
q̃ꝫ minores premittatur. no
nies kyriel.

Ego dixi dñe miſerẽ mei
Sana aĩaꝫ meã qꝛ pec/
caui tibi. Orem⁹ ꝓ oi grdu
eccleſie: Sacerdotes tui in/
duant iuſticia: ꝛ ſãcti tui ex/
ultent. Pro paſtore noſtro:
Beatus qui intelligit ſuꝑ
egenum ꝛ pauperem in die
mala liberabit eũ domin⁹.
Pro rge nr̃o Dñe ſaluũ fac
regẽ: ꝛ exaudi nos i die q̃ in
uocauerim⁹ te. Pro antiſti/
te nr̃o. Domin⁹ ꝯſeruet eũ ꝛ
viuificet eũ ꝛ beatum faciat
eum in terra ꝛ non tradat.

cū in animā inimicoꝝ eius.
Pro cōgregatōe nrā. Me
mor esto cōgregationis tue
quam poſſediſti ab inicio.
Pro cūcto pplo catholico.
Saluū fac pplm tuū dn̄e: ꝛ
bn̄dic hereditati tue et rege
eos ꝛ extolle illos vſqꝫ in et.
văt Pro pace ꝛ vnitate eccleſie
Fiat pax in virtute tua ꝛ ab
undancia in turribus tuis.
Pro frīb ꝛ ſororib noſtris
Propt̄ frēs meoſ ꝛ ꝓximoſ
meos loquebar pacē de te/
Pro iter agētib. O domie
ſaluos eos fac o dn̄e bn̄ ꝓſ/
pare bn̄dcūs q̄ vēt. es ī n. d
Pro nauigātib in bonis.
Exaudi nos d̄s ſalutarꝫ nr̄
ſpes oīm finiū t̄re ꝛ ī ma. lō.
Pro aduerſantib ꝛ calūni/
antib nob. Dn̄e ihu xp̄e ne
ſtatuas ill' h̄ pccm̄ q2 n. q. f.
Pro diſcordātib. Et pax
dei q̄ exupat oēm ſenſū ꝯuer
tat corda ꝛ corpa eoꝝ ad pa
Pro penitētib Couertere
dn̄e vſqꝫ quo: et dep̄cabilis
eſto ſuper ſeruos tuos.
Pro oībus nob bona faci/
entib. Retributor oīm bo/
noꝝ d̄s retribuē digre oīb
nobis bona faciētib ꝓpter
nomē ſanctū tuū vitā etnā.

Pro fructib terre. Domi/
n9 dabit benignitatez ꝛ ter/
ra noſtra dabit fructū ſuum
Pro īfirmis ꝛ captiuis. Li
bera eos d̄s iſrl'. ex oīb t̄. ſ.
Pro fidelib defunctꝫ. Re
quiem eternā dona eis do/
mīe ꝛ lux ꝑpetua luceat eis
Requieſcant in pace Amē
Pro pccīs ꝛ negligēcijs no
ſtris. Dn̄e ne meminerꝫ ini/
quitatū nr̄aꝝ antiq̄ruz. cito
anticipēt nos miſc̄die tue q2
paupes facti ſumus nimis.
Adiuua nos d̄s ſalutaris
nr̄. Et ꝓpter gl'am nois tui
dn̄e liba nos ꝛ ꝓpicius eſto
pccīs nr̄is ꝓpter nomē tuū.
Saluos fac fideles tuos.
Deus meus ſperantes in te
Mitte eis auxilium de ſcō.
Et de ſyon tuere eos.
Pro nobiſmetipis Fiat mi
ſc̄dia tua dn̄e ſup nos quē/
admodū ſperauimus in te.
Eſto nob dn̄e tur. f. A fa. i
Dn̄e exau. o. m̄. Ps̄. Mi/
ſerere mei. in fine dicat̄ all'a.
Sed in lxx. Laus tibi dn̄e
poſtea Exurge dn̄e adiuua
nos Et libera nos ꝓ n. ſ. t.
Dn̄e d̄s virtutū ꝯuerte nos
Et oſn̄de fa. tuā ꝛ ſal. erim9
Dn̄e exau. Dn̄s vo. Ore9

¶ Sequũtur p̄ces mĩores
Ego dixi dn̄e miserere mei
Sana aiam m̄. q2 pec. t
Cōuertere dn̄e vſq3 q̄. Et d
p̄cabilis esto ſup ſuos tuos
Oculi dn̄i ſuper iuſtos. Et
aures eius in preces eorum
Sacerdotes tui induāt iu/
ſticia. Et ſancti tui exultēt.
Dn̄e saluū fac regē. Et ex/
au. nos i die in q̄ inuoca. te.
Saluū fac ppl'm tuū dn̄e.
Et bn̄dic hēditati tue. et re
ge eos et extolle illos vſ. in et
Fiat pax in v. t. et ha. i tt
Orem⁹ p infirmis et captis
Libera eos deus iſrahel.
Pro fidelib⁹ defunct. Re/
quiē eternā do. e. d. Et lux
Requieſcant in pace Amē
Pro pccis et negli. n. Dn̄e
ne memineris iniquita. no.
Adiuua nos de⁹ ſalut. nr̄.
Et ppt glo. n t d l nos. et p
Saluos fac fideles t. De⁹.
Mitte eis aux. de ſ. Et de.
Eſto nob d. t. for. A fa. ii.
Dn̄e exaudi. Ps.
¶ Ad p̄mā Ad te do. le.
¶ Ad t'ciā Miſerere mei
¶ Ad ſextā De⁹ miſeat.
¶ Ad nonā Miſerere mi
¶ Ad veſpas Miſerere mei
¶ Ad ɔpl'. Dn̄e qd mł.

Kyriel. b Xpel. b
Xpe audi nos.
Saluator mūdi
adiuua nos
Scā maria ora.
Scē michael ora
Scē gabriel. ora
Scē raphael. ora
Oēs ſci āgl'i et archā. orate
Scē iohes bapſiſta ora.
Oēs ſci p̄triarche et p. orate
Scē petre Scē paule.
Scē ādrea Scē iacobe
Scē iohes: Scē philip
Scē iacobe Scē thoma
S. barthol'. Scē ſymon
Scē thadee S. mathee.
Scē mathia Scē Luca.
Scē marce S barnaba
Oēs ſci apl'i et euāgel'. orate
S. ſtephane Scē Lyne
Scē clete Scē clemēs
Scē ſixte Scē corneli
Scē cypriane Scē vincēti
Scē laurēti Scē coſma.
Scē damiāe Scē fabiāe.
Scē ſebaſtiāe Scē boifaci
Oēs ſci martyres orate p
Scē bn̄dicte S. nycolae
Scē martine Scē ſeuerie.
Scē ſeuere Scē lugere.
Scē ambroſi Scē egidi.
Scē Leo S. ſilueſteri.
Scē gregori Scē remigi.

Scē amāde S. vedaſte.
S. ieronime S. auguſtie
Scē barnabe S. domice.
Oēs ſancti ꝯfeſſores. orate
Scā maria magdalēa. ora
S. felicitas S. ꝑpetua.
Scā agatha Scā agnes
Scā cecilia S. petronil
Scā lucia S. margar̄
Scā criſtina Scā vrſula
S. katheria S. barbara
S. dorothea S. ſcholaſti
S. ghertrud̄ S walbur.
Scā brigida Scā clara.
S. elizabeth Scā anna.
Oēs ſcē v̄gines ⁊ vidue. orate
Oēs ſancti orate pro nob̄.
Propici⁹ eſto. ꝑce nob̄ d
Propici⁹ eſto. Liba n d
Propici⁹ eſto. exaudi n. d.
Ab ira tua. Liba nos dñe
Ab hoſte malo. Liba n d.
A morbo malo. Liba n d
Ab inſidijs diaboli L. n d
Ab omni malo. Liba n d
A ſubitanea et improuiſa
morte. Libera nos domie.
A morte ꝑpetua. Li. n: d'
Per incarnatōez tuā. l. n d
Per natiuitatē tuā. L n d
Per crucē ⁊ paſſionē t. l. n.
Per mortē ⁊ ſepulturā t. l.
Per reſurrectiōem ⁊ aſcen/
ſionem tuam. Liba nos d

Per aduentū ſpiritusſancti
paracliti. Libera nos dñe.
In die iudicij. Liba n. d.
Peccatores Te ro. au. noſ.
Ut ecclaim tuam exaltare ⁊
defendere digneris. te r. an
Ut dominū apoſtolicum ⁊
cūctum eccleſiaſticū ordinē
in tua religione conſeruare
dignerꝫ. te rogam⁹ au. nos.
Ut antiſtitē noſtrū cū omi/
bus ſibi cōmiſſis cōſeruare
digneris. Te roga⁹ au. no.
Ut regē noſtrū ⁊ cunctū po
pulū xpianū precioſo ſāgui/
ne tuo redemptū cōſeruare
digneris. Te roga. au. n.
Ut dies noſtros in tua pa/
ce diſponas. Te roga. a. n.
Ut aiabus oim fideliū de/
functoꝝ requiem eternā do/
nare digneris. Te ro. a. n.
Fili dei. Te roga⁹ au. n.
Agne dī qui tollis peccata
mundi. miſerere nobis.
Agne dei qui tollis pecca/
ta mūdi. parce nobis dñe.
Agne dei qui tollis pecca/
ta mundi. dona nob̄ pacē.
Xp̄e audi nos. Kyrieley/
ſon. Xp̄eleyſon. Kyrieleyſ
Pater noſter. Et ne nos. ꝟ
Domine nō ſcd̄m peccata
noſtra facias nobis: neqꝫ ſe

cundũ iniqtates noſtras re-
tribuas nobis. Dñe exau-
di orõem meam. ⁊ clamor.
Dñs vobiſcũ. Oremus.
Exaudi queſumus dñe
ſupplicũ preces ⁊ cõfi-
tentiũ tibi parce peccat⁊. vt
pariter nobis indulgentiã
tribuas et pacem.

Pro tribulatis.

Omnipotens ſempiterne de⁹ me-
ſtorũ conſolatio labo-
rantium fortitudo. pueniãt
ad te p̃ces q̃ quacũq₃ tribu-
latõe clamãtium: vt oẽs in
neceſſitatib⁹ ſuis miſcdiam
tuam ſibi gaudeãt affuiſſe.

Viuo⁊ ⁊ mortuo⁊ũ.

Omnipotens ſempiterne de⁹ qui
viuo⁊ dñaris ſimul et
mortuo⁊ omniumq₃ miſere-
ris quos tuos fide ⁊ opere
futuros eſſe p̃noſcis: te ſup-
pliciter exoramus vt p qui-
bus effundere preces decre-
uimus: quoſq₃ adhuc ſecu-
lum in carne retinet. vel fu-
turũ iam exutos corpore ſu-
ſcepit pietatis tue clemẽtia
delictorum ſuorum omniũ
veniam. ⁊ gaudia conſequi
mereantur eterna. Per do-

nota h' ordinarium

Suffra₃ weriñ. dyoc.

Suffragia ferialia.
per circulũ tocius anni.

Nota ab aduentu dñi
vſq₃ poſt oct' corpis xpi. nõ
dicat ſuffragiũ de ſcã cruce.

De ſancta cruce. añ.

Nos magnũ pietatis opus
mors mortua tunc eſt
quando in ligno mortua vi-
cta fuit.
Salua nos xp̃e ſal-
uator per virtutem ſancte
crucis qui ſaluaſti petrum
in mari miſerere nobis.
O crux admirabilis euacua-
cio vulner⁊ reſtitutio ſanitat⁊
Nos autẽ gloriari oportet
in cruce domini noſtri iheſu
chriſti.

Hoc ſignũ crucis
℣ Per ſignũ crucis:
Adoramus.

Oratio.

Deus qui vnigeniti filij
tui domini noſtri ieſu
xp̄i precioſo ſanguine viuifi-
ce crucis vexillum ſanctifica-
re voluiſti cõcede queſum⁹
eos qui eiuſdem ſancte cru-
cis gaudẽt honore tua quo-
q₃ vbiq₃ protectione gau-
dere. Per eundem.

Deus qui crucē ſanctā aſ-
cēdiſti ꝛ mūdi tenebras illu-
minaſti: tu corda nr̄a ꝑ v̄tu-
tē ſcē crucis illumiare digre
Gregē tuū paſtor bone q̄s
clementer intcēde. ꝛ oues q̄s
p̄cioſo ſanguie redemiſti. di-
abolica nō ſinas icurſiōe la-
Perpetua nos do (cerari.
mine ieſu xp̄e pace cuſtodi:
q̄s ꝑ lignū ſancte crucis re-
dimere dignat⁹ es.
¶ Feria ſexta: In mat. an̄
Adorem⁹ crucis ſignaculū
p quod ſalutis ſumpſimus
ſacramentū. v̄. Hoc ſignū
Coll. Deus q̄ vnige. vr̄o.
Ad v̄ō Salue regi v̄ In oī
Omps ſ. ds. q̄ glōſe v̄gis
marie corpus ꝛ aīaꝫ vt
dignū filij tui habitaculum
effici mereretur cooperante
ſpiritu ſancto preparaſti. da
vt in cui⁹ ꝯmēoratione leta-
mur ei⁹ pia intercesſione ab
inſtātibus periculis ꝛ a mor-
te ꝑpetua liberemur. ꝑ eūd
¶ De beata virgine.
Alma virgo maria q̄ ge-
nuiſti criſtum intcede
pro nobis. an̄. Sancta ma-
ria virgo intercede pro toto
mūdo q̄ genuiſti rḡē orb ā.
Sancta dei genitrix virgo
ſꝑ maria intercede ꝓ nobis
ad dominū ih̄m xp̄m. an̄.
In ꝑle mater in ꝑtu virgo
gaude ꝛ letare v̄go mr̄ dm̄.
Specie tua.
v̄ Poſt partum.
Aue maria
Concede nos ¶ Coll.
famulos tuos q̄s dn̄e
de⁹ ꝑpetua mentꝫ ꝛ corpis
ſanitate gaudere. et glōſa
beate marie virgīs intceſſi-
ne. a preſenti liberari triſti-
cia. ꝛ eterna perfrui leticia.
Porrige nob do- (Coll.
mine deus dexterā tuam. ꝛ
per intercesſionem beate et
glorioſe ſemper virginis di
genitricis marie auxiliū no-
bis ſuꝑne virtutis impēde.
Protege domine famulos
tuos ſubſidijs pacis: ꝛ bea-
te marie ſemꝑ virginis p̄ro-
cinijs ꝯfidētes a cūctis ho-
ſtibus redde ſecuros.
Aſſit nobis q̄s dn̄e btē ma-
rie ſꝑ virginis vbiq; oracio.
et quā plebs tua deuoto ve-
neratur obſeq̄o ſuffragari ſi-
bi iugiter experiat auxilio.
Concede q̄s miſericors de⁹
fragilitati nr̄e preſidiū. vt q̄
ſancte dei genitricis ꝛ virgi-
nis marie mēoriā agimus.

De ſancta barbara ad veſpas añ

Barbara vgo dei vtute pbata trophei igne flagrãs fidei ſacra hui⁹ feſta diei.pſ.feria.ã. Uirgo fide ſana de ſtirpe creata pphana gaudia mũdana poſtpoſuit et ydola vana.ã. Carceris horrore roſeo pfuſa cruore lampadis ardore patitur cruciata dolore.ã. Ubere truncata veſtimentis ſpoliata hic decollata oſcẽdit rgna beata vgo morte bona vite rdimita corona iuſtitie zona pcinge nos pce dona Capm Emulor enĩ R. Uirgo xpi barbara pede facit figurã i domo abſida in q̃ fuerat natatoria Ubi egri diuerſe egritudinis accipiũt rmedia.v. Hec ẽ ſiliſ natatorie ſyloe qua cecus nat⁹ viuẽs factus eſt hec piſcine pbatice ſimilata eſt Ubi egri diuerſe egritudis accipi.

Ratulet eccla laudũ ymn⁹

ꝓmat p̄conia cātu teſtetur gaudia ad barbare ſolēnia. Jp̄a pro xp̄o cedit̄ in arta cella clauditur hec ad preſidē du citur dn̄slibare precipit̄. Hic nitat ſic liliū deo3 ſpernit gētiliu3 dei teſtat̄ fi lium anhelat ad martiriū. Hec lacera tur v̄bere tertio damnat̄ carcere miro meritis barbare carcer reſplendet iu bare O mira dei gracia barbare fert ſo lacia deus qui poteſt om̄ia hec redit ad iudicia Ja3 latus ſuū pandit̄ igne lampadis vritur malleo caput tundit̄ et mām̄illa abſciditur. Hinc veſtibus exuitur a deo ſtola tegit̄ hinc decolla ta morit̄ ad celos ꝓficiſcit̄ Deo pr̄i ſit gl̄ia v̄ſi⁹ Specie tua. Sup mag. an̄ Dulci voce reſonet die hac ecia3 dul ce melos intonet cū dulci ꝯcordia ad hec p̄clare barbare natalicia que ſper nens adorare manuū opera ſurda mu

ta ꝑoola inumera tormēti genēa ſuſti
nuit intrepida pro domi clemencia ſic
virgo ſanctiſſima pro fide mortua celi
gaudēs intra palacia hinc nobis ſint
gaudia hinc nobis felicia ſint ãgeloꝝ
conſorcia. Collecta. Omp̄s ſempiťne
ut ſup̄ in loco ꝓprio Ad completoriū
Jmn⁹ Capi. vt ſup̄ ꝟſi. Elegit eaȝ do
minus et preelegit eam. Sup nūc
dimittis an̄. Jn ſagena fidei ad litus
tracta regni inter prudentes virgines
cum oleo actionis in voce exultacōis
ingreſſa es barbara amabilis in locuȝ
thalami admirabilis ibi cū ſpōſo cla
ritatis frueris gaudēs ꝯuiuio eterne
felicitatis Col. utš. Jn lau. ã. Bar
barã iubet p̄ſes torq̄ri miſere videt ꝙ
potēter hec cōtēnit viuē. vidȝ ꝙ ꝑ tor
mēta tot ⁊ tãta n̄ vult ipi cedē vidȝ ꝙ
nō vult i deos gētiliū ſ; in ſolū dei fili

um credē.añ. Ut ergo ſaltē poſſet illā
ꝑvertere quā nō poterat ipe flectere iubꝫ
ſeruos gladio ꝑcere illam tranſfigere
ſed pater natam recipit ſe ꝑmittens
illam occidere.ā. Uirgo dn̄m orat di
cens mei martiriȷ̄ memoriaꝫ ſiq̄s ege
rit ⁊ te deus in anguſtiȷ̄s inuocauerit
preſta dn̄e qui potes oīa vt ꝯſequat̄
q̄cquid pecierit.añ. Multū valet iuſti
depcatio aſſidua.nam vox auditur in
ꝑpatulo dicēs veni martir veni virgo
veni a mūdi ꝯtagio veni regnatura ſē
per cū dei filio quod petiſti donatum
tibi nuncio.ā. Jam a p̄re filia occidit̄
nam in ipa bona ꝯfeſſione moritur p̄r
igne celeſte ſic cōſumitur ꝙ nec cinis
ſuus reperitur ⁊ ſic malus male periit
Capitulum Emulor.x̄ſi⁹. Elegit eam
Super bn̄.añ. Laus honor bn̄dictio
ſalus gratiarum actio ſit nunc et in p

petuo gl'ioſo dei filio qui barbaraꝫ 𝔅 in ſtadio certanteꝫ digne ꝓ merito in ſui celi palacio celeſti corõuit brauio

Libera nos q̃s dñe a Col ſagitta dyaboli qui btē barbare ꝟgini ⁊ martiri tue triūphalē gloriaꝫ ꝓ nobis ſupplicādū ẗbuiſti p.do. Ad p̄mā et ad alias horas.ym. Gratulet̃ ecc̃ia cū ā.de lau. Cap̄z.℟.et ℣.de ꝟgi nib⁹ Col.vt.ſ̄. In.ii̅.vſ̄.ā. Iaꝫ a pa tre.ym.et cap̄z.vt ſup̄.ꝟſi.Diffuſa eſt gr̄a Sr̄ m̄ꝫt.ā. O virgo cui⁹ magna deuocio cui⁹ oris iuſta cōfeſſio teſtifi cata et ſcripta eſt ſanguine ꝓprio.tuo p̄camur patrocinio obtineas nobis a dei filio vt nobis tribuat̃ peccatoꝝ r̄ miſſio vt finito p̄ſētis huius vite exi lio nobis concedat in celi ſolio tecuꝫ ſanctorum beato frui conſorcio.Col. Omnipotens vel libera nos queſum⁹

Incipit nocturnale cõmũis ſcoꝝ
de apoſtolis. Ad matu. Inuita.
Regẽ apl'oꝝ dñm. Uenite adore⁹
p̃s. Uenite In p° nocturno .p̃s.
Celi enarrãt gloriã dei ⁊ opa ma
nuũ ei⁹ ãnũciat firmamẽtũ. Di
es diei eructat ṽbuȝ. et nox nocti indi
cat ſciam. Nõ ſũt loq̃le neq̃ ṽmones
quoꝝ nõ audiant voces eorũ In oẽm
t̃rã exiuit ſon⁹ eoꝝ. et in fines orbis
terre ṽba eoꝝ. In ſole poſuit taberna
culũ ſuũ ⁊ ipe tãq̃ ſpõſus pcedẽs de
thalamo ſuo. Exultauit vt gygas ad
currẽdã viã. a ſũmo celo egreſſio eius
Et occurſ⁹ ei⁹ vſq̃ ad ſũmũ ei⁹ nec ẽ
q̃ ſe abſcõdat a calorẽ ei⁹ Lex dñi ima
culata ↄuertẽs aĩas teſtioniũ dñi fide
le ſapiam p̃ſtãs puulis Iuſtitie domi
rce letificãtes corda. pceptũ dñi luci
dũ illũĩnãs ocl'os. Timor dñi ſcs pma

nens in ſeculū ſeculi iudicia dn̄i vera
iuſtificata in ſemetipſa. Deſiderabilia
ſup aurꝫ ꝛ lapidē ꝑcioſū mlťū ꝛ dulci
ora ſr̄ mel ꝛ fauū Eteni ſuꝰ tuꝰ cuſto
dit ea in cuſtodiēdis illr̄ retbucō mlťa
Delicta q̄s ītelligit ab occultis meis
mūda me. ꝛ ab alieīs ꝑce ſuo tuo. Si
mei nō fuerit dn̄ati tūc īmaculatꝰ ero
et emūdabor a delicto mario. Et erūt
vt cōplaceāt eloq̄a oris mei. ꝛ medita
cio cordis mei in cōſpectu tuo ſemꝑ
Dn̄e adiutor meus ꝛ redemptor meꝰ
Glia.ā. In oēm trā exiuit ſonꝰ eorꝫ
et in fines orbis tre v̄ba eorꝫ ꝑs.

Benedicā dn̄ꝫ in ōni tꝑe ſꝑ laus
eius in ore meo In dn̄o laudabi
tur aia mea audiāt manſueti et letent
Magnificate dn̄ꝫ mecū ꝛ exaltemꝰ no
mē eiꝰ in idipſū. Exquiſiui dr̄m et ex
audiuit me ꝛ ex oibꝰ tbulacōibus me

is eripuit me Accedite ad eū ⁊ illumī
namī et facies vr̄e nō confūdent̄ Iſte
paupꝫ clamauit et dn̄s exaudiuit eū.et
ex oīb⁹ t̄bulacōib⁹ ei⁹ ſaluauit eū Im
mittet āgel⁹ dn̄i ī circuitu timētiū eū
et eripiet eos Guſtate ⁊ videte qm̄ ſu
auis ē dn̄s.btūs vir q̄ ſpat ī eo Time
te dn̄m om̄es ſc̄i ei⁹ qm̄ nō ē inopia ti
mentib⁹ eū Diuites eguerūt ⁊ eſurie
rūt inq̄rētes āt dn̄m nō minuent̄ om̄i
bono Venite filij audite tīorē dn̄i doce
bo vos Quis ē hō q̄ vult vitā.diligit
dies vidē bōs Prohibe linguā tuā a
malo ⁊ labia tua ne loq̄uāt̄ dolū. Di
uerte a malo ⁊ fac bonū inq̄re pacē et
ꝑſeq̄re eā. Oc̄li dn̄i ſr̄ iuſtos ⁊ aures
ei⁹ ī p̄ces eoꝝ. Vult⁹ āt dn̄i ſr̄ facien
tes mala.vt ꝑdat de t̄ra mēoriā eoꝝ
Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eoſ
et ex oīb⁹ t̄bulacōib⁹ eoꝝ libēauit eos

aplis

Juxta est dñs his q̃ tribulato ſũt corde et hũiles ſpũ ſaluabit. Multe tribulacões iuſtoꝝ ⁊ de oib⁹his libẽauit eos dñs Cuſtodit dñs oia oſſa eoꝝ.vnũ ex hiſ nõ ɔteret. Mors pccõꝝ peſſima et q̃ oderũt iuſtũ delinquẽt Redimet dñs aĩas ſuoꝝ ſuoꝝ.et nõ delinquẽt oẽs q̃ ſpant in eo Pſa ã. Clamauerũt iuſti et dñs exaudiuit eos .ps

Eructauit coꝛ meũ ṽbũ bonũ dico ego opa mea regi. Lingua mea calam⁹ ſcribe.velocit̃ ſcribentis. Specioſ⁹ fõꝛ p̃ filijs hoim.diffuſa ẽ grã in labijs tuis ꝓptẽa bñdixit te deus inet nũ. Accingẽ gladio tuo ſr̃ femur tuũ potẽtiſſiẽ. Spẽ tua ⁊ pulcritudie tua i tẽde ꝓſpe ꝓcede et r̃gna. Propt̃ ṽita tẽ ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſtitiã et deducz te mirabl̃r dextẽa tua Sagitte tue acute ꝓpli ſub te cadẽt in coꝛda inimicoꝝ

regis. Sedes tua de⁹ in seculuꝫ ſecult
uirga directiōis uirga regni tui. Dilexiſti i
iuſticiā et odiſti iniq̄tatē ꝓptēa unxit
te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie p̄ ꝯſortibus
tuis. Mirra ⁊ gutta ⁊ caſſia a veſtimē
tis tuis a domib⁹ eburneis ex q̄b⁹ de
lectauerūt te filie regū i honore tuo. Aſ
titit regina a dextris tuis i veſtitu deau
rato circūdata varietate. Audi filia et
vide ⁊ iclina aurē tuā ⁊ obliuiſcē ꝓlꝫ
tuū ⁊ domū p̄ris tui. Et ꝯcupiſcꝫ rex
decorē tuū qm̄ ip̄e ē dn̄s de⁹ tu⁹ ⁊ ado
rabūt eū. Et filie tyri i mūerib⁹ vultū
tuū dep̄cabūt ōs diuites plebis. Oīs
glīa ei⁹ filie regis ab int⁹ in fimbriis
aureis circūamicta varietatib⁹. Addu
centur regi uirgies poſt eā ꝓxime eius offe
rētur tibi. Offerēt in leticia ⁊ exultacō
ne adducent in tēplū regis. Pro patri
bus tuis nati ſūt tibi filij conſtitues
eos p̄ncipes ſup omnē terrā. Memor
ero nois tui dn̄e. i ōi gn̄acōe et genēa

ctionē. Propterēa populi ɔfitebunt tibi
ineťnū ⁊ in seculū ſcti. Glo.pa.ā. Cō
ſtitues eos pncipes ſr̄ oēz trā memo
res erūt nois tui dn̄e. ꝟ. In oēz. L. i.
CIrcuibat ieſus oīs ciuitates ⁊
castella docēs ī ſynagogis eoꝝ
et pdicās euāgeliū rgni ⁊ curās oēm
lāguorē ⁊ oēz īfirmitatē. Cernis ꝙ eq̄
liter ⁊ villis ⁊ vrbibꝰ id ē ⁊ magnis ⁊
puis euāgeliū pdicauerit ⁊ nō ɔſidera
ret nobiliū pōm ſꝫ ſalutē credēciū T.
℟. Ecce ego mitto vos ſic̄ oues ī me
dio lupoꝝ dic̄ dn̄s eſtote ergo prudē
tes ſic̄ ſpētes ⁊ ſiplices ſic̄ colūbe. ꝟ
Dū lucē hētis credite in lucē vt filij
lucis ſitis dicit dn̄s Eſtote L. ij.
VIdēs iħus turbas miſtus ē eis
q̄ erāt vexati et iacētes ſic̄ oues
n̄ hn̄tes paſtorē Vexacō gregl. ⁊ ouiū
atqꝫ ſbaꝝ paſtoꝝ culpa et viciū magi

ſtroꝝ eſt Vñ ſequit̃ Meſſis q̄dē mul
ta oparij āt pauci Tu ℞. Tollite iugū
meū ſr̃ vos dicit dñs et diſcite q꞉ mi
tis ſū ⁊ humilis corde Jugū eni meū
ſuaue ē ⁊ on⁹ meū leue ℣. Et iuenietꝭ
rquiē aiab⁹ vr̃is. Jugū. Lc̃o. iij.
Meſſis mlt̃a pploꝝ ſignificat mlti
tudinē oparij pauci penuriā ma
giſtroꝝ Et ipat vt rogat dñm meſſis
vt mittat oparios i meſſē ſuā. Jſti ſūt
oparij de q̄b⁹. p̄s. loq̄t̃ Qui ſemināt i
lacrimiſ i exultacōe metēt Et vt apti⁹
loq̄r meſſ mlt̃a oīs turba credēciū et
oparij pauci apl̃i ⁊ imitatores eoꝝ q̄
mittūtur ad meſſē Tu. ℞. Dū ſteteri
tis an̄ reges et p̄ſides nolite cogitare
quō ꝟ q̄d loq̄mi Dabit̃ eni vobis i il
la hō q̄d loq̄mi. ℣⁹. Nō eni vos eſtis
q̄ loq̄mi ſ ſp̄s pr̄is vr̄i q̄ loquit̃ in vo
bis Da. Jn. ij. noctur. p̄s
Omnes gentes plaudite manib⁹.

aplis

iubilate deo in voce exultacióis. Qm̄
dn̄s excelſ⁹ terribilis. rex magn⁹ ſup
omnē terrā. Subiecit ppl'os nobis. et
gentes ſub pedib⁹ nr̄is Elegit nobis
hereditatē ſuā. ſpēʒ iacob quā dilexit
Aſcendit de⁹ in iubilo et dn̄s in voce
tube. Pſallite deo nr̄o pſallite. pſalli/
te regi nr̄o pſallite. Qm̄ rex ois terre
deus. pſallite ſapient̄. Regnabit deus
ſup gētes. de⁹ ſedet ſup ſedē ſcām ſuā
Principes ppl'oꝝ cōgregati ſūt cū deo
abrahā. qm̄ dn̄i fortes t̄re vehementer
eleuati ſūt. Gl'ia. ā. Principes ppl'oꝝ
cōgregati ſt̄ cū deo abrahā ps.

Exaudi de⁹ dep̄cacōʒ meā itende
orōni mee A finib⁹ t̄re ad te cla
maui dū anxiaret̄ coꝛ meū i petra exal
taſti me. Deduxiſti me qꝛ fc̄s es ſpes
mea t̄ris foꝛtitudis a facie iimici. In
hitabo i tabernacl'o tuo i ſecl'a ꝓtegar

in velam͞to alaꝝ tuaꝝ. O m͞ tu de⁹ me⁹
exaudiſti oroẽ͂ meã dediſti hẽditatẽ ti
mẽtib⁹ nomẽ tuũ. Dies ſup dies r͞gis
adicies ãnos ei⁹ vſqꝫ ĩ diẽ gn͞acõis ⁊
gn͞acõis. Permãet ĩ eternũ ĩ ꝯſpcũ dei
miaꝫ et v͞itatẽ ei⁹ q̇s req̇ret. Sic pſal
mũ dicã noĩ tuo in ſcl͞m ſcl͞i vt reddã
vota mea de die ĩ diẽ. Glo. á. Dediſti
E hẽditatẽ timẽti .no.tu.do. ps.
Exaudi de⁹ oroẽꝫ meã cũ dep͞cor
a tiore ĩimici eripe aĩaꝫ meã. Proteri
ſti me a ꝯuẽtu malignãciũ a m͞ltitudie
op͞anciũ iniq̇tatẽ. Quia exacuerũt vt
gladiũ liguas ſuas itẽder͞t arcũ rẽ a
marã vt ſagittẽt in occl͞tis ĩmaculatũ
Subito ſagittabũt eũ ⁊ nõ tiebunt fir
mauer͞t ſibi ſmonẽ neq͞ꝫ. Narrauerũt
vt abſcõdẽnt laq̄os dixer͞t q̇s videbit
eos Scrutati ſũt iniq̇tates defecerũt
ſcrutantes ſcrutinio. Accedet hõ ad
cor altũ et exaltabit͞ de⁹. Sagitte p͞uu
loꝝ fc͞e ſt͞ plage eoꝝ ⁊ ĩfir͞te ſt͞ ꝯt͞ eoſ

aplis

lingue eorū. Cōturbati ſūt oēs q̄ vide
bāt eos ⁊ timuit ois hō. Et ānūciaue
rūt opa dei ⁊ fc̄a ei⁹ itellexerūt. Leta
bit iuſt⁹ i dn̄o ⁊ ſpabit i eo ⁊ laudabū
tur oēs rc̄i corde. Hſtia. ā. Annūciaue
rūt opa dei et fc̄a ei⁹ itellexerūt. ℣. De
diſti hereditatē timen. Lc̄o. iiij.

Conuocatis duodeci diſcipulis
ſuis dedit ilł ptātē ſpūuz imūdo
rū vt eicerēt eos et curarēt oēz lāguo
rē ⁊ om̄ez infirmitatē Benign⁹ ac cle
mēs dn̄s ac magiſter nō inuidet huis
atq̄ diſcipuł ſuis ꝟtutes ſuas ⁊ ſicu t
ipe cura'uerat oēm lāguorē et oēm ifir
mitatē apł'is q̄z ſuis tbuit ptātem vt
curēt oēm lāguorē Tu. ℟. Vidi duin
dos viros hn̄tes ſplēdidas veſtes ⁊ ā
gel⁹ dn̄i locut⁹ ē ad me dicēs. Iſti ſt
viri ſc̄i fc̄i amici dei ℣. Vidi āgłm dī
volantē p mediū celi voce magna cla/
mantē et dicentē Iſti Lc̄o. v.

DEo multa diſtancia eſt int̄ habē
et tribuere donare ⁊ accipe Iſte
qd̄cūq3 agit ptāte dn̄i agit illi ſi q̄d fa
ciūt ibecillitatē ſuā ⁊ virtutē dn̄i cōfi
tent̄ dicētes in noīe ieſu xp̄i ſurge ⁊ ā
bula Tu. ℟. Iſti ſūt triūphatores et a
mici dei qui ↄtempnentes iuſſa pꝛīci
pū meruerūt p̄mia eterna Modo coro
nantur et accipiūt palmā. ℣. Iſti ſūt
qui venerūt ex magna tribulacione et
lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni
NObis Modo Lc̄o. vi.
N vero p̄cipitur qui xp̄i nomie cen
ſemur ne in viam gentiū ⁊ hereticoꝝ
ambulemus errorem vt quorū religio
ſepata eſt ſepetur et vita. Euntes aūt
predicate dicentes. quia appinquabit
regnū celoꝝ. Infirmos curate mortu
os ſuſcitate lepſos mūdate demonia
eı̄jcite Gratis accepiſt|. g̃t|. date Tu

aplis

R. Iſti ſũt qui viuẽtes in carne plãta
uerũt ecc̃iam ſanguine ſuo non ſũt de
terra corpa corꝝ ſepata quoꝝ merito
ſũt in celis aĩe ſc̃orũ coeq̃les. vꝫ. In
oẽꝫ t̃rã Quoꝝ. In iij. noc. ps.

Confitebimur tibi de⁹ confitebi
mur et inuocabim⁹ nomen tuuꝫ
Narrabimus mirabilia tua cũ accepe
ro tẽp⁹ ego iuſtitias iudicabo Lique
facta eſt terra et oẽs qui habitãt in ea
ego confirmaui columpnas ei⁹ Dixi
iniquis nolite inique agere et delinq̃
tibus nolite exaltare cornu. Nolite ex
tollere in altũ cornu vr̃ꝫ nolite loqui
aduerſ⁹ deũ iniq̃tatẽ. Quia neqꝫ ab o
riente neqꝫ ab occidẽte neqꝫ a deſ̃tis
mõtib⁹. qm̃ de⁹ iudex eſt. Hũc hũiliat
et hũc exaltat q̃a calix in manu domi
ni vini meri plenus mixto Et inclina
uit ex hoc in hoc verumptamẽ fex ei⁹

nō eſt exinanita bibent om̄es peccato
res terre. Ego autē annūciabo inſecu
lum cātabo deo iacob Et omnia cor/
nua peccatoꝝ confringā et exaltabun
tur cornua iuſti. Gloria. Exaltabunt
cornua iuſti alleluia .ps.

Dominꝰ regnauit exultet terra le
tent inſule multe. Nubes et cali
go in circuitu eiꝰ iuſticia ⁊ iudicium
correctio ſedis eiꝰ. Ignis ante ipſū p̄
cedet ⁊ inflammabit in circuitu inimi
cos eiꝰ. Alluxerūt fulgura eiꝰ orbi t're
vidit et cōmota eſt terra. Montes ſic
cera fluxerūt a facie dn̄i a facie dn̄i oīs
terra Annunciauerunt celi iuſticiam
eiꝰ. ⁊ viderūt oēs p̄pli gloriā eiꝰ. Con
fūdant̄ oēs q̄ adorāt ſculptilia et q̄ glo
riant̄ i ſimulacris ſuis Adorate eū oēs
āgeli eiꝰ audiuit ⁊ letata ē ſyon Et ex
ultauerūt filie iude p̄p̄t iudicia tua do

aplls

mine. Qm tu dñs altiſſim⁹ ſup omnē
trā nis exaltat⁹ es ſr̄ ōs deos Qui di
ligitis dñm odite malū cuſtodit dñs
aias ſcōꝝ ſuoꝝ de manu pctoꝛis libe
rabit eos Lux oꝛta ē iuſto ꝛ rectl. coꝛ
de leticia Letami iuſti in dño ꝛ ꝯfite
mi mēoꝛie ſcificacōis ei⁹ Glo.ā. Lux
oꝛta ē iuſto all.rectis coꝛde le.al. ps

DOmi⁹ r̄gnauit iraſcant̄ ppli q̄ ſe
des ſup cherubin moueat̄ terra
Dñs in ſyon magn⁹ ꝛ excelſus ſuper
oēs pplos Confiteant̄ noī tuo magno
qm̄ terribile ꝛ ſāctū eſt et honoꝛ regis
iudiciuꝫ diligit Tu paſti direcciones
iudiciū ꝛ iuſticiā ī iacob tu feciſti Ex
altate dñm deū nr̄m ꝛ adoꝛate ſcabel
lum pedū ei⁹ qm̄ ſanctū eſt Moyſes ꝛ
aaron in ſacerdotib⁹ ei⁹ et ſamuel int̄
eos qui inuocant nomē ei⁹. Inuoca
bant dūm ꝛ ipſe exaudiebat eos in co

lumpna nubis loquebat̃ ad eos. Cuſt
todiebãt teſtimonia ei⁹. et p̃ceptũ qḋ
dedit illis. Dñe deus nr̃ tu exaudie/
bas eos. de⁹ tu ꝓpici⁹ fuiſti eis ⁊ vlciſ
cẽs in oẽs adinuẽcões eoꝝ. Exaltate
dñm deũ nr̃m. et adorate in mõte ſcõ
ei⁹ qm̃ ſcũs dñs de⁹ nr̃ Gl'a. ã. Cuſto
diebãt teſtimoĩa ei⁹ ⁊ p̃cepta ei⁹ all'a.
℣. Annũciauerũt opa. Scdʒ ioħez

In illo tp̃e. d. i. d'ſ. Hoc ẽ p̃ceptũ meũ
vt diligatis inuicẽ ſic̃ dilexi vos. Ma
iorẽ hac dilc̃oeʒ nẽo habet vt aĩaʒ ſuã
ponat q̇s pro amicis ſuis Et reliqua

Omel'. beati gregorij pape.

Cum cũcta ſacra eloquia dñicis
pleña ſĩt p̃ceptl. q̇d ẽ qḋ de dilcõe q̃ſi de
ſingl'ari mãdato dñs dicit Hoc eſt p̃
ceptuʒ meũ vt diligatis inuicẽ niſi q̇a
õe mãdatũ ex ſola dilcõne ẽ ⁊ oĩa vnũ
p̃ceptũ ſĩt q꞉ q̇cq̇d p̃cipit̃ i ſola carita/

aplis

te ſoltdat Ut ei multi arbores ex vna radice pdeunt ſic et multe vtutes ex vna caritate generāt nec hʒ aliq̄d viri ditatis ram⁹ boni opis ſi nō manet i radice caritatis. R. Jſti ſūt viri ſci q̄s elegit dn̄s in caritate nō ficta ⁊ dedit illˢ gl'iam ſēpitnā Quoꝝ doctrina ful get ecc̄ia vt ſol et luna v̄. Jn omēʒ ter

PRecepta ergo dn̄i mul L.viij ta ſūt et vnū Multa ꝑ diuerſita te opis vnū ī radice caritatis Qualr āt iſta dilectio tenēda ſit ipe iſinuat q̄ ipleris ꝯ ſcripture ſue ſn̄ijs ⁊ amicoſ iubet diligi in ſe ⁊ iimicos ꝑpt ſe L. R. Ciues apl'oꝝ ⁊ domeſtici dei adue nerˢt hodie portātes pacē ⁊ illūināteſ patriā Dare pacē gētib⁹ ⁊ liberaē po pulū dn̄i. v⁹. Venietes āt veniēt cuʒ exultatiōe portātes manipulos ſuos.

NAm ſūt nōnulli q̄ di Lcō.ix

ligūt primos ſ꒜ p affectū cognacōnis et carnis q̄bus tn̄ in hac dilcōe ſacra eloq̄a nō ꝯtra dicūt ſ꒜ aliud ē qd̄ ſpōte ipendit nature alid̄ qd̄ p̄ceptis dn̄icꝭ et caritate debet obedire. Hij nimirū et primū diligūt ⁊ tn̄ illa ſblimia dile ctiōis p̄mia nō aſſequūt qꝛ amorē ſuū nō ſpūalit ſ꒜ carnaliter ipendūt T.R. Fuert ſine q̄rela an̄ dn̄m ⁊ ab inuicē nō ſūt ſepati Calicē dn̄i biberūt ⁊ āici dei fc̄i ſūt v̄. Tradidert corpa ſua ꝑpt deū ad ſupplicia Jdeo coronant et ac cipiūt palmā Ca. De martirib᷒. Inui tato. Regem martir̄ dn̄m venite adore᷒ ps. Veīte In p̄° noctur. ps

Beat᷒ vir q̄ nō abijt in ꝯſilio ipio rū et in via pccorū nō ſtetit et in cathedra peſtilēcie nō ſedit. Sed in le ge dn̄i volūtas ei᷒ ⁊ in lege ei᷒ medita bit die ac nocte. Et erit tāq̄ lignū qd̄

plātatū ē ſecus decurſus aq̄rū. qd fru
ctū ſuū dabit in tp̄e ſuo Et foliū ei⁹ n̄
defluet ⁊ oīa q̄cumq; faciet pſpabunt
Nō ſic impij nō ſic ſ; tāq; puluis. quē
pijcit ventus a facie terre Jdeo non
r̄ſurgūt impij i iudicio neq; pctōres i
ꝯſilio iuſtoꝝ Qm̄ nouit dn̄s viā iuſto
rū et iter ipioꝝ pibit Gl'.ā. Btūs vir
qui in lege dn̄i meditat̄ volūtas ei⁹ p
māet die ac nocte ⁊ ōnia q̄cūq; faciet
ſemp pſperabuntur. pſalm⁹

Q Uare fremuerūt gētes ⁊ p̄pli me
ditati ſūt inania Aſtiterūt r̄ges
t̄re ⁊ pncipes ꝯuener̄t in vnū aduerſ⁹
dn̄m ⁊ aduerſ⁹ xp̄m ei⁹ Diſrūpamus
vincl'a eoꝝ ⁊ pijciam⁹ a nobis iugū
ipoꝝ Qui hitat in cel' irridebit eos ⁊
dn̄s ſbſanabit eos Tūc loquet̄ ad eoſ
i ira ſua ⁊ i furoē ſuo ꝯt'babit eoſ Ego
āt ꝯſtitut⁹ ſū rex ab eo ſup ſyō montē

b

ſcm eius p̄dicās preceptū eius Dn̄s
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu. ego hodie
genui te Postula a me ⁊ dabo tibi gen
tes hēditatē tuā. ⁊ poſſeſſiōem tuā ter
minos terre Reges eos ī ꝟga ferrea
tāq̄ʒ vas figuli ꝯfringes eos. Et nūc
reges ītelligite erudimini q̄ iudicatis
terrā Seruite dn̄o ī timore ⁊ exultate
ei cū tremore Apprehēdite diſciplinā
neq̄n̄ iraſcat̄ domin⁹ ⁊ p̄eatis de via
iuſta Cum exarſerit in breui ira eius
bti oēs q̄ ꝯfidūt ī eo an̄. Beat⁹ iſte
ſanctus q̄ ꝯfiſus ē ī dn̄o p̄dicauit p̄ce
ptū dn̄i cōſtitut⁹ eſt in mōte ſancto ei⁹

Pſalmus

Dn̄e quid multiplicati ſūt q̄ tribu
lāt me multi inſurgūt aduerſum
me Multi dicunt aīe mee non eſt ſal⁹
ipſi in deo eius Tu aūt dn̄e ſuſceptor
me⁹ es gl̄ia mea. ⁊ exaltās caput me

um Uoce mea ad dñz clamaui ⁊ exau diuit me de mõte ſcõ ſuo. Ego dormi ui ⁊ ſoporat⁹ ſũ ⁊ exſurrexi q2 dñs ſu ſcepit me. Nõ timebo milia populi cir cũdãtis me exurge dñe ſaluũ me fac de⁹ me⁹. Qm̃ tu pcuſſiſti oẽs aduerſan tes m̄ ſine cauſa dẽtes peccatoꝝ ↄtri uiſti. Dñi eſt ſal⁹ et ſup populũ tuũ bñ dictio tua. Glĩa. añ. Tu es gloria mea tu es ſuſceptor me⁹ dñe tu exaltãs ca put meuz ⁊ exaudiſti me de mõte ſcõ tuo. ℣. Poſuiſti Lectio prima

Feſtiuit atẽ martiris ſicut oĩbus notuz ẽ hodie celebram⁹ ⁊ nata li ſicut dicunt imĩnẽte vindemie nata lẽ ei⁹ martirij pcuram⁹. Cõuenerũt igi tur vota nr̃a velut mũdi. Mũd⁹ vinde miaꝝ vbertate letat᷑. nos paſſiõe mar tirꝝ gaudeam⁹. Tu. ℟. Iſte ſcs ꝓ lege dei ſui certauit vſ3 ad mortẽ ⁊ a v̄bis

impioꝝ nõ timuit Fundatus eni erat ſup̃ firmã petrã. ℣. Iſte ẽ qui cõtẽpſit vitã mũdi ⁊ pueit ad celeſtia rgna Fũ

Ecce ergo martiriũ vindꝫ L. ij.

R mĳs ꝯpatur habꝫ eni et ebrietatem ſuã habꝫ et calicẽ ſuũ de quo dic̃ pͤha dauid. Et calix tuus inebrians quã p̃clarus ẽ Et ipſe domin⁹ in paſſionis ſue exitu conſtitut⁹ ait Pater ſi poſſibile eſt tranſeat a me calix iſte Tu. ℟. Juſtus germinabit ſicut liliuꝫ et florebit ineternũ ante dñm. ℣. Plãtatus in domo domi in atrĳs domus dei noſtri Et flo. Lcio. iij.

IN martirio btiſſimi mr̃tiris fr̃es kariſſimi vniuerſa nobis cũ xp̃i ex ultat eccl'ia quã in õne gaudiũ et celeſtis erudicõe ſmõis inſtruxit ⁊ mũere ſũpbalis ſãguis decoꝛauit fuit i eo ꝯ errores diaboli ſpũal ſapie pleĩtudo ⁊

aduerſũ pſecucõnis mundi xpiani pe
ctoris infatigata ↄſtancia Eu. ℟. Iſte
ↄgnouit iuſticiã ⁊ vidit mirabilia ma
gna ⁊ exorauit altiſſimũ Et inuẽt⁹ eſt
in numero ſcoꝝ. ℣. Iſte ẽ qui cõtẽpſit
vitã mundi ⁊ ꝑuenit ad celeſtia regna
Et In. ij. noctur. ps. Cũ inuocarem
añ Inuocantẽ exaudiuit dñs ſcm̃ ſuũ
dñs exaudiuit eũ ⁊ ↄſtituit eũ in pace
ps. Verba mea recipe in laudib⁹ ſcĩde
ferie. añ. Letent̃ om̃es qui ſꝑant in te
dñe qm̃ tu bñdixiſti iuſto ſcuto bone
voluntatis coronaſti eum . ps.
Domie dñs nr̃ q̃ȝ admirabile ẽ no
mẽ tuũ in vniuerſa terra. Qm̃ eleuata
eſt magnificẽcia tua ſ r̃ celos. Ex ore
infãciũ et lactenciũ ꝑfeciſti laudẽ ꝓpt̃
inimicos tuos vt deſtruas inimicũ ⁊
vltorez Qm̃ videbo celos tuos opera
digitoꝝ tuoꝝ lunã et ſtellas q̃ tu fun

vaſti Quid ē homo ꝙ memor es eius aut fili⁹ hoīs q̄m viſitas eū. Minuiſti eū paulomin⁹ ab āgelis gl̃ia ⁊ honore coronaſti eū et ↄſtituiſti eū ſr̄ opa manuū tuaꝝ. Omnia ſubieciſti ſb pedib⁹ ei⁹ oues et boues vniuerſas inſup et pecora campi Volucres celi ⁊ piſces maris q̄ pābulāt ſemitas maris Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ȝ admirabile ē nomē tuū in vniuerſa t̄ra Gl̄a. ā. Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ȝ admirabile ē nomē tuū ī vniuerſa t̄ra qr gl̄a ⁊ honore coronaſti ſc̄ȝ tuū ⁊ ↄſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ ℣. Gl̄a ⁊ honore coronaſti eū L. iiij.

Dicite fr̄es cariſſimi ī quātū venerabilis martir etiā āgelicā et ꝓpheticā ſupgreſſ⁹ ē laudē cui⁹ ī ↄſpectu dn̄i n̄ ſolū mors. ſ; et vita extitit p̄cioſa Moriēdo nāq; ꝓpū xp̄o ſāguinē dedit viuēdo nihilomin⁹ cohortatiōe fortiſſia iunūcros celo martires acq̄ſi

uit. T. R. Hic ē vir qui nō ē derelict⁹ a deo in die certamis ſui ⁊ ipe ꝯculcauit caput ſerpentis ātiqui. Nō corōbit q fideliter vixit in mandatis dñi V⁹. Quis ē hic ⁊ laudabim⁹ eū fecit. eni mirabilia ī vita ſua. Nō L. v.

Alio ergo clari⁹ martire qui int̃ hoīm t̃bas glīa celeſtis cōuerſaciōis emicuit atq̃ int̃ āgelicos cetus et ſua fcūs ē ⁊ alioꝝ morte ꝯſpicuus Tu. R. Stola iocūditatī. īduit eū dñs Et corōnā pulcritudīs poſuit ſr̃ caput ei⁹. V. Cibauit illū dñs pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊ aq̄ ſapīe ſalutarī. pōuit eū Et

Hic ē ille euāgelic⁹ pr̃ L. vi. failias ꝑferēs de tħaūro ſuo noua et vetēa q̄ veťis nouiq̃ teſtamti vnū atq̃ idipſū p̄dicās miſteriū eccīas xp̄i locupletiſſima diſputacōe ditauit T. R. Corō aurea ſr̃ caput ei⁹ Expſſa

ſigno ſcitatis gl'ia honoris et op⁹ for
titudinis. ℣. Dñe pueniſti eū in bñdi
ctionibus dulcedis. poſuiſti in capite
ei⁹ coronā de lapide pcioſo. Expl. In
pricio nocturno. Pſalmus

DOmine qs hitabit in tabernaclo
tuo aut qs rquieſcz in mōte ſco
tuo Qui ingredit̃ ſine macula ⁊ opat
iuſticiā Qui loqtur ṽitatē i corde ſuo
qui nō egit dolū in lingua ſua Nec fe
cit ꝓrio ſuo malū ⁊ obꝓbriū nō acce
pit aduerſ⁹ ꝓximos ſuos Ad nichilū
deduct⁹ ē in ꝯſpcū ei⁹ malign⁹. timen
tes āt dn̄m gl'ificat Qui iurat ꝓximo
ſuo malū ⁊ nō decipit q̄ pecuniā ſuaꝫ
nō dedit ad vſurā ⁊ mūera ſup inocen
tes nō accepit Qui facit hec nō ꝯmo
uebit̃ ineťnū Glo. ā. Dñe iſte ſcūs hi
tabit in tabernaculo tuo opatus ē iuſ
ticiā requieſcet in mōte ſco tuo .ps.

D Omine in virtute tua letabitur rex. ⁊
ſup ſalutare tuũ exultabit vehe
mẽter. Deſideriũ cordis eius tribuiſti
ei, et volũtate labiorũ ei⁹ ñ fraudaſti
eũ. Quoniã pueniſti eũ in bñdictõnib⁹
dulcedinis. poſuiſti in capite ei⁹ coro
nã de lapide pcioſo. Uitã pecijt a te ⁊
tribuiſti ei lõgitudinẽ dierũ in ſeculuz
et i ſeclm ſecli. Magna ẽ glia ei⁹ i ſalu
tari tuo. gloriã ⁊ magnũ decorẽ impo
nes ſup euz. Qm̃ dabis eũ i bñdictõez
i ſeclm ſecli letificabis eũ i gaudio cũ
vultu tuo. Qm̃ rex ſpat in dño et i mi
ſericordia altiſſimi nõ ɔmouebit. In
ueniat man⁹ tua oĩb⁹ iĩmicis tuis. de
xtera tua iueniat oẽs q̃ te oderũt. Po
nes eos vt clibanũ ignis i tpe vultus
tui. dñs i ira ſua ɔturbabit eoſ ⁊ deuo
rabit eos ignis. Frũm eoꝝ de terra p
des ⁊ ſemẽ eoꝝ a filijs hoĩz. Qm̃ decli

nauerũt in te mala. cogitauerũt ꝯſilia
q̄ n̄ potuerũt ſtabilire. Qm̄ pones eos
dorſũ. in reliquijs tuis ꝑpabis vultũ
eorꝝ. Exaltare dn̄e in virtute tua cãta
bim⁹ et pſallem⁹ virtutes tuas. Glia
ã. Vitã peciJt a te ꝛbuiſti ei dn̄e gl'iaꝫ
et magnũ decorẽ impoſuiſti ſuper eũ
poſuiſti in capite ei⁹ coronã de lapide
p̄cioſo. Pſal⁹. Dn̄i ẽ terra Reqre
ſup̄. ad p̄mã. ã. Hic accipiet bn̄dictõꝫ
a domino et miam a deo ſalutari ſuo
quia hec ẽ generacõ q̄rentiũ dn̄m. ℣
Juſtũ de. Scd̄m lucam
IN illo tp̄e. dix. ie. di. ſ. Si quis
vult p⁹ me venire abneget ſemetipſũ ⁊
tollat crucẽ ſuã et ſequat̃ me Et reliq̄
Omelia gregorij. pape
QUia in hac lectione dn̄s dicat
audiam⁹. Qui vult inquit poſt me ve
nire abneget ſemetipſũ. Alibi dicit̃ vt

abnegemus noſtra Hic dicitur vt ab
negemus nos Et fortaſſe laborioſu3
non eſt homini relinquere ſua. ſed val
de laborioſum eſt relinquere ſemetip3
Min⁹ quippe ē abnegare qd hab3 val
de eni multum eſt abnegaē qd eſt Tu
R. Hic eſt vir vere martir qui p cristi
nomine ſanguinem ſuum fudit . Qui
minas iudicum non timuit nec terre
ne dignitatis gloriam queſiuit ſed ad
celeſtia regna puenit V⁹. Iuſtū deon
xit dn̄s per vias rectas et oñdit illi re
gnum dei Qui minas Lcō viij.

AD ſe nobis venientib⁹ dn̄s prel
cipit vt renunciam⁹ noſtris . q2
quiſ ad fidei agonē venim⁹ colluctac
tiōem ɔtra malignos ſpūs ſumimus
Nihil autē maligni ſpūs in hoc mun
do pprium poſſident Nudi ergo cu3
nudo luctari debem⁹ nam ſi veſtit⁹ qſ

ꝗ cū nudo luctatur cici⁹ ad terrā deij
cit̄ q̄a hȝ vn̄ teneat̄ Quid enī ſūt tre
na oīa niſi q̄dā corpis indumēta Qui
ergo ɔtra dyabolū ad certamē ꝓperat
veſtimēta abiciat ne ſuccūbat Tu. ℞.
Poſuit coronā capiti meo ⁊ circūde
dit me veſtimēto ſalutis Ad expūgnā
das gentes ⁊ om̄es inimicos. ℣. Judi
ca dn̄e nocentes me expūgna me īpū
gnantes me apprehende arma ⁊ ſcutū
Ad expungnandā Lcō. ix.
Fratres cariſſimi pēſem⁹ q̄liter
ſe paul⁹ abnegauerat cū dicebat
viuo autē iā nō ego Extinctus quippe
fuerat ſeru⁹ ille pſecutor ⁊ viuē cepat
pius p̄dicator Si enī ille eēt pi⁹ pfe
cto nō eſſȝ ꝟ qui viuē ſe abnegat dicat
vn̄ ē q̄d ſc̄a ꝟba p doctrinā ꝟitatl. cla
mat. Protin⁹ ſb̄dit viuit ꝟo ī me xp̄s
ac ſi apte dicat. Ego q̄dē a memetip̄o

extract⁹ ſũ qꝛ carnalr nõ viuo ſ; tamẽ
eẽncialiẽ moꝛtu⁹ nõ ſũ qꝛ in xp̃o ſpũa
liter viuo Tu R. Gloꝛia ꝛ honoꝛe co
ronaſti eũ dñe ꝛ cõſtituiſti eũ ſupeꝛ
opa manuũ tuarũ oĩa ſbiecisti ſb pedi
bus ei⁹. ꝟ. Qm̃ pueniſti eũ in bñdictio
nib⁹ dulcedĩs poſuiſti in capite ei⁹ co
ronã de lapide pcioſo Aliḋ. R. i feſtis
ix. lcõ. Juſtũ deduxit dñs p vias rc̃as
et oſtẽdit illi regnũ dei et dedit illi ſci
enciã ſcoꝝ honeſtauit illũ in laboꝛib⁹
Et cõpleuit laboꝛes illi⁹ ꝟ⁹. Jmmoꝛta
lis ẽ eni memoꝛia illi⁹ qꝛ apud deũ no
ta ẽ ꝛ apḋ hoĩes Et. De marti. Inui
Regẽ martirũ adoꝛem⁹ dñm. ps. Ve
nite. In pmo noctur. ps. Btũs vir de
vno martire. añ. Sec⁹ decurſus aq̃rũ
plantauit vineã iuſtoꝝ ſ; in lege domi
fuit volũtas eoꝝ. p̃. Quare fre. ã. Uia
iuſtoꝝ recta fc̃a ẽ et iter ſcoꝝ ppatũ ẽ

aſ. Ecce merces ſcōꝛuꝫ copioſa ē apd
deum ipſi vero moꝛtui ſunt ꝑ chriſto
⁊ viuent in eternuꝫ ps. Dn̄e quid ꝟ
Exultent iuſti . Lectio prima
PSalm⁹ qui cantat dn̄o. videtur
ſanctis martiribus ꝯuenire Sed
ſi membꝛa xp̄i ſumus ſicut eē debem⁹
ad omnes nos pertinere intelligam⁹
Qui ſemīat in lacrimis ī gaudio me
tent Euntes ibant ⁊ flebant mittētes
ſemina ſua Uenientes āt venient cuꝫ
exultatione tollētes manipulos ſuos
Quo euntes et vnde veniētes . Quid
seminātes in lacrimis Que ſūt ſemia
Qui manipuli Eūtes in moꝛtē venie
tes de moꝛte Euntes naſcendo venie
tes reſurgēdo Seminātes bona opa
metentes vitā eternaꝫ Tu. ℟. Abſter
get deus oēm lacrimā ab oculis ſcōꝝ
et iam nō erit āpli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ cla

moꝛ ſed nec vll⁹ doloꝛ Qm̄ pꝛioꝛa trã
ſierunt v⁹. Juſtoꝝ anime in manu dei
ſunt et nō tanget illos tormentū mali
cie Qm̄. Lectio ij.

Semina ergo nr̄a ſūt ꝗcquid bo
ni fecerimus manipuli nr̄i ꝙ in
fine recipiemus Si ergo ſemina ſunt
bona opera q̄re cuꝫ lacrimis cū hyla
rē datoꝛē diligat de⁹. Hic ꝑmiū vid̄te
fr̄es kariſſimi quō maxime ad beatos
martires v̄ba iſta ptineāt Nulli enim
tm̄ ſe ipenderūt q̄ꝫ illi qui ſeip̄os ipen
derūt ſicut dicit apl̄us paul⁹ Et ipe i
pendar ꝓ animab⁹ vr̄is Impenderūt
enim ſcip̄os ↄfitendo xp̄m ⁊ iplendo
in eius adiutoꝛio qđ dc̄m eēt ad men
ſam magnā ſediſti ſcito qm̄ talia opꝫ
te ꝑparare Tu. R. Viri ſc̄i gl̄ioſū ſan
guinē fuderūt ꝓ dn̄o amauerūt xp̄m
in vita ſua imitati ſūt eū in moꝛte ſua

Et ideo coronas triūphales meruerūt
℟. Un⁹ ſpūs ⁊ vna fides erat in eis
Que ē mēſa magna Et ℟. iij.
Niſi vñ accipim⁹ corp⁹ xp̄i ⁊ ſāg
uinē Quid ē ſcito qm̄ tāia optȝ te pͥpa
rare n̄ ꝙ btūs iohes exponit ſic̄ xpūs
ꝓ nobis aīaȝ ſuā poſuit ſic et nos de
bem⁹ aīas nr̄as ꝓ frīb⁹ ponē Ecce q̄n
tū ipenderūt Sȝ nūq̄ pierūt qn̄ ſecuri
tatem a dn̄o eciā de capillo acceperūt
Perit man⁹ vbi non perit pil⁹ Perit
caput vbi nō pit capill⁹ Ubi nō perit
palpebra perit ocl⁹ Hac ergo magna
ſecuritate accepta ipenderūt ſeipſos T
℟. Tradiderūt corpa ſua ꝓpter deū ad
ſupplicia. Et meruerūt hr̄e coronas p
petuas. ℣. Iſti ſūt q̄ venerūt ex magna
tbulacōe et lauerūt ſtolas ſuas in ſan/
guine agni Et. In. ij. noct. ps. Dn̄e
quis habitabit de vno marti. añ. Da

mxib3

bo ſcis meis locū noiatū in rgno pa
tris mei dicit domi⁹ ps.

Conſerua me dñe qm̄ ſpaui in te
dixi dño de⁹ me⁹ es tu qm̄ bono
rū meoꝝ nō eges. Scis q̄ in tra ſunt
ei⁹ mirificauit oēs volūtates meas i
eis Mltiplicate ſūt infirmitates eoꝝ
poſtea accelerauert. Nō ↄgregabo cō
uēticula eoꝝ de ſāguinib⁹ nec memoꝛ
ero noim eoꝝ per labia mea Dñs ps
hēditatis mee ⁊ calicis mei tu es q̄ r
ſtitues hēditatē meā m̄ Funes cecide
rūt m̄ in p̄claris eteni hēditas mea p̄
clara ē m̄ Bñdicā dñz q̄ tbuit m̄ intel
lectū iſup et vſqꝫ ad nocté increpuerūt
me renes mei Prouidebā dñm in cō
ſpectu meo ſp qm̄ a dextris ē m̄ ne cō
mouear. Propt hoc letatū ē coꝛ meū
et exultabit lingua mea inſup et caro
mea requieſcet in ſpe Quoniā nō dereli

ques aīaʒ meā ī inferno. nec dabis ſcꝫ
tuū vidē corruptōeʒ. Notas m̄ feciſti
vias vite ad īplebis me leticia cū vul
tu tuo. delectatiōes ī dextera tua vſqꝫ
in finē Gl̄ia añ. Sc̄is q̄ in t̄ra ſūt eiꝰ
mirificauit oīs volūtates meas int
llos p̄. Dñi eſt terra de vno mar. añ.
Hec eſt generatio q̄rēciū dñm q̄rēciū
faciē dei iacob. ℣. Letami Lc̄o. iiij
Operibꝰ bonis ſemīemꝰ cū tēpꝰ
habemꝰ dicente ap̄lo Qui pce ſemīat
pce ⁊ metet Infatigabiles inq̄t cū tē
pus habemꝰ operemur bonuꝫ ad oēs
maxīe ad domeſticos fidei Et iteruꝫ
Bonū inquit faciētes nō deficiamus
tp̄e eni ſuo metemꝰ Qui defecerit in
ſemīe nō gaudebit ī meſſe Tu. ℟. Sā
cti tui dñe mirabile conſecuti ſūt iter
ſeruiētes p̄ceptis tuis vt īuenirent il
leſi in aquis validis. Terra apparuit

arida et in mari rubro via ſine ipedim
to v⁹. Qm pcuiſſit petrā ⁊ fluxerūt aq̄
et torrētes iundauerūt. Ter. Lco. v.

Clare ergo in lacrimis cū oīa
bona nr̄a hr̄e debēt hilaritatem
Et q̄dez de martirib⁹ dici pt q̄a cū la
crimis ſemiauer̄t fortiſ certauerūt et
in magnis t̄bulatōib⁹ fuerūt nā vt eo
rū lacrimas xp̄s ɔſolaret̄ trāſtulit eoſ
et trāſfiguravit eos ⁊ dixit. Triſtis ē
aīa mea vſq ad mortē Tu. R. Verbe
ra carnificū nō timuerūt ſcī dei mori
entes p xp̄i noīe. Ut hēdes fierēt in
domo dn̄i. vſ⁹. Tradiderūt corpa ſua
ꝓpter deū ad ſupplicia Ut L. vi.

Verūtamen frēs mei videt̄ m̄ q̄d
caput nr̄m īfirmiorib⁹ ſuis mē
bris ɔpaſſū ē ne de ſe forte mēbra īfir
ma deſperarēt Sicut ē humana fragi
litas morte ꝓpiquāte p turbaret̄ ⁊ di

cerēt nō ſe ad deū ptinē nā ſi ptinerēt
gaudēnt Jō pri⁹ xps dixit triſtis ē aīa
mea vſq ad mortē pr̄ ſi fieri pt tranſe
at a me calix iſte Tu. R. Certamē ma
gnū habuerūt ſcī dei trāſierunt p ignē
et aquā et ſalui facti ſunt Et coronas
acceperūt a dño deo. v. Jſti ſūt ſcī qui
p teſtamēto dei ſua corpa tradiderūt
Et co. Jn. iij. nocturno ps.
Exultate iuſti in dño. rcos decet
collaudacio Cōfitemi dño in cy
thara in pſalterio decē cordarū pſalli
te illi Cātate ei cāticū nouū bn̄ pſalli
te ei in vociferacōe Quia rectū ē xbū
dñi ⁊ oīa opa ei⁹ i fide Diligit miam
et iudiciū mia dñi plena ē tra Verbo
dñi celi firmati ſūt ⁊ ſpū oris ei⁹ oīs
xtus eorū Cōgregās ſic in vtrē aquas
maris ponēs in theſauris abiſſos Ti
meat dñm oīs terra ab eo aūt omoue

anẽ oẽs inhitantes oꝛbem Qm̃ ipe d
rit ⁊ facta ſũt ipſe mandauit ⁊ creata
ſũt Dñs diſſipat ꝯſilia gẽciũ repbat
ãt cogitacões ꝑploꝝ ⁊ repbat cõſilia
pncipũ Cõſiliũ ãt dñi ineťnũ mãet co
gitacões coꝛdis ei⁹.in gñacõe ⁊ gene
racõez Beata gẽs cui⁹ ẽ dñs de⁹ ei⁹
ꝑplus q̃ elegit in hẽditatẽ ſibi· De ce
lo reſperit dñs vidit oẽs filios hoim
De ꝑparato hitaculo ſuo rſperit ſuꝑ
oĩes q̇ hitant ťrã Qui finxit ſingilla
tim coꝛda eoꝝ q̇ intelligit oĩa oꝑa eo
rũ Nõ ſaluať rex ꝑ multã ꝟtutẽ et gy
gas nõ ſaluabiť in multitudĩe ꝟtutis
ſue Fallax equ⁹ ad ſalutẽ in habundã
cia autẽ ꝟtutis ſue nõ ſaluabiť. Ecce
oculi dñi ſuꝑ metuẽtes eũ et in eis q̇
ſꝑant ſr̃ mia ei⁹ Ut eruat a moꝛte ani
mas eoꝛũ.et alat eos in famc. Anima
nr̃a ſuſtinet dñm quoniã adiutoꝛ ⁊ ꝓ

rector noſter ē Quia in eo letabit cor noſtrū ⁊ in noīe ſcō ei⁹ ſperauim⁹ Fi at mia tua dn̄e ſup nos queadmoduz ſperauim⁹ in te Gl̄a pr.añ. Juſti āt ī ppetuū viuēt ⁊ apd dn̄m eſt merces eorū.ps. Te decet.reqre ſup̄ i laudib⁹ quarte ferie p̄. Quā dilecta.reqre in p̄ paramentis miſſe.añ. Dn̄e de⁹ virtu tum beati omnes qui ſperant in te nō priuabis bonis eos q̄ ambulāt iniqui tate in ſecula ſeculorum laudabūt te. vſi. Jſti aūt iperpetu.

Scdm lucam

In illo tēpoē dixit ieſus diſcipu lis ſuis Cum audieritis prelia et ſedicōnes nolite terreri oportet p̄ mū hec fieri ſed nōdū ſtatim finis Et reli. Omel̄.gregorij pape.

Qvia lōgi⁹ ab vrbe digreſſi ſum⁹ ne ad ſuertēdū noſ tardior hora

ꝑpediat neceſſe eſt vt expoſitiōem ſan
cti euangelij breuioꝛ ſermo trāſcurrat
Dn̄s ac r̄edēptoꝛ nr̄ ꝓituri mūdi ꝑcur
rencia mala denūciat vt eom in⁹ ꝓtur
bēt veniēcia q̄ fuerūt ꝑſtita. Tu. Pro
pter teſtamētū dn̄i et leges pr̄nas aſti
terunt ſcī dei in agone fraternitatꝭ. qꝛ
vnus fuit ſp ſpūs in eis et vna fides.
℣⁹. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū habita
re fr̄es in vnū Quia. Lcō viij
PEnſanda ſūt ꝟba r̄edēptoꝛis nr̄i
per q̄ nos aliud interi⁹ aliud ex
teri⁹ paſſuros eē denūciat Bella q̄ꝑpe
ad hoſtes ꝑtinēt. ſeditiōnes ad ciues
vt ergo nos indicet interi⁹ exteri⁹ q̄ꝫ
turbari aliud nos fatet̄ ab hoſtib⁹ ali
ud a fr̄ibus perpeti. Tu. ℟. Scī mei
qui in iſto ſclo certamē habuiſtꝭ. Mer
cedē laboꝝ ego reddā vobis ℣⁹. Ve
nite bn̄dicti pr̄is mei ꝑcipite regnum

DEo hijs malis pueniētib⁹ q2 nō ſtati finis ſequit̄ adiūgit Surgz gēs ɔtra gentē ⁊ regnū aduerſ⁹ regnū et tremotus magni erūt ꝑ loca et peſtilēcie et fames terroreſq3 de celo et ſigna magna erūt Uel ſic in q̄buſdā codicibus inuenit̄ terroreſq3 de celo ⁊ tēpeſtates atq3 poſt ſubdit̄. Et ſigna magna erūt Altīa tribulacō mltis tribulacióib⁹ puenit̄ ⁊ ꝑ crebra mala q̄ pueniūt indicant̄ mala ppetua q̄ ſubſeq̄ntur Et ideo poſt bella ⁊ ſediciōes nō ſtatī finis q2 multa debēt ꝑcurrere mala vt malum valeāt ſine fine nunciare Tu R. Jncircuitu tuo dn̄e lumē eſt qđ nūq3 defici et vbi cōſtituiſti luciđiſſimas māſiōes ibi req̄eſcūt ſāctoꝝ anime. V. Magn⁹ dn̄s et laudabit̄ nimis in ciuitate dei nr̄i in mōte ſc̄o ei⁹. R. in feſt]. ix. lcōnū

Iſti ſunt ſãcti qui ꝓ teſtamẽto dei ſua corpa tradiderunt Et in ſanguie agni lauerunt ſtolas ſuas. ℣. Tradiderunt corpa ſua ꝓpter deũ ad ſupplicia ⁊ me ruerũt habere coronas perpetuas Et inſãguine. De vno confeſſore Inuita. Regem confeſſorum dominũ Venite adoremus pſalmus Venite In pmo nocturno anti. In lege domini fuit vo luntas eius die ac nocte ps. Btũs vir de vno martire añ. Predicãs pceptũ domini conſtitutus eſt in monte ſan cto eius pſalm⁹ Quare fremu. Quere de vno marti. añ. Voce mea ad dñm clamaui et exaudiuit me de monte ſã cto ſuo pſalm⁹. Domie quid multipli Quẽ de vno mar. ℣. Amauit .L.i.

Dominic⁹ ſermo quẽ debem⁹ oẽs nõ ſolũ ſtudioſe vez etiã ſapient audire cui nõ opoꝛtz hũiliter ac delcã

biliter obedire moderatiōis tenentes
vbiqꝫ temperiē vt nec ouibꝰ desint pa
bula nec paſtoribꝰ alimēta quedā ſpūa
liter ſolis p̄cipit nobis quedā ꝟo ge
neralit̄ nobis ⁊ vobis Tu.℟ Euge ſ
ue bone ⁊ fidelis q: in pauca fuiſti fi
delis ſup̄ multa te ꝯſtituā Intra i gau
dium dn̄i tui ℣. Dn̄e quinqꝫ talenta
tradidiſti mihi ecce alia quinqꝫ ſuplu
cratus ſum Intra Lcō iij.

Nobis nāqꝫ id ē ſeruis quos pa
ter ille familias rerum oīm dn̄s
ad hoc in ſua magna domo cōſtituit
vt populo eiꝰ verbū gratie miniſtremꝰ
ſpūaliter iniūgitur ſc̄e p̄dicatiōis offi
cium generalit̄ vero et nobis ⁊ vobis
ſalutaris indicit̄ obedientia mādato
rū Tu.℟. Ecce ſacerdos magnus q̄
in diebus ſuis placuit deo Ideo iure
iurādo fecit illum dn̄s creſcere in ple

bē ſuā ꝟ᷒. Bn̄dictiōem oīm genciū de
dit illi ⁊ teſtamētū ſuū ꝯfirmauit ſup
caput eius Jodo. Lcō. iij.
IN q̄b᷒ den uo mādatis tāꝗ ditiſſimis
fercul̄ ſic celeſtiū deliciarū copia ſpūa
lis exuberat vt ī v̄bo dei abūdz q̄ pfe
ct᷒ comedat abūdet etiā qd puul᷒ ſu
gat T. R. Jurauit dn̄s ⁊ n̄ penitebit
eū tu es ſacerdos ieꝛnū Scdz ordinē
melchiſedech ꝟ᷒. Dixit dn̄s dn̄o meo
xc. Scdz In. ij. no. an̄. Filij hoiz
ſcitote q2 dn̄s ſc̄m ſuū mirificauit p̄.
Cū ſuo. ā. Scuto bōe volūtat̄. tue co
ronaſti eū dn̄e. p̄. Verba mea Quere
i laudib᷒ ſcd̄e ferie ā. In vniuerſa tra
gl̄a ⁊ honoē coronaſti eū. p̄. Dn̄e dn̄o.
nr̄. d vno marti. ꝟ. Magna ē glo.
SEruos igit̄ q̄s p̄p̄lo Lc. iiij.
ſuo p̄poſuit dn̄s ſpūale volēſ of
ficiū demōſtrare, ait qd ī euāgelio mō

4

audiuim⁹ Quiſputas ē fidel' diſpenſa
tor ⁊ prudēs ꝙ ꝯſtituit dn̄s ſup famī
liā ſuā vt det ill' in tpe tritici mēſuraꝫ
Btūs ille ſu⁹ quē cū venerit dn̄s iue
nerit ita faciente Tu. R. Poſui adiu
toriū ſup potentē et exaltaui electū de
plebe mea Man⁹ eniꝫ mea auxiliabit
ei. V. Inueni dauid ſuū meū oleo ſcō
meo vnxi eum. Man⁹ Lcō. v.

Quis ē iſte dn̄s frēs xp̄s ſine du
bio q̄ ſuis diſcipulis ait vos vo
catis me magr̄ et dn̄e et bene dicitis
ſum eteni Que ē ecciā hui⁹ dn̄i familia
Nimirū illa eſt quā ipſe domi⁹ de ma
nu inimici redemit ⁊ ſuo dn̄io manci
pauit Tu. R. Iſte eſt qui ante deum
magnas virtutes operatus eſt et ois
terra doctrina eius repleta eſt Ipſe in
tercedat pro peccatis omniū pp̄lorū
V⁹. Iſte ē q̄ ꝯtēpſit vitā mūdi et pueīt

ad celeſtia regna Ipſe Lco.vi

Hec āt familia ſcā ē eccīa catholica q̄ p orbē t̃re copioſa fertilitate diffūditur ⁊ redēptā pcioſo ſui dn̄i ſāguine gl̃iatur Fili⁹ eni hois ſic̄ ipſe ait nō venit miſtrari ſ; miſtrare ⁊ aīaʒ ſuā darc in redēpciōeʒ p multis Ipſe ē etiā paſtoꝛ bon⁹ qui aīam ſuā poſuit p ouib⁹ ſuis Grex ergo boni paſtoꝛiſ ipā ē familia redēptoꝛis. Tu. R. Amauit eū dn̄s ⁊ oꝛnauit eū ſtola gl̃ie idu it eū Et ad poꝛtaſ padiſi coꝛonauit eū V⁹. Induit eū dn̄s loꝛica fidei ⁊ oꝛnauit eum Et. In.iij.noctur. ps.

IN dn̄o cōfido quomodo dicitis anime mee trāſmigra in montē ſicut paſſer Qm̄ ecce pccoꝛes intenderūt arcū paraverūt ſagittas ſuas in pharetra vt ſagittēt in obſcuro rc̄os coꝛde Qm̄ q̄ pfeciſti deſtruxerūt iuſtus aūt quid

fecit Dñs i tēplo ſcō ſuo dñs in celo
ſedes eiꝰ Oculi eiꝰ in pauperē reſpici
unt palpebre eiꝰ iterrogāt filios hoīz
Dñs iterrogat iuſtū ⁊ ipiuz q̄ āt dili
git iniq̄tatē odit aīam ſuaz Pluit ſup̱
peccatores laq̄os ignis ſulphur ⁊ ſpi
ritus ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝝ Qm̄ iu
ſtus dñs ⁊ iuſticias dilexit eq̄tatē vi
dit vultꝰ eiꝰ. Sℓa.añ. Iuſtꝰ dñs ⁊ iu
ſtitias dilexit eq̄tatē vidit vultꝰ eiꝰ ā.
Habitabit in tabernaculo tuo requie
ſcet i mōte ſcō tuo p̄s. Dñe q̄s. Que
re de mar.añ. Poſuiſti dñe ſup̱ caput
eiꝰ coronā de lapide ꝑcioſo p̄. Dñe in
vtu. Quere de vno mar. ℟. Iuſtū de
duxit dñs Scdm lucem
In illo tp̄e di. i. d. ſ. Sint lūbi vrī pre
cincti ⁊ lucerne ardētes i manibꝰ vrīs
Et reli. Omel. bti auguſtini epī
Sci euāgelij lcōni apta ē nobis lcō

cōfessoꝛ

recitata ē ne aliq̄b⁹ ip̄a ei⁹ planicies alta foꝛtaſſe videat̄ eam ſub bꝛeuitate trāſcurrim⁹ q̄ten⁹ ita expoſitio ei⁹ neſciētib⁹ fiat cognita ⁊ tn̄ ſciētib⁹ nō ſit onerȯſa Tu. R. Iſte hō pfecit oīa q̄ locut⁹ ē ei deus et dixit ad eū Ingredē i reqem meā qꝛ te vidi iuſtū c oꝛā me ex oīb⁹ gentib⁹ V⁹. Iuſtū deduxit dn̄s p vias rc̄as ⁊ oſtēdit illi regnū dei et ait In. Lcō. viij

Q Uia viris luxuria in lūbis ſit. feminis i vmbilico teſtat̄ dn̄s qui de diabolo ad btūm iob loquit̄ dicēs v̄t⁹ ei⁹ in lūbis ei⁹ ⁊ foꝛtitudo illi⁹ in vmbilico vētris ei⁹ A p̄ncipali igitur ſexu lūboꝝ noīe luxuria deſignat̄ cum dn̄s dic̄ Sint lūbi vr̄i p̄cincti Tu. R. Iſte hō ab adoleſcēcia ſua pti meruit īfirmos curare Dedit illi dn̄s claritatē magnā cecos illūinare ⁊ demones

effugare ℣. Ecce hō ſine q̄rela ver⁹ dei cultoꝛ abſtinēs ſe ab oī ope malo ⁊ ꝑ manēs in inocēcia ſua De L.ix.

Lumbos enī p̄cigim⁹ cū carnis luxuriā ꝑ ꝯtinēciā coartam⁹ Sȝ qꝛ min⁹ ē mala nō agere niſi etiā q̄ſq₃ ſtudeat ⁊ bonis oꝑib⁹ inſudare ꝓtin⁹ addit Et lucerne ardentes in manib⁹ vr̄is lucernas quippe ardētes in mā/ bus tenem⁹ cū ꝑ bona oꝑa aliis lucis exēpla mōſtram⁹ T. R. Juſtū deduxit dn̄s ꝑ vias rc̄as et oñdit illi r̄gnū dei et dedit illi ſciaȝ ſc̄oꝝ ſhoneſtauit illū in laboꝛib⁹ ſuis. ℣. Cibauit illū dn̄s pane vite ⁊ intellectus ⁊ aqua ſapie ſa lutaris potauit eum

De vno abbate. Reſponſoriū

Jnueni dauid ſuū meū oleo ſancto meo vnxi eū man⁹ enī mea auxilia bit ei ℣. Nichil ꝓficiet iīmic⁹ i eo et fili⁹ iniq̄tatꝭ. n̄ appōnȝ nocē ei Ma. R

cõfeſſor

Deſideriuꝫ aĩe eius tribuiſti ei Et vo
luntate labioꝝ eiꝰ nõ fraudaſti eũ. ꝟꝰ
Qm̃ p̃ueniſti eũ in bñdictõibꝰ dulcedi
nis poſuiſti in capite eiꝰ coronã de la
pide p̃cioſo. ℟. Sint lũbi vr̃i p̃cincti ⁊
lucerne ardentes in manibꝰ vr̃is. Et
vos ſiĺes hoïbꝰ expectãtibꝰ dñm ſuuꝫ
qñ reuertat̃ a nupcijs ꝟꝰ. Vigilate er
go q̃a neſcitis qua hora domiꝰ veſter
venturus ſit Et vos

¶ De virginibꝰ Inuitatorium.

Regem virginũ adoremus dominum
p̃s. Venite In p̃mo noctur. añ. Añ
thorum huiꝰ virginis freq̃ntate nobis
dulcia cãtica dragmatis p̃s. Dñe do
miꝰ nr̃. p̃s. Celi enar. p̃s. Dñi ẽ terra
ꝟſi. Spẽ tua ⁊ pulcri. Lcõ p̃ma
Multi q̃uis de xp̃i bonitate plu
rimũ ſperẽt gaudiũ tñ nõ habẽt
duꝫ ꝯtinenter viuũt niſi in laudibꝰ ho

minū Nō ergo hn̄t oleū ſecū nā ipſaz leticiam oleo ſignificari arbitror. R.
Ueni ſpōſa xp̄i accipe coronā quaz tibi dn̄s p̄parauit ꝓ cuiꝰ amore ſāguinē tuū fudiſti Et cū angelis in paradiſuz introiſti. Vꝰ. Ueni elc̄a mea et ponaz te in thronū meū qꝛ ꝯcupiuit rex ſpēz
PRudētes vgi tuā Et L. ij.
Pnes acceperūt oleū in vaſis ſuis cū lāpadibꝰ id ē letitiā bonoꝝ operū in corde atq; cōſciēcia poſuerūt ſic et apl̄us monet Probet ſe hō inquit et tūc in ſemetipſo habebit gl'iam ꝛ non in altero. T. R. Ueni electa mea ꝛ ponam te ī thronū meū. Quia ꝯcupiuit rex ſpēm tuā. Vꝰ. Specie tua ꝛ pulcritudine tua intēde pſꝑe ꝓcede ꝛ rḡna
TArdante āt Quia L. iij
Tſpōſo dormiēt oēs qꝛ ex vtroq; genē ꝯtinenciū hoim ſiue coꝝū qui co

vg b9

ram deo exultãt ſiue coꝝ q̄ in laudib⁹ hoīm acq̄ſcunt morant̄ hoc intuallo tp̄is donec ſb aduētu dn̄i fiat reſurrectio mortuoꝝ. Tu. R. Hec ē virgo ſapiēs q̄ꝫ dn̄s vigilantē inuenit q̄ accep tis lāpadib⁹ ſūpſit ſecū oleū et veniente dn̄o introiuit cū eo ad nupcias. V⁹ Media āt nocte clamor fcūs eſt ecce ſpōſus veīt exite obuiā ei. Et In. ij. noct. ā. Spē tua ⁊ pulcritudine tua intende pſpere pcede ⁊ r̄gna. ps. Eructauit Quere de apl'is. ps.

DEus nr̄ refugiū ⁊ v̄tus adiutor in t̄bulacōib⁹ que inuenerūt nos nimis. Proptēa nō timebim⁹ dū turbabit̄ terra et trāſferent̄ mōtes in cor maris Sonauerunt et turbate ſunt aque eorum. conturbati ſunt montes in fortitudine eius. Flumis impetus letificat ciuitatē dei. ſāctificauit taber

naculuꝫ ſuū altiſſim⁹ Deus in medio
eius nō cōmouebit͛ adiuuabit eā de⁹
mane diluculo Cōturbate ſūt gētes ⁊
inclinata ſūt r̄gna dedit vocē ſuā mo
ta ē terra Dn̄s ꝟtutū nobiſcū ſuſcep
toꝛ nr̄ de⁹ iacob Venite ⁊ videte ope
ra dn̄i q̄ poſuit ꝓdigia ſup̱ terrā aufe
rēs bella vſqꝫ ad finē t͛re. Arcū ↄteret
et ↄfringet arma et ſcuta cōburet igni
Vacate ⁊ videte q̄m̄ ego ſū de⁹ exalta
boꝛ in terra. Dn̄s virtutū nobiſcū ſuſ
ceptoꝛ nr̄ deus iacob Gl̄a. ps.

Fundamēta eī⁹ in mōtib⁹ ſc̄is di
ligit dn̄s poꝛtas ſyon ſup̱ oīa ta
bernacula iacob Glo͛ioſa dicta ſūt de te
ciuitas dei Memoꝛ ero raab ⁊ babilo
nis ſciētiū me Ecce alienigene ⁊ tyr⁹
et ꝑpl̄us ethyopū hij fuer̄t illic Nūq̄d
ſyō dicet hō ⁊ homo natus eſt in ea ⁊
ipſe fundauit eā altiſſim⁹ Dn̄s narra

bit in ſcripturis ꝑploꝝ ꝛ pncipū hoꝝ
qui fuerūt in ea Sic letăciū oniū hita
cio ē i te Gl.ỽ. Diffuſa ē gr̄a. L.iiij.
M Edia aūt nocte id ē nullo ſcietē
aut ſpante et ꝗppe cū dn̄s dicat
de die aūt illa et hora nemo ſcit Et a
poſtol⁹ dicit Dies āt dn̄i tāꝗ fur ita
in nocte vēiet clamor fcūs ē ecce ſpon
ſus venit ſurgite obuiā ei In ictu ocu
li in nouiſſima tuba om̄es reſurgem⁹
Tu Reſpōƀ. Simile ē regnū celorum
decē ỽginib⁹ q̄ accipientes lampades
ſuas exierūt obuiā ſpōſo et ſponſe. ỽ⁹
Prudentes virgines acceperūt oleū
in vaſis ſuis cū lampadib⁹ Lcō.v.
E Rgo ſurrexerūt oēs ỽgines ille
ꝛ aptauerȳt lāpades ſuas id ē rō
nes reddēdas opeꝝ ſuoꝝ Oportʒ eni
nos exhibēi an̄ t̄būal xp̄i. Ut illic rȳci
piat vn⁹ q̄ſꝗ qd̄ geſſit i corpe ſiue bo

nū ſiue malū Et dixerūt ſtulte ad ſapiē
tes Date nobis de oleo vr̄o q̄a lāpa
des nr̄e extinguūtur ℟. Quinq̧ prudē
tes v̄gies accepert oleū in vaſis ſuis
cū lāpadib⁹ Media āt nocte clamor fa
ctus ē ecce ſpōſ⁹ veit Exite obuiā xp̄o
dn̄o. v̄⁹. Tūc ſurrexerūt oēs v̄gies ille
et ornauerūt lāpades ſuas Me. L. vi

Sed q̄d rn̄derūt ſapiētes Ne for
te non ſufficiat nobis et vobis
Unuſq̄ſq̧ eni ꝑ ſe rōem reddet nec a
lieno teſtionio q̄ſq̧ adiuuat apd̄ deū
cui ſecreta cordis apparent et vix ſibi
q̄ſq̧ ſufficit vt ei teſtioniū ꝓhibeat cō
ſcia ſua Tu. ℟. Diffuſa ē gr̄a i labijs
tuis ꝓptēa bn̄dixit te de⁹ inetnū. v̄⁹.
Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniq̄tatē
Prop. In. iij. noct. an̄. Hec ē q̄ neſ
ciuit thoꝝ in delicto ⁊ hēbit fructū in
reſpectione aiarum ſanctaꝝ. ps.

Cantate dño cāticū nouū cātate
dño oīs tra. Cātate dño ꝛ bñdi
cite nomini eiꝰ ānunciate de die ī diē
ſalutare eiꝰ. Annūciate iter gētes glo
riam eiꝰ in oībꝰ ꝑplis mirabilia eius
Qm̄ magnꝰ dñs ꝛ laudabil' nimis ter
ribilis eſt ſup oēs deos. Qm̄ oēs dij
gēciū demonia dñs āt celos fecit. Cō
feſſio ꝛ pulcritudo in ꝯſpcu eiꝰ ſcimo
nia ꝛ magnificēcia in ſanctificatione
eiꝰ. Afferte dño patrie gentiū afferte
dño glām ꝛ honorē afferte dño gloriā
nomini eius Tollite hoſtias ꝛ introi
te in atria eiꝰ adorate dñm ī atrio ſā
cto eiꝰ. Cōmoueat' a facie eiꝰ vniuer
ſa terra dicite ī gētibꝰ qꝛ dñs regnauit
Eteni correxit orbē tre q̄ nō ꝯmoue
bit iudicabit populꝰ ī equitate. Letē
tur celi ꝛ exultet terra commoueatur
mare ꝛ plenitudo eius gaudebunt cā

pi ⁊ oīa q̄ i eis ſt Tūc exultabūt oīa li
gna ſiluaꝝ a facie dn̄i qꝛ venit qm̄ ve
nit iudicare terrā Judicabit orbē t̄re i
equitate ⁊ ꝑplꝰ in ꝟitate ſua Hl. ps
Dn̄s r̄gnauit exul. Quē de apl'is. ps
CAntate dn̄o canticū nouū quia
mirabilia fecit Saluauit ſibi dex
tera eiꝰ et brachiū ſanctū eiꝰ Notā fe
cit dn̄s ſalutare ſuū in cōſpectu gēciū
reuelauit iuſticiā ſuā. Recordatus eſt
mīe ſue. ⁊ ꝟitati ſue domui iſrl' Uide
rūt oēs t̄mini t̄re ſalutare dei nr̄i. Ju
bilate dn̄o oīs t̄ra cantate et exultate
et pſallite. Pſallite dn̄o i cytha in cy
thara et voce pſalmi i tubis ductilibꝰ
et voce tube cornee Jubilate i ↄſpectu
r̄gis dn̄i moueat mare et plēitudo eiꝰ
orbis t̄raꝝ ⁊ q̄ hitāt i eo Flūina plau
dēt manu ſiml' mōtes exultabūt a ↄſpe
ctu dn̄i qm̄ vēit iudicaē t̄rā Judicabit

ṽginib⁹

orbez terrarꝫ in iuſticia et populos in equitate. Gloria. ṽſi. Adiuuabit eam deus vultu ſuo. Scdm matheu.

In illo tempe dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis Parabolā hanc Siēe eſt rgnū celoꝝ decē ṽginib⁹ que accipiētes lā pades ſuas exierūt obuiā ſpōſo et ſpō ſe. Et reliq. Omel. bti gregorij pape

Ecce eni redemptoris voce decē ṽgines et oēs dicūtur virgines et tñ intra btitudinis ianuā nō omes recepte q꞉ eaꝝ qdaꝫ dū de virginitate ſua gliaꝫ foris expetūt i vaſis ſuis oleum hre noluerūt T. R. Pulchra facie ſꝫ pulchrior fide btā es. N. rſpuēs mū dū letaberis cū angelis. Intercede ꝓ oibus nobis ṽ⁹. Spē tua ⁊ pulchritudine tua intē. ꝓſpe. pce. ⁊ reg. L. viij.

Eo ꝓus qrendū nobis eſt qd ſit celoꝝ regnū aut cur decē ṽgini/

as ꝯparet̃ q̄ etiā v̄gines prudētes et
atue dicant̃. Dū eni celoꝝ regnū cō
ſtet qꝛ nullꝰ reprobo ꝝ igredit̃ etiā fa
tuis v̄ginibꝰ cur ſimile eſſe ꝓhibetur.
Tu. R. Mel et lac ex eius ore ſuſcepi
Et ſanguis eiꝰ ornauit genas meas.
V̄ꝰ. Cuiꝰ pulcritudinē ſol ⁊ luna mirā
tur ipſi ſoli fuo fidē. Et L cō. ix
SCo ſciēdū eſt qđ ſepe in ſacro e
loquio regnū celorū pn̄tis tp̄is
eccleſia dicit̃ de quo alio loco dicit.
Mittet filiꝰ hois āgelos ſuos ⁊ colli
gent de regno eiꝰ oia ſcādala. Tu. R.
Regnū mūdi ⁊ oēm ornatū ſeculi ꝯtē
pſi ꝓpter amorē dn̄i mei ihu xp̄i Quē
vidi quē amaui in quē credidi quē di
lexi. V̄ꝰ. Eructauit cor meū v̄bū bonū
dico ego opa mea regi. Quem.
VEnite exultemꝰ dn̄o iubilemus
deo ſalutari nr̄o preoccupemꝰ fa

giē eius in ɔfeſſione et in pſalmis iu
bilemꝰ ei Qm̄ deus magnꝰ dn̄s et rex
magnus ſuper omnes deos quoniam
non repellit dominus plebem ſuā. q̄a
in manu eius ſunt omnes fines terre
et altitudines montiū ip̄e conſpicit.
Quoniaꝫ ip̄ius eſt mare et ip̄e fecit il
lud et aridam fundauerūt manus eiꝰ
venite adoremꝰ et ꝓcidamus ante de
um ploremꝰ coram domino qui fecit
nos quia ip̄e eſt dominꝰ deus noſter
nos autem populus eius et oues paſ
cue eius. Hodie ſi vocem eius audie
ritis nolite obdurare corda veſtra ſic̄
in exacerbatione ſm̄ diem temptatio
nis in deſerto vbi tēptauerunt me pa
tres veſtri probauerunt ⁊ viderūt ope
ra mea. Quadraginta annis proximꝰ
fui generationi huic ⁊ dixi ſemper hij
errant corde. ipſi vero nō cognouerut

vias meas quib⁹ iuraui in ira mea ſi
introibūt in requiē meā Gl'a
Sic ſuabit de vna ꝟgine feſti offi
cij vel triū lcōnū. Inuitatoriū
Regem virginū dn̄m Venite adore⁹.
p̄s. Venite In p̄mo noctur. an̄. Spe
cie tua et pulchritudine tua Intende
ꝓſpere ꝓcede et regna pſalm⁹ Eructa
uit an̄. Adiuuabit eaꝫ deus vultu ſuo
deus in medio eius non commouebi
tur pſal⁹ Deus noſter refugium anti.
Sicut letanciuꝫ omniū noſtrū habita
cio eſt in te ſancta dei virgo p̄s Fūda
mēta ꝟ⁹. Spē lectiones de feria vel ex
cōi de vna virgine. Si fuerit virgo et
mr̄. dicent tria· R̄a. p̄mi nocturni ex
cōi Si fuerit ꝟgo nō mr̄ erūt hec R̄a.
Veni electa R̄. Hec ē virgo. R̄. Pul
chra facie req̄re in ꝯmuni de ꝟginib⁹
Laud. ex cōi Hec ē virgo cū ceteris.

¶De dña nr̄a p⁹ purificacōez marie et post octās sacramēti vſq adventū et ſuant nocturni ſm ordinē

Ad matutinas Inuitatoriū

IN honore btiſſime marie virginis Jubilem⁹ dño. p̄. Venite In p̄ᵒ noc añ. Bñdc̄a tu i mulierib⁹ ⁊ bñdcūs fruct⁹ vētris tui. p̄s. Dñe do. nr̄ uts. de vno mr̄e. ā. Sic mirra clecta odorē dedisti ſuauitatis ſc̄a dei genitr̄ p̄. Celi enar. uts. de ap̄lis ā. Añ thoꝝ hui⁹ ṽgis freqtate nobiſ dulcia cātica dragmati. p̄. Dñi ē t̄ra. uts. ad p̄mā vſi⁹. Speciosa facta ꝛc Lcō. prima ex ſermone beati Jheronimi.

HEc ē ṽgo ſola q̄ intēmit vniuerſaz hereticā p̄uitatē ſola ſit poſt deū q̄ nos ↄfirmet in om̄i ṽitate ſuiſ/ q ↄmendet meritis et p̄cib⁹ auxiliet vt et ipi digni iueniamur i ei⁹ laudib⁹

Qđ ſi q̄rat̃ poſt aſcenſiōez dñi q̊d egerit vnū ꝑ certo eſt. qꝛ virgo ſc̄a corꝑe ac mēte ꝑmāſit. Quā ſane āgel⁹ gabriel celeſtis ꝑanimphus intactā cuſtodiuit. ⁊ iohēs apl̓⁹ ⁊ euāgeliſta cui xp̄s eā de cruce cōmiſit virgo ꝟginē ſeruauit. ſuiſq3 ei debuiuit obſequíjs. nō ꝙ eximi⁹ ille ſc̄oꝝ chor⁹ apl̓orū deſeruerit. int̃ quos poſt reſurrectiōez intrās et exiēs familiari⁹ cōtulit de xp̄i icarnacione tāto ſiquidē veri⁹ q̄nto ab inicio pleni⁹ ꝑ ſp̄m ſc̄m cūcta didicerat. et ꝑſpexerat oculis vniuerſa. licet ⁊ apoſtoli ꝑ eundē ſp̄m ſanctū oīa cognouerint. et in oēm edocti ꝑuenerit veritatē. Tu. R. Vidi ſpecioſā ſicut colūbam aſcendentē deſup riuos aquarū cui⁹ ineſtimabilis odoꝛ erat nimis in veſtimētis ei⁹ Et ſicut dies verni circūdabāt eam floꝛes roſarū et lilia cō

uallium. ℣ Que eſt iſta que aſcendit ꝑ deſertū ſicut virgula fumi ex aromati bus mirre et thuris ℟ Et. Lcō.ij.

Quaꝫ ſane beatā virginē etſi oēs venerati ſūt. eiqꜫ famulabantur officio diſcōnis.iohānes tñ amplius ac ſpāliꝰ vſqꜫ ad finē vite q̄ ſibi ꝯmiſſā accepit in ſuā quaſi matrē filiꝰ.cui be nignꝰ magiſter de cruce Mulier inq̄t ecce filiꝰ tuus.Ad diſcipulū aūt ecce mater tua.vt ṽgo ṽgini cohereret ac deſeruiret officioſiſſime tuā adoptōis Nō eni pudiciſſima virginitas alicui diſcipuloꝝ rectiꝰ q̄ꜫ virgini ꝯmendat̄ vt eſſet adinuicē grata ſocietas et flo ridꝰ aſpectꝰ necnō et venuſtas ꝯuerſan di vultꝰ vernāſqꜫ alternati pudiciarū ſplēdoꝛ decoꝛatꝰ Una ſiq̄dē ṽtꝰ ṽgini tatis in āmbabꝰ ſ꜡ altera potioꝛ i maria Alteꝛ q̄deꝫ qꝛ fecūdioꝛ Ipa vero alte

ra qꝛ et ſi ip̄a eademq́ȝ incoꝛrupcio tñ
fecūditas integritatis longe glioſioꝛ
eſt q̄ȝ v̓ginitas Cu. R. Sic cedrus ex
altata ſum in libano ⁊ ſicut cypꝛeſſus
in monte ſyon quaſi mirra electa. De
di ſuauitatem odoꝛis vſ⁹ Et ſicut cy
namomum et balſamuȝ aromatizans
Dedi ſuauitatē A.co.iij.

Idcirco et fecunditas in illa tota
deificata ē ⁊ v̓ginitas alioq̇n nuſq̄ȝ
ſcd̄m naturā naſcendi v̓ginitas vbi fe
cūditas p̄dicat̄ neq́ȝ fecūditas vbi vir
ginitas integra ɔſuat̄ Idoq́ȝ totū ſu
perexcellūt de illa q̄ dicūt̄ qꝛ ſūt diui
na atq́ȝ ieffabilia Nā v̓gitas et fecun
ditas p̄lis ſup̄eminēs nouitas ē q̄ȝq̄ȝ
hūanū cernat̄ ex carne qđ naſcit̄ Ve
rūtamē ⁊ ſi magnificēcioꝛ mltū v̓gini
tas in maria xp̄ē grē excellēciā Vna
tñ itegritas c̓nis ⁊ vna v̓t⁹ q̄ adinui

dn͞a

cem q̄ſi ↄgnata ſociantur Hic quoq̧
iohannes quicq̄d eſt quod maria ge
nuit euāgelizando ſuo cōmendat elo
quio verbum quod in pͥncipio erat et
verbū erat apud deū et deus erat ꝟbū
Hoc quippe verbū qđ erat in pͥncipio
et apud deū erat ⁊ deꝰ erat verbū ipm
deuȝ genuit beata et glorioſa v̄go ma
ria ex ſe carnē fc̄m T. R. Criſti virgo
dilectiſſima ꝟtutū opatrix opē fer mi
ſeris Subueni domia clamātibus ad
te iugiter vſꝰ Qm̄ peccatoꝝ mole pre
mimur et nō eſt qui adiuuet. Subuēi
In ſc̄do noctur. anti. Specie tua et
pulchritudine tua intende ꝓſpere pro
cede et regna p̄s. Eructauit ut ſup̄ de
virginibꝰ. ā. Adiuuabit eā deus vultu
ſuo. deus in medio eiꝰ nō cōmouebit
p̄s. Deus nr̄ re. an̄. Sic letanciū oim
noſtruȝ habitacio eſt in te ſācta dei ge

nitrix. ps. Fundamenta. Esi. Dignare

Idcirco ꝛ ỽginitas lōge L cō. iiij
ſanctioꝛ et fecunditas vt ita dicā mul
to ineffabilioꝛ qꝫ ſuo potuērit ille expli
care eloquio. Veruntamen quāto vir
ginitas cognatioꝛ virginitati, tanto
beatus iohannes euangeliſta ceteris
excellentioꝛ et viciníoꝛ verbo Ideo
quicquid eſt quod virgo genuit totū
prout potuit homo ꝑ ſpiritum ſanctū
nobis reſerauit manifeſtius et docuit
Ceterum ad exemplum humane vite
conuerſacio eius poſt aſcenſionez xp̄i
generaliter cum apoſtol' fuit quouſqꝫ
diſpſi ſunt ſicut lucas meminit dicēs
Et regreſſi quidē a mōte olíueti ihe
roſolimā venerunt. ꝛ aſcenderūt in ce
naculū vbi manebat petrꝰ ꝛ iohes Ja
cobꝰ et andreas philippꝰ et thōas bar
tholomeꝰ ꝛ mathēꝰ iacobꝰ alphei ꝛ ſi

modo zelotes et Judas Jacobi. Hĳ omnes inquit erant perſeuerātes vnanimiter in oratione cum mulieribus et maria matre Jheſu et fratrib⁹ eius Tu aūt. R. Beataȝ me dicent omnes generationes. quia fecit michi dominus magna. quia potēs eſt Et ſanctū nomen eius. V⁹ Et miſericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Et

Lectio. v.

Ecce ihesu aſcendēte cū quib⁹ virgo vacat in ſtola ꝟtutū. meditat̄ in lege mandatorū dei vt et ipa ſit forma diſcipline xpi. et exemplū pfectōis ꝟginib⁹. Cōuerſat̄ aūt cū teſtib⁹ ſācte reſurrectōis et ipa teſtis. ꝯuerſat̄ cuȝ ſenatorib⁹ celi infra curiā celi cū ſpūſ ſācti diſciplia ⁊ magiſterio toci⁹ dīne maieſtatis Jnuenit̄ prima inter prios ſūmi regis cohortes quorū vita iā nō

erat de t̃ris in q̇b⁹ xp̄s p̄liabat̃ ꝟ de ce
lis Hic aſcēdiſſe legūt̃ in cenaculū q̇
paſca digniſſīe celebꝛabit̃ Ibi q̇ppe ma
nebāt cū maria mr̃e iħu vnāimiter aſ
pirati in caritate pſeuerātes in oꝛōne
donec induerent̃ ꝟtute exalto. T. R.
Oꝛnatā in monilib⁹ filiā ihꝛl̃m dn̄s ꝯ
cupiuit et videētes eā filie ſyō Et bea
tiſſimā p̄dicauer̃t dicētes vngētū effu
ſum nomē tuū. V⁹. Aſtitit regina a de
xtris tuis in veſtitu deaurato circum
data varietate Et bea. Lcio. vi.

Cepant eni iā oꝛare qui dudū cū
dn̄o ꝯuerſātes ꝟtutib⁹ ⁊ miracu
lis paſcebāt̃ Et bn̄ pſeuerātes ī oꝛōe
nichil heſitātes donec accipent mune
ra ſpūs ſc̄i q̄ poſcebāt Quos ⁊ vos o
filie imitami q̄ ī ſtola xp̄i pmanē veniſ
tis pſeuerate ī oꝛōib⁹ vnanimit̃ viuen
tes q̇uſq₃ intrare poſſitis gaudia eter
ne vite q̄ btā ꝟgo felicit̃ ītrauit hodie

alternantib⁹ ymnidicis angeloꝝ cho
rū infra paſcua eterne viriditatis vbi
vna ſocietas ciuiū ſupnorū vbi dulcl.
ſolēpnitas āgeloꝝ vbi poſt labores et
erūpnas felix ⁊ ſuauis ē rfectio aiaꝝ
Tu. ℟. Felix nāqꝫ es ſacra virgo ma
ria ⁊ oī laude digniſſima. Quia ex te
ort⁹ ē ſol iuſticie xp̄s de⁹ nr̄ ℣ſ⁹. Ora
ꝓ ꝑplo intueni ꝓ clero intcede ꝓ de/
uoto femieo ſexu ſenciāt ōnes tuū le
uamē q̄cūqꝫ celebrāt tuā ꝯmēoraciōēꝫ
Q. Gla. In.ij.noct. Gaude maria
℣go cūctas hēſes ſola intēmiſti i vni/
uerſo mūdo.p̄. Cātate.i.uts̄.de ℣gib⁹
ā. Dig̃.me lau.te ℣.ſac̃.da m̄ vir2c.p̄.
Dn̄s rḡ.ex.uts̄.de apl'is ā. Poſt ptū
vir.iuiolata pmāſiſti dei geni.intce ꝓ
nobis.p̄s. Cātate.ij.uts̄.de virginib⁹
ṽ. Poſt ptū virgo inuiolata L.vij.
Idcirco dilectiſſime letamini et
laudate quia ſi deū ore ꝓphetico

in ſanctis eius laudare iubemur mlto
magis eū in hac celebritate beate ꝟgi
nis mr̃is eius oportet eū ymnis ⁊ cā
ticis diligenti⁹ extollē et dignis deo
iubilare p̄coniȷ̃s ac miſticis honorare
munerib⁹ Nulli dubiū eſt q̇n totū ad
gl̃iam laudis eius ꝑtineat quicq̇d di/
gne genitrici ſue impenſū fuerit ac ſo
lempnit̃ exhibitū. Exq̊ timeo ſatis et
valde ꝑtimeſco dū vr̃is cupio parere
ꝓfectib⁹ne forte ſic̃ improb⁹ita ⁊ indi
gnus laudator inueniar. profecto cuꝫ
nec ſc̃itas nec facūdia ſuꝑpetat vt bea
tam et gl̃ioſam virginē digne laudare
queā. Nā vt verū fatear quicq̇d huma
nis dici pōt ꝟbis min⁹ eſt a laude ei⁹
que diuinis ⁊ ēgelicis eſt excellenci⁹
p̄dicata et laudata p̄coniȷ̃s A ꝓhetiſ
quidem p̄nunciata a patriarchis figu
ris et enigmatib⁹ p̄ſignata. ab euange

dña

liſtis exhibita ꝛ monſtrata. ab angelo venerabiliter atq̃ officioſiſſime ſalutata. Tu. R. Beata es virgo maria dei genitrix que credidiſti dño. pfecta ſūt in te q̄ dicta ſunt tibi. ecce exaltata es ſup choros āgeloꝝ Intercede pro nobis ad dñm ieſū xp̄m. V. Aue ꝛc. Int

Reteā q̄lis et q̄nta L. viij.

Peſſet ab eodez diuinitus declaratur cum ait Aue gracia plena dñs tecum benedicta tu in mulieribus Talibus nāq̃ decebat virginem oppignerari muneribus vt eſſet gracia plena q̄ dedit celis glīaz t̄ris deū pacēq̃ refudit fidem gentib⁹ finem viciis vite ordinē morib⁹ diſciplinā Et bene angelus ad virginē mittit̄ q꜡ ſemp eſt āgelis cognata v̄ginitas. pfecto in carne p̄ter carnē viuē nō t̄rena vita ē ſ; celeſtis vn̄ in carne euāgelicā glāz acq̄rere

maioris ē meriti q̄z hr̄e Eſſe enī āge
lum felicitatis eſt Eſſe vero virginez
virtutis dum hoc obtinere viribꝰ niti
tur virgo cum gracia qđ habz āgelus
ex natura vtrūqꜫ tn̄ et eſſe virginē vel
angelum diuini muneris eſt officium
nō hūanū Tu. ℞. Iſta eſt ſpecioſa int
filias ihr̄lm ſicut vidiſtis eā plenā ca
ritate et dilectiōe In cubilibꝰ et in or
tis aromatū. ℣ꝰ. Spē tua ꝛ pulchritu
dine tua intēde pſpere ꝓcede ꝛ regna
In cubilibus. Lcio. ix.

Ave eniz inquit gracia plena Et
bene plena quia qđ ceteris per p
tes pſtatꝰ marie vero ſiml' ſe totā infu
dit plenitudo gr̄e Hoc quippe eſt qđ
dauid canit Deſcēdet ſicut pluuia in
vellus. Vellus itaque cum ſit de cor
pore neſcit corporis paſſionem Sic
et virginitas cuz ſit in carne vicia car
nis neſcit. Celeſtis plane ymber in

dna

ꝟgineū vellꝰ placido ſe infudit elapſu et tota ſe diuinitatis vnda ſe cōtulit in carnē ante verbū caro factū eſt ac deiñ p crucis patibulū expſſam terrā oibꝰ pluuiā ſalutis effudit et ſtillicidia grē humanis pſtitit mentibꝰ Tu aūt. R. Gaude maria virgo cunctas heſes ſola interemiſti q̄ gabrielis archāgeli dictis credidiſti Dū virgo deū et hoiez genuiſti et poſt ptū virgo inuiolata pmāſiſti ꝟꝰ. Gabrielē archangelū credimus diuinitꝰ te eſſe affatū vterū tuuz de ſpiritu ſancto credimꝰ impgnatū erubeſcat iudeꝰ infelix q̄ dicit xpm ex ioſeph ſemie eſſe natū Dū. Ad laud. et ad horas vt ſupra.

Xriſtus natus eſt nobis Venite adoremus pſalꝰ. Venite In pmo nocturno añ. Homo natꝰ eſt ī ea et ipſe fundauit eam altiſſimus pſalꝰ. Fundamenta anti. Letentur celi et

exultet terra ante faciem dñi quonia3
venit. ps. Cantate. i. añ. Notum fecit
dñs all'a. ſalutare ſuũ all'a. ps. Canta
te. ij. v. Ipſe innota. Lectio prima

CIrcũdedit eni maria virũ in vte
ro. ſicut iheremias ſanctꝰ teſtat
et non aliunde accepit Faciet inquit
domiꝰ nouũ ſup terrã et mulier circũ
dabit virũ. vere nouũ et oĩm nouitatũ
ſupeminẽs nouitas virtutũ. qñ deus
quẽ ferre nõ poteſt mũdus neqꝫ vidẽ
aliq̃s vt viuere poſſit ſic ingreſſus eſt
hoſpiciũ vẽtris vt corpis clauſtra neſ
ciret. ſicqꝫ geſtatꝰ vt totus deus in eo
eſſet ⁊ ſic inde exiuit vt ſic̃ ezechiel fa
tetur õnino porta clauſa ꝑmaneret vñ
cantatur in eiſdem canticis de ea Or
tus ↄcluſus fons ſignatꝰ emiſſiones
tue padiſus vere ortꝰ deliciaꝝ in quo
conſita ſunt vniuerſa florum genera

dña

et odoramenta virtutum. Sicq; ſignatus vt neſciat violari neq; corrũpi vllis inſidiarum fraudibus. fons itaq; ſignatus tocius ſigillo trinitatis ex q̄ fons vite manat. In c⁹ lumine om̄s videbimus lumen. quia iuxta iohannez ipſe eſt ille qui illuminat omnē hoīez venientē in hunc mundū. Cui⁹ pfecto vteri emiſſio ſupernorum omnium ciuium eſt paradiſus. Tu āt. ℞. Beata viſcera marie virginis que portauerūt eterni pr̄is filiū et beata vbera q̄ lactauerunt chriſtum dominum. Quia hodie pro ſalute mundi de virgine naſci dignatus eſt. verſ⁹ Dies ſanctificat⁹ illuxit nobis venite gentes et adorate dominum. Quia hodie

Lcio. ij.

De iſto namq; ventris agro patriarcha yſaac longe odorās aiebat dicēs Ecce odor

filij mei ſicut odor agri pleni quē bñ
dixit domi⁹ quãuis putent parū intel
ligentes ꝙ ꝑores ſancti min⁹ de xp̄o
intellexeruut miſteriuȝ incarnacionis
cum et ipſi eadē ſaluati ſint gracia vñ
cõſtat tempus nõ ꝑiudicaſſe vniti ho
minis ac dei ita vt iam eſſet in illo ꝑ
vnitatē ꝑſone ab inicio ſeculi qui nec
dum erat natus de virgine maria Qđ
et mltis ſcripturaꝝ decla'tur iudicijs
Unde dñs ad iudeos Anteq̄ȝ abrahā
inq̄t fieret ego ſū Quibus vtiq; v̄bis
oſtendit ſe qui loquebat̄ in eo ſemper
fuiſſe miſterio vnitatis Quaȝ vt ꝯmē
daret ante abraham ego ſum Nā abra
ham antequam fieret humanitatis eſt
breuitas ego ſū ait in quo eternitas
nature declarat̄ in qua nimirū eťnita
te iā ſe fuiſſe loquebat̄ ꝑ ſacramentuȝ
ſue incarnacõnis inſinuat. T. R. Sca

dn̄a

et imaculata ꝟginitas quib⁹ te laudi
bus referā neſcio. Quia quē celi cape
nō poterāt tuo gremio ꝯtuliſti. ℣. Be
nedicta tu in mulierib⁹ et bn̄dict⁹ fru
ctus ventris tui Quia Lcō. iij.
Quapropt̄ nec nos hoiez ſeorſum
colim⁹ qd̓ nephas eſt nec adora
mus ſed deu ȝ magis incarnatū Qui
proprium ſibi corpus aīatum vniuit
ita vt deus verbum caro fieret et non
alium quēlibet ſed in ſemetipſuȝ qui
viuus et verus dei filius ſemper erat
Idcirco non alium q̄ȝ eundem ipſum
dei filiū et colim⁹ et adoram⁹ qui ni
chil in ſe ꝑ aſſumpto homīe auctus ē
nichil ꝙ ꝙ verbuȝ caro factum eſt im
minutus vel immutatus Et ideo vn⁹
idē ſemꝑ cuȝ deo patre fili⁹ adoratur
non nouus nec recens ex tempore nō
alienus a natura vel genere Quod ſi

tibi nouū ꝙ ꝓpter te hominez aſſūpſit noueris ꝙ hoc ſemper cum eo et in eius cōſilio fuit vt ſic fieret et nūc qn̄ plenitudo tempis venit id factum eſt quod in xp̄o ſemꝑ fuit Talibꝰ namqȝ ꝑores ſancti diuinitꝰ afficiebantᷣ odo ramētis talibꝰ inſpirabantᷣ de xp̄o pre ſagiis ꝙ naſciturus eſſz in mundo in quo eſſet omnium ſalus et benedictio eterne hereditatis Tu. ℟. Confirmatum eſt coꝛ ꝟginis in quo diuina miſteria angelo narrante cōcepit que foꝛmam pre filiis hominum caſtis ſuſcepit viſceribus Et benedicta ineternū deum nobis protulit et hominem ꝟſꝰ Domus pudici pectoꝛis templum repente fit dei intacta neſciens virū verbo concepit filium Et benedicta Gl'a patri et filio.&c. Te deum laudamus

Ad laudes et ad hoꝛas vt ſupra

B Eatus qui intelligit ſup egenū
et pauperē in die mala liberabit
eum domiꝰ Dominꝰ conſeruet cū et
viuificet eum et beatum faciet euȝ in
terra et non tradat eum in animaȝ ini
micorum eius. Dominus opem ferat
illi ſuper lectum doloris eius vniuer/
ſum ſtratum eius verſaſti in infirmita
te eius. Ego dixi domine miſerē mei
ſana animaȝ meam quia peccaui tibi
Inimici mei dixerunt mala michi qn̄
morietur et peribit nomen eius. Et ſi
ingrediebatur vt viderȝ vana loqueba
tur cor eius congregauit iniquitateȝ
ſibi. Egrediebatur foras et loquebať
inidipſum. Aduerſum me ſuſurrabāt
omnes inimici mei. aduerſum me co
gitabant mala mihi. Verbum iniquū
conſtituerunt aduerſum me nunquid
qui dormit nō adiciat vt reſurgat. Et

enī hō pacis mee in quo ſpaui q̄ ede
bat panes meos magnificauit ſuper
me ſupplantacionem Tu aūt dn̄e miſe
rere mei et reſuſcita me et retribuam
eis. In hoc cognoui qm̄ voluiſti me
qm̄ nō gaudebit inimic⁹ me⁹ ſup me.
Me aūt ꝓpter innocēciā ſuſcepiſti. et
ↄfirmaſti me ī ↄſpc̄u tuo ineťnū. Bn̄
dictus dn̄s de⁹ iſrľ a ſeculo et in ſclm
fiat fiat. Gloria

Ad matutias p⁹ pr̄ nr̄ Et ne nos.
Exaudi dn̄e ihū xp̄e pces ſuoꝝ
tuoꝝ ⁊ miſerē nobis q̄ cū pr̄e ⁊
ſpū ſc̄o viuis ⁊ r̄gnas de⁹ ī ſcl'a ſcl'oꝝ
Amen
Feia ſc'da et q̄nta ſiue in. i. noc.
Bn̄dictōe ppetua bn̄dicat uoſ pr̄ etn̄⁹
Unigenitus dei filius nos benedicē
et adiuuare dignetur.

bñdr'oēs

Spūs ſancti gr̄a illumiare dignet̄ ſenſus et corda noſtra. Amen

Feria t̄cia ⁊ ſexta ſiue in .ij. noctur.

De⁹ miſereat̄ nr̄i et bñdicat nobis Jlluminet domi⁹ vultum ſuum ſuper nos et miſereatur noſtri. Bñdicat nos deus noſter ⁊ bñdicat nos deus

Feria q̄rta ⁊ ſabbato ſiue i. iij. n°

Diuinū auxiliū māeat ſemꝑ nobiſcū Tueat̄ et bñdicat nos gr̄a et ꝟt⁹ xp̄i Jlle nos benedicat qui ſine fine viuit et regnat. Amen

Ante Omeliam.

Precib⁹ et meritis ſcıſſime ꝟgis marie ⁊ oīm ſc̄oꝝ ſuoꝝ ſaluet et ꝓtegat nos pi⁹ pater ⁊ miſericors dn̄s Amē

Qn̄ ſeruat̄ vna omelia tantum.

Intellectū ſā̄cti euāgelij adaperiat nobis gr̄a ſpūs ſancti Tueat̄ et benedicat. ⁊c Jlle nos benedicat vt ſupra.

Qñ ſeruanť due omelie
Intellectum ſancti euangelij vtš
Sancti euãgelij lectio ſit nobis ſempi
terna ſalus et protectio
Per hec ſancta euangelica dicta delea
tur vniuerſa noſtra delicta
In hoc diurnali ordinarij colonienſi.
cõtinentur omẽs noue hiſtorie. Item
Cõe ſcõꝝ cũ lcõib⁹ et pſalmis. Itẽ in
ſabbatis de dña nr̃a cũ lcõib⁹ ⁊ Kijs
p annũ ¶ Itẽ pces quadrageſimales
ſiue ſcdarie Itẽ pgamenta ſacerdotũ

In honore b[eate]. Venite exultemus domino iubilemus deo salutari nostro
preoccupemus faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei. Quoniam
deus magnus dominus et rex magnus super omnes deos quoniam non repellit dominus ple
bem suam quia in manu eius sunt omnes fines terre et altitudines montium ipse
conspicit. Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et aridam fundaverunt ma
nus eius venite adoremus et procidamus ante deum ploremus coram domino qui fecit nos
quia ipse est dominus deus noster nos autem populus eius et oves pascue eius. Hodie
si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra sicut in ex
acerbatione secundum diem temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres
vestri probaverunt et viderunt opera mea. Quadraginta annis proximus
fui generationi huic et dixi semper hi errant corde ipsi vero non cognoverunt
vias meas quibus iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam.
Quem terra pontus ethera colunt adorant predicant trinam regentem machinam Hymnus
claustrum marie baiulat. Cui luna sol et omnia de
serviunt per tempora perfusa celi gratia gestant puelle viscera. Beata
mater munere cuius supernus artifex mundum pugillo continens ventris
sub archa clausus est. Beata celi nuncio fecunda sancto spiritu desi
deratus gentibus cuius per alvum fusus est. Maria mater. Deus noster
Benedicta tu in. Celi enarrant. Sicut myrra electa odorem dedisti suavita
tis sancta dei genitrix. Domini est terra. [illegible] thorus hic virginis frequentate nobis
dulcia cantica dramatis. Speciosa. Ps. Eructavit. Virgo. Alma virgo
virginum intercedat pro nobis ad dominum. Sancta maria virgo virginum mater et filia regis
regum omnium tuum nobis impende solacium ut celestis regni per te merea
mur habere premium et cum electis dei regnare in perpetuum. Ps. Sancta et im
maculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere non
poterant tuo gremio contulisti. v. Benedicta tu. [illegible] pia pro
nobis virgo maria. Sancta maria piarum piissima intercede pro nobis sanctarum sanctissima
ut per te virgo gloriosa nostra sumat precamina qui pro nobis ex te natus regnat
super ethera ut sua pietate nostra deleat peccamina. R. Beata es
maria que dominum portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit et in eternum
permanes virgo. v. Ave maria. Sancta dei genitrix sit nobis auxiliatrix

6

Ora pro nobis dei genitrix que digne meruisti concipere quem totus orbis nequivit
comprehendere tuo pio interventu culpas meas ablue ut perhennis sedem
glorie per te redemptus valeam scandere ubi regnas cum filio sine fine. Per Christum
Felix namque. Te deum. Ora pro. Dominus. Oratio. O admirabile commercium creator
generis humani animatum corpus sumens de virgine nasci dignatus est et
procedens homo sine semine largitus est nobis suam deitatem. O gloriosa domina ex-
celsa super sidera que te creavit provide lactasti sacro ubere. Quod Eva tristis
abstulit tu reddis almo germine intrent ut astra flebiles celi fenestra
facta es. Tu regis alti ianua et porta lucis fulgida vitam datam
per virginem gentes redempte plaudite. Maria. In omnibus requiem quesivi et in he-
reditate domini morabor. Tunc precepit et dixit mihi creator omnium et qui creavit me re-
quievit in tabernaculo meo. Versus Post partum. Benedicamus. Ubi [illegible] confugimus [illegible]
[illegible] Psallimus dei genitrix. Versus [illegible] Collecta
Concede nos famulos tuos quesumus domine deus perpetua mentis et corporis sanitate
gaudere et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a presenti liberari tris-
titia et eterna perfrui leticia. Deus qui corda fidelium sancti spiritus illustratione
docuisti da nobis in eodem spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere.
Magi videntes stellam dixerunt adinvicem hoc signum magni regis est eamus
et inquiramus eum et offeramus ei munera aurum thus et myrrham. Versus Reges thar
Deus illuminator omnium gentium da populis tuis perpetua pace gaudere et id
lumen splendidum infunde cordibus nostris quod trium magorum mentibus aspirasti
Isti sunt viri sancti quos elegit dominus in caritate non ficta et dedit illis gloriam sempiternam
quorum doctrina fulget ecclesia ut sol et luna. alleluia. Versus Exultent iusti. Collecta
Deus qui nobis per beatum [illegible] confessorem sacerdotem tuum [illegible] sacramentum
veritatis et mysteria sacramenti [illegible] dignatus es presta quesumus ut eorum
[illegible] et [illegible] doctrinis et meritis adiuvemur. Exaudi
quesumus domine preces meas quas in beati ambrosii [illegible] [illegible]
[illegible] et qui digne meruit famulari eius intercedentibus meritis ab omnibus
nos absolve. Per. Absterget deus omnem lacrimam ab oculis sanctorum [illegible]
Presta quesumus omnipotens deus ut qui gloriosos martyres [illegible] victores [illegible] flo-
rentium [illegible] cum sociis suis [illegible] in sua confessione [illegible]
pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Ihesus Christus [illegible] pro nobis obe-
diens [illegible] usque ad mortem mortem autem crucis. Patris sapientia vel

tas diuina xpe homo captus es hora matutina a suis discipulis et nos derelic
tus a iudeis es venditus traditus et afflictus. Adoramus te xpe et benedicimus tibi quia
per sanctam crucem tuam redemisti mundum. Oratio. Domine ihesu xpe qui hora matutina
pro nobis sputis conspui et alapis cedi voluisti et cum gloria a mortuis
resurrexisti. Concede nobis quesumus ut per tuam nostris gloriam sufficere et fac nos
de virtute in virtutem ad virtutes ut te videre possimus in galilea. Qui cum deo patre
viuis et regnas in deo. **Ad primam hymnus.**
Rex xpe clementissime tu corda nostra possidere ut tibi laudes debi
tas reddamus omni tempore. Memento. Ad dominum cum tribularer. Leuaui. Letatus. Antiphona.
O admirabile commercium creator generis humani animatum corpus sumens de virgine nasci dignatus est et procedens homo sine semine largitus est nobis suam deitatem. Ps. Laudate. Credo.
Cum natus es ineffabiliter de virgine tunc impleta sunt scripture sicut pluuia
in vellus descendisti ut saluum faceres genus humanum te laudamus deus noster.
Ab initio et ante secula creatus et vsque ad futurum seculum non desinam et in
habitatione sancta coram ipso ministraui. xpe filii dei viui miserere nobis. Credo in deum
patrem omnipotentem creatorem celi et terre et in ihesum xpm filium eius vnicum do
minum nostrum. Qui conceptus est de spiritu sancto. Natus ex maria virgine. Passus sub pon
cio pilato. Crucifixus mortuus et sepultus. Descendit ad inferna. Tercia die
resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipo
tentis. Inde venturus est iudicare viuos et mortuos. Credo in spiritum sanctum.
Sanctam ecclesiam catholicam. Sanctorum communionem. Remissionem peccatorum. Carnis resur
rectionem. Et vitam eternam. Amen. Versus. Porrige nobis dexteram domine dei
tua et per intercessionem beate et gloriose semper virginis matris tue marie auxi
lium nobis superne virtutis impende. Preces nostras que domine spiritus paraclitus
qui a te procedit illuminet et inducat in omnem sicut tuus promisit filius viui. Tu te
ihesu xpe. Hora prime ductus est ihesus ad pilatum cum falsis testimoniis
multum accusatum in collum percuciunt manibus ligatum conspuentes fa
ciem vt est prophetatum. Adoramus. Oratio. Domine ihesu xpe qui hora diei prima pro
nobis pilato es presentatus et marie magdalene apparuisti apparere
nobis per tuam gratiam et da nobis penitenciam vt de malis que commisimus dig
nate nos indulges vt in extremo iudicio eterno non deputemur supplicio
sed cum fidelibus associemur in celestibus. Qui cum deo viuis. **Ad terciam**
Ad te leuaui. Nisi quia. Qui confidunt. Antiphona. Rubum quem viderat moyses
incombustum conseruatam agnouimus tuam laudabilem virginitatem dei genitrix intercede pro

Et sic in syon firmata su(m) et i(n) ci(vita)te sanctificata sil(ite)r req(ui)evi et i(n) ih(erusa)l(e)m po-
testas mea. Sp(on)sa v(ir)g(in)e. Q[illegible] de misericordias deus filii
tui in(n)oce(n)tia p(er)ditu(m) ut q(ui) s(an)c(t)e dei genitricis marie memoriam agimus in p(re)se(n)ti
vita [illegible] angelos a n(ost)ris ingratitudinibus [illegible] Ave regina celorum [illegible]
et [illegible] de vir(ginis) casto corpore [illegible] et mundo corde placeas
et [illegible] Crucifige clamant hora tertia illusus induitur veste purpurea ca-
put eius pungitur corona spinarum crucem portat [illegible] ad locum pena(rum)
Adoramus. Domine ihesu xpiste qui hora tertia diei sustinuisti verbera et fidelium
[illegible] [illegible] [illegible] flammantia da nobis [illegible] [illegible]
[illegible] castigatione purire et flammas vitiorum [illegible] [illegible] ep-
[illegible] ut dum [illegible] affligimur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] qui
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Sexte
[illegible] [illegible] [illegible] stella [illegible] [illegible] peperit salvatorem te laudamus de-
[illegible] Et radicavi in populo honorificato et in parte dei mei hereditas il-
[illegible] et in plenitudine sanctorum detentio mea. V(ir)g(in)e. p(ost) p(artu)m. Protege d(omi)ne fam-
ulos tuos subsidiis pacis et beate marie [illegible] [illegible] confidentes a cunctis hosti-
bus redde securos. Affer nobis quesumus domine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]
clementer [illegible] et ab omnibus [illegible] [illegible] [illegible] Hora sexte ihesus est
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] felle
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Adoramus. Domine ihesu xpiste qui
hora diei sexta pro salute humana brachia tua in cruce extendisti
et quinque vulnera pertulisti Ad te confugientes brachiis misericordie
clementer suscipe et vulnera mentis nostre tuo sana medicamine ut
[illegible] [illegible] templum [illegible] [illegible] [illegible] in celestibus None
[illegible] [illegible] [illegible] D(omi)ne [illegible] [illegible]. Ave maria [illegible] nob(is)
salvatorem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
tollit peccata mundi all(eluia). Quasi cedrus exaltata sum in lybano et quasi cypres-
sus in monte syon quasi palma exaltata sum in cades et quasi plantatio ros-
e in iericho. p(ost) p(artu)m. Ave maria. Adiuvet nos quesumus domine sancte marie sp(ecialiter)
virginis intercessio veneranda et a periculis undique absolutos in tua fa-
ciat pace gaudere. Membris nostris quesumus domine [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et sapientia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Hora nona [illegible]
[illegible] hely hely clamans animam patri commendavit latus eius lancea
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et sol se obscuravit. Adoramus te
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]

Domine ihesu xpe qui hora diei nona pro salute humana animam tuam patri
dedisti et celos ascendisti [illegible] ad eius [illegible] da
nobis ut te diligere et mente celestibus inherere et morte tua merearis
[illegible] valeamus ut dum tue passionis efficimur
participes tue consolationis nos facias esse consortes **Vesperas**
Dixit dominus Laudate pueri Letatus Nisi dominus Lauda ierusalem Beata mater
et intacta virgo gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum Sicut
cynamomum et balsamum aromatizans odorem dedi et quasi myrra electa
dedi suavitatem odoris R. Gloriosi vox delicie virtutum operatrix
ope fer miseris Subveni domina clamantibus ad te iugiter V. Iam pastore
monte premimur et non est qui adiuvet Ave maris V. Ora pro Magnificat.
Sancta maria succurre miseris iuva pusillanimes refove flebiles
ora pro populo interveni pro clero intercede pro devoto femineo sexu sentiant omnes tu-
um levamen quicumque celebrant tuam commemorationem Intercede nos Regina
celestis ante rose super solem speciose in [illegible] pausa [illegible]
nate vos laudantes ad eterna gaudia Oremus Hoc vis se auxilium
Adiuvet nos quesumus domine merita et intercessiones sanctorum [illegible] vigi-
[illegible] et [illegible] votivo colimus honore tanti suffra-
giis ab omnibus malis eruamur O gregori dilectissime [illegible]
[illegible] virtutum speculum preste nobis suffragium ut hoc possi-
[illegible] quo te gaudes perfrui Ora pro nobis pie pater gregori Deus qui
anime famuli tui gregorii eterne beatitudinis premia contulisti concede
propitius ut qui peccatorum nostrorum pondere premimur eius apud te precibus sublevemur
Adesto supplicationibus nostris omnipotens deus et quibus fiduciam sperande pi-
etatis indulges intercedente beato augustino confessore tuo atque pontifice
consuete misericordie tribue benignus effectum Reddet deus mercedem la-
borum sanctorum suorum et deduxit eos in via mirabili V. Iustum deduxit [illegible]
Deus qui nos sanctorum confessorum tuorum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et omnium confessorum gloriosis [illegible] et precibus da nobis
et eorum imitatione proficere et intercessione gaudere Per ihesum xpistum Domine ihesu
xpe qui hora vespertina fortitudo latuit in morte divina talem mor-
te subiit vite medicina heu corona glorie latuit [illegible] Adam [illegible]

Domine ihesu christe qui hora vespertina discipulis tuis corporis et sanguinis tui
tradidisti mysteria et de cruce depositus es depone me mitem vic-
a et perfecta scelera ut tuum pura corde consumam eadem summa mysteria ut
sit nobis in remedium hic et in eternum Amen. V. **Compl'** Converte. Memento de
Ecce quam bonum. Ecce nunc. Cum iocunditate concordatorum bene male scele-
re ut ipsa pro nobis intercedat ad dominum elig. xpm. Ait potax. pura
inserta plena gratia tristitia et permanens clausa ut fuit per sola
hec summi lux presertim aula virginis sponsi deprecor auditor fugi-
gas celice hora mariam et gaudium immensa spes redempcio. Patri
monstra populo absolutus mea anima Maria mater gratie. Gratias
te ad me omnis que confessus me et a gratiaribus meis adipisci Ecce
ancilla domini. Nunc dimittis. Gloriosa te deo gratia qui ex te natus est salua
omnis qui te glorificat. Ky. Verbum caro. Virgo sponsa. Paulo(?)
domine dei dilectis ignosce ut quia placare de actibus meis non valeo
omnes deo delictis ignoscere ut quia placare de actibus meis non valeo concede
intercessione filii tui domini dei mei intercessione salvemur. Deus cui omnis cor
patet et omnis voluntas loquitur et quem nullum latet secretum purifica per infu-
sionem sancti spiritus cogitationes cordis mei ut te perfecte diligere et digne
laudare merear. Hora completorii datur sepulture corpus christi nobile
spes vite future condita aromate completur sepultura virginis sit memorie
mors hec in mente. Oratio. Domine ihesu christe fili dei vivi qui sudore
hora completorii pro nimia tristitia fuisti sanguineo et es sepultus
et lamentatus aufer a nobis omnem malam tristitiam et da nobis veram
leticiam a veritate hec sicut nos sepeli et educ de odiis mundi lac-
rimas tue compassionis ut dum mea defleam vulnera a te consolari
merear hic et in celesti curia. **Eterne sapiencie prologus**

Anima mea desideravit te in nocte sed et in spiritu meo in precordiis
meis de mane vigilavi ad te preclarissima sapiencia pater
ut desiderata presencia tua omnia aliena in corde meo pellantur pene-
tralia cordis mei tua gratia perfundantur et amore tuo vehementer
accendatur. Ecce nunc dulcissime ihesu christe ad te dilectum cum gaudio tecum ex
intimo cordis affectu saluto. Et milia milium celestium agminum
que ministrant tibi te ex me salutent et decies milies centena
milia que assistunt tibi te ex me glorificent et omnia preclara

desideria ſcōꝝ oīm te ex me honorificet 2 vniu̇ſal' melo
dia oīm recreaturaꝝ te ex me collaudet 2 exorēt p bō
mōte pñtōꝝ pſca rēiſſōe 2 eꝭnū ſalute **Lrōēs etne ſapīe**

O eterna ſapīa ſplēdō glīe 2 figurā ſbē ſm̄' p̄ris q̄ vni 1
uſa de nichilo creaſti et vt hoīeꝫ ad padiſi gau
dia redureꝭ ī hāc valle miſerie deſcēdiſti eiqꝫ viā rede
udi tua dulciſſimā qui ſacroꝫ demōſtraſti 2 p ſatiſfōe
ſcelop nr̄oꝝ agnꝰ īnorēs patri ī cruce īmolari voluiſti ap
p tuā p̄cioſā mōtē rō meū vt te r̄gē r̄gn̄ 2 dn̄ꝫ dn̄ancium
ordis īregre fidī ſp̄ aſpiciā poē meā ī tuis vulneribꝰ pſcīaꝫ
ī tuis ſtigmatibꝰ ſapiaꝫ vt vlti9 ī te ſolo caritatiſ libraio
2 mōte tua pſiciā 2 oībꝰ mutabilibꝰ deficiā ita vt ego iā
nō ego ſed tu ī me 2 ego ī te īdiſſolubili vīclō amoris et 2
natur' maneā9 O ihū mi dulciſſima 2 feliciſſiā ſapiā v̄
bū p̄ris ſiꝭ 2 principiū oīm creatū p̄ris ordis q̄ p̄o ī me ep pul
uis ſū 2 rāo 2 qd nō ē ſeruiſ neqꝫ voleſ ſed tui miſerēs
Recogita obſecro amariſſiāꝫ paſſiōeꝫ quā p me īdigno
pctōe ptuliſti 2 bonā voluntatē a te īchoatā p̄ie cuſto
dias O miſericordia mea ne derelinquas me o refugiū meū
ne diſcesſeris a me o liberatō meꝫ īrēde ī adiutoriū meū
2 me hui' mūdo mortuū ī ſeplchro tuo tectū ſepelias
2 ab oībꝰ īimicoꝝ īſidijs me abſcondas vt me a te neq'
mors nec vita nec vlla ſors fortūe ſepacēt ſ p̄manear mōte
fortiō amō meū ī eum O refugiū meū 2 liberatō meꝫ ob 3
ſecro te p̄ principiū adrē q̄ te ī patibulo crucis amariſſiaꝫ
mōtē p me ſubirē coegit p̄ra q̄ ego īmūdꝰ pctōr ī grā p
miſericordiā ī dilīgeas 2 a committendis 2 a cuctis pctīs
ī vulnerē lateris tui me p̄ie cuſtodias greſſꝰ meoſ ī hꝰ
vite fluctibꝰ ad ſtū fine dirigas 2 ad conſpectū glīe tue
puenire concedas Am **Oratio btī ambroſij añ miſſā**

Summe sacerdos et vere pontifex domine ihesu christe qui pro nobis celestis et beate
marie virginis utero filii de spiritu sancto concepte et nate qui te
obtulisti ipsi deo patri tuo in ara crucis hostiam immaculatam pro no
bis peccatoribus Et qui dedisti nobis tuam carnem ad manducandum et san
guinem tuum ad bibendum et in spiritu sancto nobis hoc mysterium commendasti
dicens hoc quotienscumque feceritis in meam memoriam facietis Rogo te per hanc
mirabilem et ineffabilem caritatem qua nos miseros miserico[r]dissime deus
sic amare dignatus es ut nos a peccatis nostris lavares sanguine
tuo Doce me pauperculum tuum quem inter ceteros deo tuo ad officium
sacerdotale licet indignum vocare dignatus es nullis meis meritis
sed sola dignatione misericordie tue Doce me quaeso tantum mysterium ca
devotione et reverentia celebrare quibus oportet et decet ut per gratiam tuam
hoc de concedat dicam et faciam quod tibi placeat et expediat anime mee
Ut omnipotentie misericordiam tuam munda cor meum ab immundis cogi
tationibus et os meum custodiam pone labiis meis Et cor meum
illumina et omnia que in me sunt et omnia que circa me sunt gerunt per te
et pie dispone Muni me beatorum angelorum tuorum pia custo
dia ut in te et per te liberer ego et cuncti simuli et ancille me
a spiritibus immundis cenodoxie ire gule luxurie avaritie et
omnis immunditie mentis et corporis Confundat et pereat qui circa per
de festinat Specialissime oro te deus meus ut mortifices in me
stimulos fedi ardoris et accendas in me lumine tui veri amoris
et ditetis me bonis tuis ut magis ac magis tibi incorporer quia sa
cris in te mundum de immundo conceptum fecisti O domine ego peccator me
mor veneranda incarnationis nativitatis passionis resurrectionis ascensionis
accedo ad conficiendum et sumendum sacrosanctum corpus et sanguinem tu
um quod in memoriam tui pro salute nostra nobis facere precepisti Dus
cipe de manu mea hoc sacrificium laudis secundum multitudinem
magnitudinis tue pro salute omnium fidelium vivorum et defunctorum
et specialiter eorum qui se meis orationibus commendaverunt et qui pro me
orare consueverunt et specialissime mihi presti in vita eterna
Tu enim dixisti panis quem ego dabo caro mea est

p mūdi vita z q̄ manducat me viuet ꝑ̄ me Et ego
sū panis viuus q̄ de celo descendi si qs manducauerit ex
h° pane viuet ieternū Panis angelorum vinū visita me ī te
sana palatū aīe mee vt gustē suauia dulcedinis tue seri
aꝙ cherubinis beatorum angelorum tuorum Dñe ei z ve cognosco qui
te ē oē delectamentū verum z habeo ī te om̄ saporis suauitatē
te Tu solus mihi ī dulcescas q̄ das vitā mūdo vt p9 te sūā ad
viā mādatorum tuorum vt directo passu puciā ad regnū vbi te
sicuti° bo° fruar cū bt̄a facia f. facie ꝙ ab vbertate domus tue
vt vlt' ñ esuriā neqꝫ siciā ieternū Amē. Oro sancti thome
Concede mihi opsꝫ z misericors deus q̄ t placita sunt ardēter
concupiscere prudenter inuestigare veraciter agnoscere z pfecte
adimplere Ad laudē z gl'az nois tui ordina statū meū z qd
a me requiris tribue vt sciā z da mi exequi vt oportz z expedit
aīe mee Via mihi dñe ad te sit tuta recta z consumata nō deficiē
cis īt psperā z aduersa vt ī psperis t grās referā z ī aduersis suc
pacia z vt ī psperis ñ extollar z ī aduersis ñ deprimar De nullo gau
deā vel doleā ñ qd me pmoueat ad te vl' abducat a te nulli
placē appetā vel displicere timeā ñ t Vilescat mihi oīa trāsi
toria ppt te z cara sit mihi oīa tua z tu deus meus plus oībus
Tedeat me gaudij qd ē sine te nec cupiā aliqd qd ē ex te
delectet me labor q̄ ē p te z tediosa sit mihi om̄s quies q nō ē ī te
frequenter da mi cor meū ad te dirigē z defectiones meas cū
emēdationis pposito dolēt pensare Fac me dñe humilē sine
fictione hylarē sine dissolutione tristē sine deiectione. maturū
sine grauitate agilē sine leuitate castū sine corruptione vera
cē sine duplicitate Te timentē sine desperatione ī te sperantē
sine psumptione pximū diligē sine simulatione tuum confiteri v° z
ex° sine clarōe obedientē sine contradictione pacientē sine murmuratione
Da mi dulcissime ihū cor pungil q nullā abducat a te
curiosa cogitacio da imobile q nulla deorsum trahat indigna

affectio da incitũ q nᵃ franget ſtulaᵒ da liberꝫ q nᵃ
vedurcet ꝑ violẽta adeptio da rem̄ q nᵃ ſcõꝑu obligi
ſimuſ ītẽº Largire m̄ dñe deꝰ meꝰ īſ tñ te cognoſcere
diligẽnã te q̄rere ſapiẽnã te inueniẽte guſtatoꝫ tᵉ
placere ꝑſeuerãnã te fiduciali ãplexãte tuiꝰ penꝰ
affligi ꝑ penitẽnã tuiꝰ bñficijs vti ī via ꝑ grãz ꝛ tuiꝰ
gaudijs ī pria ꝑfrui ꝑ gl'iã ſempiṫnã **Oratio bti bnardi**

O virgo virga ſublimis ī q̄ ſublime verticẽ ſcꝫ erigis vſqꝫ ad ſede
te ī throno vſqꝫ ad dnĩ maieſtatẽ: neqꝫ id mirꝫ qm̄ ī
altũ mittis radices humilitatis O vere celeſtis plãta ꝑciop
ō q̄ctis ſuauius vnius O vere lignũ vite qd ſolũ fuit dig
nũ portare fructũ ſalutis: ꝑ te acceſſum habeaꝰ ad filiũ O
bta inuẽtrix gr̃e genitrix vite m̄r ſalutis vt ꝑ te ſuſcipiat
nos q̄ ꝑ te datꝰ ē nob' Excuſet apᵈ eũ integritas tua cul'
pã nr̃e corruptiõis: ꝛ humilitas tᵃ deo g̃ta nr̃e veniã impetret
vanitatis copioſa caritas tᵃ mł'toꝝ operiat mł'ne pctõꝝ ꝛ fe
cunditas gl'oſa fecunditatẽ nob' cõferat meritoꝝ Dña nr̃a
mediatrix nr̃a aduocata nr̃a tuoº filioº nos recõcilia tuoº filioº nos
recõmenda tuoº filioº nos repñta Fac o bndĩa ꝑ gr̃az quã inue
niſti ꝑ ꝑrogatiuã quã meruiſti ꝑ m̄iaz quã pepiſti
vt q̄ mediãte te fieri dignatꝰ ē particeps miſerie ꝛ īfirmitatis
nr̃e te q̄q intercedẽte participes nos faciat gl'ie ꝛ btitudis
ſue ihs xᵉ filiꝰ tuꝰ dñs nr̄ q̄ ē ſup oĩa deꝰ bndc̃ꝰ ī ſcl'a **Roſariũ**

Que virgo ſcã m̄te ꝛ corpe cõcepiſti de ſpu ſcõ
angelo annũciãte cõcepiſti Que ī vtero tᵒ ſcõ ia ihm
ad elizabeth cõgratulanda ī mõtana ꝑrexiſti Que vᵒ pura
ꝑmanens ſine dolore cũ gaudio magno genuiſti Que ex
te natũ mox adorãſti ꝛ vagiẽtẽ virgineis tuis vberibꝰ
ex more lactaſti Que pãnis īuolutũ nullũ aliud locũ
ī diuerſorio locũ hñs reclinaſti Qui angeli ſcĩ ꝛ mł'titudo m
ilitie celeſtis gl'iaz ī excelſis cecinerũt ꝛ ī terra pacẽ hoĩbꝰ bõ
voluntatis nũciauerũt Que paſtores vt audierãt ab

angel' i bethlee ꝯsierūt i p̄sepio inuenerūt ⁊ adorauert
Qui die octauo circūcisus fuit ⁊ ihūs vocat9 Qui a trib9
regib9 q̄ ei thuz ch9 ⁊ myrra obtulert venerabilit' e ado
rat9 Qui matris tuis manib9 deo pr̄i suo i teplu ꝯp
sentat9 P̄r nr̄ · Qui quo metu herodis reguli i egiptu
secessisti ⁊ ferm p9 septimū anū ad morte eius angli redysti
Qui duodecimo etatis sue a° i ihrlm p̄didisti ⁊ p9 triduū i
teplo iuenisti ⁊ p̄ gaudio virgines tue beatissime aplexa
es ⁊ oi e9 mellifluo osc'la ꝯpressisti dicēs fili qd fecisti no
b' sic p̄r tu9 ⁊ eo dolet' q'rebam9 te Qui me p̄re nr̄i vsq3
ad tricesimū anū de laboe manuū tuarum nutriuisti Que
sn9 iohēs i flumie iordanis baptisan' Que sathā ter viz
i deserto i p̄pinaclo tepli ⁊ mōte excelso tepta'9 me sū
pant' Qui uix p̄in tuū desideriū aqua i vinū ad nup
nas mūn' Qui ifirmos a varijs suis lāguoib9 cura'
⁊ vexatos a demōib9 libera' Qui lazarū q'triduanū ⁊ alios
i corpe ⁊ aīa mortuos resuscita' Quius sacros pedes maria
magdalena lac'is lau' crinib9 ters' osculaba' ⁊ vx' Qui i vl
tima cena sua corpis ⁊ sanguis sui sacramtu ꝯsti' ⁊ istitu'
P̄r nr̄ Qui cū discipulis suis orā i ort' ⁊ sanguineū ide sudo
re p agonijs suda' Que mist iudeorū reperūt ⁊ q'si furē
inocētē ligauert ⁊ inhuanit' tractauert Que ad pricipes
sacdotū duxert ⁊ falsis testio'nijs i mltis accusauerūt Quius
plisima fanē velabāt ⁊ ꝯspuebāt Qui alapas dabāt
⁊ colaphis cedebāt dicēt' p̄phetiza nob' x̄e q's te p'cussit.
Que veste alba ⁊ purpurea indutū irridebāt Que al
ligatū virgis ⁊ flagellis dire durīq3 cedebāt Que spinis
acutissie coronabāt ⁊ genua coram eo flectentes ipsum derisorie
adorabāt Que morte t'pissimā iniuste ꝯdēpnabāt Qui g'
ue onus sue crucis i humeris suis ... baiulabat P̄r nr̄.
Que i locū caluarie deductū vestimentis suis exutū

cruori iondato ex vulneribus manantem cum nouo et ineffabili do
lore ea quem tota spoliauerunt deinde manibus et pedibus crucis tam
delissime affixerunt Qui pro crucifixoribus suis exorauit dicens pater ignos
ce illis quia nesciunt quod faciunt Qui dixit ad latronem a dextris pen
dentem amen dico tibi quia hodie mecum eris in paradiso Qui te pyssimam
matrem suam dilecto suo discipulo iohanni commendauit Qui hely hely la
mazabatani i. deus meus deus meus vt quid me dereliquisti exclamauit
Qui dicens sitio felle et aceto seu myrrato vino potatus fuit
Qui dixit consummatum est Qui dixit pater in manus tuas commendo
spiritum meum et inclinato capite tradidit spiritum Qui tali ama
rissima morte pro nobis miseris peccatoribus voluntarie mori dignatus est
Cuius sacratissimum latus miles lancea dicens perforauit Pater noster De
cuius corde sanguis et aqua in emissionem peccatorum emanauit Cuius
sacratissimum corpus exanime de cruce deponentes tibi vt pie credi
tur reddiderunt Quem viri sancti et iusti condiuit aromatibus et syndone mun
da inuolutum honorifice sepelierunt Qui descendit ad infe
na et claustra eorum destruxit ac animas sanctorum patrum inde eduxit
Qui tercia die resurrexit ac te inestimabili gaudio letificauit
Qui te et vidente celos ascendit et sedet ad dexteram patris
Qui fidelibus suis spiritum sanctum misit quem promisit Qui
te pyssimam matrem suam tandem assumpsit et super omnes choros
angelorum exaltauit Qui venturus est iudicare viuos
et mortuos bonos et malos et seculum per ignem Qui cum
patre et spiritu sancto viuit et regnat deus per omnia secula seculorum
Amen Pater noster

1 O dñe ihũ xpe adoro te ĩ cruce pendentẽ z corõnã spineã ĩ ca
pite portãtẽ dep̃rõ te vt tua crux liberet me ab ãglo p̃cutiẽn
2 O dñe ihũ xpe adoro te ĩ cruce vulneratũ felle z aceto po
tatũ dep̃rõ te vt tua vulnerã sit remediũ aĩe mee p̃r nr̃
3 O dñe ihũ xpe adoro te ĩ sepulch° positũ myrra z aromi
cõditũ dep̃rõ te vt tua mors sit vita mea p̃r noster
4 O dñe ihũ xe pastor bõe iustos cõserua peccatores iustifica
oĩbꝫ fidelibꝫ miserẽ z p̃piciꝰ esto m̃ peccatori. p̃r nr̃
5 O dñe ihũ xpe ꝓpt illã amaritudinẽ quã p me sustĩ
nuisti in cruce qñ nobilissiã aĩa tua egressa est de corpe
tuo miserẽ aĩe mee ĩ egressu suo p̃r noster
6 O dñe ihũ xpe adoro te descẽdẽtẽ ad ĩferos liberãtẽq
captiuos dep̃rõ te ne p̃mittas me illuc introirẽ p̃r nr̃
7 O dñe ihũ xpe adoro te ĩ resurgentẽ a mortuis ascendentẽ
in celũ sedentẽ ad dexterã dei p̃ris dep̃rõ te miserẽ mei p̃r
8 O amantissime dñe p̃r ego offero tibi innocentẽ mortẽ dilec
tissimi filij tui z amorẽ desiderij cordis sui pro oĩ culpa z
pena quã ego miserrimꝰ z oĩm pctõr nephandissiꝰ pctĩs
meis merui et p oĩbꝫ malis actĩ meis viuis z defunctis de
p̃rõ te miserẽ mei amẽ p̃r nr̃. p̃r noster
Dñe ihũ xpe p̃r dilectissime rogo te vt adẽ iꝰ gaudij qd
mr̃ tua habuit qñ te vidit z ei apparuisti ĩ sanctissiã nocte
pasche z p gaudiũ qd habuit qñ vidit te glorificatũ p
diuitatis claritatẽ p̃rõ te q̃tenꝰ me illumies septẽ donis sp̃us sc̃i
vt tuã volũtatẽ adiplẽ valeã oĩbꝫ diebꝫ vite mee
Salue o sc̃issiã virgã z virgo maria mr̃ dei regiã mundi
celi z dñã mundi ostiũ paradisi singularis casta z munda
tu es virgo ĩt oẽs virgines tu cõcepisti ihz xpm̃ dei filiũ sup
tu ꝑ verbo tu pepisti creatorẽ z saluatorẽ oĩz seculorũ sn̄ dolorẽ
Et de hoc nõ dubito z idõ p̃rõ te vt libẽs me ab omni malo
z ĩpetrẽs remissiõe z veniã oĩm pctõz meorũ.

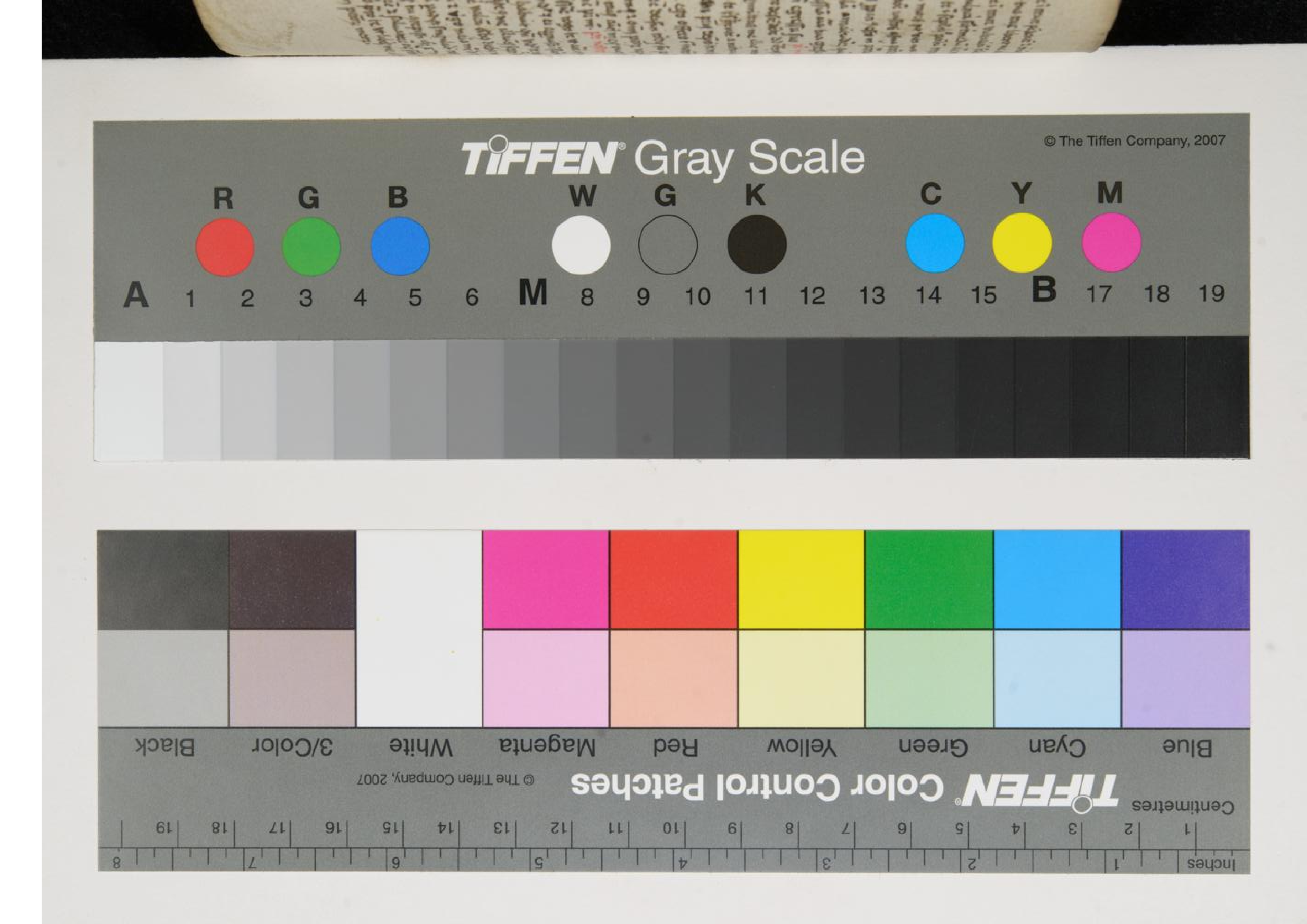
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
Centimetres
Inches